

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A LUMBERSNACK ROMANCE

AXES



& O'S

KAYLA GROSSE



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

AXES & O'S

BY KAYLA GROSSE

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı © 2024 Kayla Grosse

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

yöntemlerle, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer ticari olmayan kullanımlar hariç.

İzin almak için yazarla şu adresten iletişime

geçebilirsiniz: www.kaylagrosse.com Kayla Grosse tarafından

yayımlanmıştır

Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır

Birinci ABD Baskısı: Ekim 2024

Ebook ASIN: B0D414465J Ciltsiz

ISBN: 979-8-9870546-9-7

Kapak: Brenna Jones Tasarım

Editörü: Melissa Frey

Bıçimlendirme: Nicole Reeves

Contents

[İthaf Yazarın](#)

[Notu](#)

[Morgan'ın Sıcak Şarabı](#)

[Axes & O'nun Unhinged Çalma Listesi](#)

[1. Avcı](#)

[2. Nathan](#)

[3. Av](#)

[4. Nathan](#)

[5. Nathan](#)

[6. Morgan](#)

[7. Nathan](#)

[8. Tilki](#)

[9. Nathan](#)

[10. Tilki](#)

[11. Nathan](#)

[12. Morgan](#)

[13. Nathan](#)

14. [Tilki](#)
15. [Nathan](#)
16. [Morgan](#)
17. [Nathan](#)
18. [Morgan](#)
19. [Tilki](#)
20. [Nathan](#)
21. [Morgan](#)
22. [Nathan](#)
23. [Nathan](#)
24. [Tilki](#)
25. [Nathan](#)
26. [Tilki](#)
27. [Nathan](#)
28. [Morgan](#)
29. [Morgan](#)
30. [Nathan](#)
31. [Tilki](#)
32. [Nathan](#)
33. [Morgan](#)
34. [Nathan](#)
35. [Tilki](#)
36. [Nathan](#)
37. [Tilki](#)
38. [Morgan](#)
39. [Nathan](#)
40. [Morgan](#)
41. [Nathan](#)

[42. Tilki](#)

[43. Nathan](#)

[44. Morgan](#)

[45. Nathan](#)

[Sonsöz](#)

[Ayrıca Kayla Grosse](#)

[tarafından Teşekkür](#)

[Yazar Hakkında](#)

Bu kitap, pazen giymiş ve elinde balta tutan birine
bakıp şöyle diyen herkese ithaf edilmiştir,
"Evet, beni ikiye bölmelerine izin verirdim."

Mutlu bayramlar,

Bu kitap yüksek ateşli, MMF, vanilya iş adamı ile "oduncuların" karlı bir tatil romantizmidir ve gerçeklikten eğlenceli bir kaçış olması amaçlanmıştır. Bilmeniz gereken tek şey buysa, bu notu atlayın ve Birinci Bölüme gidin. Sizi nelerin beklediği hakkında daha fazla bilgi edinmek isterseniz, işte bu sayfalarda neler bekleyebileceğiniz:

- Oyuncak oyunu
- Çok fazla oral
- Baskınlık/boyun eğme•
- Esaret/kaba seks
- Çok eşli ilişkiler• İlkel oyun
- Fisting
- Kılıç geçişi
- Aşağılama/aşağılayıcı dil
- Koruyucu bakım sistemi ve TSSB hakkında hafif tartışmalar• Cinsellik tartışmaları

Kinayelerin ve içerik uyarılarının tam listesini isterseniz, lütfen <http://www.kaylagrosse.com> web sitemi ziyaret edin.

Şimdi, eğer hala buradaysanız, lütfen Tilki, Küçük Kuzu ve Kurtlarının tadını çıkarın.

Xoxo,
Kayla

Morgan'ın Sıcak Şarabı

İçindekiler:

- 1 şişe kırmızı şarap (750ml, Merlot veya Zinfandel gibi meyveli bir şey)
- 1 portakal, dilimlenmiş
- 2 yemek kaşığı bal veya şeker (damak tadına göre ayarlayın)
- 3 bütün karanfil
- 2 çubuk tarçın
- 2 yıldız anason
- 1/4 fincan brendi (ekstra lezzet için isteğe bağlı eklenir)
- 1 çay kaşığı bütün yenibahar meyvesi (isteğe bağlı)
- 1/2 çay kaşığı bütün karabiber (isteğe bağlı)
- 1/4 çay kaşığı rendelenmiş muskat (isteğe bağlı)
- Garnitür için ilave portakal dilimleri, tarçın çubukları veya yıldız anason

Talimatlar:

Bir şişe kırmızı şarabı büyük bir tencereye dökün ve dilimlenmiş portakalı, balı veya şekeri, karanfilleri, tarçın çubuklarını, yıldız anasonu ve isteğe bağlı baharatları (yenibahar, karabiber, muskat) şaraba ekleyin. Karışımı düşük ilet orta ateşte ısıtın. Bal veya şekeri eritmek için ara sıra karıştırın. Şarabın kaynamasına izin vermemeye dikkat edin, çünkü bu alkolü pişirir ve acı bir tat yaratabilir.

Şarap ılık ve güzel kokulu olduğunda, ısıyı düşürün ve en az 15-20 dakika kaynamaya bırakın. Ne kadar uzun süre kaynarsa, tatlar birbirine o kadar çok karışacaktır. Daha zengin bir lezzet için bir saate kadar kaynamaya bırakabilirsiniz.

Kullanıyorsanız, servis etmeden hemen önce brendiyi karıştırın, ardından baharatları ve portakal dilimlerini çıkarmak için sıcak şarabı süzün. Kupalara veya ısıya dayanıklı bardaklara dökün, ardından ilave portakal dilimleri ve tarçın çubuklarıyla süsleyin. Süslü olmak istiyorsanız, kurutulmuş portakal dilimleri kullanın! Sıcak servis yapın.

Axes & O'nun Unhinged Calma Listesi

"Animals" Maroon 5 "Lithium"
Nirvana
"Fuck You" CeeLo Green
"White Christmas" Frank Sinatra
"Christmas Eve/Sarajevo 12/24" Trans-Siberian Orchestra
"Meet Your Master" Nine Inch Nails
"Everest Dağı" Labrinth
"Such a Whore (Stellar Remix)" JVL "Pillowtalk"
ZAYN
"Hungry Eyes" Eric Carmen
"Closer" Nine Inch Nails
"The Happiest Christmas Tree" Nat King Cole
"Addicted" JON VINYL
"Play with Me" İki "Tersyüz" Gecesinde
Buluşma 6
"At Last" Etta James
"Reunited" Peaches & Herb
"Surrender" Shelly Peled
"Have Yourself A Merry Little Christmas" Sam Smith "The
Bad Touch" Bloodhound Gang



Bölüm 1

/Se Hucger

Kalbim göğsümde güm güm atarken, soğuk kış havasının ısırtığı taze tükürüğümü donduruyor. Gece ürkütücü bir şekilde sessiz, yeni yağan kar Doğa Ana'nın seslerini azaltıyor ve ödülümü yakaladığımda bir sürpriz unsuruna sahip olmak için vücudumda kökleşmiş olan her eğitim onsunu çağırmamı gerektiriyor.

Şak!

Damarlarımdan pompalanan sıcak kan doğruca sikime hücum ediyor ve ağzımın kenarları yukarı doğru çekiliyor.

Yakaladım seni, küçük kuzu.

Adımlarımı hafifletiyor, nefes alış verişimi düzene sokuyor ve başımı yavaşça sesin geldiği yöne çeviriyorum. O küçük karışıklığa kadar çok iyi gidiyordu. Şimdi dikkatimi çekti ve bu dikkatim hiç dağılmayacak.

Ben bir yırtıcıyım, yemini yutmaya hazır kurnaz bir tilkiyim ve onun hiç şansı yok.

Bölüm 2

fivgSvc

"NATHAN, e-postamı aldın mı?"

Başımı kaldırdığımda müdürüm Kathy'nin boş bakışlarıyla karşılaşıyorum. Üzerinde soluk tenine uyum sağlayan büyük boy beyaz bir kazak var. Beyaz bir duvarın karşısında dursaydı, onu fark etmezsiniz. Onu geç. Kırmızı rujunu görürdünüz, hepsi bu. Sadece kırmızı dudaklar. Kocaman, devasa, parlak kırmızı dudaklar, açıldığında beni mikro yönetime tabi tutuyor.

"Hangisi?" Küçümseyici soru ben daha durduramadan ağzımdan çıkıveriyor. O lekeli kırmızı dudaklar birbirine yapışıyor ve alnındaki belirgin mavi damarın bir solucan gibi titreştiğine yemin edebilirim.

"Newman sunumuyla ilgili olan. Tüm slayt destesinin tekrar gözden geçirilmesini istiyorum. Üzerinde yazım hataları var."

Çenem titriyor. O lanet slaytta hiç yazım hatası yok. Neredeyse bir milyon kez kontrol ettim. "Üzerinden geçtim, Kathy. Söz veriyorum, hazır."

"Saat 4'teki son e-postamı açmadın."

Kılık değiştirmiş bir şeytan olduğundan emin olduğum kadına bakarken göğsümde bıkkın bir iç çekiş sıkışıyor. Çamurlu kahverengi gözleri kısılmış ve cevabımı beklerken gözlerini kırpmıyor. Düşündüm de, onu hiç göz kırparken gördüğümü sanmıyorum. Belki de bir robottur.

"Bu sabah güverte hakkında farklı bir e-posta göndermişsiniz," diye yineliyorum. "Gözden geçirdim. Söz veriyorum, her şey yolunda."

Dudakları birbirine o kadar sıkı yapışmış ki, tek görebildiğim ince kırmızı bir çizgi. Bu hareket sadece alnındaki damarın daha sert atmasına neden oluyor. Anlıyorum ki

beni kovdurabilir ya da en azından bir uyarı alabilirdim. Ama umursamanın ötesindeyim. Yorgunum, çok çalışıyorum ve şimdiye kadar Noel tatiline çıkmış olmalıydım. Ama hayır, bunun yerine hâlâ buradayım ve gitmeme izin verene kadar Grinch Kathy'ye mahkûmum.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Ama son bir prova için bana hiç e-posta göndermedin. E-posta bununla ilgiliydi ve ben de görmek istiyorum. Slayt sunumunun mükemmel olması gerekiyor ve biliyorsun ki çift boşlukları sadece *ben* bulabilirim. Son kontrol ettiğimde iki tane vardı."

Ellerim faremin etrafında kenetleniyor. Bu kadının sırf beni azarlayabilmek için çift boşluk koyduğuna ikna oldum. Ben daktilo gelenekleri ortaya çıktıktan sonra doğdum, bu yüzden noktalardan sonra çift boşluk koymam. Ayrıca ona sözlü olarak destenin provasının yapıldığını ve hazır olduğunu söyledim. Ama görünüşe göre dinlemiyordu. Ya da dinliyordu ve bunu sadece bir pislik olmak için yapıyordu.

"Yemin ederim, Kathy. Slayt gösterisi mükemmel. Ben işimi yaptım. Bitti."

Yüksek topuğu huysuz bir çocuk gibi yere vuruyor ve sanırım kafasından buhar çıktığını görebiliyorum. "Ben senin menajerinim, Nathan," diye homurdanıyor. "Ne istersem yapacaksın. Lütfen bana mevcut desteyi gönder ki inceleyebileyim. Değişiklikleri onaylamam gerektiğini biliyorsun."

Bakışlarımı onun ateşli bakışlarından ayırıp saatime bakıyorum. Saat altıyı geçiyor ve Noel'e üç gün var. Tatil trafiğinden kaçınmak için yola erken çıkmak istemiştım ama belli ki bu olmayacak.

Kathy hâlâ kollarını kavuşturmuş, yüzünde beklenti dolu bir ifadeyle masamın yanında duruyor. Bir an için onu kızdırmaya devam edip etmemeyi tartışıyorum ama o bana yapacak başka bir şey bulmadan önce buradan defolup gitmeyi tercih ediyorum. Bir nefes verip e-postamı açıyorum ve saat dörtte gönderdiği e-postayı, kendi başlarına yüzde yüz yapabilecekleri aptalca şeyleri benden isteyen insanlardan gelen bir sürü e-postanın arasında buluyorum.

Birkaç tıklamayla desteyi ekliyorum ve ona gönderiyorum. "Tamam, aldınız."

Kathy teşekkür etmiyor. Onun yerine, tek kelime etmeden ofisine geri döndü. Dişlerimi sıkıyorum ve ablam Lindsey'e mesaj atmak için telefonumu çıkarıyorum.

---ao Sprint LTE

6:08 PM

75% 

• Mesajlar

Lindsey

Detaylar

I'm going to get in late tonight. I'll use the keypad outside to open your garage. Just leave the door inside unlocked.

Ne?! Çoktan gittin
sanıyordum. Kas seninle
zencefilli ev yapmak için
beklemek istedi.



Gönder

İç çekiyorum, müdürümün pıslığı yüzünden altı yaşındaki yeğenimi hayal kırıklığına uğratacağım için daha da üzülüyorum.

aDODo Sprint LTE

6:10 PM

75% II'

{ Mesajlar

Lindsey

Detaylar

Kathy is Kathy-ing...

§, yola çıktığında bana
haber ver. Senin için
misafir odasını
hazırladım. Vedrive saf
yaklaşık bir
saat önce kar yağmaya
başladı ve sanırım
yağmaya devam edecek.

I put new chains on my
tires for that reason. I'll
see you soon.

Tamam. @



Oh ve... o ruh emici işi
bırakmalısın!



Gönder

Kız kardeşimin son mesajını birkaç kez okudum. Bu pazarlama ajansındaki işimi bırakmayı son bir yıldır, özellikle de son bir aydır çok düşündüm. Kathy'nin kışına ne girdi bilmiyorum ama her zamankinden daha fazla dangalaklaştı. Lindsey'le ne zaman bu konuyu konuşsam bana yeni bir iş bulmamı söylüyor. Ama para iyi, harika sosyal haklarım var ve bu iş annemi mutlu ediyor. Ayrıca son birkaç yıldır bir yönetici pozisyonu kapmak ve sonunda insanların patronu olmak için çalışıyorum, onlar benim patronum olmak yerine.

E-postam geliyor ve beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor. Tabii ki Kathy'den. Ofiste bizden başka kimse kalmamıştı, o yüzden bana söyleyeceklerini söylemiş olabilirdi.

Gözlerimi devirerek e-postayı açıyorum ve bir boşluğu daha kaçırdığımı söylediğini görüyorum. Yemin ederim, bu kadın böyle davranmaktan zevk alıyor. Ona gönderdiğimde bunun orada olmasına imkan yok. Bunu sadece beni burada tutmak için mi yapıyor diye merak ediyorum. Belki de yalnızdır ve arkadaş istiyordur. Ama tek istediğim ayrılmakken müdürümün psikanalizini yapmaya çalışmayacağım.

Vurguladığı yeri siliyorum, ardından belgeyi kaydedip ona geri gönderiyorum. E-postanın tamamen gönderildiğinden emin olduktan sonra bilgisayarımı kapatmaya başlıyorum. Gerekirse kız kardeşimden gelen diğer e-postalara da cevap verebilirim ama ofis önümüzdeki hafta tatil nedeniyle kapalı ve herkes gitti. Ben de gitmiş olmak istiyorum. Kathy bununla başa çıkabilir.

Masamın yan tarafına sıkıştırdığım postacı çantasına uzanıyorum ve ardından sandalyemin arkasından takım elbise ceketimi alıp giymek için ayağa kalkıyorum. Toparlanırken midem gurulduyor ve bana sabahtan beri bir şey yemediğimi hatırlatıyor. Starlight Haven'a giderken arabaya servis yapan bir yere uğramam gerekecek. Bunu yapmazsam, Kaliforniya'nın ücra dağ kasabasında her şey erkenden kapandığı için kız kardeşime varana kadar bir şey yiyemeyeceğim.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?"

Başımı çevirdiğimde Kathy'nin adımlarını hızlandırarak bana doğru geldiğini görüyorum. Cevap vermeyip çekip gitmeliydim ama bunun için fazla nazıyım.

Çantamı omzuma atıyorum ve masamdan seyahat kupamı alıyorum. "Evdeyim," diye yalan söylüyorum, bu deli kadına özel hayatımdan hiçbir şey anlatmak istemiyorum.

"Bakmanı istediğim başka bir şey var." "Hayır."

Kathy'nin gözleri yuvalarından fırladı ve dürüst olmak gerekirse, sanırım benimkiler de öyle. Ama ben bunu yaşadım ve hayır dediğim için pişman değilim. Bunu bir süredir yapıyor olmalıydım.

uzun zamandır. Ama Lindsey'nin de dediği gibi, bu kelimeye alerjim var. İnsanları memnun eden biriyim, özellikle de asla hayır demememizi ve her zaman kurallara uymamızı bekleyen bir babam varken. Hatta bir keresinde eski sevgilim bana golden retriever demişti, her zaman memnun etmeye çalışırdım. Bunun kötü bir şey olduğunu söylemiyorum - memnun etmeyi seviyorum - ama bazen keşke bir pitbull olabilseydim diyorum. Belki de bir pitbull gibi davranmaya başlamamın zamanı gelmiştir.

"Nathan," diyor Kathy, alındaki o aptal damar yine atıyor. "Henüz işimiz bitmedi. Yediye kadar kalmanı istiyorum."

Çantamı omzumdan daha da yukarı kaldırıyorum, kız kardeşimin sesi kafamın içine girerken yumruğum kupamın etrafında sıkılıyor: *O ruh emici işi bırakmalısın.*

"Eğer şimdi gidersen bunu Bay Brentmoor'a söylemek zorunda kalacağım," diye ekliyor Kathy. Patronumuz Bay Brentmoor -ki kendisi kötü bir patron değildir- muhtemelen ayrılmamı umursamayacaktır. Ama Kathy'nin doğruyu söyleyeceğine güvenmiyorum. Onu tanıyorsam, düşmanca davranıyormuşum ya da işimi yapmıyormuşum gibi gösterecektir. Aslında çok fazla şey yapıyorum.

Ve tüm bu işler için fazla mesai ücreti almıyorum.

Akşamları geç kalıyorum ya da sabahları erken geliyorum; maaşlı çalışıyorum.

Kathy beni dikkatle izlerken bir adım geri çekiliyorum. Çıkış ona doğru olsa da, davranışımı tehdit edici bulmasını istemiyorum. Boyum 1.90, çok iri bir adam olmayabilirim ama spor yapıyorum ve o da ufak tefek bir insan. Sık sık protein karışımları ve barlardan daha fazlasını yiyip yemediğini sorguluyorum.

"Kalmana ihtiyacım var, Nathan."

Birkaç adım daha geri çekilip çıkışa doğru yürüyorum ve ona geniş bir alan bırakıyorum. Vücutlarımız paralel olduğunda, şaşkın bakışlarıyla karşılaşmak için duraklıyorum.

"Kalmayacağım, Kathy."

"Ama-"

"İstifa ediyorum."

Ağzı açık kalıyor ve cevap vermesini beklemiyorum. Cesaretimi kaybetmemek için adımlarımı hızlandırıyorum ve geri almaya çalışıyorum, Kathy'nin gözleri beni izlerken ofis kapılarını iterek açıyorum. Koridordaki serin hava yüzüme çarpıyor ve sakinleştirici bir nefes alıp bir adım daha atıyorum, sonra bir adım daha, ta ki beni kapalı otoparka götürecek asansöre varana kadar.

Ağır kapılar kapanana kadar yüksek sesle kahkaha atmadım. Ses göğsümden serbestçe çıkıyor ve metal duvarlardan sekerek kulaklarımda yankılanıyor. Neşeli ses yabancı ama iyi hissettiriyor. Gerçekten iyi. Daha ne olduğunu anlamadan, ciddi ciddi gülmeye başlıyorum. Hatta kıkırdıyorum. Bunu yaptığımı inanmıyorum. İşimi bıraktığıma inanmıyorum.

Vay canına. Lanet olsun. İşimi bıraktım.
İşimi bıraktım.
Sikeyim. Lanet olsun.
İşimi bıraktım.

Bölüm 3

/Se Prey

Sinsi tilkim beni duydu. O dal kırıldığı anda peşimde olduğunu anladım ve şimdi tekrar kaçmaktan başka çarem yok.

Başım bir sağa bir sola savruluyor, kar görüşümü bulandırıyor. Deli gibi yağıyor ama buna bayılıyorum. Soğuk taneler ısınmış yanaklarımda eriyor ve kirpiklerimde toplanıyor, bu da anın güzelliğini ve heyecanını daha da artırıyor.

Taze karın içinden olabildiğince sessiz bir şekilde havalanırken kollarımı pompalıyor ve takılmamak için bacaklarımı yukarı kaldırıyorum. Arazimizi avucumun içi gibi biliyorum ama beni avlayan kişi de öyle. Koşarken çıkardığım sesi susturabilsem ve kardaki ayak izlerimi temizleyebilsem bile, beni izleyip bulabilir. Her zaman bulur.

Tozla kaplı patikada bir çatala ulaştığımda aniden duruyorum. Hangi yöne gitmem gerektiğini düşünerek seçeneklerimi tartışıyorum. Sağa dönüp eski av kulübesine gidebilirdim ama yağın karla o kadar uzağa gidebileceğimden emin değilim. Ve dürüst olmak gerekirse, o kadar uzağa gitmek istediğimi de sanmıyorum.

"Düşündüğünü duyabiliyorum, küçük kuzum."

Ensemdeki tüyler diken diken oluyor ve avcımın derin ve alaycı sesinin tınısıyla meme uçlarım otomatik olarak geriliyor. Arkamdan nasıl sinsiye yaklaştığı hakkında hiçbir fikrim yok, peşimden koştuğunu duymadım. Ama onu benim kurnaz tilkim yapan da bu. Ve bu yüzden bu oyunu her zaman kaybedeceğimi biliyorum.

İleriye doğru bir adım atıyorum, sonunda arkamdaki kar çıtırtılarını duyuyorum.

"Eğer bir daha kaçarsan, seni yakaladığımda merhamet göstermeyeceğimi bil," diye uyarıyor.

Bacaklarımın arasında sıcak bir uyarılma birikiyor ve alay etmesine rağmen onu tanıyorum. Kaçmamı istediğini biliyorum. Beni yakaladığında olacaklar donmuş göz kapaklarımın ardında belirirken dudaklarımın kenarları yukarı kalkıyor.

Kışın kokusunu içime çekiyorum: nemli toprak, çam ve yanan odun, bir anlığına manzarayı içime çekiyorum. Yağan kardan dolayı dünyanın sessizliğe bürünmesi, tilkim ve benim yapmak üzere olduğumuz şeyi böylesine bozulmamış ve güzel bir ortam için fazla kirli kılıyor. Ama bu da eğlencenin bir parçası.

Başımı yavaşça omzumun üzerinden çeviriyorum, uzun sarı ve siyah çizgili saçlarım kar ve terden ıslanmış. Ela gözlerim avcımın soğuk mavi gözleriyle birleşiyor ve akşamın karanlık ışığında, akıldan çıkmayan iki siyah havuz gibi görünüyorlar.

"Beni yakalayacağını kim söyledi?" Alay ediyorum.

Bana beyaz dişlerini gösteriyor ama sinsi ve muzip gülümsemesinin tam olarak yerine oturmasını beklemiyorum. İleri atılıp sola doğru kaçıyorum, tütsülü sedir ağaçları ve çamların arasından yolumu açıyorum, o ise arkamdan eğlenerek ve gırtlaklarını yırtarcasına kıkırdarak tehdidini yerine getireceğini söylüyor.

Ben de tam olarak bunu istiyorum.

Bölüm 4

fivgSvc

KARDEŞİM KAR YAĞIYOR DEDİĞİNDE ŞAKA YAPMIYORDU. Starlight Haven'a dört saatlik yolculuk için ofisten çıktığımda hava kırk beş derece civarındaydı ve yağmur yağıyordu. Ancak dağlara doğru tırmanmaya başladığımda, bembeyaz taneler havada dans etti ve rakım her yükseldikçe daha da ağırlaştı.

Silecekler sedan arabamın ön camında çılgınca ileri geri gidip geliyordu. Bir Jeep ya da daha iyi bir şey almalıydım, ama arabamı aldığımda kız kardeşim ve annem henüz Starlight Haven'a taşınmamıştı, bu yüzden dağlarda kış sürüşünü geleceğim için öngörmemiştım. Ayrıca bu yıl Kaliforniya'da El Niño yılı, yani her şey daha yağışlı, bu da bu kış sezonunda çok fazla yağmur ve kar yağacağı anlamına geliyor.

Pistlere çıkmayı seven insanlar için iyi, benim gibi sadece ailesini görmek için dağlara çıkan insanlar için kötü. Ve bu kar yağışına bakılırsa, planladığım gibi bir haftadan daha uzun bir süre kız kardeşimde kalacağımı hissediyorum. Umursadığımdan değil. Artık bir işim olmadığı için spor yapmak, belki sörf yapmak, arkadaşlarımla birkaç bira içmek ve tabii ki yeni bir iş aramaya başlamaktan başka yapacak bir şeyim yok. Şimdilik geçinmek için iyi bir miktar birikimim var, ancak gelirim olmadan altı aydan fazla dayanacak kadar değil.

Sesli bir şekilde içimi çektim. Bu yıl yirmi sekiz yaşına girdim ve şimdi düşündüğümde, kendi tasarımımla olsa da hayatım biraz sıkıcı. Her zaman odaklanmış bir insan oldum, çok çalışan ve kendim için belirlediğim hedeflere ulaşan biri. Dokuzdan beşe kadar olan rutini seviyorum.

öngörülebilirliği. Uyanmayı, CrossFit'e gitmeyi, işe gitmeyi, sonra eve gidip yemek hazırlamayı veya arkadaşlarımla buluşmak için bara gitmeyi seviyorum -ve bazen, bugünlerde nadir olsa da, bir kadını gece için eve götürmek.

Bu son düşünce kafamda bir sürü yeni tavşan deliği yarattı. Yirmili yaşlarımda ortalarına geldiğimde, annem ve kız kardeşim sürekli olarak flört hayatımı sormaya başladılar. Ne zaman yuva kuracağımı, evleneceğimi ve bir aile sahibi olacağımı bilmek istiyorlar. Ama benim küçük bir sorunum var.

Başladığım her ilişki bitiyor.

Kadınların yanlış yaptığı bir şey yüzünden değil. Birkaç harika kişiyle çıktım ama hep bir şeyler eksikti. Dışarıdan bakıldığında her şey yolundaydı ve sağlıklı, gelişen bir ilişki gibi görünüyordu ama içeride...

Üniversiteden sonra bir yıl boyunca özellikle bir kadınla, Sasha ile çıktım. Sanırım benim sonsuza kadar onun olacağımı düşünüyordu ve bir yanım kendimi ona vermek istiyordu. Zeki, komik ve güzeldi ve pek çok ilgi alanımız aynıydı. Birlikte sörf bile yapardık. Ancak ilişkimiz ilerledikçe, ona evlenme teklif edersem, onu seven ama her zaman bir şeylerin eksik olduğunu hissedecek bir adamla yaşamaya mahkum edeceğimi fark ettim. Sanki bir şeyler doğru değilmiş gibi. Ve ben onun için bunu istemiyordum. Bu yüzden ayrıldık ve şimdi Maine'de zengin bir adamla evli ve iki çocuğu var. Tam da onun istediği ve hak ettiğini bildiğim bir hayat.

Ve Sasha geçmişimde benzer bir hikayesi olan tek kadın değil, bu yüzden sonunda bir ortaklık için çıkmayı bıraktım ve şimdi çoğunlukla sadece eğlence için çıkıyorum.

Eğer öyle denebilirse, çünkü benim de benzer bir sorunum var. Seks yaparken bile sanki bir şeyler eksikmiş gibi hissediyorum. Güzel, bazen harika ama eksik.

Tekrar söylüyorum, bunun kadınlarla bir ilgisi yok; benle ilgili bir şey olduğunu biliyorum. Bir şeyleri en iyi şekilde yapmak ya da hiç yapmamak üzere yetiştirildiğim için, son birkaç yıldır çabalarımın çoğunu zamanımı ve enerjimi işe harcıyorum. Bu da beni hiçbir yere götürmedi.

Tamam, belki hiçbir yere değil.

Bu gece istifa etmemiş olsaydım, muhtemelen yeni yıldan sonra bir terfi ya da en azından iyi bir zam alacaktım. Uzun süreli bir ilişkim olmaması dışında güzel bir hayatım var. Babamın iki yıl önce ani bir felç sonucu ölmeden önce gurur duyduğunu söylediği bir hayat. Annemin onunla her konuştuğumda gurur duyduğunu söylediği bir hayat.

Dişlerimi gıcırdatıyorum, babam hayatta olsaydı ve ona iyi maaşlı işimden müdürümü sevmediğim için ayrıldığımı söyleseydim ne derdi diye merak ediyorum. Annemin hayal kırıklığına uğrayacağını şimdiden biliyorum. En azından Lindsey mutlu olacak ama ben hala kararım konusunda kendimle savaşıyorum. Aile ağacımızda üniversiteye giden ve kurumsal bir işe giren ilk kişi benim. Ve şimdi-

"Lanet olsun!" Ellerimi direksiyona vuruyorum, kendime ve içinde bulunduğum duruma karşı hüsrân ve öfke kaynıyor. Ama öfke nöbeti aptalca bir hareketti, çünkü bu güç arabamın ıslak ve buzlu yolda savrulmasına neden oldu. Direksiyonu kavrarken bir küfür daha savuruyorum ve dikkatsiz davrandığım için kendimi azarlamadan önce arabamı sabitlemeyi başarıyorum. Yapmak istediğim son şey ciddi şekilde yaralanmak ya da ölmek, özellikle de Noel'den hemen önce.

Kalbim göğsümde hızla atarken rahatlatıcı bir nefes alıyorum ve odaklanıyorum. Hava durumunu kontrol etmek için yolun kenarına çekmeyi düşünüyorum ama birkaç dakikalık gecikmenin bile işleri daha da kötüleştireceğini hissediyorum. Kar şimdi daha da sert yağıyor, öyle ki görmek zorlaşıyor. Sert rüzgâr camlarımı kırbaçlarken beyaz taneler daha çok çarşaf gibi.

Ön panelimde duran telefona hızlıca bir göz atmaya cesaret ediyorum. Kız kardeşimin evine varmama daha yaklaşık bir saat var. Saat on biri geçti; hamburger yemek için durduğumdan ve kaza yapmamak için salyangoz hızında sürdüğümünden varışım daha da gecikti.

"Kendini toparla, Nathan." Sözlerim arabamın kabininde, radyoda "White Christmas" şarkısını söyleyen Frank Sinatra'nın yumuşak tınılarıyla birlikte yankılanıyor. Çok uygun. Şimdi düşündüm de, bu benim ilk beyaz Noel'im olacak. Ailem bize çok uzak olmamasına rağmen dağlara hiç çıkmaz, her zaman şehirde kalmayı ve hava yeterince sıcaksa sahile gitmeyi tercih ederdi. Lindsey, babam ve ben kumdan kardan adam yaparken annemin fotoğraf çektiği ve piknik yemeği hazırladığı güzel anılarım var.

Duygularım göğsümü sıkıyor. Bu babasız geçireceğimiz ikinci Noel ve Lindsey'in yeni evinde birlikte geçireceğimiz ilk Noel olacak.

Bana anlattığına göre, kendini Starlight Haven'da hiç hayal etmemiş. Ama kötü bir boşanmadan sonra, kendisi ve Kas için bir değişikliğe ihtiyacı olduğuna karar vermiş. Bu şirin göl kasabasına bir hafta sonu gezisine gitmişler ve buraya aşıklık olmuşlar. Lindsey her zaman bir gün Los Angeles'a taşınmayı hayal eden şehir aşığı bir kız olduğu için bu bile başlı başına şok ediciydi. Ama sonra annem

Çocukluğumuzun geçtiği evi satıp onun yanına taşınmaya karar verdi, bu daha da büyük bir sürpriz oldu.

Annem için babam olmadan üç yatak odalı küçük evde yaşamak zor olmalı, o yüzden anlıyorum. Şimdi tek kötü yanı, ailemi her görmek istediğimde bu yolu kat etmek zorunda olmam.

Frank Sinatra'nın sesi kayboluyor ve radyo istasyonunun sunucusu devreye giriyor. Karla ilgili bir şeyler duyar duymaz elimi direksiyondan çekip hızla sesi açıyorum.

"Starlight Haven halkı için beyaz bir Noel gerçekten de gerçekleşiyor," diyor bir kadın sesi. "Görünüşe göre kar önümüzdeki birkaç gün boyunca yağmaya devam edecek. İlçe sakinlerini evlerinden çıkmamaya çağıran bir uyarı yayınladı ve dağın dibindeki yollar kapatıldı. Şu anda seyahat ediyorsanız, tetikte olun ve mümkünse sığınacak bir yer bulun. Dışarısı gittikçe vahşileşiyor!"

Kahrolası Kathy. Herkes ofisten çıktığında eve gitmeme izin verseydi, şu anda ailemle birlikte güvende ve sıcak olurum, bir kış fırtınasıyla mücadele etmiyorum olurum.

Zaten çatlamış dudaklarımı yalıyorum, daha da yavaş gitmek için ayağımı gazdan çekiyorum. Bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim ama kar şimdi daha yoğun yağıyor. Taneler kalın ve kabarık bir şekilde ön camıma çarpıyor, ardından aracımın ısısıyla kayboluyor ve yerini onlarcası alıyor. Altıma sığmıyor olsaydım, bunun çok güzel olduğunu düşünürdüm. Güzel de, ama bunu kız kardeşimin sıcacık A tipi evinin içinden, elimde annemin sıcak çikolatasıyla izlemeyi tercih ederim.

Hoparlörlerden "Carol of the Bells" geliyor ve müzik yükseldikçe endişem de artıyor. Şu anda dağın tepesine tırmanıyorum ve GPS'ime göre yakında zirveye ulaşacağım, bu da Starlight Haven'ın eteklerinde olduğum anlamına geliyor. Ne yazık ki kız kardeşimin evi şehrin diğer tarafında. Medeniyete yaklaştığım için memnun olsam da, henüz ormandan kurtulmuş değilim.

Düşünce seçimime ofluyorum. Kesinlikle ormandayım, yolun iki tarafını çevreleyen sık bir orman. Şu anda her yer kapkara görünüyor ama daha önceki sürüşlerimden çam ağaçlarını hatırlıyorum. Acaba Starlight Lumber & Logging'i geçtim mi diye merak ediyorum, bu noktaya her yaklaştığımda gördüğüm bir tabela. Lindsey'nin her yıl balta fırlatma, hızlı direk tırmanışı ve diğer etkinliklerin yer aldığı Oduncu Oyunları'na ev sahipliği yaptıklarından bahsettiğini hatırlayarak gülümsüyorum. Bana anlattığında bu fikir beni güldürmüştü ve biliyorum ki

Gelecek yaz gideceği için heyecanlı olmasının nedeni, çocuklardan hoşlanan ve onu "oradan oraya savurabilecek" bekâr bir erkekle tanışmayı umması. Yüzümü buruşturdum. Kız kardeşim fazla paylaşmaya meyillidir, gerçi bu onun cazibesinin bir parçası.

Ama dürüst olmak gerekirse, onun için iyi bir adam istiyorum. Boşandıktan sonra bunu hak ediyor ve yeğenim de benim ve kız kardeşimin sahip olduğu gibi hayatında sürekli bir erkek varlığını hak ediyor. Geçtiğimiz birkaç ay içinde, hafta sonları buraya daha sık gelmeye çalışsam mı diye düşündüm ama Lindsey her zaman bana iyi olduklarını, sık sık gelmemi beklemediklerini ve görüntülü konuşmanın yeterli olduğunu söylüyor. Sonuçta buraya taşınmak onların seçimiydi ama yine de her zaman burada olamamak beni rahatsız ediyor.

İşten ayrılma kararım bir kez daha aklıma geliyor. Belki de işimden ayrılmanın Kathy'nin boyunduruğundan kurtulmaktan daha fazla yararı vardır. Bu şehirde çalışmak isteyeceğim türden firmalar olmadığı için buraya kalıcı olarak taşınmak istediğimi ya da taşınabileceğimi sanmıyorum, ancak evden çalışma seçeneğine izin veren karma bir şirket bulursam, daha fazla ziyaret edebilirim - ve cehennem gibi kış fırtınaları sırasında değil.

Başka bir Noel şarkısı çalarken otomatik olarak direksiyonu sıkıca kavıyorum ve yokuş yukarı hızlanmak için ayağımı gaza basıyorum. Telefonumdaki yol tarifine hızlıca tekrar bakıyorum, ancak telefonumun şarjının bittiğini fark ediyorum.

"Lanet olsun."

Nefes almaya çalıştıkça midemdeki panik kabarıyor. Bu yolun beni Starlight Haven'ın merkezine götüreceğini biliyorum ama oraya vardığımda nereye gittiğimi bilemeyeceğim, özellikle de şu anki kar fırtınasında. Saat geç olduğu için hiçbir yer açık olmayacak, yani kenara çekip telefonumu şarja takmam gerekecek. Bunu daha önce yapmalıydım ama yola çıkmaya çok hevesli olduğum için düşünemedim. Ayrıca kız kardeşime gidecek kadar şarjım vardı ya da en azından ben öyle sanıyordum, bu yüzden adaptörüne takılan şarj aleti yolcu koltuğundaki çantamda.

Sağım soluma bakıyorum ve buranın kenara çekmek için iyi bir nokta olup olmadığını tartışıyorum, ama sonra Starlight Haven'a tırmanmaya başladığımdan beri yolda başka bir ruh görmediğimi fark ediyorum. Bu iyi bir şey değil. Kasabaya varana kadar devam etmek ve *sonra* kenara çekmek daha iyi. En azından orada mahsur kalırsam, ormanlarla çevrili olmak yerine medeniyetin içinde olacağım.

Gaz pedalına basıp biraz hızlanıyorum. Hareketle birlikte bir gıcırdama sesi geliyor ve omuzlarım anında geriliyor. Arabam titriyor ve ardından yüksek sesli bir çıtırtı ve ardından daha fazla gıcırtı içgüdüsel olarak direksiyonumu kavramama neden oluyor.

Her şey ağır çekimde gerçekleşiyor. Arabam savruluyor ve ben çılgılık bile atamayacak kadar sersemlemişken vücudum sağa sola savruluyor. Arabam bir şeye çarptığında yüksek bir gümbürtü duyuluyor ve her şey sarsıcı bir anda durma noktasına geliyor.

Birkaç dakika, belki de sadece saniyeler boyunca, hoparlörlerimden neşeyle "Jingle Bells" çalarken ve göğsüm kısa nefeslerle kabarıırken donup kalıyorum. Görüşüm bulanıklaşıyor ve gözlerimi kapatıyorum, ellerim direksiyonu öyle sıkı kavlıyor ki canımı acıtıyor. Beynim nihayet ölmediğim sonucuna vardığında, dengesiz bir şekilde nefes veriyorum, elimi biraz gevşetiyorum ve çenemi göğsüme indiriyorum.

Vay anasını.

Bir dakika sonra, oksijensizlikten ya da şoktan bayılmayacağımdan emin olduğumda, titreyerek emniyet kemerimi çözüyorum. Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama hava yastıkları açılmadı ve arabam hala çalışıyor, bunu iyiye işaret olarak kabul ediyorum.

Gaza basıyorum, ama tek duyduğum daha fazla tekleme ve sürtünme. *Hay sikeyim.* Şimdi inip neler olduğuna bakmam ya da en azından patinaj yapmama neyin sebep olduğunu bulmaya çalışmam gerekiyor. Koşullar göz önüne alındığında, arabamın hala çalışmasını umuyorum.

Geçen hafta internetten sipariş ettiğim ağır kışlık montu arka koltuğumdan almadan önce bir nefes daha çekiyorum, sonra bir nefes daha. Üzerime geçiriyorum ve birazdan karşılaşacağım hava koşullarına kendimi hazırlıyorum. Kaloriferler hâlâ yanıyor olsa da, sanırım kabin içindeki sıcaklık şimdiden birkaç derece düşmüş durumda. Başka bir seçeneğim olsa arabamdan inmezdim ama maalesef yok.

Ceketimin fermuarını çekiyorum, acil durum flaşörlerimi açıyorum, sonra motor hala çalışırken kapıyı iterek açıyorum. Dondurucu rüzgâr içeri giriyor, ıslak kar taneleri ısınmış tenime çarpıp eriyor. Soğuk için yaratılmamışım, ama kapımı daha da açıp ayağa kalkarken bu düşünceyi kafamdan atmaya çalışıyorum. Farlarım hala parlıyor, ama acımasız hava ışınları kapatıyor, bu yüzden görmek hala zor.

Arabamın etrafında dolaştım ve arka tarafa geldiğimde suçluyu gördüm. Lastiklerime taktığım arka zincirler kopmuş ve artık tamamen işe yaramaz hale gelmiş. Ama daha da kötüsü, bir kar birikintisine saplandığım çok açık.

"Lanet olsun!" Lastiklerimin etrafındaki kara tekme atıyorum ve beyaz toz ayakkabımın içine girip çorabımı ıslatmaya başlayınca hemen pişman oluyorum.

Hâlâ iş kıyafetlerimi giyiyorum ve ayakkabılarım kar için tasarlanmamış güzel bir çift mokesen.

Çömelip karları lastiklerimden uzaklaştırırken ayak bileklerimdeki soğuk ısırığını görmezden gelmeye çalışıyorum ama ellerim anında donuyor. Sipariş ettiğim yeni eldivenlerim bavulumda, ki şu anda hiç yardımcı olmuyorlar.

Kazmanın nafile olduğunu anladığımda, yardım almaya çalışmam gerektiğini biliyorum. Kendimi bu durumdan kurtarmamın hiçbir yolu yok. Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama tam o sırada görüşümü lekeler dolduruyor ve sallanıyorum. Bir küfür mırıldanıyorum ve iki elimi arabamın soğuk tamponuna bastırıp gözlerimi sıkarak kapatıyorum. Alnımdan aşağı kardan daha kalın ve ıslak bir şey damladığında, bir elimi tenime götürüyorum ve parmak uçlarımda yapışkan bir madde hissediyorum. Parmaklarımdaki yapışkan maddeyi sıyırıp atıyorum ve kanlı gözlerimi açtığımda parmaklarımda kan lekeleri görüyorum.

Dönerken kafamı mı vurdum?

Ellerim hâlâ arabamın üzerindeyken, şarj cihazımı bulmak ve işler daha da kötüye gitmeden yardım çağırmak için ısıtılmalı kabine doğru bir adım atmaya çalışıyorum ama bunu yaptığımda dünya dönmeye başlıyor. Kazanın tüm adrenalini vücudumu terk etmişti ve şimdi başım zonkluyordu.

"Hadi, Nathan," diye kendimi zorluyorum. *Arabaya bin*. Bulanık görüşümü kırıştırmaya çalışıyorum ve bir adım daha atmak için tamponu bırakıyorum, ki bu büyük bir hataya dönüşüyor. Sanki biri ayağımın altındaki halıyı çekmiş gibi hissediyorum ve geriye doğru düşüyorum. Kulaklarım çınlıyor, gözlerim kapanıyor ve sonra yumuşak ve yastıklı bir şeye çarpıyorum. Ama bu bir yatak değil, çünkü yastıklar saten gibi serin ama buz gibi soğuk ve ıslak. Yüzüme su damlacıkları çarpıyor ve bunun kar mı yoksa kafamdaki yaradan damladığını hissettiğim kan mı olduğunu bilmiyorum.

Olması gerekenden daha zor geliyor ama karanlık gökyüzünden aşağıya doğru süzülen sonsuz beyazı izlemek için gözlerimi zorla açmayı başarıyorum. Bunu ne kadar yaptığımdan emin değilim, ama görüşüm tekrar bulanıklaşırken, zihnim her şeye ve hiçbir şeye sürükleniyor. Annemi ve kız kardeşimi, yeğenimi, aptal işimi, başarısız ilişkilerimi, en sevdiğim plajda sörf yapmayı, yaz aylarında Lindsey ile taco yemeyi ve tabii ki babamı düşünüyorum. Sanırım bu doğru ölmek üzereyken hayatınız gerçekten gözünüzün önünden geçiyor.

Şu anda olan şey bu mu?

Bir damla gözyaşı -en azından ben gözyaşı olduğunu düşünüyorum- yüzümden aşağı süzülüyor ve gözlerim uykunun ağırlığıyla kapanıyor. Kalp atışlarım yavaşlıyor ve kafamın arkasında uyanık kalmamı söyleyen bir ses duyuyorum. Bunun için çabalamam gerektiğini biliyorum.

ama çok yorgunum ve bu yatak çok soğuk. Hayır...yatak değil. Kar yığını. Bir kar kümesinin içindeyim.

Zaman geçtikçe vücudum uyuşuyor ama her yerim hareket edemeyecek kadar acıyor. Ciğerlerim donmuş gibi, ayak parmaklarım soğuk ve başım ağrıyor ama hâlâ hayattayım. Uzaklardan bir ses duyduğumu sanıyorum. Bir dal kırılıyor ya da ağaçlar hışırdıyor. Belki yardım geliyordur diye göğsümde bir kıvılcım çıkıyor ama sonra ağaçlarla çevrili bir yere düştüğümü hatırlıyorum. Muhtemelen sadece bir hayvandır. Belki de bir ayı tarafından yeneceğim. *Ahh*. Ama belki de bu, şu anda olduğu gibi yavaş yavaş donarak ölmekten daha iyidir. Eğer olan *buysa*. Öyle mi?

Kendi kendime kıkırdıyorum, düşüncelerim bulanık ve bedenim ağır. Zihnimin gözünde kendimi bir sahilde, dalgaların çarpışını ve çocukların gülüşünü duyarken hayal ediyorum. Yanağıma sıcak bir dokunuş oluyor ve vücudum sanki yanıyormuş gibi aydınlanıyor. Sanırım bu güneş ışığı, ya da en azından öyle hissettiriyor. Sıcak, güzel, coşkulu bir güneş ışığı.

"Burada ne yapıyorsun?"

Şu anda sahilde benimle birlikte olan kız kardeşime dönüyorum. "Sörf yapıyorum."

Lindsey'nin elleri omuzlarımı kavıyor ve beni nazıkçe sarsıyor. "Benimle kal," diyor. Ama bu onun sesi değil. Daha boğuk bir ses, emredici bir ses.

"Kalıyorum," diyorum.

"Bunu duyduğuma sevindim," diyor bir erkek sesi. Bu benim babam mı?

Yine de merak edecek vaktim yok çünkü kumsal solmaya başlıyor ve bedenim yeniden soğuyor. Kısa bir an için sıcak güneş ışığı yanağıma geri dönüyor ve ağır gözlerimi zorla açıyorum. Açtığımda güneş ışığıyla değil, bir meleğin yuvarlak yüzüyle karşılaşıyorum. Üzgün görünüyor ya da en azından ben öyle olduğunu düşünüyorum.

"Size yardım etmek için buradayım," diyor.

"Ölmek için mi?" Kelimelerim cızırtılı ve yumuşak çıkıyor, ama onları duydu. "Eğer bu konuda söyleyecek bir şeyimiz varsa, hayır."

Biz. Biz kim?

Her şey kararmadan önce aklıma gelen son düşünce bu; boşluk beni kollarını açmış karşılarken bedenim soğuk bir kayıtsızlığa gömülüyor.

Bölüm 5

fivgSvc

SICAĞIM. Hayır, sadece sıcak değil, bunaltıcı. Daha önce üşümüyor muydum? Hayır. Lindsey ile sahildeydim. Bir dakika. Hayır, üşümüyordum. Araba kullanıyordum. Sonra üşüdüm. Gerçekten üşüdüm.

Gözlerim açılıyor ve inliyorum. Nerede olursam olayım, ışık loş, ama bu şakağında hissettiğim ağrıyı durdurmuyor. Elimi kaldırıp o noktayı kontrol etmeye çalışıyorum ama sıkışıp kalıyor. Bu ana kadar olan olaylar aklıma geldikçe panik içimde kabarcıklar oluşturuyor.

Lastiklerimdeki zincirler kırıldı.

Döndüm.

Arabamı kontrol etmeye gittim ve karda bayılmışım.

Üşüyordum ve öleceğimi sandım.

Ama sonra bir melek mi vardı? Hayır...

Gözlerimi tekrar kapatıyorum ve kayıyorum, kumaş aşırı ısınmış tenime yapışıyor. Bekle, kumaş mı? Aşağı bakıyorum ve sanki kundaklanmışım gibi battaniyelere sarıldığımı görüyorum, bu da ellerimin neden sıkıştığını açıklıyor. Tekrar yer değiştiriyorum ve ellerimi serbest bırakıyorum, vücudumun bir kamyon çarpmış gibi hissettiğini fark ediyorum. Bana çarpmadılar ama döndüğümde kamçı yemiş olabilirim. Bir de kar kümesinin içinde donuyor olmam ve başım-

Artık serbest olan elimi kaldırıp alnıma bastırıyorum. Üzerinde bir bandaj var ve çok da büyük değil. Bu da çok kötü olmadığı anlamına geliyor. Bir şişlik de yok gibi görünüyor ama aynada görene kadar emin olamayacağım. Elimi tekrar yatağa bırakıyorum.

Bekle, yatak mı?

Az önce baygın olan bir adam için çok hızlı doğruluyorum ve gözlerimi açmadan önce bir anlığına tekrar kapatıyorum.

Hangi cehennemdeyim ben?

Bakışlarım odanın içinde geziniyor. Tepedeki ana ışık kapalı ama rustik ahşap komodinin üzerinde, kırmızı abajurlu küçük bir lamba var ve odanın ön tarafındaki tuğla şöminenin içinde bir ateş yanıyor. Yakın zamanda bakılmış olmalı, çünkü kütükler küle dönüşmemiş ve yaydığı ısı, üzerime yığılmış yaprak dökmeyen renkli çarşaf ve battaniyelerin arasından neden terlemeye başladığımı açıklıyor.

Odanın kendisi o kadar büyük değil ama güzel ve ormanlık. Duvarlar koyu lekeli kütüklerle kaplı ve tavan açık kirişlerle tonozlanmış. Lamba ve komodin dışında tek bir dekor parçası var, o da kuzu avlayan bir tilkinin resmedildiği büyük bir tablo. Garip bir şekilde güzel ama biraz da tuhaf ve korkutucu. Vücudum doğal olarak daha yakından bakmak için öne doğru eğiliyor ve sanırım uzakta başka bir figür ya da hayvan görüyorum.

Şak!

Yatakta sarsılıyorum, şaşkınlıkla elimi göğsüme götürürken çarşaf lar belime kadar iniyor. Bekle... Ben miyim? Vücuduma bakıyorum, battaniyeleri çekince üzerimde hiçbir giysi olmadığını görüyorum. Tanrım. Çırılçıplaktım. Bu sabah giydiğim külot bile vücudumda değil.

Kıyafetlerimden bir iz bulmak için odayı inceliyorum ama göremiyorum. Seslenmeyi düşünüyorum ama nerede olduğum ya da beni kimin aldığı hakkında hiçbir fikrim yok. Burası güzel bir yere benziyor ama kim bilir? Tam anlamıyla ıssız bir yerdeydim, etrafım ormanlarla çevriliydi. Beni orada kim bulmuş olabilir? Ve beni buraya nasıl getirdiler?

Dilimi kuruyan ağzımın damağında gezdiriyorum ve başımı komodine çevirdiğimde bir bardak su ile hâlâ ıslak görünen bir bez buluyorum. Bir an için suyun ilaçlı olup olmadığını merak ediyorum.

Bekle, neden onların katil ya da çılgın orman insanları olduğunu varsayıyorum? Özellikle de beni fırtınadan kurtarmak için zaman ve çaba harcamışlarsa. Sanırım son zamanlarda çok fazla gerçek suç podcast'i dinledim, bunun için kız kardeşime teşekkür edebilirim.

Bardağı elime alıp yudumluyorum. Serin, dış kısmı mekânın sıcaklığından terliyor. Bu da beni buraya getiren kişinin yakın zamanda bu odada olduğuna ve muhtemelen iyi olduğumdan emin olduğuna inanmama neden oluyor.

Suyu neredeyse boşalttıktan sonra tekrar yerine koyuyorum, sonra da kıyafet bulmaya çalışmam gerektiğine karar veriyorum. Başımdaki ağrı hâlâ devam ediyor ama uyanık olduğum her an azalıyor. Suyun da yardımı oldu. Tekrar uyumak istemememi ve başımın dönmemesini ya da midemin bulanmamasını beyin sarsıntısı geçirmediğime dair iyi bir işaret olarak kabul ediyorum. Kız kardeşim burada olsaydı, bana söyleyebilirdi. Kendisi acil servis hemşiresidir ve çok da iyidir.

Lanet olsun. Lindsey!

Battaniyeleri geriye itip ayağa kalkıyorum, artık doğduğum günkü kadar çıplak olduğumu ve vücudumun ağrıdığını umursamıyorum. Hareket ettikçe geçeceğini düşünerek odada pantolonumu ya da ceketimi aramaya başlıyorum, umarım telefonumu bir cebime koymuşumdur ya da beni buraya kim getirdiyse onu almayı akıl etmiştir. Ailemi arayıp iyi olduğumu haber vermeliyim.

Sonunda, katlanmış bir çift büzgülü flanel kırmızı-yeşil pijama pantolonu buluyorum ve muhtemelen Elf Buddy'ye benzeyeceğimi umursamadan içine giriyorum. Benim olmayabilirler ama en azından bir şeyleri var. Hızlıca yukarı çekip ipini bağlıyorum, kıvrak bedenime oldukça iyi oturduğunu görünce şaşıyorum.

Telefonumun ya da kıyafetlerimin burada olmadığından emin olunca odadan çıkmaya karar veriyorum. Kimi bulacağıma dair hiçbir fikrim yok ama kar fırtınasında beni kurtaracak kadar nazik olduklarına göre iyi insanlar olmalılar, değil mi? Yine de neden tamamen soyunduğum konusunda kafam karıştı. Kıyafetlerimin muhtemelen kardan ıslandığını anlıyorum ama iç çamaşırım da mı ıslanmıştı? Bir yabancıнын ya da yabancıların beni soyması düşüncesi tuhaf, yatak odasının kapısına doğru yürürken aklımın bir köşesine itmek zorundayım.

Tamamen kapalı değil. Beni buraya kim koyduysa aralık bırakmış ve açtığımda bir koridorla karşılaşıyorum. Işıklar kapalı, ama yeterince ortam ışığı içeri süzülüyor, başımı sola çevirdiğimde, koridorda sıralanan üç kapı daha görebiliyorum, bunlardan biri sonunda çatlayarak açılmış. Çok uzun bir koridor değil ve tıpkı odam gibi dekordan yoksun. Yine de lekeli ahşap kütükler ustalıkla yerleştirilmiş ve neredeyse işlenmiş gibi görünüyor.

İleriye doğru bir adım atıyorum ve sağa bakıyorum. Açık bir alandan ışık sızıyor ve yaşam alanından geldiğini tahmin ettiğim başka bir kükreyen ateşten duvarlarda gölgelerin titreştiğini fark ediyorum. Koridorun sonundaki kapı kırık olsa da, oturma odasına doğru ilerlemenin daha güvenli bir seçenek olduğuna karar veriyorum. Umarım beni buraya kim getirdiyse oradadır ve bir sonraki adımda ne yapacağımı garip bir şekilde bulmak zorunda kalmam.

Boynumu bir yandan diğer yana uzatıyorum ve omuzlarımı yuvarlıyorum, kaslarımı gevşetiyorum ve derin bir nefes alıyorum. Ayaklarım yatak odasının pelüş krem rengi halısından koridorun serin ahşap zeminine geçiyor. Sıcaklıktaki değişim omurgamda bir ürpertiye neden oluyor ve keşke bu pantolonların yanında bir gömlek bulsaydım diyorum.

Yutkunarak bir adım daha atıyorum, sonra bir adım daha, sadece birkaç adım ötedeki ana odaya ulaşana kadar. Katedral tavanlı, daha fazla açık kireşli ve ne yazık ki benim için görünürde bir ruh olmayan geniş açık yaşam alanına bakıyorum. Sadece dev bir düz ekran televizyon ve büyük, pelüş kırmızı bir kanepe ile eşleşen bir uzanma koltuğu ve bir loveseat.

Ateşin ışığı tenimde dans ederken, odunların bir kısmı içeride sıkışan sudan dolayı patlıyor ve çatırdıyor. Tuğla şömineyi inceliyorum, tasarımının odamdakine benzediğini fark ediyorum, ancak bu şöminenin üzerine daha fazla tilki ve kuzu oyulmuş süslü bir ahşap mantosu var. Gözlerim şömineden sarkan iki yeşil ve kırmızı kadife çoraba takılırken dilimi dişlerimin arkasında gezdiriyorum. Eğer onlar orada olmasaydı, buradakilerin Noel'i kutladığını düşünmezdim, çünkü ne ışıklar ne de ağaç var... sadece iki çorap.

İki.

Bir çift beni buldu mu?

O anı düşünüyorum ve bir kadın sesi duyduğumu hatırlıyorum ama iki tane mi duyduğumu hatırlayamıyorum. Yumuşak bir iç çekiyorum. Beni kimin bulduğu önemli değil, telefonumu bulup bulamayacağıma bakmalıyım. Ya da herhangi bir telefonu. Ve Tanrım, arabam! Eğer biri onu içinde ben olmadan yolun kenarında bulursa, ailem en kötüsünü düşünecektir.

Ensemi ovuşturarak odanın etrafında dönüyorum. Sonunda, kapının yanındaki kancada montumu buluyorum ve kalbim göğsümde hızlanıyor. Hemen yanına gidip ceplerini arıyorum ama araba anahtarlarım dışında bir şey bulamıyorum. Yine de bana yardımcı olmuyor - aradığım şey değil. Arkamı dönüp yürümeye devam ediyorum.

Mutfak güzel ve paslanmaz çelik aletlerle yenilenmiş görünüyor. Normal bir mutfak. Ama koridora doğru dönerken buzdolabının üzerindeki bir resim beni durduruyor. Üzerinde "I Pine For You" yazan bir mıknaş, güzel ve şehvetli bir kadının fotoğrafını tutuyor.

Ama benim dikkatimi çeken bu değil. Söz konusu güzel kadının tamamen çıplak olması ve dev bir ağaç gövdesinin üzerine oturmuş olması. Kolları iri göğüslerini örtüyor, ancak yumuşak derisi taşıyor ve sanırım göğüslerinin tepesini görüyorum.

koyu renk meme uçları. Diğer eli bacaklarının arasındaki V'yi kapatıyor ve gülümsemesi bulaşıcı. Açık sarı saçlarının siyah bölümleri arkasından esen rüzgârda dalgalanıyor. Yaz güneşi, çoğu farklı renk, şekil ve boyutlarda dövmelemlerle süslü tenine ışıık huzmeleri saçıyor.

Beni kurtaran bu mu? Bu olmalı. Fotoğrafa uzanmaya başlıyorum, onu daha yakından incelemeyi düşündüğüm için kendimi biraz sapık gibi hissediyorum ama kendimi durduramıyorum.

Parmaklarım baskının dış kenarına dokunduğunda, yüksek sesli bir çığlık havayı deliyor. Sese doğru dönüyorum, kollarımdaki tüyler diken diken oluyor. Ses arkamdan gelse de bu odadan gelmiyordu. Koridorun sonundan geliyordu.

Bir çığlık daha ve ardından sadece tokat olarak tanımlayabileceğim bir ses kulaklarıma ulaşıyor. Ne yaptığımı tam olarak anlayamadan koridora geri dönüyorum.

Yaşam alanındaki ateş hâlâ güçlü bir şekilde yanıyor ve ben yeri yiyip odama yaklaştıkça gölgemi yere düşürüyor. İçimden bir ses durmam gerektiğini söylüyor. Uyumam ya da burada her kim varsa gelip beni bulmasını beklemem gerekiyor ama bunun yerine önce bulunduğum odanın açık kapısını, sonra benimkinin karşısındaki kapıyı, sonra da diğerini geçiyorum.

Bir başka çığlık daha yükseliyor, çığlıklar daha yüksek ve daha sık hale geliyor. Ses kesinlikle kadınsı. Kendime bu sesi duymak istememin tek sebebinin endişelenmem olduğunu söylüyorum ama bu çığlıkların ve seslerin endişelenecek şeyler olmadığını bilecek kadar akıllıyım.

Adımlarımı olabildiğince hafifletiyorum ve kapıya doğru yavaşça ilerliyorum. Aralık, odanın içini net bir şekilde görebileceğim ama bedenimi saklayabileceğim kadar geniş.

Gözlerim önce odayı aydınlatan devasa ateşi buluyor, titriyor ve kulübenin her yerinde yakılmış ve alevlendirilmiş diğer iki ateş gibi zemine sıcak bir ışıık gönderiyor. Ateşin önünde yere serilmiş ayı postundan bir kilimin üzerinde, aralarında kırmızı dantelli bir sütyen ve ona uygun bir tangaın da bulunduğú çeşitli giysiler duruyor. Ne gördüğümü tam olarak anlayamadığım için gözümü hızla kırıştırıyorum.

Yerde sadece yeni kullanılmış gibi parlayan bir top tıkaç değil, aynı zamanda sadece bir stokade veya garip bir masaj masası türü olarak tanımlayabileceğim bir şey var. Birinin bacakları, karnı ve kolları, hatta yüzü için bir yer var. Ama en tuhaf kısmı bu değil. Arka tarafında bir

Alçak bir sehpanın üzerinde büyük bir silikon penis çıkıntı yapıyor. Gözlerim açılıyor ve başımın hala ağrıdığını ve vücudumun acıdığını unutuyorum. Her şeyi tamamen unutuyorum. Bir başka yüksek sesli çığlık yankılanırken başım sola kayıyor, bakışlarım şimdi büyük kral yatağında sevişen iki kişiye odaklanmış durumda.

Yerdeki alet yüzünden gözlerim yuvalarından fırlamadıysa bile, sanırım fırlamak üzereler. Fotoğraftaki kadın yatağın üzerinde diz çökmüş, pelüş vücudu bana doğru bakarken, sadece canavar gibi bir adam olarak tanımlayabileceğim bir şey arkadan ona vuruyor ve güçten her parçasını titretiyor.

Adam da diz çökmüş, gövdesini kadının sırtına bastırmış, dövme kollarından biri kadının göğüslerinin arasında, böylece eli boğazını kavrayabiliyor. Diğer mürekkepli kolu bacaklarının arasında, uzun parmakları kız inerken klitorisnin etrafında dolaşıyor.

Bu durumdaki her erkek gibi, ya da belki de bende bir sorun var, kan güneye hücum ediyor ve aletim dolmaya başlıyor, bol pazen pijamamın içinde zonkluyor. Kendime duyduğum tiksinti boğazımı kaşındırıyor, uzaklaşmamı, en azından kapıyı kapatıp onları hiç böyle görmemiş gibi davranmamı söylüyor. Ama izlemeye devam ediyorum, gözlerim önümdeki sefahat sahnesine yapışmış.

"Tilki," diyor kadın boğuk bir ses tonuyla, bir çığlık daha onun söylediği kelimeyi takip ediyor.

Adının Fox olduğunu tahmin ettiğim adam kadının boğazını sıkıyor ve şişmiş dudakları aralanarak sessiz bir soluk çıkarıyor. "Ağzını tekrar tıkamamı ister misin? Sessiz olabileceğini söylemiştin."

Kadın dudağını sertçe ısıyor, sessiz bir "hayır" demeden önce başı partnerinin geniş omzuna düşüyor. Adam kulağına duyamadığım bir şeyler söylüyor, sonra kadını yatağa doğru itiyor ve başını şiltenin ucuna bastırıyor. Adam onun üzerine uzanırken yanağı çam rengi yorgana yaslanmış, kalçaları dolgun kıcının kıvrımlarına ölçülü bir ritimle çarpıyor ve daha fazla kadınsı inilti çıkarıyor.

Ellerim iki yanımda yumruk haline geliyor, ateşten ve vücudumun yükselen ısısından kaynaklanan bir damla ter alnımdan damlıyor ve ahşap zemine kıvrılmış ayağıma düşüyor.

"Bu gece çok muhtaç bir fahişesin, küçük kuzu." *İt. İt. İt.*
"Hoşuma gitti."

Gözlerim iyice kullanılan kadından, kullanan adama kayıyor. Az önce iğrenmemi ya da yardıma ihtiyacı olup olmadığını sormak için araya girmemi gerektirecek kadar aşâğılık sözler söyleyen adama.

Yine de bu düşünce aptalca, çünkü bundan çok zevk aldığı, söylediğı sözlerden hoşlandığı ve daha fazlasını istediğı çok açık, çünkü anlayamadığım bir şey mızımızlanıyor. Söylediğı her ne ise onu kıkırdatıyor, ona daha sert girmesine ve bedenini kendi zevki için bir oyuncak gibi kullanmasına, onu istismar etmesine, ona sahip olmasına neden oluyor.

Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Ham, kirli ve çok dengesiz.

"Amin beni sıkıyor," diye neredeyse fısıldıyor. "Bana nasıl hissettirdiğini söyle." "Aletin beni ikiye bölüyormuş gibi."

Aleti hâlâ içindeyken hızlı bir hareketle vücudunu çekip çıkarıyor ve bir elini cömert karnının yumuşak kesesine, diğerini de dış kalçasına götürüyor. Ateşin ışığı şimdi onun üzerinde parlarken, güzelliğıyle ilişkiye giren canavarı açıkça görebiliyorum.

Dövmelerle kaplı olan sadece kolları ve elleri değil, neredeyse her santimi. Siyah ve gri desenler, ayak bileklerinden ağaç gövdesine uzanan kalçalarına, yumuşak ama kaslı gövdesine, kalın boynuna ve hatta çenesinin altına kadar vücudunun tuvalinde dönüp duruyor. Daha önce de ağır dövmeli adamlar görmüştüm ama böylesini hiç görmemiştim. Altında kıvranan kadın gibi onun da saçları uzun ve sarı. Gerçi onunki altın sarısı ve siyah değil.

Daha iyisini bilmesem, bu adamın yaşayan bir tanrı olduğunu söyledim, sanki Thor'un dövmeli bir versiyonu efsane ve mit sayfalarından fırlamış gibi. Ama geleneksel Thor'a benziyor, kalın ve kaslı ama yumuşak ve uysal, filmlerdeki sekiz paket karın kasları olanlara benzemiyor. Daha da ilginç, iri yarı bir adam olmasına rağmen, onun gibi yapılı birinin sahip olmasını beklemeyeceğiniz bir rahatlık ve zarafetle hareket ediyor. O güzel-

Onu izlerken, incelerken sikim kabarıyor ve ağrıyor. Hiç düşünmeden elimi kasıklarına götürüyorum, bir çeşit rahatlama sağlamak için ağrıyan eti avuçluyorum. Sıkıtığım anda omurgamda bir elektriklenme oluyor ve ne yaptığımı anlıyorum. Midem kendi üzerine düşüyor ve kendimi garip hissediyorum.

Az önce ondan tahrik mi oldum? Başımı sallayıp elimi sanki yanmış gibi aletimden çekerken etrafımdaki sıcak hava boğucu bir hal alıyor. Hayır. Bu porno izlemek gibi. Bu hareket beni tahrik ediyor, adamın hızlı bir hassasiyetle kızın içine girip çıkması, sikinin kayarak içeri girip çıkması

Islak amcığını, vücutlarının bir araya gelişini şiddetle ama mükemmel bir şekilde. O an, ahlaksızlık, bana bakışı-

Düşüncelerim durdu. *Bana nasıl baktığını.*

Göz kırpıyorum. Sonra tekrar kırpıyorum. Pembe yanakları öpen koyu kirpiklerin altından ela gözler bana bakıyor ve gülümsüyor. Adamın dövmeli eli şimdi tekrar başının yan tarafında, onu zorla yatağa itiyor ve içine pompalıyor. Yatak güçten sarsılıyor ve sanki altlarına çökecekmiş gibi gıcırıyor.

Tekrar göz kırpıyorum. Beni görüyor. İzlediğimi biliyor. Dudaklarındaki gülümseme genişliyor ve evinde bir yabancı tarafından seks yaparken yakalanmış biri gibi davranmak yerine - belki ayağa fırlayıp kendini örtmeye çalışıyor ya da en azından gitmem için bana bağıyor - hiçbir şey yapmıyor. Arkasındaki adam homurdanıp paramparça olurken gözleri bende kalıyor. Adamın acımasızca serbest bırakmasıyla orgazmı tetiklenirken gözlerini sıkıca kapatıyor, yüzünü yatağa gömüp çığlığını bastırıyor. Adam hala itmeye devam ederken, karşılıklı orgazmları boyunca ona binerken çarşafı yumrukluyor.

Utanç ve telaş içinde aklıma gelen tek şeyi yapıyorum: Dönüp uzaklaşıyorum, onlar kıyafetlerini giymeden önce buradan gitmeye kararlıyım.

Bölüm 6

Morgan

"GİTMEYE ÇALIŞACAK," diye homurdanıyor Fox. Nefesimi dışarı veriyorum. "Sana uyanacağını söylemiştim."

"Ağzını açarsam sessiz olacağını da söylemiştin." Kulağımın kabuğuna doğru kıkırdıyor. "Talimatları takip edememen benim suçum değil."

Bu beni sırtıtmaya itti. "Evet ama kapıyı açık bırakan ben değilim."

Bu pozisyonda Fox'un yüzünü göremiyorum, bu da beni rahatsız ediyor çünkü onu incelemek, kapıyı neden açık bıraktığını anlamaya çalışmak istiyorum. Sanırım kurtarma köpeğimizin bizi duymasını, gelip bizi bulmasını istedi. Sanırım ne yapacağını bilmek istiyordu. Eğer o-

Hayır, şu anda bunu düşünemem. Boğazıma yayılan ve beni boğmakla tehdit eden geçmiş reddedilmenin acısına karşı yutkunuyorum.

Fox nefes veriyor, sonra hızla kendini benden kurtarıyor, yumuşayan horoz ve dağınıklığımız bedenimden çıkıyor. Bir an için gözlerimi kapatıyorum, gecenin ve oyun zamanımızın adrenalininin eriyip gitmesine ve orgazmımın verdiği hazzın beni topraklamasına izin veriyorum.

Huzurlu anım sadece bir saniye sürüyor ve Fox beni nazikçe sırt üstü yatırıyor. Yorgun bedenim itiraz ediyor. Uzun bir gece oldu ve tek yapmak istediği yatağa kıvrılıp Fox'un sabit kalp atışları kulağımdayken uykuya dalmak. Ama evimizde kurtardığımız bir adam var ve muhtemelen yıllardır, belki de hiç görmediğim en kötü kış fırtınası sırasında gitmeye çalışacak. Bu da onun için iyi bir son olmayacak.

Fox'un mürekkepli parmaklarından biri kaşımdaki çatıkları düzeltiyor.

"Sana çok mu sert davrandım?" diye soruyor dudaklarında sinsî bir gülümseme ve mavi gözlerinde sadizm parıltısıyla.

"Daha sert gidebilirdin."

Kıkırdıyor, diz çökmüş pozisyonundan kalkıp ağır bedenini benimkinin üzerine koyuyor ve beni yatağa bastırıyor. Boyunun karnımda sertleştiğini hissettiğimde inliyorum. Yalnız olsaydık, vajinamın muhtemelen merhamet çılgınlıkları atacağını umursamadan beni tekrar almasına izin verirdim. Yine de kocamı tanıyorsam, ağzımı ya da kıcımlı kullanırdı ve ben de buna izin verirdim. Özellikle de küçük Noel geleneğimiz raydan çıktığından beri.

Düşen bir şeyin sesi kafalarımızı gürültünün kaynağına çevirdi: ikinci yatak odamızdaki adam.

"Kendine zarar vermeden önce onu durdurmalıyız." "Bir yolunu bulacaktır," diye yanıtlıyor Fox.

Öfkelendim. Kocamı seviyorum ama bazen tam bir aptal oluyor. "Kibar ol." "Kibarım zaten. Onu buraya ben getirdim, değil mi?"

Öyle yaptı ve şu anki tavrına rağmen o yabancıнын hayatını önemseydiğini biliyorum. Fox insanları umursamayan koca bir huysuzmuş gibi davranmayı seviyor ama o tanıdığım en nazik ve en şefkatli insanlardan biri. Zor bir hayatı oldu, bu yüzden kendini, kalbini ve beni koruma arzusunu anlıyorum. Bu yüzden kapıyı neden açık bıraktığını daha da merak ediyorum. Kolayca kilitleyebilirdi, böylece misafirimizin bizi sevişirken izlemesini engelleyebilirdi. Ve izledi de.

"Bırak beni. Onu karda kovalamadan önce birkaç dakikamız daha var."

"Ve bu kötü bir şey mi?"

Gözlerimi deviriyorum. "Bırak beni, olur mu?" "Evet, hanımefendi."

Bu onun omzuna bir yumruk atmasına neden oluyor ve beni bırakmadan önce şakacı bir şekilde homurdanıyor. Ayağa kalktığımda tembel bakışlarını üzerimde hissedebiliyorum, salgısı bacağımdan aşağı dökülüyor. Kendi kendime gülümsüyorum, ruhumun ahlaksız kısmı, kocamın harcaması benden damlarken yabancımızı kalmaya ikna edeceğimden zevk alıyor. Fox'un da bundan hoşlandığını biliyorum, öyle ki bu onu çılgına çevirecek ve yatağa döndüğümüzde beni tekrar yatağın içine sokacak.

Koridorda ilerleyen ağır ayak sesleri hızlanmama neden oluyor ve kırmızı ipek bir bornoz ve basit bir çift pamuklu iç çamaşırı alıyorum. Meşe şifonyerden birkaç mendil alıp kalçalarımı ve bacaklarımı sildikten sonra

Giysiler. Fox da yataktan kalkmış, uzun saçlarını topuz yapmış ve bacaklarında bir çift külot var.

Ona bir tişört attım ve Fox buna karşı çıktı ama kurtardığımız bu adam ürkek olacaktı. Onu izlediğimi fark edince çekip gitmesine rağmen Fox'a bakışını fark ettim. Bize bakışını. En azından vücudumuzun büyük kısmını kapatırsak daha iyi olur.

Giyindikten sonra Fox topuklarımın üzerinde yatak odasından çıkıyorum. Uzun bacaklarım yeri yiyor ve yeni arkadaşımızı kapının yarısında bulmayı umuyorum. Onun yerine, Fox'un benim için elleriyle yaptığı mutfak masasında, kışlık paltosu ve bulduğu, hala o odada olduğunu bilmediğim eski bir flanel pantolonla oturuyor. Az önce ortaya çıkan duygularımı bastırıyorum ve yüz hatlarımı olabildiğince normal ve misafirperver hale getirmeye çalışıyorum. Bir an ne söyleyeceğimi düşündüm, sonra aklıma gelen ilk şeyi söyledim.

"Merhaba."

Fox yanımda durduğu sırada adam başını kaldırıyor. Misafirimizin koyu kahverengi gözleri benimkilerden kocamınkilere kayıyor ve yanakları kırmızıya dönüyor - Fox'a geride kalmasını söylemeliydim. Çok iri bir adam, tepeden tırnağa dövmeli ve cehennem gibi korkutucu. Sanırım misafirimiz onu çekici buluyor, en azından benim edindiğim izlenim bu. Söz konusu misafirin az önce sert seks yaptığımıza tanık olduğunu ve muhtemelen Fox'un en sevdiği yeni oyuncağını şöminenin yanında gördüğünü söylememe gerek yok. Biraz kızardım ama utançtan değil, tahrikten.

"Karda mahsur kaldık," diyor, ses tonu gerçekçi ama sesinin sıcak tınısı meme uçlarımı zirveye çıkarıyor ve omurgamda bir ürperti yaratıyor.

Tilki hareket ediyor ve masamızdaki adamın, kocamın avını yakalayan bir tilki gibi boğazına saldıracağını düşünürcesine zıplamasını kaçırıyorum.

"Sadece kontrol ediyor," diyorum onu sakinleştirmeye çalışarak. "Yalan söylemiyorum," diye karşılık veriyor adam.

Dudaklarım nazik bir gülümsemeyle yukarı kalkıyor. "Öyle düşünmüyor. Sadece nasıl bir havayla karşı karşıya olduğumuzu kendi gözleriyle görmek istiyor."

Fox ön kapımızı açıyor, geniş omuzlarındaki kaslar lacivert Henley'sinin altında toplanıyor. Kahretsin, ortaya çıkardığı beyaz duvar, kar günleriyle ilgili filmlerde gördüğüm karlara benziyor - neredeyse tüm yükseklik boyunca yığılmış

kapıya. Bir kısmı içeri düşer ve kar taneleriyle birlikte soğuk rüzgar üstte açık kalan boşluktan içeri girer.

"Sana söylemiştim," diye tersler yabancı.

Yorumunu duymazdan geliyorum ve Fox kapıyı kapatırken kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Kocam bana doğru dönüyor ve şaşırtıcı bir şekilde endişeli görünmüyor ama yüzü sert. Yeni bir ağaçlandırma operasyonu ya da mevsimlik hasat hakkında konuşmak üzereyken böyle görünür. Göğsü kabarıyor ve sakallı çenesi sıkılaştığı anda askeri moda geçip komutlar yağdırmaya başlayacağını anlıyorum.

O konuşmadan elimi kaldırıyorum. "Jeneratör iyi çalışıyor ve hazırlıklı olduğumuzu biliyorsun. Oturalım ve misafirimizle konuşalım."

Fox'un ağzı sert bir çizgi haline geliyor ve tartışmak, kar küremek ya da beni güvende tutmak için ne yapmak istiyorsa onu yapmak istediğini biliyorum ama haklı olduğumu da biliyor. Kurtardığımız adamın gecesindeki boşlukların doldurulmasına ihtiyacı var. Ve Fox muhtemelen onun kıvranışını izlemekten bir dereceye kadar keyif alsa da, pozisyonları tersine dönseydi, kocamın ya arabasına geri dönene ya da donarak ölene kadar buradan çıkmanın yolunu kazacağını biliyorum.

"Bize kahve yapayım," diye homurdanıyor ve misafirimizin arkasından mutfığa doğru yürüyor.

Başımı sallıyorum ve anahtarlarıyla oynamaya devam eden adamın karşısına oturuyorum.

"Telefonum sende mi?" Kahverengi gözleri benimkilerle buluşuyor ve midem bulanıyor. Üzerimizdeki ışıktan, gözlerine kazınmış endişeyi görebiliyorum. Fırtınada onu kurtarmanın telaşı içinde, birilerine gidiyor olabileceğini ve onların muhtemelen onun için endişelendiğini düşünmeyi bile bırakmadım.

"Üzgünüm, bir tane bile görmedik. Hayatınızdan endişe ettiğimiz için arabanızı kapattım ve anahtarlarınızı aldım."

"Kız kardeşime ulaşmalıyım, ölmediğimi bilmesini sağlamalıyım." "Starlight Haven'da mı yaşıyor?"

Çenesini öne eğip dağınık kahverengi saçlarının bir kısmını alnına doğru itiyor. "Evet. Şehir merkezinin yaklaşık otuz dakika kuzeyinde."

"Ne yazık ki fırtına olmasa bile telefonlarımız çok kötü çekiyor, hatta şu anda hiç çekmiyor. Elektrik ve internet de kesik ve jeneratörümüz çalışıyor. Ama Fox'a telsizle şerifi bağlatabilirim, onlar da ona haber verirler. Zaten onlara arabanızdan ve güvende olduğunuzdan haberdar etmemiz gerekiyordu ama uygun bir saate kadar bekleyecektik." Arabaya baktım.

Duvardaki İskandinav tarzı saate baktım ve sabahın dördüne yaklaştığını gördüm. Sanırım bu yeterince iyi.

Gözlerim onunkilerle buluştuğunda bana tuhaf tuhaf bakıyor, yakışıklı yüz hatlarını şaşkınlık kaplıyor. "Radyo mu?" diye soruyor.

"Burada uzaktan yaşamaya alışkınsınız. Bazen eski usul en iyi sonucu verir." Ona amatör telsizin yaptığımız işlerde, özellikle de kuş uçmaz kervan geçmez yerlerde görev yaparken çok işe yaradığını anlatabilirdim. Genelde bir uydu telefonumuz olurdu ama yeni bir tane alma aşamasındaydık. İkimiz de havanın bu kadar kötü olacağını beklemiyorduk.

"Lütfen, şerifi şimdi telsizle arayabilir misiniz?" Sesi o kadar acı dolu ki kalbime saplanıyor. Bizi nasıl bulduğu konusunda kendimi kötü hissediyorum ve keşke kapıyı kapatmış olsaydık diyorum. O anın sıcaklığıyla biraz heyecan vericiydi ama bu zavallı adam korkuyor ve biliyorum ki ben de korkardım.

Onu rahatlatmak için elimi uzatıyorum ama Fox ben ona dokunamadan masaya yaklaşıyor ve dumanı tüten kahve dolu iki fincanı masaya bırakıyor. Adam bu hareket karşısında biraz sıçırıyor ama sonra Fox'a bakıp yanaklarının yeniden pembeleşmesini merakla izliyorum. *İlginç.*

Fox ona gülümsemiyor ya da bir şey söylemiyor; sadece dönüp mutfığa doğru yürüyor ve ıvır zıvır için kullandığımız çekmeceyi açıyor. Orada olduğunu bile unuttuğum bir kalem ve kâğıt çıkarıyor, sonra geri gelip misafirimizin önüne koyuyor.

"Bana onun adını, adresini ve telefon numarasını verin, ben de yapayım."

Adam teklif edilen kâğıt ve kalemi çabucak alıyor ve yazıyor. Fox'a geri verdiğinde, kocamın parmaklarını bilerek adaminkilerin üzerinde gezdirdiğini fark ediyorum.

"Teşekkürler." Sesi bir öncekinden bir oktav daha yüksek, kelimenin üzerinde takılıyor. Fox'un bu kez verdiği tepki yüzünden dudağının seğirmesini kaçırmıyorum. Kocama ne yaptığını sormak istiyorum ama sanırım biliyorum. Ancak, neden olduğundan emin değilim.

"Peki ya senin adın?" Fox

sorar. "Nathan. Nathan Clark."

Fox bakışlarını bana çeviriyor. "Ben bunu yaparken sen iyi olacak mısın?"

Başımı sallıyorum. Fox kendi başımın çaresine bakabileceğimi biliyor ama o korumacı bir adam. Artık Nathan olarak tanıdığım adam, o kışlık paltosunun altında kasları olmasına rağmen karıncayı bile incitmeyecek gibi görünüyor. Onu tekrar ısıtırken görmekten başka çarem olmayan kaslar.

"Hemen döneceğim." Fox, Nathan'a bir şey yapmaya kalkışmamasını söyleyen tehditkâr bir bakış fırlatıyor ve ben içimden gözlerimi deviriyorum. O da ofis haline getirdiğimiz üçüncü yatak odasına doğru yürümeden önce alnıma bir öpücük konduruyor.

Kapının kapandığını duyduğumda bakışlarım tekrar Nathan'a kayıyor ve kahve fincanımı kendime doğru çekiyorum. Misafirimizi tanıma vakti geldi.

Bölüm 7

fivgSvc

"NATHAN, NASIL HİSSEDİYORSUN?"

"Sen kimsin?" Kibar sorusunu görmezden gelerek soruyorum. Ses tonum kaba gelebilir ama yorgunum, başım hâlâ ağrıyor ve az önce dışarı çıkan adamın ya mafyanın bir parçası ya da bir uyuşturucu satıcısı olduğundan eminim. Bok gibi korkutucu biri ve artık kız kardeşimin nerede yaşadığını biliyor, bu gerçeği ona tüm bilgileri ve adımları rahatça verdikten sonra fark ettim. Kafa travmasını suçlayacağım. Daha on dakika önce ruhunun bedeninden sökülüp atılmasını izlediğim kadın kahvesinden bir yudum alıyor, sonra ellerini önünde kavuşturuyor. Bu hareketle birlikte elinin üzerindeki bir şeyden ışık yansıyor. Aşağıya baktığımda, sol parmağında büyük bir prenses kesim pırlanta yüzük ve ona uygun bir alyans görüyorum. Bilinmeyen bir nedenle kalbim sıkışıyor Göğsüm.

"Benim adım Morgan ve sizin için şerife telsizle haber vermeye giden huysuz da kocam Fox." Tepkimi saklamakta iyi olamamış olmalıyım çünkü küçük bir kahkaha attı. "Garip bir isim olduğunu biliyorum ama onu tanıdıkça neden ona yakıştığını daha iyi anlayacaksın. Ayrıca bu bir lakap da değil."

Az önce yürüyüp giden adamı düşünüyorum. İri yarı ama sessiz ve neredeyse sinsî bir yanı var. Onun adını duymak bana şömine şöminesine oyulmuş tilkiyi ve uyandığım odadaki tuhaf güzellikteki tabloyu hatırlatıyor. Sonra hayal meyal onun beynini sikerken ona "küçük kuzu" dediğini hatırlıyorum. Ayrıca ona tekrarlamak istemediğim başka bir şey daha demişti.

Kalbim kulaklarımda yüksek sesle atıyor ve yardım almak için dışarıda karda yüzmeyi göze almalı mıyım diye düşünüyorum. Bunun aptalca olduğunu biliyorum, bu yüzden şu anda burada oturuyorum. Ve görünüşe göre Fox'un şerifle doğrudan bir bağlantısı var. Yani bu insanlar mafya uyuşturucu satıcıları ya da seks delisi ucubeler olsa bile, ne yapmam gerekiyor? Burada sıkışıp kaldım ve ne bir telefonum ne de gidecek bir yolum var.

Bir süre daha sessiz kaldıktan sonra Morgan boğazını temizler.

"Gördüklerin için üzgünüm. Uyandığında ne olduğunu açıklamak için orada olmalıydım. Bunu görmeni istememiştim."

Gülümseyen yüzünü, o sırada bana nasıl baktığını düşünüyorum- "Bunun doğru olduğunu sanmıyorum."

Bana göz kırpmıyor ve dürüst olmak gerekirse ben de bunu söylediğime şaşıyorum. Belki sonunda Kathy'ye kafa tutup işimi bıraktığım için, belki de o kar birikintisinde ölümle burun buruna geldiğimi düşündüğüm için, ama yalan söylüyor. Sanırım bunu görebilmem için kapıyı açık bıraktı. Asıl soru neden? Aklıma gelen tek şey bir çeşit sapkınlık olduğu. Yerdeki mekanizmayı gördüm. Birine izletmek bu çiftin en az hoşlandığı sapıkça şey gibi görünüyor.

Morgan kahvesinden bir yudum daha alıyor ve ben de aynısını yapmaya karar veriyorum. Sıcak acı sıvı çiğ boğazımdan aşağı inerken iyi hissettiriyor ve kafamı boşaltmak ve beni biraz uyandırmak için kafein desteği kullanabilirim. Nerede olduğum ve buraya nasıl geldiğim hakkında daha fazla bilgi sahibi olmadan uykuya dalmak istemiyorum. O kar yığınının düştüğümünden beri dört saatten fazla zaman geçti ve ben bu zamanın tamamını özlüyorum.

"Nathan, gerçekten görmeni istememiştim-" diye başlıyor ama sözünü kesiyorum.

"Buraya nasıl geldim?"

Koyu renkli ahşap sandalyeye yaslanıyor, muhtemelen konuyu değiştirmemden dolayı iç geçiriyor ama bu konuda onun doğruluğunu tartışmama gerek yok.

"Fox ve ben..." Sanki bir sonraki kelimelerini dikkatle seçmeye çalışıyormuş gibi duraklıyor. "...Noel ağacı aramaya çıkmıştım. Arabanızın ışıklarını gördüm ve merak ettim. İyi ki de merak etmişim, çünkü biz gelmemiş olsaydık, eminim şu anda benimle konuşuyor olmayacaktın."

"Bir Noel ağacı mı?" İnanmayarak sordum, ölebileceğimi doğrulamasını görmezden geldim çünkü bunu düşünmek istemiyordum.

Kulübenin etrafını işaret ediyor. "Gördüğünüz gibi bu yıl dekorasyonda biraz geç kaldık. Biz de karın tadını çıkarıyoruz ve bunun şenlikli olacağını düşündük. Ama dediğim gibi, memnunum."

"Sanırım beni kurtardığını hatırlıyorum."

Kahvesinden bir yudum daha alıyor. "Evet, bana Lindsey dedin."

"O benim kız kardeşim." Bunu ona neden söylediğimden emin değilim ama bu bilgiye gülümsüyor.

"Kendinde değildin ve donarak ölüyordun. O anda halüsinasyon görmene ya da aileni düşünmene şaşırmadım."

Elimi bilinçsizce başımdaki bandaja götürüyorum. "Sadece küçük bir sıyrık olduğu için şanslısın," diye devam ediyor Morgan.

"Çok fazla kan vardı."

"Kafa yaraları çok kanamaya meyillidir. Bayılmanızın bir kısmının şoktan kaynaklandığını düşünüyorum."

"Ya beyin sarsıntısı geçirirsem?"

"Bu mümkün, ama etrafta dolaşıp konuşuyor olmanız iyiye işaret. Nasıl hissediyorsun?"

Yabancı bir yerde uyanıp iki yabancıyı sevişirken bulmanın ve ailem Noel'i bensiz geçirirken öngörülebilir bir gelecek için söz konusu yabancılarla söz konusu yerde sıkışıp kalmanın yanı sıra, kendimi harika hissettiğimi söylemek istiyorum. Hissetmiyorum.

Onun yerine "Kamyon çarpmış gibi hissediyorum" diyorum.

"Vücudun çok şey yaşadı. Artık uyandığına göre sana biraz ağrı kesici vereceğim ve biraz dinlenebilirsin. Gördüğünüz gibi sizi hiçbir yere götüremeyiz ama başınız dönerse, mideniz bulanırsa ya da buna benzer bir şey hissederseniz bize haber verin, biz de şerifi tekrar arayarak buraya bir acil durum ekibinin gelip gelemeyeceğini soralım."

Başımı sallıyorum. Ağrım var ama bunun gerekli olduğunu sanmıyorum. En azından o zaman bu durumdan kurtulmuş olurum...

Hayır. Buradan ayrılmak için bu kadar gürültüye sebep olamam. Rahatsız olduğum için birçok insanın hayatını riske atmış olurum. Kar temizlenene kadar onların boş odasında kalabilir ve bu durumun olduğundan daha garip bir hal almamasını umabilirim.

Morgan öne doğru eğildi. "Nathan?"

Ela gözlerine bakıyorum. Daha parlak ışıktaki, neredeyse bir kaleydoskop etkisi yaratan altın ve kahverengi benekleri görüyorum - daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim.

"Garip bir başlangıç yaptığımızı biliyorum. Ama size söz veriyorum, burada güvendesiniz. Kocam ve ben bu toplumda iyi tanınıyoruz. Çalışanlarımız olan bir iş yerimiz var, arkadaşlarımız var ve fırtınalara hazırlıklıyız. Tatilinizi burada bizimle kapana kısılmış bir şekilde geçirmenin sizin için muhtemelen ideal olmadığını biliyorum, ancak sizinle ilgileneceğiz."

Parmaklarımı bardağın kenarına vuruyorum, sözleri yorgun zihnime işliyor. "Beni bulduğunda ne yapacağını nasıl bildin?"

Dudaklarını yalıyor, küçük bir iç geçiriyor. İfadesine yanıt vereceğimi umduğundan şüpheleniyorum, ama hala onun hakkında ne düşüneceğime karar veremedim... *onlar*.

"Starlight Haven'da kereste şirketimiz var ve hasat ve diğer projeler sırasında iş başında yaralanabiliyoruz. Çalışanlarımız da yaralanabilir ve yaralanıyorlar da. Küçük bir kafa travması geçiren ya da uygun olmayan teçhizatla uzun süre soğukta kalan ilk kişi siz değilsiniz. İş arayan çok sayıda geçici elemanımız var, tecrübesiz insanlar. Bazen yaptığımız işin tehlikeli olduğunu zor yoldan öğreniyorlar."

"Çıplak uyandım."

Bu onu biraz güldürdü. "Evet. Kıyafetlerini çıkarmadan seni ısıtmanın başka bir yolu olsaydı, yapardık ama ıslaklardı."

Biz. Tenim daha da ısınıyor ve o zaman hala bu sıcak kış montunu giydiğimi hatırlıyorum. Sırtımda ve göğsümde ter birikmeye başladığını hissedebiliyorum.

"Olabilirdiğinize saygılı davrandık. Ama dediğim gibi, sizi bulduğumuzda üşümemiş olsaydık... vücudunuz çok soğuktan diyelim. Seni yavaş yavaş ısıtmamız gerekiyordu, bu yüzden ıslak giysilerini çıkardık ve sonra seni yatağa yatırdık. Vücuduna sıcak kompresler uyguladık ve birkaç kez uyandın ama hala kendinde değildin."

"Hatırlamıyorum."

"Dediğim gibi, kendinde değildin. Yine de bana melek diyordun."

Bulanık, yumuşak bir yüz ve bana her şeyin yoluna gireceğini söyleyen boğuk bir sesin olduğu puslu anılar zihnimde canlanmaya başladığında yüzüm kızarıyor. Saçlarımı okşayan parmaklar ve rahatlatıcı fısıltılar. Onun dokunuşu iyi hissettiriyordu. Sonra başka bir dokunuş daha oldu. Daha güçlü, daha sert-

Boğazımı temizliyorum. "Sanırım biraz hatırlıyorum."

"Bu iyi bir şey. Daha fazlası sana geri gelebilir. Ve iyi haber şu ki kalıcı bir hasarın olacağını sanmıyorum. Tüm el ve ayak parmaklarını oynatabiliyorsun, değil mi?"

Ona bakmadan önce otomatik olarak ayak parmaklarımı kıvırıyor ve parmaklarımı oynatıyorum. "Yapabilirim."

Nazikçe gülümsüyor. "Güzel. Dediğim gibi, seni zamanında bulduğumuza sevindim."

Sözleri göğsüme sertçe çarptı. Nasıl uyandığıma rağmen beni buldukları için minnettarım. Bulmasalardı büyük ihtimalle ölmüş ya da ölmek üzere olurum. Ölmek istemedim, ölmeye hazır değildim.

Kupamı itiyorum, bedenim uyku ve şimdi de duygularla ağırlaşıyor. Uyandığımda, onları yatak odalarında gördüğümde ve gitmeye çalışırken hissettiğim adrenalin, ailem nerede olduğumu bilmediği için duyduğum endişeyle birleşiyor ve hepsi bedenimi terk ediyor. Ben durduramadan bir esneme beni ele geçiriyor. Sonra bir tane daha.

"Sabah daha fazla konuşabiliriz." Morgan kıkırdar. "Ya da sanırım öğleden sonra. Sanırım hepimiz uyuyacağız."

Bundan sonra ne yapacağımdan emin olamadan başımı sallıyorum. Masadaki yerinden kalkıyor ve neredeyse dolu olan bardağımlı alıyor. Elinde bir bardak su ve iki hapla dönmeden önce mutfakta dolaştığını ve musluğun açılıp kapanma sesini duyuyorum. Aptal aptal ona bakıyorum ve o da bana ne verdiğini görebilmem için şişeyi kaldırıyor.

"Hastanede alacağın iyi bir şey değil ama işe yarar." Asetaminofen şişesini masanın üzerine koydu. "Bunu odana götürebilirsin ve eğer dört saat içinde uyanırsan ve daha fazlasına ihtiyacın olursa, iki tane daha alabilirsin."

Yaramaz bir hemşire üniforması içinde neredeyse çıplak olduğu görüntüler aklıma geliyor ve onları göz kırparak geri çeviriyorum. Bu da ne böyle? Bu görüntü için içinde bulunduğum durumu ve yatak odalarında gördüklerimi suçlayacağım, çünkü bu normalde aklıma gelebilecek bir şey değil. Aslında, daha önce hiç aklıma gelmemiş bir görüntü. Rol yapma ya da sapkınlık gibi şeylerle ilgilenmiyorum.

İki hapı ağzıma atıyorum ve hap şişesini elime almadan önce onları içiyorum. Ayağa kalktığımda, kurtarıcılarımdan biriyle ilk kez yüz yüze geliyorum - en azından aklım başımdayken.

Ondan biraz daha kısayım ama çok değil. Bu beni rahatsız etmiyor - onunla neredeyse eşit olmak heyecan verici. Ve vay canına, gözleri yakından daha da güzel. Hâlâ sürdüğü koyu göz kalemi ve maskaraya karşı farklı renkler çok hoş. Dudağının üstündeki küçük beni ve boynunun sağ tarafına doğru uzanan asma dövmesini de seviyorum. Öne doğru eğiliyorum, hem dövmenin detaylı hatlarına daha iyi bakma hem de ona daha yakın olma arzusu beni ele geçiriyor.

Bir boğaz temizleme sesi, eli kurabiye kavanozunda yakalanmış bir çocuk gibi geri adım atmama neden oldu. Fox, lacivert Henley'i ve külotuyla masadan birkaç adım ötede duruyor, kollarını namlulu göğsünün üzerinde kavuşturmuş. Ensemini ovuşturup delici bakışlarından uzaklaşıyorum, karısını bir el kitabı gibi incelerken beni yakalamasından endişeleniyorum.

"Şerife ulaşabildin mi?" Morgan sorar, görünüşe göre kocasının az önce içeri girmesinden rahatsız olmamıştır.

Fox yaklaşıyor ve Morgan'ı kendi tarafına çekiyor. Sahiplenici ve biraz sert bir hareket ama Morgan kolayca Fox'un içine giriyor ve elini onun göğsüne koyup cevabını beklerken ona bakıyor.

"Nathan'ın kız kardeşiyle temasa geçecek ve bugün ilerleyen saatlerde telsizle bize geri dönecek. Neyse ki, elektrik şebekeleri de dahil olmak üzere kasabadaki her şey iyi çalışıyor gibi görünüyor. En yüksek noktada olduğumuz için en kötüsünü burada yaşıyoruz."

Morgan başını sallıyor ve sanki bir şey söylememi bekliyormuş gibi gözlerimin içine bakıyor. Ailemin güvende olduğumu bilmesini tercih ederdim ama yakında öğrenecekleri için endişemin bir kısmı hafifliyor. Lindsey'nin muhtemelen kendini kaybetmiş olması hâlâ midemi bulandırıyor... ve zavallı annem. Umarım tüm bunlar olurken uyuyordur ve hiçbir şeyden haberi yoktur. Belki Lindsey de öyledir.

"Teşekkür ederim," dedim sonunda. "Minnettarım."

Çenesini eğiyor ve sonra bakışlarımı Fox'unkilerle buluşturmaya zorluyorum. Yüzü şimdi rahat, ama damarlarının dövmeli boynundan nasıl çıktığını ve omuzlarının nasıl geriye yaslandığını görüyorum, hala koruyucu modunda. Gözlerimiz birleştiğinde, beni incelediğinden, beni ölçüp biçtiğinden bir an bile şüphe etmiyorum.

Derim kaşınıyor ve aklıma yatak odasındaki o resim geliyor; kurnaz tilki masum kuzuyu avlıyor. Morgan'a o isimle hitap ettiğini biliyorum ama neden kuzu artık benmişim gibi hissediyorum?

Ayaklarımın üzerinde kayıyorum ve masadan uzaklaşıyorum. Kafamda bu çift hakkında komplo teorileri üretmeye başlamadan önce uyumam gerekiyor. Morgan bana ne iş yaptıklarını anlattı ve sahip oldukları kereste şirketinin Starlight Lumber & Logging olduğunu varsayıyorum, yazın kız kardeşimin katılmak istediği oyunları düzenleyen şirket. Beni de kurtardılar ve evlerinde kalmama izin veriyorlar. Fox korkutucu olabilir, ama fırtınayı beklerken onu görmezden gelmeye çalışmak için elimden geleni yapabilirim - ikisini de görmezden gelebilirim.

Fox ve Morgan gözleriyle beni takip ediyor, ben de bu gece Kathy'ye yaptığım gibi masanın ve onların etrafından dolanıyorum. Koridorun ağzına ulaştığımda durup dönüyorum.

"Beni kurtardığınız için teşekkür ederim."

İkisi de bana bakıyor, Fox hâlâ Morgan'ı yanında tutuyor. Sırıttıyor, nefes kesici bir gülümseme, onu daha önce düşündüğüm melek gibi gösteriyor. Dövmeleri ve renkli saçları olan karanlık bir melek, ama yine de bir melek.

"Teşekküre gerek yok," diye cevap veriyor.

Geçici evime çekilmeden önce Fox'un cevap vermesini beklemiyorum. Yatak odasında güvende olduğumda, ilaç şişesini komodinin üzerine bırakıyorum ve kışlık montumu çıkarıyorum. Yatağa bakana kadar burada birinin olduğunu fark etmiyorum - sadece ateşin üzerinde taze kütükler olduğu için değil, aynı zamanda yatağın üzerinde benim için kıyafetler var. Kahverengi bir Henley, bir çift gri eşofman altı ve hatta iç çamaşırı.

Yatağa doğru bir adım atıyorum ve gömleğin yumuşak kumaşını parmaklıyorum, sonra yatağa oturuyorum, yaylar ağırlığımın altında hafifçe batıyor.

Bunu yapabilecek tek bir kişi var: Fox.

Bölüm 8

Tilki

Morgan yatağıımızdaki yerinden, "Dinlenmen gerek," diyor. Yeni duş almıştı ve saçları yüzünün etrafında ıslak bir şekilde uzanıyordu, ateşin parıltısı sadece yanaklarına sıcaklık katıyordu.

"Tamamen kapana kısılmadan önce şu çukuru kürekle kazmam gerekiyor." Bir çift uzun iç çamaşırı giyiyorum ve sonra ihtiyacım olan diğer kıyafetleri almak için dolabımıza gidiyorum. Doğa koşullarına alışkınım ve soğukta da başarılı oluyorum ama kar kazmak için kat kat giyinmem gerekiyor ki donmayayım. Tüm parmaklarımın sağlam olmasını tercih ederim, teşekkürler.

"En azından güneş doğana kadar beklemelisin. Birkaç saat uyu."

Başıma bir kazak geçirirken dolaptan çıktım. Morgan çarşafı indirmiş, bana ziyafet çekmem için mükemmel göğüslerini sunuyor. Dudaklarımı yalıyorum ve sanki o durmam için yalvarana kadar beni besleyeceklermiş gibi onun dik meme uçlarını emme arzusu midemde oluşuyor.

"Fox," diye somurtuyor. "Yatağa gir."

Homurdanıyorum. Karım ikna edici olabiliyor ve eğer onu koruma ihtiyacım bu kadar güçlü olmasaydı, istediğini yapardım. Ama beynimi, yıllarca tetikte olmak, akıllı olmak, tehditleri ayıklamak için eğitilmiş beynimi kapatamıyorum. Onu koridorda tanımadığım bir adamla bırakma fikri bile hoşuma gitmiyor. Yapabilseydim, onu odasına kilitlerdim.

Benim gibi yapılı olmayabilir ve ürkek görünebilir ama onda bir benzerlik olduğunu fark ettim. Topal bedenini kulübemize taşıırken bunu hissetmekle kalmadım, karımı becerdiğimi gördüğünde nasıl tepki verdiğini de gördüm. I

Ailesine ulaşma ihtiyacını, ayrılamamanın verdiği öfke ve korkuyu duydum. Dışarıdan bir koyun gibi görünebilir, ancak derisinin altında gizlenen kurdu görüyorum ve biraz kandırmayla ortaya çıkıp oynamaya hazır olup olmadığını merak ediyorum.

"Ben gittikten sonra kapıyı kilitle," diyorum.

Morgan gözlerini devirir. "Bebeğim, o zararsız."

Gözlerini devirmesi için onu dizlerimin üzerine yatırmak, onu sırtına bağlamak ve güneş gökyüzünde uzun süre kalana kadar benimkini boğarken o sahte horozla boşalmasını izlemek istiyorum. Yapacak işim olmasaydı bunu yapıyor olurdum. Hayatta kalmak için bana bağlı iki insan olmasaydı.

Şiltenin üzerine çıkıyorum, yatak ağırlığının altında elim boğazının sütununa dolanana kadar alçalıyor. Parmak eklemlerime kazınmış M I N E harfleri, kükreyen ateşin ışığında fildişi dövmeli teninde daha da belirginleşiyor. Bu dövmelerin onun güzel boğazına bir kolye gibi sarıldığını her gördüğümde gülümsüyorum. Sadece benim *olduğu* için değil, aynı zamanda o dövmeler şu anda elimde olan küçük kuzu tarafından bana işlendiği için.

"Kapıyı kilitle, Morgan."

Boğazını sıkmadığım için emirlerime sırtıyor. Şımarıklığı karşısında dilimi ısııyorum ama beni test etmese karım benim olmazdı. Bu onun içindeki değişim - hayran olduğum bir şey, ama onun güvenliğini ciddiye almaya çalışırken değil. Kavrayışım sıkılaşıyor ve alt dudağını dişlerimin arasına alıp ağzımın içinde nefesi kesilene kadar ısııyorum.

"Kapıyı kilitle." Şimdi açılmış gözlerini görebilmek için geri çekiliyorum. Bundan sonra amının benim için sırlıslık olduğunu biliyorum, ama ona teslim olmayacağım.

Boğazını serbest bırakıyorum ve derin bir nefes alıyor, ancak dudaklarının köşeleri hala kalkık. "Dinlersem ne elde ederim?"

Kıkırdıyorum, ses tonum derin ve karanlık. "Misafirimizin önünde kıyafet giymeye devam edebilirsiniz."

Morgan'ın gözleri büyüdü. "Sen kötü bir çocuksun."

Ayağa kalkmadan önce alnından öpüyorum. "Hiçbir zaman iyi olduğumu iddia etmedim, etmiyorum da."

Başını sallıyor çünkü bu ifadeye katılmadığını biliyorum ama yemi yutmuyorum. Bu tartışmayı birçok kez yaptık ve şu anda onunla tartışmayacağım çünkü beni gitmekten alıkoymaya çalıştığını biliyorum.

"Elimden geldiğince çabuk döneceğim ve eğer hâlâ uyuyorsan içeri girmek için anahtarımı kullanacağım. Umarım uyuyorsundur."

Bunun üzerine gülümsemesi muzipleşti. Morgan ve ben gençliğimizden beri birlikteyiz, bu yüzden beni çok iyi tanıyor ve pek çok şey yaptık. İçine girerek onu uyandırmak, paylaştığımız en kurnazca şeylerden biri olurdu ve bundan hoşlandığını biliyorum.

Şifonyerden gök mavisi bir bere alıyorum ve ona son bir öpücük vermek için eğilmeden önce başıma geçiriyorum. "Biraz dinlen."

Beni selamlıyor ve yatak odamızdan çıkarken avuçlarım onu tokatlamak için kaşınıyor. Kapıdan çıktıktan sonra, Morgan'ın talimatlarıma uyup uymaması gerektiğini tartışacağını bilerek otuz saniye bekliyorum. Kırk saniye sürüyor ama sonunda kilit sesini duyuyorum ve mideme ılık bir tatmin duygusu doluyor. Ne kadar iyi bir kuzu.

Bazen.

Chapter G

fivgSvc

Kafatasımın içinde sürekli bir gürültü var.

Thwack! Thwack! Güm!

İnliyorum, dönüyorum ve başımın üzerine bir yastık çekiyorum.

Thwack! Thwack! Güm!

"Bu da ne böyle?" Yastığa doğru mırıldanıyorum. Garip bir şekilde çam iğneleri ve misk kokuyor, kız kardeşimin sevdiği süslü Noel kokulu mumlardan biri gibi. Koku bana yatağında olmadığımı hatırlatıyor, kız kardeşimin evinde de değilim. Eğer orada olsaydım, yeğenim odama gelip beni uyandırır ve kız kardeşime göre dişleri çürüten, ekmeğe batırılmış Tarçınlı Tost Gevreği ile meşhur çıtır çıtır Fransız tostumu yapmam için başımın etini yerd. Ama kimin umurunda? Hayat eğlenmek içindir.

Thwack!

Yastığı başımdan atıyorum ve açık kireşli tavana bakacak şekilde dönüyorum. Gri gün ışığı resimli pencereden içeri süzülüyor ve telefonum olsaydı saatin kaç olduğunu kontrol ederdim. Kendimi ne kadar dinlenmiş hissettiğime bakarak öğleden sonra olduğunu tahmin edeceğim, dün gece yatağa çöp gibi hissederek girdiğimi düşünürsek bu şaşırtıcı bir gerçek.

Elimi alnıma götürüp bastırıyorum. Biraz acıyor ama beklediğim kadar değil.

Gerçekten bayıldım mı ve o küçük yaradan dolayı neredeyse donarak ölüyor muydum? Acıya ve şoka karşı toleransım üzerinde çalışmalıyım. Zincirlerimin neden kırıldığını da anlamıyorum. Doğru türdendi, bundan eminim. Dükkandaki adama bile taktırdım.

Tüm bunları düşündükçe daha da sinirleniyorum.

Thwack!

Uzun bir duraklama oluyor ve gürültünün bittiğini düşünüyorum. Sonra kulaklarıma Jenga parçalarının düşmesine benzeyen ama çok daha yüksek bir ses geliyor.

Yavaşça doğruluyorum, başım dönmediği ya da midem bulanmadığı için mutluyum, sonra dışarı çıkıp beni neyin uyandırdığına bakmak için yataktan kalkıyorum. Çıplak ayaklarım halı kaplı zemine çarpıyor ve ayağa kalkmadan önce ayak parmaklarımı yumuşaklığın içine kıvrarak kendimi topraklamak için bir an duruyorum. Vücudum biraz ağrıyor ama ağrı kesiciler ve dinlenme bana çok iyi geldi. Ve burada sıkışıp kaldığımdan beri tek yapacağım şey dinlenmek olacak. Buradan ayrıldığımda yeni gibi olacağım.

Thwack!

Ayaklarım beni pencereye doğru götürüyor. Soğuktan buz tutmuş ve kenarlarına kar yapışmış. Aşağı bakıyorum ve rüzgârın karı savurarak alt pencerenin bir kısmını kapladığını görüyorum. Sürüklenmelerle birlikte en az bir metre kar olmalı ve uzağa baktığımda tek gördüğüm fırtınanın etkileri: beyaz zemin, karla kaplı ağaçlar ve gri gökyüzü.

Thwack!

Başımı yana çeviriyorum ve gördüğüm şey gözlerimi kırıştırıyor. Sonra tekrar göz kırpiyorum. Geniş omuzlar, güçlü kollar ve gökyüzünden düşmeye devam eden kar taneleriyle kaplı uzun saçlar, dün geceye göre daha az vahşi bir hızda olsa da.

Sanki bir rüyadaymışım gibi bir kez daha göz kırpiyorum ama gördüğüm şey gerçek. Bu Morgan ve odun kesiyor.

Cama yaklaşıyorum, dışarıdaki soğuk içeriye sızıyor - bu da dışarısının buz gibi olduğu anlamına geliyor. Ama Morgan üşümüş görünmüyor. Üzerinde sadece bir bere, örme orman yeşili uzun kollu bir gömlek ve kırmızı askılarla tutturulmuş bir tür kargo pantolonu var.

Baltayı savuruyor ve önündeki en az on iki inç çapında olması gereken dev kütüğe sertçe iniyor. Tekrar sallıyor ve daha önce vurduğu noktaya vuruyor. Kütük yarıyor ve sonra tekrar başlıyor, boyutundan memnun olana kadar parçaları daha küçük parçalara ayırıyor.

Kar dağlarının arasında durmuş, baltayı tekrar sallarken yuvarlak yanakları pembeleşirken ağzım açık bakıyorum. Formu mükemmel görünüyor ve izlerken bunu uzun zamandır yaptığını anlıyorum çünkü

kolay, hatta zarif gösteriyor. Yere daha fazla odun düşüyor ve ben onun çıplak bedenini incelediğim gibi giyinik bedenini de inceliyorum.

Morgan güçlüdür, tıpkı bir Yunan tanrıçası gibi. Erkeklerin önünde eğilmesine neden olan, değer verilmeyi ve saygı duyulmayı hak eden türden bir kadın. İnsanların hediyeler getirdiği, ayaklarını öpmek için yalvardığı türden bir kadın. Tapılacak ve imrenilecek bir kadın.

Vücudu yumuşak ve kadınsı ama aynı zamanda güçlü ve erkeksi, mükemmel bir yin ve yang. Fox'un dün gece onu neden kendi tarafına çektiğini, onu becerirken nasıl sahiplendiğini daha iyi anlıyorum.

Kanım ısındı ve vücudum ısındı. Onları o şekilde gördüğümü rüyamda görmeden iyi bir uyku çekmeyi başardım. Bunu şimdi ya da hiçbir zaman düşünmemeliyim. Eğer onlarla geçirdiğim zamanı atlatmak istiyorsam, onları çıplak düşünmemeliyim. Seviştiklerini düşünmemek. Fox'un büyük elinin boğazını nasıl kavradığını düşünmemeliyim.

Tak tak! Tak tak!

Morgan'ın hâlâ odun kestiğini görebildiğim pencereden kapıya dönerken kalbim göğsümde hızla çarparak sıcıyorum. Ben bayıldığımda gürleyen ateş çoktan sönmüştü ve oda ısıtıcıdan dolayı sıcaktı ama titremeye başlayacağım kadar soğuktı. Aynı zamanda üzerime bir gömlek giymem gerektiğini de fark ettim. Dün gece astığım küçük dolaptan benim için bırakılan kahverengi Henley'i alıp kapıya doğru ilerliyorum. Diğer tarafta kimin olacağını biliyorum ve bu Morgan değil.

Nefes alıyorum ve kendime Fox'un sadece bir erkek olduğunu hatırlatmaya çalışıyorum. Korkutucu biri ama Morgan'ı dışarıda gördükten ve biraz uyuduktan sonra, kim oldukları konusunda doğruyu söylediğini düşünüyorum. Tabii mafya oduncusu değilse. Oduncular mı?

Kapıyı açıyorum ve keskin mavi gözler benimkilerle buluşuyor. Yüzünde gülümseme yok ve uzun saçlarını başının tepesinde topuz yapmış. Bu durum sakallı çenesinin keskin hatlarını ve yüksek elmacık kemiklerini daha da belirginleştiriyor.

-Hangi kelimeyi kullanacağımı bilmiyorum. Ama yüksek. Üzerinde gözlerinin rengini fırtınalı bir günde dalgaların çalkantılı ve güçlü olduğu okyanusa benzeten buz mavisi bir kazak var.

"Geç oldu, yemek yemelisin," diye bağılıyor derin sesi ve içgüdüsel olarak sırtım dikleşiyor, sanki o benim sahibim ve ben de onun emirlerini yerine getirmeye hazır köpegiymişim gibi. Cevap vermek için ağzımı açıyorum ama o çoktan koridorda mutfağa doğru ilerliyor. Ona siktir git deme arzusu

midemde kabarcıklar oluşuyor, ama sonra o kadar yüksek sesle homurdanıyor ki, içimin kendi kendini yediğini düşünüyorum. Saat kaç? O kadar geç olamaz.

Morgan'ın hâlâ dışarıda olup olmadığına bakmak için pencereye geri dönmeyi, dikkatini çekmeye çalışmayı ve kocasıyla yalnız oturmak zorunda kalmamak için telepati yoluyla içeri gelmesi için ona yalvarmayı düşünüyorum. Morgan'ı sevmek zorunda olmayabilirim

-Dürüst olmak gerekirse, onu sevecek kadar tanımıyorum ama iki seçenekten daha güvenli gibi geliyor. Yine de çalışıyor ve benim de korkak davranmamam gerekiyor.

Sanırım açlıktan ölmekten başka seçeneğim yok. Koridorda yürüyüp dün gece uyumadan önce kullandığım banyoya gidiyorum, mesanem dolu ve dişlerimi fırçalama isteğim güçlü. Özellikle de mutfakta Fox'la karşılaşmadan önce... Görünüşe göre benim için kim yemek pişirmiş?

Sanırım burada garip bir dünyaya girdim. Lindsey'e gerçek kerestecilerle, Oduncu Oyunları'na ev sahipliği yapan şirketin sahipleriyle kaldığımı söylediğimde çılgına dönecek. Bu düşünce beni gülümsetiyor, çünkü kız kardeşimin Morgan'a çocukları seven bekar iri yarı bir adam tanıyıp tanımadığını soracağını biliyorum.

Tuvaletimi yaptıktan sonra yüzüme biraz soğuk su çarpıyorum ve yaralı alnımı yokluyorum. Dün gece bandajı çıkarmak istememiştim ama şimdi iyi hissettirdiği için bir göz atmaya karar verdim. Bandajı hafifçe kaldırdığımda neredeyse hiç kurumamış kan buldum ve dün gece bayıldığım için bir kez daha kendimi aptal gibi hissettim.

Elbette biraz acıyacak ve küçük bir çürük olacak ama kimse bunun bir araba kazasından kaynaklandığını tahmin edemez. Ne kadar iyileşmiş görüldüğüne bakılırsa, ben dışarıdayken üzerine bir şey koyup koymadıklarını merak ediyorum. Sanırım bunun gerçekten bir önemi yok, hayattayım ve iyi olacağım. Sadece minnettar olmalıyım ve kafama buz koyup koymadıklarını düşünmemeliyim.

Bandajı tuvaletin yanındaki küçük çöp kutusuna attıktan sonra, fazladan bir diş fırçası ve diş macunu aramaya başlıyorum. Lavabonun altındaki en büyük çekmeceyi açar açmaz, çevre dostu gibi görünen bir diş fırçası ve diş macunu tabletlerinin yanı sıra taze bir bandaj ve bir el bezi buluyorum.

Koyu lekeli ahşap kapıya bakıyorum ve Fox'un kıyafetlerimi bıraktığı gibi bunu da benim için bırakıp bırakmadığını merak ediyorum. Düşünceli ve şefkatli bir adam olarak görünmediği düşünüldüğünde bu fikir komik geliyor. Ama Morgan'ı tanımadığım gibi onu da tanımıyorum. Tek bildiğim beni korkuttuğu. Ya da en azından her seferinde midemde kopan fırtınayı bu şekilde tarif edebilirim.

onu son gördüğümde ya da düşündüğümde... kaç saat olduysa.

Karnım yine gurulduyor ve diş fırçası ile tabletleri çıkartıyorum. Fırçayı ıslattıktan sonra, bir elimi saçlarımda gezdirmeden önce dilim de dahil olmak üzere dişlerimi iyice fıralıyorum. İyi görünüyorum, biraz yıpranmışım ama kimi etkilemeye çalışıyorum ki? Evli bir çiftle kalıyorum ve onlar için kabul edilebilir görünmeme gerek yok. Ayrıca, üzerime biraz büyük gelen kıyafetler giyiyorum - bu da bana arabamı hatırlatıyor. Kahretsin, umarım bundan sonra hâlâ sürülebilir durumdadır. Fox'a bunu ve şerifle tekrar konuşup konuşmadığını sormayı aklıma not ediyorum.

Kendimi biraz daha insan gibi hissederek nefes alıyorum ve Fox'la yalnız kalmayı daha fazla erteleyemeyeceğime karar veriyorum. O sadece bir erkek ve benim de bir çift lanet olası bytmem gerekiyor.

Bölüm 10

Tilki

SICAK kremasını taze tarçınlı ruloların üzerine yaydım, bakışlarım tatlı sıvının kahvaltılıkların çatlaklarında ve yarıklarında eriyişine odaklandı.

Ev yapımı değiller ama Morgan'ın favorisi. Sabahtan beri kar kürediğim için odun kesmeye gitmekte ısrar edince, mutfakta bir işe yaramaya karar verdim.

İçeri girip beni gördüğünde kızacağını biliyorum ama bana emrettiği gibi uyuyamayacak kadar yorgunum. Ayrıca havamda olmadığım sürece sipariş almadığımı da biliyor, ki bu da nadiren olur.

Ayrıca evimizde hala tanımadığım bir adam var, ancak birkaç dakika öncesine kadar dünya için ölüydü. Gerçekten ölmediğinden emin olmak için daha önce onu kontrol ettim ve ölmemişti - sadece yorgunluktan olduğunu düşündüğüm bir şekilde bayılmıştı.

Ruloların kremasını bitirdikten sonra mutfak masasının ortasına koyuyorum. Misafirimizin banyodaki musluğu açıp kapama sesini duyabiliyorum. Bir süre sonra, onu sinirlendirdiğim için bilerek ağırdan aldığını düşünüyorum. Eğer korkunun kokusunu alabilseydim, biliyorum ki ondan yayılırdı.

Bu benim için yeni bir şey değil. Ben sakallı, uzun saçlı ve vücudumun neredeyse her santiminde mürekkep olan 1.75 boyunda bir adamım, bu yüzden çoğu kişi için korkutucuyum. Umursasaydım, bu beni üzerdi, ama buna alıştım.

Her zaman iri yapılıydım ve yüzümde sürekli bir çatıklık vardı. İnsanların bana karşı duyduğu nefret, cildime daha fazla mürekkep sürdükçe ve büyüdükçe arttı - özellikle de ABD Özel Kuvvetleri'nde geçirdiğim zamandan sonra.

Morgan, gençliğimizde olduğu gibi beni de etkilediğini düşünüyor ama umurunda değil. İnsanlar ya benim yanımda rahat olurlar, olmayı öğrenirler ya da hiç olmazlar. Bu benim sorunum değil.

Bir baltanın odunla buluşma sesi gözlerimi kaldırıp mutfak lavabomuzun üzerindeki pencereden dışarı bakmamı sağlıyor. Ne yazık ki görüş açım pek iyi değil ama karımın güçlü kollarını ustalıkla odunları yakacak oduna dönüştürürken görüyorum. Şimdi yapılması gerekmiyordu ama Morgan biraz stres atma ihtiyacıyla uyandı, bu yüzden son bir saattir dışarıda odun kesiyor. Enerjisini sikimin üzerine oturarak atmasını tercih ederdim ama burada Nathan'a karşı daha saygılı olmak istediğini biliyorum.

Benim başka fikirlerim var.

Kar küreyiciler yolları açana kadar burada mahsur kaldı ve ben de evimde karımdan elimi çekmeyeceğim. Şok olmuş olsa da gördüklerinin hoşuna gittiğini de biliyorum. Açık kapıdan bakıp merakla bizi izlediği anda onu hissettim. Gerçekten kırılmış ve üzülmüş olsaydı, eşimin çığlıklarını duyar ve kapıdan uzak dururdu. Ama o koridorda yürümeyi seçti ve kalıp bizi izlemeyi seçti. Soru şu: Tekrar fırsatı olsaydı, yine gitmek istediğini iddia eder miydi? Yoksa merak mı ederdi?

Döşeme tahtalarından birinin gıcırdadığını duyuyorum ve Morgan'ı izlemekten vazgeçip şu anda düşüncelerimi meşgul eden adama dönüyorum. Beceriksizce ensesini ovuşturuyor, ona bıraktığım gömlek ve pantolon, altında sakladığı kaslı vücudu örtüyor. Kıyafetlerin çoğunlukla uymasına ve eski kiracımızın geride biraz bırakmış olmasına seviniyorum, çünkü benim kıyafetlerim onu boğabilirdi.

"Günaydın," diyor, sıcak sesi tedirgin.

Ben de "günaydın" diyebilirdim, ama süslü kelimeleri sadece Morgan için saklıyorum. Onun yerine selamlamak için çenemi aşağı eğiyorum. "Kahve?" diye soruyorum.

Elini tekrar yanına indiriyor, gözleri benimkilerle buluşmadan önce tarçınlı ekmeklerde duraklıyor. "Um, evet. Teşekkürler."

"Siyah mı?"

"Evet."

Kahve cezvesine doğru ilerliyorum. Koyu renkli sıvı yeni demlenmişti ve boş bir sandalyenin önündeki masaya koymadan önce ona bir fincan dolduruyorum. "Otur."

Nathan bana göz kırpmıyor, dudakları geriliyor. Bir an için bir şey söyleyeceğini sanıyorum ama sonra emre uyuyor. Beni dinlemiş olmasından dolayı içimde bir memnuniyet uyanıyor çünkü insanların beni d i n l e m e s i n i severim ama yine daha önce yaptığım kuzu postuna bürünmüş kurt değerlendirmesine geri dönüyorum. Bana söylemek istediği

Bir şey -muhtemelen kaba davrandığım için bana bağıracaktı- ama kendini tuttu.

Kendime bir fincan kahve dolduruyorum ve fırın zili çalmadan önce bir yudum alıyorum. Yarısını boşalttıktan sonra, sıcak sıvı aşağı inerken yanıyor, tutacakları kapıyorum ve tepsideki çıtır çıtır, kalın kesilmiş pastırmayı çıkarıyorum. Nathan'ın gözleri daha önce olduğu gibi benim üzerimde ve tıpkı o zamanki gibi fark ettiğimi düşünmüyor. Ama iyi bir avcı olmamın, Tilki adının bana birden fazla şekilde yakışmasının bir nedeni var. Gözlem yapıyorum, fark ediyorum, plan yapıyorum ve kurnazlık yapıyorum... diğer şeylerin yanı sıra.

Yüzümü nötr tutarak, sıcak pastırma tepsisini fırının üstüne yerleştiriyorum ve bakışlarımı Nathan'a çevirmeden önce tutacakları yere koyuyorum. Gözlerimiz buluşuyor ve o da bağlantıyı sürdürüyor. Kısa sürüyor ama başarıyor. Kupasına baktığında kulaklarının ucunun pembeleştiğini fark ediyorum ve kendimi daha dik dururken buluyorum.

Morgan'dan etkilendiğini biliyordum, onu suçlayamam. Karım herkesi kendine çeker; o böyle biri. Yine de Nathan'ın benimle meraktan mı yoksa korkudan mı, belki de her ikisinden birden mi ilgilendiğinden emin olamıyordum. Karımı becerirken gözlerinin üzerimde olması bir şeydir -birinin bunu görerek tahrik olması doğaldır- ama az önceki tepki?

Burada bulunduğu her anın ayrıntılarını kataloglamaya başlıyorum. Kısa bir süre oldu ama benim aksime Nathan duygularını ve hislerini koluna takıyor. Ayrıca onları ifade ediyor. Bana karşı dıştan bir parıltısı olmayabilir ve ben orada bir korku hissediyorum, ama belki de korkusunu çekicilikle karıştırıyorum? Ya da benden etkilendiği için korkuyor olabilir. Sanırım fırtına bizi burada tutmak istediği için bunu çözmek için zamanımız var.

Pastırmaya doğru dönüyorum, dolaptan bir tabak alıyorum ve üzerine şeritleri koymadan önce bir kağıt havluyla kaplıyorum. İşim bittiğinde tabağı tarçınlı ruloların yanına koyuyorum ve kahvemi alıp masanın başına, Nathan'ın soluna oturuyorum. Yemek için bir hamle yapmıyor, ben de elimle işaret ediyorum.

"Ye."

Yeni emrim gözlerini tekrar benimkilere dikmesine neden oldu. "Sadece kısa komutlarla mı konuşuyorsun?" diye sorarken çenesi titriyor.

Dudağım seğiriyor. Hmm, kurt oynamak mı istiyor? Oynayabilirim.

Gözlerimi onunkilerden ayırmadan birkaç dilim pastırma koparıp tabağıma yerleştiriyorum. "İhtiyacım olanı konuşurum."

"Vay canına. Bu bir emir değil, tam bir cümleydi. Etkilendim."

Tenim karıncalanıyor ve Morgan'ın koğuşuna bağlanmış etkileyici vücudunun, elimin şiddetinden kıpkırmızı olmuş kaslı kıcının görüntüsü aklıma geliyor. Eğlenceli bir görüntü, kızmadığım bir görüntü. Bence misafirimizin bir ya da birkaç derse ihtiyacı olabilir.

Dişlerimle yağlı, gevrek pastırmadan bir parça koparıyor, dudaklarımdaki yağı yalıyorum. Nathan gözlerini benden ayırmıyor ama *bana* da odaklanmış değil; onun yerine ağzıma odaklanmışlar. Çiğneme şeklime, yutkunurken boğazımın esneme şekline. Tarçınlı ekmek almak için öne doğru eğildiğimde, bu hareket onu gerçekliğe geri döndürüyor ve ben de bu tepkiyi katalogluyorum, benden etkilendiği fikrine doğru eğiliyorum.

Nathan onu yakaladığım için utanarak boğazını temizliyor, sonra çam ağacı şeklindeki kupayı dudaklarına götürüyor. Kendini toparladıktan sonra bir parça domuz pastırması, sonra bir tane daha, ardından da bir tarçınlı rulo alıyor.

Bir ısırik bile alamadan tekrar konuşmaya başladı. "Saat kaç? Sormayı unuttum."

Duvardaki saati gösteriyorum ve gözleri yönümü takip ediyor. Ona söylemediğim için sinirlendiğini görebiliyorum ama bu bir testti. Ona sessiz bir emir verdim, o da bir kez daha bu emre uydu.

"Saat neredeyse öğleden sonra iki mi?" diye soruyor gözlerini kırıştırarak. Cevap vermiyorum, sadece yapışkan rulodan bir ısırik alıyorum.

"Neredeyse on saattir dışarıdaydım," diye devam ediyor. "Yollar açık mı?"

Ses tonu umutlu, öyle ki onun için biraz üzülüyorum. Eğer lastiklerine yanlış zincir takmamış olsaydı onun için daha kötü hissederdim - kulübeye dönmeden önce kazaya neyin sebep olduğunu gördüm.

Bunun da ötesinde, böyle bir fırtınada araba kullanmaması gerekirdi.

"Hayır." Rulodan büyük bir ısırik daha alıyorum, geriye sadece küçük bir ısırik kalıyor.

"Dışarıda Morgan'ı gördüm."

Bu, daha önce yatak odasının kapısını açtığında neden kızardığını açıklıyor. Sanırım güzel karım ve onun balta becerileri onu uyandırdı - birden fazla şekilde.

"Bütün sabahı bir patıkayı temizleyerek geçirdim," diyorum. "Fırtına yavaşladı ama bu gece daha fazla kar yağması bekleniyor. Yollar kapalı ve kar küreme araçları fırtına tamamen bitene kadar ortalıkta olmayacak."

Sanki bu kadar çok kelime ve bilgi vermeme şaşırmış gibi gözlerini kırıştırıyor, sonra sandalyesinde geriye yaslanıyor. "Şerif, bu adamın

Kız kardeşim mi?"

Tatlı tarçınlı ekmeğin son lokmasını çiğneyip yutuyorum. "Evet. Ayrıca arabanızın yol kenarında olduğunu da belediyeye bildirdiler."

Nefes veriyor, omuzları gevşiyor. "Başka bir şey söyledi mi?" "Ne hakkında?"

Nathan'ın çocuksu yüz hatları kızarır. "Kız kardeşim hakkında mı?"

"Neden yapsınlar ki?"

Morgan'ın kahkahasının boğuk sesi ikimizi de ayağa kaldırdı. Çamurluğumuzun kapısını açıp kapadığını belli belirsiz duymuştum, bu yüzden geleceğini biliyordum ama yine de biraz daha dik oturuyorum. Arkamda dururken kıştan kalma soğuk elleri omuzlarıma iniyor ve dokunuşundan zevk alıyorum. Ben pastırmadan bir ısırık daha alırken o beni nazıkçe sıkıyor.

"Kocam Nathan'ın kusuruna bakmayın. O kabartmalardan hoşlanmaz."

"Fark ettim."

Morgan onun cevabı karşısında kıkırdıyor ve omuzlarımı daha sıkı sıkıyor. Sanırım kısmen yorumunun beni kızdığını bildiği için ama aynı zamanda bunu söyleyecek kadar cesur olduğu için. Pek çok insan benim yanımda iğneleyici olamaz ve o bunu iki kez yaptı.

Ben yemeye devam ederken Morgan benim yapamadığımı yapıyor ve Nathan'a her şeyin yoluna gireceğine dair güvence veriyor. O bunu yaparken ben de onu kurtardığımız zamanı, Morgan'a nasıl uzandığını ve onun sesiyle nasıl sakinleştiğini düşünüyorum. Onu geri taşıırken sanki vücudu onu güvenli bir yere götüren insanlara güvenmesi gerektiğini biliyormuş gibi bana nasıl da sarılmıştı.

Ayrıca onu ilk gördüğümde içimde oluşan ve belki de o zaman uydurduğumu düşündüğüm hissi de atamıyorum. Ama yine de içimde ağır bir his var ve onunla etkileşime girdikçe, onu bana bakarken yakaladıkça daha da artıyor. Kendi merakımın ötesinde beni kapıyı açık bırakmaya zorlayan nedenlerden biri de buydu...

Omuzlarımı son kez sıkın Morgan sol tarafıma oturuyor, kendine bir tarçınlı rulo alırken gözleri masanın öbür ucundaki Nathan'ın kileri buluyor. Her ayrıntıyı özümseyerek o anı gözlemliyorum. Ortağımın dudaklarındaki nazik gülümseme, dışarıdaki ısırcı soğuktan ve harcadığı efordan dolayı yanaklarının pembeleşmesi ve Nathan'ın huzursuzluğunu ve öfkesini sözleriyle ve bakışlarıyla kanıtlamaya çalışmasına rağmen omuzlarındaki rahatlık.

O an, kuru çirayı yakalayan bir kıvılcım gibi çarptı beni: Aradığımız ortak o olabilir mi?

Morgan tam da bunu düşündüğüm anda bana dönüyor ve gülümsüyor. Yumuşaklık, tatlılık ve saygıyla dolu bir gülümseme bu - *benim gülümsemem*, sadece bana ayrılmış olan. Gözlerimiz birleştğinde, ne düşündüğümü anladığını görüyorum çünkü vücudu geriliyor. Sanki beş yıldızlı bir restorandaymış gibi tarçınlı ekmeğini kesen Nathan'a, sonra da bana bakıyor. Kaşı kalkıyor, ben de başımı sallıyorum.

Morgan dudağını ısırıyor ve sandalyesinde kayıyor, yüz hatlarından sadece benim tanıyabileceğim bir tereddüt geçiyor. Bunun son ortağımız Gabriel'le olanlardan kaynaklandığını biliyorum ama Nathan fikrinin ilgisini çektiğini de biliyorum.

Kızın ondan, onun da kızdan hoşlandığını tespit ettim. Bir de bana olan ilgisi var, farkına varsın ya da varmasın. Ama sanırım karımı onun hakkında haklı olduğuma ikna ettikten sonra, kurdumuzun koyun postundan sıyrılmak isteyip istemediğini görmemiz gerekecek.

Gerçi kıyafetleri başlangıç için yeterli.

fivgSvc

Bir parça pastırmayı yudumluyorum, zengin et tadı damağımda patlıyor. Fox mutfakta asla yakalanmayacakmış gibi görünebilir ama bu şimdiye kadar yediğim en iyi pişmiş domuz pastırması. Bunu ona söyleyecek değilim ve tarçınlı rulonun da iyi olduğunu söylemeyeceğim. Sanırım sadece hazır olanlardan ama yine de çok lezzetliler. Yemek ve kahve, özellikle de bu kadar uzun süre uyuduktan sonra kendimi daha da kendim gibi hissetmek için ihtiyacım olan şeydi.

"Bize kendinden bahset, Nathan."

Gözlerim Morgan'ınkilere kayıyor. Tavadan bir tarçınlı rulo daha alırken yüzünde rahat bir gülümseme var.

Yemeğimi bitirdikten sonra ellerimi ve ağzımı bir peçeteyle siliyorum, sandalyede arkama yaslanıyorum. Fox'un gözleri yine üzerimde. Bunu anlamak için bakmama gerek yok, çünkü yemin ederim bedenim onun beni sanki bir avmışım gibi izlediğini hissedebiliyor. Sinir bozucu ama garip bir şekilde buna alışmaya başlıyorum. Belki de hoşuma bile gidiyor.

"Anlatacak pek bir şey yok," diyorum dürüstçe. Hayatımla ilgili ayrıntılara girebilirim ama pek heyecan verici sayılmaz. Onlar benden çok daha heyecanlı hayatlar yaşıyor gibi görünüyor. Yani, bir insan gerçek hayatta kaç tane oduncuyla tanışabilir ki?

"Eminim çok şey vardır," diye karşılık veriyor. "Mülk sınırımızın yakınındaki bir kar yığınının içine nasıl düştüğün gibi."

Boş tabağıma bakıyorum, ateş basmış gibi hissediyorum. Utanmamam gerekirdi ama utandım, özellikle de başımdaki kesiğin ne kadar küçük olduğunu gördükten sonra. Sanırım daha çok olayın şokuyla bayılmışım.

"Lastiklerine yanlış zincir takmış." Başım

Fox'a döndü. "Ben yapmadım."

"Sen yaptın."

Çenemi sıkıyorum. "Lastik zincirleri konusunda otorite misin?" "Dağlarda yaşıyorum ve çalışıyorum."

Cevabı basit ve anlaşılır, tıpkı şimdiye kadarki tüm konuşmaları gibi. Bir tür dağ trolü gibi, ama çirkin değil, hiç değil...

Bu düşünceyi olduğu yerde bırakıp kaşlarımı çatıyorum. "Dükkanındaki adam dedi ki-"

"Zincirleriniz arabanız için tasarlanmamış. Onları takan adamı dava etmelisin."

Şimdi kalçalarımın üzerindeki ellerim derime batıyor. "Emin misin?"

Fox başını sallıyor, mürekkepli parmaklarını düzgünce kesilmiş sakalının üzerinde gezdiriyor. Gün ışığında işaret, orta, yüzük ve serçe parmağındaki M I N E harflerinin dövmesini net bir şekilde görebiliyorum. Morgan'ın boğazına sarılmış o elin görüntüsü, o harfler şimdi zihnimin gözünde daha net, beynimdeki kanı aşağıya doğru gönderiyor.

Daha fazlasını hayal etmemek için kahvemden bir yudum alıyorum ama Fox koyu sarı kaşlarını kaldırdığında neredeyse boğuluyordum. Sanki az önce ne hayal ettiğimi biliyormuş gibi.

Öksürüyorum, kendime gelmeye çalışırken bardağı yere bırakıyorum. "Nathan, iyi misin?" Morgan soruyor.

"İyi." Birkaç kez daha öksürüyorum. "Yanlış boru."

Morgan ayağa kalkıp bir bardak su alıyor ve tekrar oturmadan önce masanın öbür ucundan bana uzatıyor. Minnetle kabul ediyorum ve masanın üzerine koymadan önce bardağın yarısını içiyorum. Morgan'a teşekkür ederken gözlerimi Fox'tan uzak tutuyorum.

"Zincirler senin suçun değil, Nathan. Herkesin başına gelebilirdi," diyor. "Daha önce de başıma böyle şeyler gelmişti."

Beni daha iyi hissettirmek için yalan söylediğini anlamak için Fox'a bakmama gerek yok. Çabalarını takdir ediyorum ama onun sempatisini istemiyorum. "Olan oldu," diyorum bir yudum daha su alarak.

"İyi tarafından bakarsak, en azından yakınımızda kırıldılar."

Bir yanıma ona bunun neden iyi bir şey olduğunu sormak istiyor ama haklı olduğunu biliyorum. Onlar olmasaydı, başka bir mucize gerçekleşmemiş olsaydı büyük olasılıkla donarak öldürdüm. Kız kardeşim kardeşsiz, yeğenim amcasız ve annem oğulsuz kalacaktı. Bu dünyayı terk ederdim.

Son düşüncelerim hayatımda bir şeylerin eksik olduğu yönündeydi... ya da belki de içimde bir şeylerin eksik olduğu.

"Fox bir keresinde karda bayılmıştı."

İlgi odağını hırlayan Tilki'ye çekiyor. Morgan'ın bu kez yalan söylemediğini biliyorum çünkü doğru olmasaydı bu şekilde tepki vermezdi.

"Morgan," diye uyarıyor derin sesi.

Gözlerinde muzip bir parıltı belirliyor ve ilgim daha da artıyor. "Hadi ama bebeğim. Rahatla biraz. Misafirimizi daha iyi hissettirmeme izin ver."

Sorun olmadığını, kendimi daha iyi hissetmem için ona ihtiyacım olmadığını söylemeliyim, ama bu az konuşan adamın görüldüğünden biraz daha sıradan ve yanılabilir görünmesini istiyorum.

Fox bana bakmıyor; gözleri sert ve Morgan'a kilitlenmiş durumda. Aralarında geçen ve muhtemelen birbirlerini yıllardır tanıdıkları için alıştırılmış gibi görünen bir başka sessiz konuşmayla çenesini eğiyor. Ancak yüz hatlarının sertliği, bundan istediği bir şeyi elde ettiğine dair ipucu veriyor.

Morgan'ın gözleri tekrar benimkilere döndü. "İşimize ilk başladığımızda bir öğrenme eğrisi vardı. Çok fazla uykusuz gece, uzun saatler ve fiziksel çalışma vardı. Fox hastalandı ve kendini iyi hissetmediğini bana söylemedi. Bir sabah yanlışlıkla serçe parmağımın ucunu kestim ve o da karın içinde kanı görünce bayıldı."

"Öyle olmadı," diye itiraz eder. Morgan bir kahkaha atıyor. "Sen öyle diyorsan öyledir."

"Sayıklıyordum ve bana bağırarak geldiğinizde elinizin gittiğini sandım."

Kadın adama "gerçekten mi" diye bakıyor ve ikisi irade savaşına benzeyen bir bakışmaya başlıyorlar. Bu etkileşim eğlenceli ve itiraf etmeliyim ki panik kaynaklı bayılmalarımda yalnız olmadığım için kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor.

"Her neyse, belki de erkeklerin daha az alıngan olması gerekiyordur." "Ben alıngan değilim," diyor Fox.

"Biliyorum bebeğim. Ama o sabah öyleydin."

Fox homurdanıyor ve tabağını mutfak lavabosuna götürmek için masadan kalkıyor. Gerçekten üzgün mü yoksa sadece utanıyor mu bilmiyorum ama yine de bundan keyif alıyorum.

Morgan bana sırtıyor ve ben de kendimi tutamayıp sırtıyorum. Dün gece garip olsa da Morgan bana gerçekten ısınmaya başladı.

"Her zaman bir kereste... insanı olmak istedin mi?" diye sordum.

Soruma güldü. "Biz *ormancı* terimini kullanmayı severiz. Ve hayır, her zaman çevre bilimiyle, özellikle de ormancılıkla ilgilenmişimdir. Diğer şeylerin yanı sıra balta atmaya da merak saldım.

-Fox Afganistan'dayken stres atmak için. Sonra o ordudan ayrıldıktan sonra, biraz huzur ve sessizlik için Starlight Haven'a taşındık. Bu bizi kereste şirketini devralmaya götürdü ve işte buradayız. En azından kısa versiyonu bu."

Beynim onun söylediği her şeyi özüksüyor. Fox'un Afganistan'da bulunmuş olması kişiliğini, sinsice izleyip koruyor gibi görünmesini, sert dış görünüşünü anlamlandırıyor. Emirleri havlama şekli. Titiz olarak adlandırılmasına nasıl tepki verdiği... hepsi mantıklı. Tomruk hala biraz zorlama gibi görünüyor ama sanırım bu daha çok Morgan'ın hayaliydi.

"İlginç bir hayatın var."

Fox önce Morgan'ın tabağını, sonra da benimkini almak için geri döndü. Bunu yaparken bana bakmıyor, hâlâ düşüncelerinde kaybolmuş durumda.

"Sanırım. Zor bir iş ama ikimiz de bundan zevk alıyoruz," diyor Morgan.

"Fark ettim." Kelimeler ağzımdan çıktığında daha dik oturuyorum, onları yüksek sesle söylemek istememiştim.

"Yaptın mı?"

"En azından senin için," diyorum. "Odun keserken uyandım. Etkileyiciydi."

Omuz silkiyor. "Eğer odun kesemiyorsan, muhtemelen bizim yaptığımız işi yapmamalısın. Ya da ormanda bir kulübede yaşamamalısın."

Bu beni kıkırdattı. "Adil. Ama yine de etkileyiciydi. Güçlü ve kusursuzsun."

Morgan'ın ela gözleri övgülerim karşısında parlıyor. Bir kez daha renklerinin içinde kayboluyorum ve kalbim o kadar hızlanıyor ki, denesem bile durduramıyorum. Tanrım, o gerçekten büyüleyici.

Bir boğaz temizleme sesi beni o andan koparıyor ve gözlerim Fox'a kayıyor. Karısına bakışımı kıskanması gereken bir adam yerine, yanağının gülümsemek ister gibi seğirdiğini gördüğüme yemin edebilirim ama emin olamıyorum.

Fox sandalyesine tekrar oturarak, "Yine çok kar yağıyor," diyor.

Morgan ve ben oturma odasının penceresinden dışarı bakıyoruz. Kahretsin, o haklı. Hayal kırıklığı göğsümde yuvalanıyor ve muhtemelen ailemle Noel'i kaçıracağımı bir kez daha doğruluyor. Taze beyaz toz

Ayrıca bütün gün ne yapacağımızı merak ediyorum. Kart mı oynayacağız? Film mi izleyeceğiz?

Üçümüzün arasındaki gerginlik azalmış olsa da hâlâ devam ediyor. Bir an için Morgan'a bana odun kesmeyi öğretip öğretmeyeceğini sormayı düşündüm ama fırtınanın bir başka dalgası yaklaşırken bu gerçekleşmeyecek.

Morgan tırnaklarını masaya vurup dikkatimizi ona çekmeden önce üçümüzün arasına ağır bir duraklama giriyor. "Bir fikrim var." Önce Fox'a sonra da bana gülümsüyor, gözlerinde heyecanlı bir parıltı var. "Hadi saunaya girelim."

Morgan ve Fox'un bir havlunun altında çıplak görüntüsü zihnimde yanıp sönerken sıcaklık ensemden yukarı tırmanıyor. Ben de onlarla birlikte bir havlunun altında çıplak olacağım, evli bir çift. Bu garip değil mi?

"Sana iyi gelecek, Nathan. Ağrıyan kaslarını rahatlatır" diyor. Sonra aklıma geldi. "Bir dakika, saunanız mı var?"

Başını sallıyor. "Garajda. Neredeyse iki yıl önce Fox'a kışları atlatması için bir hediye olarak almıştım."

Bir an için başka kimin için aldığını merak ediyorum, ama sonra ayağa kalkıyor ve ben yardım edemiyorum ama onun kıvrımlı vücudunu değerlendiriyorum, zihnim yine saunada onun yanında oturmayı hayal ediyor.

"Katılabilirsiniz," diye ekliyor. "Eğer okuyucu değilseniz, ofiste kartlarımız ya da kitaplarımız var. Yapacak başka bir şey olmadığı için üzgünüm. Jeneratörün ve internetin olmamasının dezavantajları."

Fox'a bakıyorum -bir şey söylemeyeceğini tahmin etmeliydim- sonra Morgan'a. Siktir et. Ormanda bir kulübedeyken, değil mi? Ayrıca, bu geçmişte kabul ettiğim şeylerden çok uzak. Belki de bir kez olsun farklı bir şey yapmalıyım. Bir şeylerin eksik olduğunu söylüyordum.

"Tamam."

Morgan'ın gülümsemesi genişliyor. Fox ona katılmak için ayağa kalkıyor, gözleri hiçbir duygu göstermiyor, bu yüzden seçimimden memnun olup olmadığını merak etmek zorunda kalıyorum.

"On beş dakika sonra burada buluşuruz," diyor Morgan. "Misafir banyosundaki lavabonun altına temiz havlu koydum. Onlardan birini kullanabilirsin."

"Teşekkürler."

Başını sallıyor. "Birazdan görüşürüz."

Çift benden uzaklaşıp yatak odalarına doğru yürüyor ve ben bir süre mutfak masasında kalıyorum. Ne olduğunu anlamaya çalışırken uzun bir nefes aldım.

Eğer vücut hırsızları tarafından ele geçirilmiş olsaydım. Bu çılgın fikri kabul etmemin tek yolu bu. Değil mi?

Bölüm 12

Morgan

"SAUNA MI?" FOX kapımız kapandıktan sonra soruyor.

Jartiyerimi çıkarmaya başlıyorum, ama ikincisini omzumdan itmeye fırsat bulamadan, Fox elimi sopayla uzaklaştırıyor, böylece o devralabiliyor. Kayışı bırakıp ellerini pantolonumun düğmesine götürdüğünde sırtıyorum.

"Daha iyi bir fikrin var mı?" Ben sorarım.

"Pek sayılmaz." Fox kazağını ve spor sütyenimi tek bir hamlede başımın üzerinden çekip alıyor ve göz devirmemi kasıtlı olarak örtüyor.

Göğüslerim havaya maruz kaldığında meme uçlarım sertleşiyor. Fox bir an bile kaybetmiyor, dudakları bir tanesinin etrafına dolanıyor ve derinlemesine emiyor.

Bir çılgılık atıyorum ve başının iki yanını tutuyorum, tırnaklarım saçlarına batıyor. Eğer çocuk sahibi olmaya karar verirsek, sanırım bebekten çok göğüslerimi merak eder. Adam takıntılı ve hep öyleydi, özellikle de yıllar önce piercing taktırdığımdan beri.

Halterlerden birini çekiştiriyor ve bacaklarımın arasında bir uyarılma dalgası birikiyor. Diğerini emmeye başladığında onu sakalından tutup çekiştiriyorum. Gözlerini bana dikti, ben de dudak büktüm. "Oyun oynaman için vaktimiz yok. Nathan bekliyor."

"Sabır bir erdemdir."

Kıkırdıyorum, çılgın kocamdan uzaklaşıp dolaba yöneliyorum ve iki büyük boy beyaz havlu çıkarıyorum, pantolonum ve uzun iç çamaşırım hala alt tarafımda.

Çıktığımda Fox eşofmanını ve tişörtünü çıkarmış, vücudu çıplak ve aleti yarı sertti. Onu görünce ağzım kuruyor ve kendime bir süre onu izlemek için izin veriyorum, serin gün ışığı güçlü vücudunu vurguluyor. O... sarhoş edici. Birlikte büyümüş olmamız ya da on sekiz yaşımızdan beri evli olmamız önemli değil, Fox Malone her zaman benim için bunu yapacaktır. O benim için mümkün olan her şekilde mükemmel, kendisi öyle düşünmese bile.

"Bunu beline sar."

Fox kirli çamaşırlarını sepete attıktan sonra bana doğru döndü. "Neden?"

Başımı yana eğiyorum ve havluyu göğsüne doğru itiyorum, böylece havluyu almak zorunda kalıyor. "Nedenini biliyorsun. Artık sadece biz yokuz. Oraya çıplak giremeyiz."

"Dün gece bizi çıplak gördü."

Havlumu yatağın üzerine koyarak ondan uzaklaşıyorum, böylece kıyafetlerimin geri kalanını çıkarabiliyorum. "Evet, ve bu *çok* iyi sonuçlandı."

Fox yatağa oturuyor ve ben itiraz edemeden beni kucağına çekiyor. Güçlü kalçaları ağırlığımı destekliyor, dövmeli kolları beni sabitliyor. Kas hafızam, parmaklarım ensesindeki saçlarla oynarken kollarımı boynuna dolamamı sağlıyor.

"İlgileniyor."

Fox'un gözlerinde mutfak masasında gördüğüm ve beni neredeyse şaşkına çeviren bakışın aynısı vardı. İlk başta hayal gördüğümü sandım ama Nathan'a bakışını not ettim, düşünce sürecini ve işlerin onunla nereye varabileceğini doğruluyordu.

Nefesimi üflüyorum. "Dün gece bizi biraz izledi ve etrafımızda daha rahat olmaya başladı diye ikimizle de birlikte olmak istediği anlamına gelmez."

"Bana güveniyor musun?"

"Buna cevap bile vermeyeceğim." Fox ona çok güvendiğimi biliyor. Bu gezegende daha fazla güvenebileceğim kimse yok. On dört yaşında göz göze geldiğimiz andan beri hayatımı avuçlarının içinde tutuyor, kalbimi çalan ve bir daha geri vermeyen sorunlu çocuk. Vermesini istemediğimden değil.

"Bu konuda liderliği sana bırakıyorum Morgan, ama o ilgileniyor. Henüz bunu bildiğini sanmıyorum ya da biliyorsa bile inkar etmek istiyor. Asıl soru şu: İnkâr etmek istiyor *musun*?"

Fox'tan uzaklaşmaya çalışıyorum ama kolları beni kilitliyor. Sonra çenemi baş ve işaret parmakları arasında kavıyor, bakışlarımızı birleştiriyor ve yoğun mavi gözleriyle beni esir alıyor.

"Hissediyorsun; hissettiğini biliyorum. İkinizi de izledim ve orada bir şeyler var. Gabriel'le yaşadıklarımızın zor olduğunu biliyorum ama doğru kişi karşına çıkarsa tekrar denemeye açık olduğunu düşünmüştüm." Eski sevgilimizin adını duyunca karnım sıkışıyor ve Fox'un saçlarıyla oynayan parmaklarım ensesini kavıyor. Gabe bizimle birlikte olmanın ona göre olmadığına karar vereli neredeyse bir yıl oldu ve artık ona karşı bir şey hissetmiyor olsam da, ilişkimizin nasıl bittiğinin anısı hâlâ içimi acıtıyor. Aniden gitti ve o zamandan beri Fox, üçüncü bir kişiyi getirmenin bizim için hala doğru olup olmadığını sorguladığımı biliyor. Gerçi o da benim asla tam olarak seçeneği hariç tutun.

"Kar yığınınından kurtardığımız adamın gerçekten bizim adamımız olabileceğini mi düşünüyorsun?"

Fox'un yüzü yumuşar, bu onun için nadir görülen bir şeydir. "Bilmiyorum ama bence işlerin nereye varacağını görmeliyiz."

Ağzım hafifçe açık kaldı. "Sen kimsin ve benim huysuz kocama ne yaptın?"

Yüz hatlarını sertleştirmesini ve omuzlarını geriye atmasını bekliyorum ama onun yerine yanağımı okşuyor ve bir tutam saç kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Senin mutlu olmanı istiyorum, Morgan."

Kalbim duracak gibi oluyor ve nefesim göğsümde sıkışıyor. "Mutlu olmadığımı mı düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum. Öyle misin?"

"Elbette mutluyum. Birlikte yaşadığımız hayatı seviyorum, bu benim için fazlasıyla yeterli. *Sen bana yetiyorsun.*"

Başını iki yana sallar. "Bunu biliyorum. Kastettiğim bu değil ve sen de bunu biliyorsun."

"İlişkimizde üçüncü bir kişinin olması şart değil." "Bunu ben de biliyorum."

"Mutlu musun, bebeğim?"

Fox'un bu konudaki argümanını biliyorum; bunu daha önce sayısız kez duydum. Gerçek mutluluğun ne olduğunu gerçekten anlamak ve bilmek için her zaman mücadele etti. Koruyucu aile sistemi içinde büyümüş, çocuklar yerine bedava devlet yardımı isteyen, pek de şefkatli olmayan yetişkinlerin olduğu bir evde yaşamış. Sonra on sekiz yaşında orduya katılmış ve zaman zaman hala ağrıyan bir diz yaralanması nedeniyle tıbbi olarak terhis edilmemiş olsaydı muhtemelen kalacaktı,

Yine de yıllar içinde bunu nasıl yöneteceğini ve kasını nasıl güçlendireceğini öğrenmiş.

Fox eğilip dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Dudaklarımı ona açıyorum ve dili ağzımı yalıyor, böylece benim için yaptığı tarçınlı ruloların tatlılığını tadabiliyorum. Çıplak gövdelerimizi birbirine bastırıyorum, parmaklarım onun saçlarına dolanıyor, ta ki topuzundan kurtarana kadar. Tırnaklarım kafa derisinin üzerinde geziniyor ve içime doğru inliyor, siki popomun pelüş tenine karşı sertleşiyor.

Fox her zaman kelimelerle arasının iyi olmadığını, anlatmak yerine göstermeyi sevdiğini iddia etmiştir. Bu bazı açılardan doğru olsa da, aslında kelimelerle arası çok iyi - sadece onları ifade edebilecek kadar rahat hissetmeye ihtiyacı var. Şu anda onları kullanamayacağını biliyorum, bu yüzden bana mutlu olduğunu ağzıyla, aletinın altımda zonklamasıyla, ellerinin yüzümü kavramasıyla ve dilinin çenesinin her hareketiyle ağzımın derinliklerine inmesiyle söylemesine izin veriyorum.

Sonsuz gibi görünen bir süreden sonra nihayet geri çekildiğinde, alnını benimkine yaslıyor. "Eğer seninleysem," diyor sabit bir tempoyla, "mutluyum."

Yanaklarımı kavrayan ellerinin arasında başımı sallıyorum. "Biliyorum." Ve bunu biliyorum. Ama Fox ve ben her zaman farklıydık. Birlikte olduğumuz süre uzadıkça bu bizim için daha açık hale geldi - sadece cinsel olarak oynama şeklimizde değil, hayatlarımızı yaşamayı seçme şeklimizde de.

Ortaklığımızda üçüncü bir kişinin olması her zaman doğru hissettirdi. Yıllar geçtikçe, farklı göründü ve Gabriel bizimle birlikteyken, bunun olduğunu düşündüm - hayatlarımızı Starlight Haven'ın ilginç çok eşli ağaç kesicileri olarak yaşayacaktık. Ama sonra Gabe kalkıp gitti ve bunun için onu suçlayamadım bile.

Bir kişiyle ilişki içinde olmak zordur ve iki kişiyle ilişki içinde olmak daha da zordur. Kıskançlık anları her zaman ortaya çıkacaktır ve herkesin bunu konuşmaya, partneriyle özgürce konuşmaya ve hissettiği şeylerle barışık olmaya istekli olması gerekir. Uzun ortak geçmişimiz göz önüne alındığında Fox ve benimle bir ilişkiye girmek de kolay değil.

Bu yüzden, arabasına doğru bir çekim hissetmeme rağmen, Nathan'ın bizim için doğru kişi olması bir yana, onunla ilgilenebileceği düşüncesini aklımdan bile geçirmekte tereddüt ediyorum. Onu o kar birikintisinde bulduğum anda bir şeyler hissetmiş olsam da. Şu anda ona karşı manyetik bir çekim hissetmeme rağmen.

sadece kucağında oturduğum adamla, yani hayatımın aşkıyla hissettiğimi düşünüyorum.

Sanki göğsüme bir şimşek çakmış gibi düşüncelerim beni sert bir şekilde çarpıyor. Gözlerinin içine bakabilmek için Fox'tan uzaklaşıyorum. Mavi gözlerinde sanki düşüncelerimi telepatik olarak duymuş gibi bir bilgelik görüyorum. Başka söze gerek kalmadan, kocamın bizi neden Nathan'a doğru yönlendirdiğini anlıyorum. O da bu çekimi hissetmişti.

"Çok ürkek," diyorum.

"Sakin olmak için yeterince acemiyle oynadık." "*Sen, sakın mi olacaksın?*"

Kıkırdıyor. "İşte bu yüzden liderliği sen alıyorsun, küçük kuzum." Sırıtiyorum. "Bana meşhur dizginleri mi veriyorsun, bebeğim?"

Dudaklarımı ısırtıyor. "Daha çok tasma gibi."

Kıkırdıyorum, verdiği söz karşısında kalçalarım sıkılıyor. Benim erkeğim her zaman kontrollü olmak zorunda, öyle olmadığını söylese bile. Tamamen özgür olması çok nadirdir, ama ben onun bu yönünü biliyor, seviyor ve kabul ediyorum ve her zaman da öyle oldu. Ortaklığımızda her zaman üçüncü bir kişiye yönelmemizin nedenlerinden biri de bu, bizi dengeleyecek, kontrole ihtiyaç duyduğumda bana bir çıkış yolu sağlayacak biri. Kocam aynı zamanda doyumsuzdur.

"Sadece dikkatli olalım. Tatlı bir adama benziyor; sınırları zorlamak istemiyorum."

"Bu yüzden onları erkenden kurduk." Fox başparmağını göğsümün altını okşamak için aşağı indiriyor. "Yumuşak görünebilir ama öyle değil. Kendini sana göstermesi için ona bir şans ver."

"Bunu gerçekten düşünmüşsün."

"İçgüdülerime göre hareket ediyorum," diyor açıkça. "Ayrıca düşünmek için çok zamanım oldu."

Endişeyle kaşlarını çatıyorum. "Düşünmek yerine uyuyor olman gerekirdi."

Meme ucuma dokunuyor, ben de bunu kucağından atlamak için bir işaret olarak kabul ediyorum.

Arkamı döndüğümde kıcıma şaplak atıyor ve ben de ona azarlayan bir bakış atıyorum. "Nathan fikrini değiştirmeden gidelim."

Fox ayağa kalkıp havluyu beline sararken yarı sinsî bir şekilde gülümsüyor. "Yolu göster kuzum."

Bölüm 13

fivgSvc

Neden bunu tekrar kabul ettim? Banyodan çıkarken ilk düşündüğüm şey, dar belime sıkıca sarılmış bir havlu. İkinci düşüncem ise: *Tekilaları var mı?* Çünkü bir içki içebilirim, belki de on tane. Bu aptalca bir fikirdi. Gidip okuyacak bir kitap bulmalıyım-

"Dövmen var."

Yerimden sıçıyorum, gözlerim Morgan'ın çıktığı koridorun sonuna doğru kayıyor. Bir havluya sarılmış olduğunu, dolgun vücudunun kabarık beyaz kumaşla sarıldığını ve arkasında kocasının heybetli vücudunu görmezden gelmeye çalışıyorum.

Siyah-gri bir dalganın kasımı çevrelediği pazuma bakıyorum. Hayatımı kurtarmak için baygınken beni soyduklarına göre bunu çoktan görmüş olmalılar ama görmemiş gibi davranmasını takdir ediyorum. Sıfırdan başlamayı ve beni zaten tamamen çıplak görmemişler gibi davranmayı tercih ederim.

"Sadece bir tane," diyorum.

Dudaklarında bir gülümseme, yüz yüze duracak şekilde adım atıyor. "Fox ve benim vücut sanatına karşı bir hayranlığımız var, eğer anlayamıyorsan."

Odak noktam gülümsemeyen bir Tilki'ye çekiliyor, koridorun tepe ışığı sarı saçlarını ve geniş dövme yüz hatlarını aydınlatıyor. Boynundan aşağısındaki dövmeleri fark etmemek çok zor. Mutfakta otururken, boğazını saran detaylı geometrik şekillerin dövmeyi yaptırırken canını yakıp yakmadığını merak etmekten kendimi alamadım.

"Beğendim. Sen mi tasarladın?" Morgan soruyor.

Dikkatimi tekrar ona veriyorum ve başımı sallıyorum. "Babam yaptı."

Gözleri parlıyor. "Bu inanılmaz. Detaylar inanılmaz, çok gerçekçi."

Tek söylediğim "Teşekkür ederim". Babam hakkında konuşmak istemiyorum. Eğer bu konuya girersem, vefatından bahsetmek zorunda kalacağım ve bu konuya girmemeyi tercih ederim, özellikle de hala yabancı olan iki insanla neredeyse çıplak bir kulübedeyken.

Morgan sanki aklımı okumuş gibi koridorun sonunu işaret etti. "Aşağı doğru yürü, sonra sola dön. Şöminenin solundaki kapı seni çamurluğa götürecektir, sonra garaja doğru yürü. İçerisi soğuk olacak ama saunayı daha önce çalıştırdım, yani bizim için güzel ve sıcak olacak."

Sözleri merakımı uyandırıyor ve şimdi beni buraya davet etmeyi başından beri planlayıp planlamadığını ya da bunun normalde Cumartesi öğleden sonraları yaptıkları bir şey olup olmadığını ve sadece planlarını ihlal edip etmediğimi merak ediyorum. Onu takip ederken bunu düşünmemeye çalışıyorum, telaşsız adımlarla yürürken evlerini biraz daha inceliyorum.

Açıkçası dışını görmedim ama içini gördüğüm kadarıyla makul büyüklükte, kütük kabin tarzı bir ev. Güzel ve daha yeni gibi görünüyor, bu da dekor eksikliğini açıklayabilir. Ya da belki de sadece dekore etmeye vakti olmayan ya da umursamayan insanlardır. Yine de en azından Noel süslemeleri olsaydı iyi olurdu diye düşünüyorum. Kim bilir ne kadar süre burada mahsur kalacaksam, biraz tatil havasına girmek güzel olurdu.

Çamurluğa girdiğimde, beni bulduklarında üzerimde olan giysilerin çamaşır makinesi ve kurutucunun yanında asılı olduğunu fark ediyorum.

"Kurutucuların güvenli olup olmadığını bilmiyordum," diyor Morgan. Elimi garajın kapı koluna koyarken başımı omzumun üzerinden çeviriyorum.

"Ah," diyorum, giysilerimi küçültmeyecek kadar önemseydiğini duyunca midemde tuhaf bir his belirliyor. "Kurutucuya koyulabilirler."

Gülümsüyor ve kapıyı açmak için başımı geri çeviriyorum.

"Adımına dikkat et," diye havlıyor Fox.

Sesi sırtımı dürtüyor ve daha dik durmamı sağlıyor. Ve emir kırılmış olsa da, beni bulan insanlara, benim iyiliğimi önemsedikleri belli olan insanlara karşı daha nazik ve sıcak olmaya çalışmam gerektiğine karar veriyorum. Garaja inerken uyarısı için sessizce teşekkür ediyorum. Morgan'ın söylediği gibi hava buz gibi, ama alan geniş ve gördüğüm çoğu garajdan çok daha güzel.

Spor aletleri bir köşede duruyor ve yanlarında siyah bir kamyon var. Spor aletlerinin yanında sauna olduğunu tahmin ettiğim ahşap bir kutu var. Bu çok komik - sıradan bir insanın evinde böyle bir sauna olabileceği hiç aklıma gelmemişti. Sadece spor salonlarında ya da spa merkezlerinde ya da zenginlerin evlerinde bulunan bir şey olduğunu düşünmüştüm.

Ayaklarım garajın zemininde donuyor ve soğukta kendini rahat hisseden iki kişinin bunu komik bulmasını umursamadan hızımı artırıyorum. Böyle kış havalarına alışık değilim ve dün geceden sonra onlar da bunu biliyor. Öyleyse neden ince derimi saklayayım?

Neyse ki ben hızlı adımlarla saunaya doğru yürüyüp tahta kutunun kapısını açarken hiçbir şey söylemiyorlar.

Sıcak sedir kokulu hava üşümüş tenimi yıkıyor ve rahatlamış bir nefes veriyorum. Morgan arkamdan içeri giriyor ve ancak onun vücudunun sıcaklığını hissettiğimde ve saunanın büyüklüğüne baktığımda odaların ne kadar yakın olacağını anlıyorum. Yani, tahmin etmiştim ama sanırım bu *kadar* yakın olacağını düşünmemiştim.

"Nereye istersen otur," diye sesleniyor Morgan, nefesi ensemde geziniyor.

Vücudum titriyor ve bunu saklamaya çalışarak bir adım daha atıyorum. Arka köşeye yönelip en üstteki banka oturuyorum. Orayı seçiyorum çünkü L şeklindeki oturma yerinin kısa kenarı ve ev sahiplerim hem uzun kenarın üst kısmına hem de onun altındaki banka oturabiliyor.

Oturduğumda, alanın ilk düşündüğümünden daha geniş olması ve garip bir şekilde bir araya gelmek zorunda kalmayacağımız için biraz rahatladım. Morgan oturduğunda, tam da umduğum yere, sağımdaki en üst sıraya oturuyor. Fox içeri girdiğinde, boyunun o kadar uzun olduğunu fark ediyorum ki, kafası neredeyse tavana değiyor.

Kapıyı hızla kapatıyor, geniş sırtı artık bana dönük. Kapıyı kapattıktan sonra hemen arkasına dönmüyor, bu da onun kordonlu omuzlarını ve güçlü sırtını kaplayan büyük siyah-gri orman manzarasını görmeme izin veriyor.

Resim ilginç. Çoğunlukla çevremizdekilere benzeyen ormanlar var, ama sonra içinden akan bir nehir görüyorum, su beyaz havlusunun çizgisinin altında kaybolana kadar aşağı doğru gidiyor - çok alçak beyaz havlusu.

Koltuğumda öne doğru eğildim, gözlerim sanat eserine geri çekildi, böylece su hattı boyunca gözlem yapabiliyorum. Bakışlarımı kesin siyah çizgiler üzerinde gezdirdiğimde

Büyük ve neredeyse kaslı bir tilki tasviriyle, ince detayları onu ayakları üzerinde hafif, hızlı ve kurnaz bir yırtıcı gibi göstermeyi başarıyor. Daha fazla detayı incelemek için gözlerimi kısıyorum ama saunanın ışığı çok loş.

Bir tıslama sesi ve ardından havayı dolduran buhar beni incelememden alıkoyuyor ve eğer cildim zaten saunadan sıcak olmasaydı, şimdi olurdu.

Fox, ısıtıcının üzerindeki sıcak taşların üzerine biraz daha su koyuyor ve ahşap alanı bir başka bulutlu buhar bulutu dolduruyor. İtiraf etmeliyim ki, sisli atmosfer adamı ölümlüler arasında daha da tanrı gibi gösteriyor.

"Güzel bir parça, değil mi?" Morgan soruyor.

Bakarken yakalandığım için utançtan boynumu yalıyor ve bakışlarımı onun eğlenen yüzüne çeviriyorum. Baktığımı saklamaya çalışmak anlamsız, bu yüzden başımı sallıyorum. "Çok detaylı."

"Bir kısmını Fox çizmiş olsa da bu benim eserim."

Fox alt sıraya oturuyor, böylece başı Morgan'ın dizine yakın oluyor ve ben de onlara rahatça bakabiliyorum. Otururken bacaklarını iyice açıyor, havlunun bir tarafı kalçalarının arasına düşene kadar genişliyor.

Başımı kasıklarından kaldırıyorum ve üzerime gelen şeyi bastırmaya çalışıyorum. Erkeklerle hiç ilgilenmedim ya da en azından ilgilendiğimi sanmıyorum. Şimdi bana neler olduğundan ya da neden onun bu kadar ilgimi çektiğinden emin değilim. Ya da Morgan'ın, bu konuda. Sadece birbirleriyle evli değiller, aynı zamanda ilginç işleri olan insanlar.

Ya da en azından bir sonraki soruyu sorarken kendime böyle söylüyorum. "Dövme sanatçısı mısınız? Ben sizi keresteci sanıyordum."

"Biz pek çok şeyiz," diyor Morgan. "Ama Fox görevlendirildiğinde, okul dışında zamanımı dolduracak bir şeyler yapmam gerekiyordu. Sanatı her zaman sevdim ve on beş yaşındayken dövmelere aşık oldum. Bu yavru köpeği yaptırmak için annemin imzasını taklit ettim."

Görmem için bileğini uzatıyor. İki soluk kırmızı kalp üst üste binmiş ve ortalarında F ve M harfleri var.

"Fox benim lise aşkım," diye ekliyor Morgan. "Annem bunu gördüğünde bana bir ay ceza verdi. Fox beni terk ettiğinde pişman olacağımı söyledi." Fox'a bakıyor ve ona benzeyen bir adam için garip bir şekilde şefkatli bir hareketle başını dövmeli dış uyluğuna yaslıyor.

"Sanırım ona gösterdin."

Morgan hüznle gülümser. "Birlikteydik. Yirmi bir yıldır birlikteyiz."

Fox baldırını sıkıyor ve ben onlara hayranlık duyuyorum çünkü bu uzun bir süre.

"Her neyse," diye devam ediyor, "lisede ve üniversitede birkaç çizim dersi aldım. Sonunda internetten bir dövme makinesi sipariş ettim ve meyve ve domuz kulakları üzerinde çalışmaya başladım."

Tepkim karşısında Fox'un ağzının kenarının nasıl seğirdiğini görmemek için burnumu kıvırıyorum.

"Ondan sonra biraz çiraklık yaptım. Sonunda, okuldayken bir dükkanda çalıştım."

"Sonra da bir ağaç kesicisi oldun."

Kıkırdıyor. "Hâlâ Fox'a, kendime ve bazen kasabadaki insanlara dövme yapıyorum. Ama yaptığımız ormancılık işi hoşuma gidiyor, bizi aktif tutuyor." Morgan'ın gözleri, kocasının kafa derisini kaşımadan önce bir şaka yapmış gibi parlıyor. Dudaklarından çıkan zevk homurtusu kulaklarımdan kaçmıyor.

Sesin aletimi uyandırmasından ve Morgan'ın tırnaklarını saçlarımda gezdirme arzusunun şimdi zihnimin en ön saflarında yer almasından rahatsız olarak bankta kayıyorum. On dört yaşından beri birlikte olan evli bir çift hakkında böyle düşünmemeliydim. Onları yakınlaştırmak bana onlar için bir şeyler hissetme hakkı vermiyor.

"Bize ne iş yaptığını söyle."

Fox'un alçak sesi havayı delip geçerken kaslarım geriliyor. Tekrar belirtmek isterim ki, bir soru sormadı. Bir bakıma sordu ama bu daha çok bir talepti. *Bize ne iş yaptığını söyle.*

Morgan, Fox'a bıkkın bir bakış atarak, "Yapmak zorunda değilsin," diye ekliyor.

Dudağımın üzerinde biriken teri siliyorum ve cevap vermeye karar veriyorum. Kaybedecek bir şeyim yok ki. "Pazarlamada *çalışıyorum.*"

Kaşı kalkıyor. "'İşe yaradı' mı?"

"Sen beni bulmadan birkaç saat önce işi

bıraktım." "Oh kahretsin."

Verdiği yanıt beni güldürdü. "Zamanıydı. Menajerim berbattı." "Bunu duyduğuma üzuldüm."

Omuz silkiyorum. "Neyse o."

"Şimdi ne yapacaksın," der Fox, yine bir soru değil, bir ifade. "Fox," diye azarlıyor Morgan.

"Sorun yok," diye onu temin ediyorum. Dikkatimi Fox'a çeviriyorum. Yüz hatları nötr ve Morgan artık ona dokunmadığı için odak noktası tamamen

beni izliyor. Onun delici bakışlarına alışmaya başladığımı fark ediyorum.

"Bilmiyorum. Umarım başka bir iş bulurum."

"Pazarlamada mı?" Morgan

soruyor. "Bu konuda iyiyim."

"Hoşuna gidiyor mu?" diye devam ediyor.

Ağzım evet demek için açılıyor ama sonra duruyorum. Hoşuma gidiyor mu? Sanırım bunu kendime sormak için hiç durmadım. Bu işte iyiyim, evet. Ama hoşuma gidiyor mu? Saunayı sessizlik kaplıyor ve şimdi tek duyabildiğim nefes sesleri ve kulaklarımda çarpan kalbim.

"I-" Tekrar durakladım. "Bilmiyorum. Bunu gerçekten hiç düşünmedim."

Morgan alnındaki teri biraz siler. "Yapmaktan hoşlandığın bir şey var mı?" Sorarken ses tonunda heyecanlı bir tını duyuyorum.

"Sörf," diyorum düşünmeme gerek kalmadan.

Sol pazumdaki dalga manşetini işaret ediyor. "Dövmeyi açıklıyor."

Başımı salladım. "Bu işte benim için bir kariyer yok. Bu işi profesyonel olarak yapacak kadar iyi değilim ve yirmi sekiz yaşında başlamam da mantıklı olmaz."

"Ders verebilir misin?"

Omuz silkiyorum, bakışlarımı köşedeki sıcak kayalara çeviriyorum. Sörf dersleri vermek bir hafta sonu işi için kulağa eğlenceli geliyor ama faturalarımı ödemeye yetmez.

Ortamı daha fazla sessizlik kaplıyor ve sonra kendimi konuşurken buluyorum. "Bir yolunu bulacağım. Tek bildiğim, yaptığımdan daha fazlasını yapmak istediğim, çünkü yaptığım şey... benim için işe yaramıyordu."

"Sanki işinizden daha fazlasından bahsediyor gibisiniz."

Bakışlarımı bana bakan çiftin üzerinde gezdiriyorum. Morgan'ın gözleri yumuşak ve anlayışlı, Fox ise... ilgili görünüyor. Bu beni şaşırtıyor, çünkü bana kaşlarını çatmaktan ya da boş boş bakmaktan başka bir şey yapmadı.

"Dün gece karın içindeyken... ben-" "- yavaş yavaş

donarak ölürken," diye bitiriyor Fox benim yerime.

Morgan ona ters ters bakıyor ama o anki açık sözlülüğünü takdir ederek başımı sallıyorum. İçinde bulunduğum durumun ciddiyetini hatırlamamı sağlıyor.

"Hayatımda bir şeylerin eksik olduğunu düşünüp duruyordum ama ne olduğunu bilmiyordum. İyi bir işim *vardı*. Kolay bir hayat. Arkadaşlarım, ailem var. Sadece bir şey-" Alnımdaki teri silerek devam ediyorum. Bir an için saunanın beni birden fazla şekilde detoks yapıp yapmadığını merak ediyorum. Normalde bu kadar açık sözlü olmazdım.

Bir o yana bir bu yana kayıyorum ve ayağa kalkmayı düşünüyorum. Morgan bunu görebiliyor çünkü eli dışarı fırlıyor, parmakları ön kolumu kavıyor.

Bir an için gergin bir sessizlik oldu. Bu sabah erken saatlerde Fox'la parmaklarımızın temas etmesi dışında, kurtarıcılarım bana dokunmamıştı, en azından aklım başımdayken. Morgan'ın dokunuşu sıcak, eli sıcak hava yüzünden kaygan. Gözlerim onunkilere kayıyor ve sanki bana bir şey söylemeye çalışıyormuş gibi hissediyorum. Tenim daha da ısınıyor ama bu sefer saunadan değil.

"Eksik bir şey mi var?" Sesi boşluğu dolduruyor ve benim yerime düşüncemi tamamlıyor.

"Evet."

Morgan'ın kolumdaki tutuşu yumuşuyor ama çekmiyor. Bunun yerine bankta bana yaklaşıyor ama vücudunun geri kalanının benimkine dokunmasına izin vermiyor. Yanımdaki sıcaklığıyla, kendimi onun pelüş kalçasını benimkine bastırmasını dilerken buluyorum.

"Ne demek istediğinizi anlıyoruz."

Kaşlarımla şaşkınlıkla çatıldı. "Gayet iyi görünüyorsun."

Bu onu gülümsetiyor. "Birin hayatinin yüzeyinin altında neler olup bittiğini asla bilemezsiniz."

Kısa bir nefes veriyorum. "Sanırım bu doğru."

Morgan'ın eli ön kolumda gezinmeye başlıyor, bunun müstehcenliği kalbimin daha hızlı çarpmasına neden oluyor. Neredeyse panik içinde gözlerimi Fox'a çeviriyorum. Karısı bana dokunuyor - istese eğilip beni öpebilecek kadar yakın.

Dahası, bu havluların altında hepimiz çıplamız ve Morgan'ınki, göğüslerinin serbest kalması için fazla bir şey gerekmeyecek kadar aşağı kaymaya başlıyor.

Ama tıpkı Morgan'la yaşadığım o anın ardından mutfakta Fox'la göz göze geldiğimde olduğu gibi, karşımda kıskanç ya da öfkeli bir adam bulmuyorum. Gözlemleyen birini buluyorum, neredeyse meraklı görünen birini. Bu da beni hem şaşırtıyor hem de tahrik ediyor. Çünkü böyle görünmemeliydi. Ve Morgan bana bu kadar yakın olmamalı, dokunmamalı.

Yine de onu durdurmuyacağım.

"Bu iyi mi?" diye sorar, boğuk sesi sessizdir.

"I-" Öyle mi? Bakışlarımla ikisi arasında gidip geliyor ve karnımda bir çırpıntı oluşuyor. Morgan'ın tırnağı ön kolumdaki bir damarı izliyor ve ürperiyorum.

"Fox ve ben seni sandığından daha iyi anlıyoruz, Nathan."

Dudaklarındaki ismim bedenimde bir arzu sarsıntısı yaratıyor ve gözlerim onunkilere kilitleniyor. Ela gözleri koyu renk ve nefes alış veriş hızlanmış, havlusu aşağıya doğru inmiş, göğüs dekoltesi gözlerimin önüne seriliyor. Boynundaki dövmeli sarmaşıkların göğüslerinin arasından aşağıya doğru indiğini, yapraklar ve dikenler arasında tomurcuklanan kırmızı gülleri de görebiliyorum. Tepedeki ışık, vücudundaki terin parıldayan taze çiy damlaları gibi görünmesine neden oluyor ve eğilip sıvının ipeksi teninde nasıl bir tada sahip olduğunu öğrenmek için karşı konulmaz bir istek duyuyorum.

Dudaklarımı yalıyorum, kendi terimin tuzu dilimde patlıyor. Yer değiştiriyorum, aletim havlunun altında yarı sertleşmiş durumda. Tahrik olduğum için kızmak istiyorum, bu yüzden yumruklarımı neredeyse şaşkınlıkla sıkıyorum, ne yapacağımı ya da ne düşüneceğimi bilmiyorum.

Morgan ön kolumdaki kasların gerildiğini hissetmiş olmalı ki geri çekilmeye başladı ve elini kolumdan kaldırdı.

Dokunuşu beni terk ettiği anda karnımdaki çarpıntı kayboluyor ve sıcak oda soğuyor gibi görünüyor. Kolum kendiliğinden uzanıp onun elini tutuyor. Fox bu harekete tepki vermiyor; Morgan'ın gözleri şaşkınlıkla açılırken o sadece izlemeye devam ediyor.

"İkiniz de benden ne istiyorsunuz?" Cüretkâr sorum bir kez daha sistemimi sarsıyor. Dünkü Nathan bunu sormazdı. Saunadan tahrik olduğu için utanarak ayrılırdı. Fırtınanın dinmesini beklemek için odasına çekilir ve sonunda eve gidip her şeyi unutmaya çalışırdı. Ama ben dünkü Nathan değilim ve içimden bir ses bir daha asla olmayacağını söylüyor.

"Eğer fark etmediysen, kocam ve ben biraz farklıyız." Bir kahkaha attım. "Söylemiyorsun."

Morgan bana yaklaşmak için tuttuğu elini kaldıraç olarak kullanırken sırtıyor. Hava yoğunlaşıyor ve artık o kadar yakın olduğu için dayanılmaz derecede sıcak hissediyorum, kaleydoskop gözlerindeki büyüleyici renkleri görebileceğim kadar yakın.

"Seni öpebilir miyim, Nathan?"

Bakışlarım kabarık dudaklarına kayıyor ve kulaklarımda kan pıhtılaşıyor. "Anlamıyorum."

Morgan'ın avucu tenimde kayıyor ve elim uyluğuma düşüyor, dövmeme ulaşana kadar kolumdaki damarları izlemesine izin veriyorum. Her bir dalganın kazınmış çizgilerine bir fiske vuruyor ve artık yarı sert değilim,

Hormon delisi bir ergen gibi havlumu çadırıyorum. Zaten görmediklerini düşünsem saklardım - bu kadar küçük bir alanda fark etmemek zor.

"Anlaman gerekiyor mu?" diye soruyor.

Sözlerine gözümü kırıyorum ve izi duruyor. "Sen evlisin." Sözlerim sessiz çıkıyor, sanki Fox onları duyamayacakmış gibi.

"Seni istiyoruz."

Biz.

Gözlerim, ne olduğunu tam olarak anlayamadığım adamın bakışlarına takılıyor. En üstteki bankın arkasına yaslanmış, bacaklarını hala iki yana açmış ve başka bir hayatta olması gereken dövmeli İskandinav tanrısı gibi görünüyor. Bakışları yine avını izleyen bir avcı gibi yoğun.

Beni mi istiyor?

Sıcağa rağmen tüylerim diken diken oluyor ve gözlerimi tekrar Morgan'inkilere çeviriyorum. "Ben- ben değilim-" Ama söylemeye çalıştığım kelimeler ağızımın çatısına yapışıyor. Biseksüel değilim, poliamor değilim demek istiyorum ama kelimeler ağızımdan çıkmıyor. Çünkü dürüst olmak gerekirse, artık ne ya da kim olduğumu bilmiyorum.

"Sen istemedikçe Fox sana dokunmayacak."

Nefeslerim artık daha ağır geliyor ve Morgan'ın rahat gülümsemesi ve koluma nazıkçe dokunması beni biraz rahatlatıyor. "I-" Gözlerim çift arasında gidip geliyor. "Bu benim için yeni bir şey. Ben hiç..." Üçlü mü yaptın? Görünüşe göre eş değiştiren ağaç kesicileriyle bir kulübede mahsur mu kaldım? Belki de kafamı düşündüğümünden daha sert vurmuşumdur.

Eli benimkini kavramak için aşağı iniyor. "Bırak biz önden gidelim, Nathan. Belki de kayıp olanı bulursun."

Morgan'ın açıklaması beni sarmalımdan çekip çıkarıyor. Nazik bakışları ve yumuşak dokunuşu bana yaşadığımı ve şu anda burada olduğumu hatırlatıyor. Bu kendimi içinde bulduğum ilginç bir durum olabilir ama şu anda buradayım. Bu gerçek ve dün gece çok yoğun ve kirli bir seks yaparken gördüğüm evli bir çift tarafından teklif ediliyorum. Seks bana hiç hissetmediğim şeyler hissettirdi.

"Bunu gerçekten istiyor musun?" Ben soruyorum.

"Sadece siz yaparsanız," diyor inançla. "Bunun pek çok insanın yaptığı bir şey olmadığını farkındayız. Ve eğer bu saunadan çıkıp gitmemizi ve bundan bir daha asla bahsetmememizi istiyorsan, gideriz. Burada yetki sende, Nathan. Sana söz veriyorum."

Sistemimde alkol olsaydı, sanırım tepkimi daha iyi anlardım. Ama ayığım, net düşünüyorum ve vücudum bunu istiyor. Belki de aradığım şey böyle bir şeydir. Çünkü şimdi burada otururken, dünkü düşünceler kafamda dönüp dururken, ailemi gururlandırmak için o kadar çok zaman harcadığımı, yetiştirildiğim iyi çocuk olmaya çalıştığımı, kendime asla sadece olmak için izin vermediğimi fark ediyorum. Tecrübe.

Her şeyi bir amaçla yaparım ve bu şimdi sona eriyor. "Öp beni, Morgan."

Bölüm 14

Tilki

MORGAN, Nathan'a kararını gözden geçirmesi için zaman tanımıyor. Karım öne doğru eğiliyor ve sanki bunu daha önce milyonlarca kez yapmış gibi Nathan'ın dudaklarını kendi dudaklarının arasına alıyor. Omuzlarım gevşiyor ve ben izlerken bacaklarım daha da açılıyor.

Morgan ve ben başkalarıyla oynadığımız yıllar boyunca, etkileşimlerimiz ve onlara yaklaşım şeklimiz değişti. Son ortağımız bize yaklaşan kişiydi; bizim yaşam tarzımıza zaten aşinaydı. Nathan'ın durumu farklı ve o biraz ürkek. Bunu anlayabiliyorum ya da en azından anlamaya çalışıyorum.

Morgan'ın liderlik etmesine ve bir şeylerin olmasına izin vermeyeli uzun zaman oldu. Nathan'ın ne söyleyeceğini de biliyorum, erkeklerden hoşlanmıyor. Ama bunu söylerkenki tereddüdü ve gözlerinde meraktan daha fazlasıyla bana baktığı onca zaman aksini söylüyor.

Yine de onu hiçbir şeye zorlamayacağım ya da varsayımlarda bulunmayacağım. Kimden ve neyden hoşlandığımı bulmaya çalışırken bana böyle bir şey yapılmasını asla istemezdim. Sadece gecenin nereye varacağını görmek için elimden geleni yapacağım ve karıma Nathan'a dokunmadan da yapabileceğim pek çok şey var.

"Siktir," diye inliyor.

Bakışlarım sadece ona odaklanıyor.

Nathan'ın başı geriye düşüyor ve gözleri artık kapalı. Dudakları boynundaki hafif kirli sakal gölgesini keşfederken, Morgan'ın parmakları adamın karmakarışık kahverengi saçlarında, köklerini çekiştiriyor. Nabız noktasını emdiğinde

Aletin havlunun altında nasıl sallandığını fark ettim. Kendi sikim kıpırıyor ve vücudumun istediği dokunuşu reddediyorum.

Nathan'ın kendini güvende ve rahat hissetmesi gerekiyor ve ben benim için yapılacak gösteriye 31 çekmeye hazır olsam da Nathan'ın hazır olup olmadığını bilmiyorum. Bu iş daha da ileri giderse, hepimiz sınırları tartışmak zorunda kalacağız. İhtiyacımız olan son şey onun tekrar panikleyip karda kaçmaya çalışması.

"Bu nasıl bir his?" Morgan boynunu daha sert emmeden önce soruyor, cildinde güzel bir çilek bırakacağından emin olduğum noktaya kadar.

Toprak rengi kahverengi gözleri açılıyor, göğsü kısa nefeslerle kabarıken kapüşonlu kalıyor. "Güzel," diyor, her zamanki bariton sesi daha da kalınlaşarak.

"Nereye dokunabileceğim ve ne yapabileceğim konusunda sınırların var mı?" diye soruyor emmelerinin arasında, parmakları onun saçlarını biraz daha sertçe çekiştiriyor.

Nathan'ın yumrukları iki yanında sıkılı, sonra onları açıyor, parmakları açıkça Morgan'a dokunmak için can atıyor. Ona bunu yapmasını, o uzun parmaklarını iyi kullanmasını emretmek için ağzımı açıyorum ama dilimi ısııyorum. Kendime daha sonra oynayacağımı, bu adamın benim ve karım için ne kadar ileri gidebileceğini test edeceğimi söylüyorum. Kendisi için ne kadar ileri gidebileceğini.

Kıvrık dudaklarını aralıyor. Ama cevap vermeden önce başı bana dönüyor ve gözlerimiz buraya geldiğinden ve dünyaya geri döndükten sonra açtığından beri birkaç kez olduğu gibi kilitleniyor. Bu sefer farklı görünüyorlar.

-Hâlâ emin olmasalar da kararlılar. Daha cesurlar. Ama içlerinde bir soru da var: İzin istiyor.

İzni olmasaydı bunu yapmasına izin vereceğimi düşünmesi çok tatlı. Bu düşünce beni güldürüyor. Ama bu hareketi ona karşı daha önce duymadığım bir saygı duymamı sağlıyor. Sert bakışlarımı yumuşatıyorum ve başımı sallıyorum.

Nathan yutkunuyor, boğazındaki düğüm sallanıyor, sonra patlamış gözbebekleri Morgan'ınkilere dönüyor. "Sınır yok."

Bu kez, kahkahalarımı uzak tutmak için iç yanağımı ısırarak zorunda kalıyorum - çünkü bu adamın sınırları var. Sadece henüz ne olduklarını ya da nasıl konuşacaklarını bilmiyor. Ama birlikte geçirdiğimiz karlı zamanın sonunda öğrenecek.

Güzel kuzum ona yaklaşıyor ve bugün tıraş olmadığı için kirli sakallarla kaplı elmas şeklindeki çenesini ısıyor.

"Bu bana söylenecek tehlikeli bir şey." O kadar sessiz söylüyor ki neredeyse duymuyorum ve dudakım neredeyse sırtına kadar seğiriyor.

"Nasıl yani?"

Morgan ellerini adamın saçlarından çekiyor ve adamın bu kayıp karşısında hafifçe homurdandığını duyuyorum. Arkasına yaslandı ve adam ona ne yaptığını soramadan

Havlusunun zaten düşmekte olan düğümünü çözer ve beyaz kumaş geniş belinin etrafında toplanır.

Nathan'ın nefesi göğsünde sıkışıyor ve dikkati kızın iri göğüslerine ve sıkı piercingli meme uçlarına kayıyor. Dudaklarını yalıyor, gözleri neredeyse kapalı bir şekilde onun nefes kesici formunu inceliyor. Aklından neler geçtiğini biliyorum çünkü kaç yıldır birlikte olursak olalım karımı her gördüğümde benim de aklımdan aynı düşünceler geçiyor. Büyüleyici, yuvarlak ve sevdiğim her yeri yumuşak. Teni çukurlu ve mürekkeple işaretlenmiş, hayatının ve onun için önemli olan her şeyin hikayesini anlatıyor.

"Şey, Nathan. Birçok şeyden hoşlanıyorum - senin hazır olduğunu sanmadığım şeylerden." Nathan'ın ellerinden birine uzanıyor ve Nathan isteyerek elini ona veriyor, sonra elini memelerinden birinin üzerine koyup sıkıyor, böylece birlikte yumuşak etiyile oynuyorlar.

Nathan'ın gözleri çizdikleri resmi inceliyor, solgun teni karımın sadece beş küçük dövmenin bulunduğu eliyle kaplı. Karımın sol elinin parmak eklemlerindeki Y O U R S harflerini okuduğu anı görüyorum, harfler benim sağ elimdeki harflerle birebir aynı. Kısa bir süre bana bakıyor, sonra bakışlarını kaçırıp Morgan'a dönüyor.

"Bana ne düşündüğünü söyle," diye cesurca sorar.

Kadın mırıldanarak adamın göğsünü daha sert sıkmasını sağlıyor. "Gerçekten bilmek istiyor musun?"

Nefes verirken başını sallıyor. "Anlıyorum."

Morgan öne doğru eğilip kulak memesini dişlerinin arasına alıyor ve nefes nefese kalana kadar ısırıyor. "O güzel yüzünü öyle bir becermek istiyorum ki nefes alman zorlaşsın, dölleriyle kirletayım."

Nathan'ın yanakları karımın açıklamaları yüzünden pembeleşiyor ve ben de onun dikkatinin dağıldığı anı fırsat bilerek saunanın kapısını hafifçe aralayıp sedir kutunun içine serin hava girmesini sağlıyorum. Eğer Nathan karımın istediklerini kabul ederse, bir süre burada kalacağız ve misafirimizin tekrar ölümün kapısında olmasını istemiyorum - karımın amında boğulurken mutlu bir şekilde oraya gideceğinden emin olsam bile. Biliyorum çünkü ben de aynısını hissedirdim.

"Yapacağım." Kelimeler ağzından ılık bir şurup gibi dökülüyor.

Morgan onun bu hevesine beklediğim gibi tepki vermiyor; gözlerinde ne bir şaşkınlık ne de bir şok var. Onun yerine elini göğsünden çekip avucunu şefkatle öpüyor.

"Bunu duyduğuma sevindim, Nathan," diyor, gözleri onunkilerle buluştuğunda memnuniyetle parlıyor. "Ama önce, onun altında saklanan şeyi istiyorum."

Havlu ağızımda." Bununla birlikte, söz konusu havluyu çekip açıyor ve aşağıdaki bankın üzerine düşüyor.

Bölüm 15

fivgSvc

MORGAN'IN KOYU GÖZLERİ aşağıdaki banktan bana bakıyor - ela, neredeyse siyah - şakağından küçük bir ter damlası damlarken.

"Durmamı istiyorsan söyle," diyor.

Durmak mı? Bu yaptığım en çılgınca şey olsa da, durmayacağım, özellikle de şimdi. Hayatımda gördüğüm en güzel kadınlardan biri önümde diz çökmüş, mükemmel pembe dudakları ayrılmış ve sikim için hazırken olmaz.

"Yapacağım," diyorum, sesim artık kendi sesim gibi çıkmıyor. "Ama yapmayacağım." Sözlerim saunanın sıcaklığında asılı kalıyor ve ben hâlâ Fox'un -kocası- izliyor. Üzerimizdeki o yoğun bakışları hissetmemek mümkün değil ve acaba bu sadece onun bir sapkınlığı mı, karısıyla başka bir adamı izlemek. Ama yine de umursayacak bir şey bulamıyorum kendimde. Uzun zamandır böyle bir kadınla birlikte olmamıştım -böyle bir kadın istememiştim- ve bunun beni geçip gitmesine izin vermeyeceğim. Daha sonra kendimi kötü hissedersen, başımdaki yarayı suçlayabilirim. Ya da en azından kendime böyle söyleyeceğim.

Morgan ellerini ayak bileklerime koymadan önce havlusunu dizlerinin altına koyacak şekilde kayıyor. Bacaklarımı hızla açmadan önce onları sıkıca kavıyor, ani ve yeterince sert bir güçle çelik ereksiyonum sallanıyor ve kendimi hayatımda hiç olmadığı kadar açıkta hissediyorum. Hafif aşağılanma zaten sert olan sikime daha fazla kan hücum etmesine neden oluyor, ucundan precum sızıyor.

"Bu iyi mi?" diye soruyor, göğüsleri kabarıyor. Dün geceki şaşkınlığımla fark etmediğim küçük gümüş halterlerle delinmiş memeler.

Beni kontrol etmemesini dileyerek çenemi sertçe eğiyorum. İyiyim ve hayatımda ilk defa bir kadının kafasının arkasından tutup ağzını sikimle doldurarak susturmak istiyorum. Gözlerimi kırıştırıyorum ve bunu bastırıyorum, bu yeni yönümü analiz etmek istediğimden daha fazla çılgın düşüncelerimi eğlendirmek istemiyorum. Bunun için daha sonra zamanım olacak.

Morgan'ın elleri baldırlarımda gezinmeye başladı. Ağrıyan kaslarıma masaj yapıyor, elleri nemli tenimin üzerinde kayıyor. Bir düğümü her yoğuruşunda, şişmiş başımın ucuna yaklaşıyor, beni kızdırıyor, benimle alay ediyor ve bunu bilerek yaptığını biliyorum. Ama hiçbir şey söylemiyorum, liderliği onun almasına izin veriyorum - ne de olsa sikimi emmek üzere.

Yine de hala yüzüme binme teklifini düşünüyorum.

"*Fuuuck!*" Dili yarığımda biriken tuzlu sıvıyı kucaklamak için dışarı çıkarken kelime ağzımdan kayıyor.

Tekrar geri çekilmeden önce yaramaz bir gülümsemeyle cevap veriyor, elleri dizlerimin üzerine gelene kadar bacaklarımda çalışıyor. Daha fazla kaldıraçla, kasıklarımın üzerinde duracak şekilde kayıyor, keskin tırnaklarını iç uyluklarımda sürüklerken uzun saçları pelvisimi gıdıklıyor. Sikim kelimenin tam anlamıyla nabız gibi atıyor ve yüzüne erken boşalmamak ve kendimi onun önünde utandırmamak için alt karın kaslarımı zorlamam gerekiyor.

Morgan'ın koyu renk kirpikleri bana bakıyor. "Nasıl buldun?"

Yutkunuyorum. "Ne?"

Aletimin kırmızı tepesine hafifçe hava üflüyor ve karnım sıkışıyor. "Sert..." Eli beliriyor ve şaftımı kavırıyor, güçlü ve neredeyse acımasız bir şekilde sıkıyor. Dudaklarım ayrılıyor ve inliyorum, sonra bırakıyor ve hassas bir hassasiyetle beni kökten uca okşuyor. "...ya da yumuşak?"

Çenem göğsüme düşüyor ve titrek bir nefes veriyorum. "İkisi de."

"Hmm. Benim kalbime göre bir adam."

Yumruğu sikimin etrafında sıkılaşıyor ve ben tekrar nefes nefese kalıyorum. Ağzını ayırıyor ve umutsuzca arzuladığım gibi dudaklarını üzerime yerleştirmek yerine sikime tükürüyor. Ilık tükürük şaftımın alt tarafı boyunca uzanan kalın damardan aşağı iniyor ve başparmağı ile işaret parmağının etrafında, tabanı çevreledikleri yerde birikiyor.

"Vay anasını." Başım sauna duvarına yaslanıyor, kendimi toparlamak için nefes alırken boynum geriliyor. Daha önce hiç bir kadın sikime tükürmüş müydü? Hayır. Kahretsin hayır. Bunu hatırlardım.

"Bir daha yap kuzum. Hoşuna gitti."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve Fox'un burada olduğunu, beni izlediğini hatırladım. Ve şimdi ona, kuzusuna talimatlar veriyor.

"Özür dilerim." Morgan kıkırdarak dikkatimi ona çekti. "Kendine engel olamıyor."

Fox cevap vermiyor. Onun yerine, vücudu neredeyse mermer bir heykel gibi hareketsiz bir şekilde gözlemlemeye devam ediyor. Yine de, ayrılmış havlusunun altında kendi ereksiyonunun kabardığını görebiliyorum. Neden kendine dokunmadığını merak ediyorum.

Morgan yumruğunu çevirerek tükürüğünün bir kısmının dar kesemin üzerine kaymasına izin verdi. "Hoşuna gitti mi, Nate?"

Nate. Dudaklarında kısaltılmış isminin sesini duyunca yumruklarımı iki yanımda sıkıyorum ve daha da tahrik oluyorum, tabii bu mümkünse. "Evet," diye fısıldıyorum.

Morgan yine sikime tükürüyor, ama bu sefer onu beni sikmek için kayganlaştırıcı olarak kullanıyor. Sert ve yumuşak arasında gidip gelerek pompalıyor. Geçmişte yattığım kadınların elleri zarif ve narindi. Morgan'ınkiler güçlü, nasırlı, işçi elleri. Yine de hareketlerinde kadınsı ve tamamen ona ait bir yumuşaklık var. Bu... *inanılmaz.*

Beni birkaç kez daha pompalıyor ve yavaş bir nefes alıyor. "İstersen bana dokunabilirsin *Nate*," diye şarkı söylüyor. Morgan dudaklarını sızıntı yapan başımın etrafına sarıyor, yuvarlak yanakları çukurlaşana kadar ucunu emiyor. Ağzına daha fazla aldığı başım tekrar geriye düşüyor, shaftımın dibine yakın eli taşaklarımı avuçlamak için aşağı inerken tırnakları uyluk kasıma batıyor.

Sıkıyor, basınç ağır ve doğru. Tüm bu hareketler birlikte omurgamın karıncalanmasına neden oluyor ve ellerimden biri kafatasının arkasını kavramak için havalanıyor. Dokunuşum onun hareketini durdurmak içindi, ki öyle de oldu.

Morgan bana bakıyor, gözleri parlıyor ve kabarık dudakları sikimin etrafında geriliyor. Merhametim altındaki bir kadının güzelliğine hayran olmak için hiç zaman ayırmamıştım, ama *lanet olsun* bu çok güzel bir şey. Bunun sonsuza dek hatırlayacağım bir an olduğuna hiç şüphem yok.

Morgan'ın kaşları çatılıyor; ne yapmayı planladığımı soran sessiz bir soru. Elim saunadan kalma nemli, ipeksi saçlarında geziniyor ve başımın arkasını avuçluyorum.

"Kullan onu."

Fox'un emriyle hareketlerim durdu ve Morgan dikkatimi dağıtarak tekrar emmeye başladı, eli taşaklarımı yuvarlıyordu. Bir dizi anlamsız şey mırıldanıyorum,

ve parmaklarım başının arkasına çarpıyor, ama dikkatimi ağzını kapalı tutamayan adama vermeyi başarıyorum.

"Pardon?"

Fox baş ve işaret parmaklarını sakalına sürtüyor ve o zaman sıcak çarpmasından ölmeyelim diye kapıyı biraz araladığını görüyorum. *Akıllıca.*

"Beni duydun." Homurdanarak söylediği sözler meydan okuyor, sanki benden bir şeyler havlamamı istiyor.

Morgan beni daha fazla ağzına almayı başarıyor ve başım neredeyse ahşap panellere çarpıyor. Kör tırnaklarımı bir tür uyarı olarak kafa derisine batırıyorum ama onu daha fazla aşağı itmiyorum ya da çekip çıkarmıyorum.

Fox neredeyse sırtıyor, bu da rahatsızlığın boynuma tırmanmasına neden oluyor, ancak parmaklarım sanki onun talimatını takip etmek istermiş gibi seğiriyor. Sanki kendi akılları varmış gibi.

"Ne istediğinden emin değilim," diye homurdanıyorum, sözlerim ona yönelik. "*Benim* ne istediğim değil," diyor açıkça. "Senin ne istediğin."

Morgan sikimden yukarı kayıyor, dudakları o kadar yukarı hareket ediyor ki tamamen kayacağını düşünüyorum. Ama tam uca ulaştığında kafatasına baskı uygulayarak onu durduruyorum. Bu hareket ikimizi de şaşırttı.

"İşte bu kadar," diyor Fox. "Karımın akıllı ağzını kullan, Nathan. O senin."

Morgan dilini şaftımın alt tarafı boyunca düzleştiriyor, dudakları hala başın etrafında mühürlü, sanki benden içebilir ve mutlu ölebilmemiş gibi. Bu fikir çok edepsiz, çok kaba olmalı, ama taşaklarım neredeyse acı verici bir şekilde geriliyor ve bir ürpertiye tutuyorum. Bunun gerçek olduğuna inanamıyorum ama gerçek.

Morgan mırıldanıyor ve titreşimler onun kaderini belirliyor. Ellerim ele geçiriliyor ve avuçlarımla başını kafesliyorum. Gözlerimiz bir an için birleşiyor ve içinde yatan teslimiyeti görüyorum. Kararlılığım kırılıyor ve ellerim onu sikimin üzerine iterken kalçalarım piston gibi yukarı kalkıyor. Tıkanıyor ama beni çekmeye çalışmak için hiçbir hareket yapmıyor; bunun yerine, yemin ederim beni daha fazla aşağı çekiyor.

"Siktir Morgan," diye homurdandım.

Bir tıslama sesi duyuluyor, ardından kayalardan çıkan buhar odayı dolduruyor. Beyaz sis etrafımızda yükseliyor ve ben bir ısı ve his sisi içinde kayboluyorum. Daha fazla buhar çıkıyor ve Morgan aletimin etrafında inliyor. Kıcıımı sıkıyorum ve banktan kalkıyorum, burnunun kasık kemiğime sürtündüğünü hissedene kadar ellerimle onu aşağı doğru itiyorum.

Morgan'ın avuç içleri şimdi kalçalarımın üzerinde ve onları kazıyor. İşareti alıyorum ve tutuşumu gevşetiyorum, böylece sikimi yukarı kaydırabilir, karanlık bakışları

Burnundan nefes alırken buharın içinden içime işliyor. Kalkmasına izin vermek için çekiyorum, ama bana dayanıyor, gözleri yaşlarla parlıyor, ağzının köşesinden tükürük sızıyor. İyi olup olmadığını, bir molaya ihtiyacı olup olmadığını sormak istiyorum ama gözlerindeki gülümseme bana net bir mesaj gönderiyor: *Daha fazla.*

Başka bir tıslama, daha fazla buhar ve net görme yeteneğimin eksikliği kendini yeni keşfedilmiş bir özgürlük hissine borçlu. Kalçalarım tekrar yukarı kalkıyor ve kendimi serbest bırakıyorum.

"Em, Morgan." Emrettiğim gibi yapıyor, yanakları çöküyor ve dili düzleşiyor. Tanrım, bu konuda inanılmaz. "Evet, aynen böyle."

Tırnaklarımı başının yanlarına batırıyorum, onu tekrar uzunluğumdan aşağı indiriyorum ve sonra tekrar yukarı kaldırıyorum. Hareketi tekrarlıyorum, ellerimin her itiş ve çekişi her geçişte daha da hızlanıyor. "Oh, lanet olsun."

Morgan mırıldanıyor ve ben yukarı itiyorum, sikimin tepesi boğazının arkasına çarpıyor. Onu orada tutuyorum, kaslarının etrafımda daralmasından zevk alıyorum. Tırnakları kalçalarımın batıyor ve bu acı beni bambaşka bir boyuta taşıyor. Bunu daha iyi hale getirecek tek şey, bir yatakta olsaydık ve başını kenardan sarkıtabilseydim, meme uçlarındaki küçük çubuklarla oynarken aletimin boğazında hareket ettiğini görebilseydim.

Bunu hayal ederken gözlerim kapanıyor ve sonra, sanki benim kirli hayallerime bile girmekten kendini alamıyormuş gibi, Fox'un kafası zihnimdeki görüntüde Morgan'ın bacaklarının arasında beliriyor, ıslak amını yalayarak kuruturken mavi gözleri benimkilere bakıyor.

"*Fuuuck*, boşalacağım." Gözlerimi şu anki gerçekliğime açıyorum ve Morgan'ı izlemek için bırakıyorum. Pembe yanaklarından ter ve gözyaşı süzülüyor, dudakları aletim tarafından taciz edilmekten kızarmış ve şişmiş. Karnıma bir sıcaklık yayılıyor ve gözlerim onun hareketlerinden dolayı sallanan göğüslerini görebildiğim yere kayınca taşaklarım geriliyor. Eğer bu kadar yakın olmasaydım, kendisine dokunmasını ve benimle gelmesini isterdim, böylece ikimiz birlikte uçurumdan düşebilirdik.

Vücudumdaki her kas geriliyor ve boğazından aşağı boşalmadan önce onu sikimden çekmeye çalışarak saçlarını çekiştiriyorum. "Morgan, ben-"

"Yutmasını sağla," diye bağılıyor Fox. "Son damlasına kadar içmesini sağla."

"Tanrım," diye mırıldanıyorum. Morgan zonklayan başımın tepesini emiyor, sonra onu aşağı itiyorum, böylece yutması gerektiğine dair hiçbir soru kalmıyor. Kalçalarım sarsılıyor ve ben orgazm olurken onun boğaz kaslarının etrafımda sıkıldığını hissediyorum, göz kapaklarımda beyaz kıvılcıklar yanıp sönüyor.

"Morgan, siktir," diye mırıldanıyorum başımı duvara yaslarırken, çaresiz kalçalarım onun ıslak ağzının sıcaklığını aramaya devam ederken mekanın sıcaklığı neredeyse çok fazla. Bir süre için etrafımdaki dünya kayboluyor ve tek bildiğim etrafımdaki kaygan sıcaklığını hissetmek ve boşalmanın, boşalmanın ve boşalmanın coşkusu.

Bu hayatımın en iyi orgazmı ve bitmesini istemiyorum. Bu anın bitmesini istemiyorum. Ama sonunda bittiğinde, kaslarım gevşemeye başlarken ve Morgan'ın başını tutuşum gevşerken titrek bir nefes alarak kalçalarımı tekrar bankın üzerine bırakıyorum. Sikimi bırakıyor, hâlâ sert olan uzunluğum biraz tükürük ve dölümle birlikte ağzından kayıyor.

Orgazmımın etkisi azalıyor ve onun hırpalanmış görüntüsüne bakarken göğsüm sıkışıyor. Güvenle gülümsüyor ama ben bunu tam olarak algılayamıyorum. Az önce ona yapmama izin verdiğim şeyle, boşalmadan hemen önce zihnimde canlandırdığım şeyle boğuşmaya çalışırken kendimle bir savaş başlıyor.

"Nathan," diyor sessizce, ama onu durdurmak için elimi kaldırıyorum.

"Yapmalıyım-" diyorum ama kelimelerin geri kalanı dilimde kalıyor. Çünkü ne söyleyeceğimden emin değilim. *Teşekkür mü edecektim? Özür dilerim mi? Az önce ne halt ettik biz?*

"Nate," diye tekrar deniyor ama ben çoktan havlumu kapmış ve orgazm sonrası titreyen bacaklarımın üzerinde olabildiğince hızlı hareket ediyorum.

Sonunda "Özür dilerim" demeyi seçiyorum. Sonra ikisiyle de göz göze gelmeden kapıdan sıvışıyorum, ikisi de beni durdurmaya çalışmadığı için yarı memnun.

Bölüm 16

Morgan

Havlumu banktan çekip alıyorum ve aptal kocama ters ters bakmadan önce yüzümü ve ağzımı siliyorum.

"Sana liderlik etmeme izin vermeni söylemiştim."

"Söyledin."

Oturduğu yere doğru birkaç adım atıyorum. Havlusunun altında sertleştiğini bildiğim sikini tutup hızlıca çekiştirme ve bükme arzusu şu anda çok güçlü. "Sen kendini sokana kadar öyleydim."

"İtmeye ihtiyacı vardı; kendini bırakmaktan çok korkuyordu." "Yapabilirdi-"

"Bunun doğru olmadığını benden daha iyi biliyorsun Morgan. Bunu vücut dilinden anlayabiliyordum, istediği şeyi yapmaktan korkuyordu. Onu oraya götürecek bir talimata ihtiyacı vardı ve o da oldu. Şimdi bunu kafasında çözmek için bir dakikaya ihtiyacı var, hepsi bu."

Fox bana bakıyor, çoğu yetişkin erkeği korkutan bir bakış ama beni korkutmuyor. Asla korkutmadı ve korkutmayacak. Alnımdan damlayan teri silip bacaklarının arasına giriyorum ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

"Çok hızlı ilerlediğimizden endişeleniyorum," diye itiraf ediyorum.

Sıcaktan ve kendini tutma çabasından kızarmış çıplak tenine -vücudunu kaplayan karmaşık dövmelelerin arasından görünen tenine- bakarken Fox hareketsiz kalıyor. Nathan için ilginç bir ayna. Küçük bir iç çekiyorum ve Fox'un nemli yanaklarını ellerime alabilmek için eğiliyorum.

"Bunu neden bu kadar çok istiyorsun bebeğim?"

Bakışları yoğunlaşıyor ve kaşları çatılıyor. "İşlerin nereye gittiğini görmek istediğini sanıyordum."

"Seviyorum." Başparmağımla yanağını okşuyorum. "Ama onu zorlamaya çalışıyorsun." "Zorlamadığımı iddia edebilirim, onun ihtiyaç duyduğu hızda ilerliyorum."

"Bazen insanların kendi hızlarını belirlemelerine izin vermeniz gerekir."

Dokunuşumla çenesi sıkılıyor. Gabe'i ve onunla olan her şeyi düşündüğünü biliyorum ve bir an için bunu söylediğim için kendimi kötü hissediyorum. Ama bazen kocamın herkesin itilmekten hoşlanmadığını hatırlatmaya ihtiyacı oluyor.

Fox yutkunuyor, sonra ellerini benimkilerin üzerine koyacak şekilde kaldırıyor. "Bana bir şey mi söylemeye çalışıyorsun Morgan?"

Ellerimi onun ellerinin altından çekiyorum ve dik duruyorum. Kocamı seviyorum ve harika bir ilişkimiz var ama biz de diğer çiftler gibiyiz. Tartışıyoruz ve anlaşmazlıklar yaşıyoruz ve bizim kadar uzun süredir birlikte olan bir çiftin eşinin damarına basması çok kolay çünkü çoğu zaman onu kendisinden daha iyi tanıyor.

"Ben sadece neden onu zorlamak zorunda hissettiğini ve ona karşı neden bu kadar güçlü duygular beslediğini anlamaya çalışıyorum. Nathan'ın daha önce hiç böyle bir şey yapmadığı çok açık. Onun bizim için doğru kişi olabileceğini, başka bir Gabe olmadığını nereden biliyorsun? Bu sadece ikimizin de ona karşı hissettiği çekime mi dayanıyor, yoksa...?"

Fox hızlı bir hareketle beni belimden tutup kucağına oturtuyor. Dudaklarını dudaklarıma yapıştırırken havlulum düşüyor, o içimi yalarken ağzım doğal bir şekilde onunkine açılıyor. Dili benimkini okşuyor ve masaj yapıyor, arıyor, tadıyor, alay ediyor. Ne yaptığını anlamam bir saniye sürüyor. Beni ne kadar sevdiğini ve bana ne kadar ihtiyacı olduğunu bir kez daha anlatmak için sadece vücudunu kullanmakla kalmıyor, aynı zamanda Nathan'ı dilimin üzerinde tadıyor.

Mantıken, bunun hiçbir şeyi kanıtlamaması gerekir. Sonunda, gerçekten kanıtlamıyor. Ama Fox kendi dudaklarını eklerken dudaklarımdaki başka bir erkeğin tadı, işlerin nereye gittiğini görme arzusunu şimdi daha iyi anladığımı hissettiriyor.

Düşük karnım Nathan'la tanıştığımızda olduğu gibi ısıyor ve bedenim yeni keşfedilmiş bir enerjiyle titriyor. Kollarımı Fox'un kaygan boynuna doluyorum ve açlıkla öpücüğüne karşılık veriyorum, okşamasına karşılık okşamasına ama beni tüketmesine izin veriyorum. Kısa bir dakika sonra geri çekildiğinde nefesi kesik kesikti ve altımda taş gibi sertleşmişti.

"Güven bana, Morgan." Mektup mürekkepli elleri kalbimin üzerinde duruyor. *Benim kalbimin.* "İçgüdülerine güven."

Boğazımı daraltan duyguları yutuyorum. "Her şeyden sonra bunun benim için zor olduğunu biliyorsun."

Fox nazikçe ağzımın kenarını öpüyor. "Biliyorum ama az önce onunla yaşadıklarını göz önüne alırsak, bana yanıldığımı söyleyemezsin. Bu görüntü sadece düşündüğüm şeyi kanıtladı... içgüdülerimin hissettiğini."

Haklı olduğunu bilerek uzun bir nefes çekiyorum. "Sadece tekrar incinmek istemiyorum."

Kocam beni kendine doğru çekti. "Seni korumak için her zaman elimden geleni yapacağım, Morgan. Özellikle de kalbini."

Nemli saçının bir teliyle oynuyorum. "Biliyorum, bebeğim."

Fox'un işaret parmağı çenemi yukarı kaldırıyor, böylece gözlerimin içine bakabiliyor. "Güven bana," diye tekrarlıyor. "Benim için yaptığını onun için de yapmama izin ver."

Gözlerim açılıyor ve şu an olduğumuzdan çok daha genç olduğumuz bir zamana geri döndüğümde vücudum hareketsiz kalıyor. Hayatı ve genç aşkı, özellikle de bize her fırsatta farklı ve tuhaf olduğumuzu söyleyen bir dünyada nasıl var olacağımızı anlamaya çalışan çocuklardık. O zamanlar Fox'un katmanlarını geri çekmesine, öfkesini ve duygularını nasıl hobilere ve ona uygun -bize uygun- bir yaşam tarzına yönlendireceğini ve kendini nasıl kabul edeceğini bulmasına yardımcı oldum. Tıpkı onun benim için yaptığı gibi.

Alnımı onunkine bastırıp derin bir nefes alıyorum; havada ağır bir ter, seks ve sedir kokusu var. Nathan'ı bulduğumuzdan beri, beni ona çeken şeyin ne olduğunu anlamaya çalışıyordum... onda neden bu kadar tanıdık gelen bir şeyler vardı. Şimdi gerçekten anlıyorum. Düşündüğümde çok daha fazla bize benziyor.

"Tamam." Dudaklarına bir öpücük bırakarak nefes veriyorum. "Sadece bu sefer benim yönetmeme izin ver. Onunla konuşmama izin ver."

Fox başını sallar. "Tamam."

"Tamam," diye tekrarlıyorum. "Seni seviyorum."

Fox'un vücudu eriyor ve yanağını yanağıma bastırıyor, sık sık yaptığı gibi beni içine çekiyor, sanki onu ayakta tutmak için bana ihtiyacı varmış gibi, tıpkı benim ona ihtiyacım olduğu gibi. "Ben de seni seviyorum küçük kuzum."

Bölüm 17

fivgSvc

Duştan soğuk su yağıyor ve aşırı ısınmış tenimi serinletiyor. Son yirmi dört saatin yorgunluğunu çoktan atmıştım ama dünyadaki hiçbir sabun Morgan'ın sikimin etrafına dolanmış dudaklarının ve Fox'un vücudumdaki yoğun bakışlarının hissini silemez.

Başımı geriye atıyorum ve ereksiyonum kendini belli ederken bir inilti çıkarıyorum. Sahip olduğum her şeyi Morgan'ın boğazına harcadığımı sanıyordum, ama gözlerim açık ya da kapalı olsun, beynimin az önce olanları hatırlamasına engel olamıyorum, kontrolün bu kadar dışında olmanın ama aynı zamanda kontrol edilmenin nasıl bir his olduğunu. Fantezilerimin bile asla hayal edemeyeceği kadar vahşi bir şey yapmanın nasıl bir his olduğunu.

Sikeyim.

Sonrasında tamamen panikledim, bu da hala bu duşta olmamın bir başka nedeni. Utanıyorum ve Morgan'ın gözlerinin içine bakabilir miyim bilmiyorum. Ama sonrasındaki bakışı... Bunu daha önce hiçbir kadına yapmamıştım, hiçbirini oyuncak gibi kullanmamış ve kendimi sadece zevk duygusuna kaptırmamıştım.

Daha da kötüsü, hoşuma gitti. Çok beğendim. Olması gerekenden daha fazla. Her ne kadar kendime bunun rızaya dayalı olduğunu söylemeye çalışsam da - yatak odalarında yaptıklarını gördüğüm şeylerle karşılaştırdığımda, bu evcil bir şeydi- yardım edemem ama yanlış bir şey yapmışım gibi hissediyorum. Sanki bir kilise bulup tövbe etmeliymişim gibi.

Gözlerimdeki suyu siliyorum ve parmaklarım artık buz tutmuş tenime sürtünüyor. Biraz dirençle ve hâlâ sert olan sikimle suyu kapattım ve içeri girmeden önce kancaya yerleştirdiğim taze havluyu aldım. Vücudumu kuruluyorum, havlu kumaş aletimin hassas baş kısmına sürtündüğünde tıslıyorum.

"Kendine gel, Nathan," diye bağırdım. "Bu konuda bir yetişkin gibi davranabilirsin." *Yoksa olabilir misin?* Zihnimin arkasındaki dırdırcı bir ses çınlıyor. Yanağımın içini ısıyorum ve havluyu tekrar asmadan önce düşüncüyü uzaklaştırıyorum.

Daha önce giydiğim gri eşofman altımı ve kahverengi Henley'imi giydikten sonra aynada kendime bakıyorum. Son yirmi yedi yıldır bana bakan aynı kahverengi gözler orada, ama bu sefer...

Onlar farklı.

Hala her zamanki sıcak toprak kahverengisi - tabii ki bu değişmedi - ama şimdi? Şimdi, onlarda daha fazlası var. Aynanın ışığında parlıyor gibiler ve göz bebeklerim daha büyük ve daha koyu. Onları daha önce böyle görüp görmediğimi hatırlamaya çalışıyorum, sanki yüzeyde göründüklerinden daha fazlası varmış gibi.

Bu çılgınca, değil mi? Çünkü bir oral seks bir insanı o kadar da değiştirmez. Bunu düşünürken bile, çılgınca olsa da doğru da olabileceğini düşünüyorum. Sanki o saunada olanlar beyin kimyayı değiştirmiş gibi hissediyorum, ya da belki de son gün değiştirdi. Sadece işimi bırakmakla kalmadım, aynı zamanda neredeyse ölüyordum, ormanda iki ateşli oduncu tarafından kurtarıldım ve hayatımın en iyi oral seksini yaptım. Yani evet, belki de beynim değişti - ya da belki de değişen *benim*.

Duruyorum. İki ateşli sapık kütükçü. Bir değil, *iki*.

Gözlerim aynadaki kendi bakışlarıma kilitleniyor ve bana bakan ruhum mu diye merak ediyorum. Ürkütücü bir düşünce belki ama artık bilmiyorum. Kendimi hiçbir zaman eşcinsel ya da biseksüel olarak görmedim, ama bunu hiç düşünmedim. Ama şimdi beynim buna, Fox fikrine, Fox ve Morgan fikrine açıldığını göre, cinselliğimi hiç sorgulamamamın nedeninin kendime hiç şans vermemiş olmam olduğunu düşünmeye başlıyorum.

Doğduğum andan itibaren annem, babam ve en sonunda da kız kardeşim evliliğimi planlıyorlardı. İyi bir kızla evlenecektim, güzel bir düğün yapacaktım, bir ev alacaktım, bir köpeğim olacaktı ve birkaç çocuğum olacaktı. Babamın ölümü ve Lindsey'nin boşanmasından sonra bu beklenti daha da arttı.

Yine de istediğim bir şey mi? Hiç oldu mu?

Sasha ile olan ilişkiyi, araba kazasından önce birlikte geçireceğimiz zamanı nasıl düşündüğümü düşünüyorum. Bir şeyler eksik olmasaydı onunla evlenebilirdim.

Ama o eksik parça neydi?

Bunun onunla hiçbir ilgisi yoktu ve her şey benimle ilgiliydi. Bunu biliyorum çünkü şimdiye kadar sahip olduğum her kız arkadaşım veya cinsel partnerim

aynıydı. Seks iyiydi, orgazmlar iyiydi, birlikte geçirdiğimiz zaman iyiydi, ama asla harika değildi. Hiçbir zaman Morgan'la, Fox'la saunada olduğu gibi olmadı. Bu daha da kafa karıştırıcı, çünkü *iki* kişi var, bir değil. Bununla nasıl başa çıkacağımdan da emin değilim. İkisini de Noel yemeği için eve getirip ailemin çıldırmasını bekleyemem.

Ayrıca, neden onları ailemle tanıştırmak için eve getirmeyi düşünüyorum? Sadece *evli* değiller -evliler- ama ben de olanlardan sonra onları terk ettim. Ayrıca, birbirimizi tanımıyoruz.

Her şey çok hızlı geliyor ve bunun doğru olmadığını bilsem bile, hepimizin bir kabin humması vakası olup olmadığını merak etmeye başlıyorum. Çünkü Morgan daha önce de böyle bir şey yaptıklarını açıkça söyledi ve şimdi üzerimdeki kıyafetlerin platonik biri yerine eski bir sevgiliye ait olup olmadığını sorguluyorum. Çünkü bunlar Morgan'ın kıyafetleri değil ve Fox'a ait olamayacak kadar küçükler.

Ellerimi soğuk taş lavaboya götürüyorum, parmak eklemlerim onu ne kadar sert kavradığımdan beyaza dönüyor. Fox'un buz mavisi bakışları göz kapaklarımın ardında parlıyor ve havlayan emirleri hâlâ zihnimde çınlıyor. *Karımın akıllı ağzını kullan, Nathan. Artık senin.*

Sikim ağrıyor ve inliyorum. Bu banyodan sikim kalkmış halde çıkamam, yapamam.

Tak tak! Tak tak! Tak! Tak!

Sırtım tutuldu ve gözlerimi sıkıca kapattım. Gerçekten mi? Birinin kapıyı çalması mı gerekiyordu?

"Nathan?" Morgan'ın sesi kapının arkasından geliyor. "İyi misin?"

Nefes veriyorum ve ellerimi yüzümde gezdirerek uzayan sakallarımı hissediyorum. Eğer yakında bir ustura istemezsem, buradan bir dağ adamı gibi görünerek ayrılacağım.

"Ben iyiyim," diye çıkmayı başarıyorum ama sesim cılız ve özgüvenden yoksun. Morgan'ın duyduğuna eminim.

"Katılmak isterseniz ateşin yanında bir kadeh sıcak şarap içiyorum."

Bir nefes daha çekiyorum içime, yine nasıl olduğumu sormadığı için memnunum. Dikkatim kasıklarımaya yöneliyor ve sönmesi için yalvarıyorum. En azından aletimin dış hatlarını göstermeyen bir pantolonum olsaydı iyi olurdu. Fox'a inandığım kadar yetenekli değilim ama küçük de değilim. Özellikle de bu kadar sertleşmişken.

"Nate?"

Dudaklarımı yalıyorum. Kısaltılmış isim onun ağzından çıkınca yine kulağa çok hoş geliyor. "Evet," diye cevap veriyorum. "Bir dakika içinde çıkacağım."

"Harika!" diye sesleniyor ve kapıdan bile onun gerçek heyecanını ve rahatlamaını duyabiliyorum.

Aynada tekrar kendime bakıyorum, ona kadar sayıyorum ve seksten ve saunada olanlardan başka her şeyi düşünüyorum. Onun yerine, mavi alın damarı zonklayan ve o korkunç kırmızı rujuyla iş yerindeki Kathy'yi düşünüyorum.

Yüzüm mahvoldu. Evet, işte bu oldu.

Bölüm 18

Morgan

Nathan banyodan çıkarken ben de kanepenin önündeki sehpanın üzerine iki temiz cam bardakta sıcak kırmızı şarap koyuyorum. Yeni duş almış ve Fox'un dün gece onun için hazırladığı kıyafetleri giymiş.

"Hey," diyor yaklaşırken.

Yanaklarına kan hücum ederken çenesinde büyüyen kirli sakalı ovuşturuyor. Çok tatlı-Nathan çok tatlı. Kısa, sarkık kahverengi saçları, kahverengi gözleri, çocuksu yüz hatları ve kesik kaslarıyla herkesin ağzını sulandırmaya yetiyor. Sanırım yakışıklı kelimesini daha çok seviyor olabilir ama onda alışık olmadığım bir tatlılık var.

Fox da dahil olmak üzere etrafımdaki erkekler biraz kaba saba. Burada iş arayan pek çok kötü insan var ve çoğu güvenilmez. Bu yüzden Fox dün gece kapıyı kilitlemem konusunda çok üstüme geldi. Yabancılarla karşı temkinli olmakta haklı, her ne kadar şu anda Nathan hakkında iyi hislere sahip olsa da.

"Hey," diyorum, yanımdaki kanepede boş bir alanı işaret ederek. "Lütfen otur."

Nathan odaya göz gezdiriyor ve kalp atışlarımın hızlandığını hissediyorum çünkü Fox'u aradığını biliyorum.

"Fox'un halletmesi gereken bazı işleri vardı, ben de seninle sohbet etmek istedim." Bariz olanı belirttiğim için mahcup görünüyor, ama üzerinde durmasına fırsat vermiyorum. "Umarım sıcak şarap seviyorsundur."

Nathan otururken boğazını temizliyor. "Hiç içmedim."

Kaşlarım havaya kalktı. "Gerçekten mi?"

Masadaki kupayı alıp avuçlarının arasında tutuyor. "Eğer içersem, genellikle arkadaşlarımla maç izlerken bira içerim."

Nathan'ın bir spor barında arkadaşlarıyla bira içerkenki görüntüsü nedense beni gülümsetiyor. Bu çok normal. En son ne zaman bir barda bira içtiğimi hatırlamıyorum. Fox ve ben evcimen insanlarız, özellikle de bu kulübeyi inşa ettiğimizden beri. Eğer dışarı çıkarsak, Starlight Haven'ın merkezindeki lokantada kahvaltı ederiz.

"İstersen garajda biraz bira var sanırım," diyorum bardağı koklarken.

"Sorun değil. Bunun harika olduğuna eminim." Tekrar kokluyor ve dudaklarımdan bir kahkaha kaçıyor. Nathan koklamayı bırakıyor ve utangaç bir gülümseme yayıyor. "Üzgünüm, Noel gibi kokuyor."

"Hmm." Kendi kupamı elime alıp kokluyorum. "Öyle, değil mi?"

Utangaç bakış kayboluyor ve yerine gerçek bir gülümseme geliyor. Çarpıcı ve tatlı bir gülümseme, ayak parmaklarımdan giydiğim terlik çorapların içinde kıvrılmasına neden olan bir gülümseme.

Dikkatlice yudumluyor ve ilk başta hoşuna gittiğini sanmıyorum çünkü burnu toplanıyor. Ama sonra rahatlıyor ve bir yudum daha alıyor, sonra bir yudum daha.

"Karar?"

Yumuşak kırmızı koltuğa yaslanıyor, kupayı hâlâ elinde tutuyor. "Güzelmış. Tadının ağaç gibi olacağını düşünmüştüm ama baharatlı ve tatlı, biraz da topraksı."

Kıkırdıyorum. "Karanfil ve tarçın yüzünden. Normalde üzerine bir çubuk tarçın ve kurutulmuş portakal dilimi koyardım ama bitti."

Bir yudum daha almadan önce başını sallıyor ve sonra yaktığım ateşin çitirtisine bakıyor. Birkaç dakika boyunca hiç konuşmuyoruz; sadece şarabımızı içiyor ve alevleri izliyoruz, birbirimizin arkadaşlığının tadını çıkarıyoruz. Sonunda Nathan sessizliği bozdu.

"Noel'i sevmiyor musun?" diye soruyor ve tekrar arkasına yaslanmadan önce kupasını sehpanın üzerine koyuyor.

Sorusu beni şaşırttı, çünkü saunadan nasıl ayrıldığını düşününce ağzından çıkacak ilk konuşma konusunun bu olacağını düşünmemiştim. "Noel'i seviyorum."

Kafasını eğiyor, yüzünde bir şaşkınlık var. "Sadece iki çorap asmışsın."

Odanın köşesindeki iki kahverengi kutuyu gösteriyorum. "Tüm süslemelerim orada."

"Süslemelerinizi sık sık saklama kutularında mı tutuyorsunuz?"

Onun alaycılığına homurdanıyorum. "Hayır, ama dediğim gibi, seni bulduğumuzda ağacımızı almaya çıkmıştık. Geri gelip süsleyecektik."

Nathan'ın gözlerinin etrafındaki deri gerilir. "Kar fırtınasında Noel ağacı aramayı sever misin?"

Gülümsememi gizlemek için dudaklarımı birbirine bastırıyorum. "Kar daha eğlenceli hale getiriyor."

Yüzünü buruşturuyor. "Kar fırtınasında Noel ağacı kesmenin nasıl eğlenceli olduğunu anlamıyorum."

Nathan'ı bulmamış olsaydım Fox'la karda ne kadar eğleneceğimizi düşünerek kupamı masaya koyuyorum. Ama o zaman şu anda burada oturuyor olmazdı.

Yavaşça boğazımı temizliyorum. "Karı çok seviyoruz. Son yıllarda kuraklık nedeniyle pek kar yağmadı, bu yüzden karda oynamaktan heyecan duyduk."

Bu yine Nathan'ın kafasını karıştırdı. Eminim bizi bir kardan adam ya da benzeri bir şey yaparken hayal ediyordur ve Fox'un bir kartopunun etrafına atk taktığı görüntüsü yüzüme bir gülümseme yerleştiriyor.

Nathan saunadan kaçmasaydı, kocamla yıllık Noel geleneğimiz sırasında ne tür bir "oyun" oynamaktan hoşlandığımızı açıklamaya daha meyilli olurum, ama umarım ona daha sonra anlatabilirim. Belki o da katılabilir, eğer açıksa.

Nathan'ın beni kovaladığını, ayaklarının karda çtırtıdayarak çıkardığı seslerin zihnimde yankılandığını hayal ederken boğazımda bir heyecan düğümleniyor. Ama sonra görüntü değişiyor-Fox, Nathan'ı bir ağaca sıkıştırmış, dişleri Nathan'ın hızla atan nabzının ritmini takip ediyor.

Kanepede kayıyorum, Nathan'ın anlattıklarını henüz anlamamış olmasına seviniyorum. Eğer Fox odada olsaydı, az önce ne düşündüğümü tam olarak bilirdi - muhtemelen o da aynı şeyi düşünürdü. Ancak eminim ki onun hayalinde Nathan'ın yanında kıştırılmış ya da bağlanmış olurum.

Tenim geriliyor ve göğüslerim üzerime attığım krem rengi kazağın altında ağırlaşıyor. Yanağımın içini ısıırıyorum, ne kadar tahrik olduğuma sessizce küfrediyorum. Küçük fantezim ve saunada rahatlayamadığım gerçeği beni ip üstünde yürüyormuşum gibi hissettiriyor. Nathan şu anda bana dokunacak olsa, fazla çaba harcamadan boşalabilirim.

Nathan'ın yüzü meraktan endişeye dönüşüyor. "Sen iyi misin?"

Sanırım sandığımdan daha dikkatli biriymiş. "Evet, iyiyim." Ama ses tonum iyi olmadığını söylüyor.

"Emin misin? Yanakların kızarmış."

Elimin tersiyle yanağıma dokunuyorum ve oradaki sıcaklığı hissediyorum. Yanaklarımın ısınmasına neden olan ateş ve şarap hakkında bir şeyler uydurarak ona yalan söylemeyi düşünüyorum ama yalan söylemek istemiyorum. Yetişkin gibi davranmalı ve olanlar hakkında konuşmalıyız. Nathan'a karşı niyetlerimiz konusunda dürüst olmak önemli, aramızdaki çekim konusunda açık olsak bile - ya da en azından benim ona karşı olan çekimim konusunda.

"Saunada olanlar hakkında konuşmak istiyorum."

Nathan gözlerini kırptırıyor, muhtemelen bunu söylememe şaşırıyor. Hakkını yemeyelim, kendini çabuk toparlıyor. Nazik bir nefes vererek kupasını sehpadan kaldırıyor ve birkaç yudum alarak neredeyse bitiriyor. Midem sinirle doluyor. Beklediğim tepki tam olarak bu değildi ama anlıyorum.

"Eğer istemiyorsan, yapmak zorunda değiliz. Ama burada geçirdiğin zamanın nasıl başladığına rağmen, bizimle rahat olmanı istiyorum Nathan."

Koltuğunda kıpırdanıyor ve bir an için kalkıp tekrar gideceğini düşünüyorum. Ama onun yerine kanepeye geri yerleşiyor. Sıcak bakışlarını tekrar bana çevirdiğinde, üzgün görünmediğini, sadece gergin olduğunu görmek beni mutlu ediyor.

"Ben-" Çenesini ovuşturuyor. "Ne diyeceğimi bilemiyorum."

Bacağımı açıyorum ve ona biraz daha yaklaşmak için yer değiştiriyorum. Uzaklaşmayınca bedenim biraz gevşiyor. "O zaman bir şey söyleyebilir miyim?" Yutkunuyor, çenesi izin için eğiliyor. "Anladığım kadarıyla saunada yaptığımız şey-"

"-farklı," diye bitiriyor.

Başımı yana eğiyorum, dudağımın kenarında yarım bir gülümseme beliriyor.

"Evet. Ve olanlardan dolayı üzgün değildim, Nathan. Hoşuma gitti, gitmeseydi bırakırdım."

Nathan beni gözlemlemek için zaman ayırıyor, bakışları sanki bir yalanı ya da neden olabileceği bir hasarı tespit etmeye çalışıyormuş gibi yüzümde geziniyor. Kalbim sıkışıyor ve nefesim göğsümde yapış yapış hissediyorum.

"Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım," diye mırıldanıyor.

Anlamak için başımı salladım. Bunun böyle olduğunu biliyordum ama kelimeleri yüksek sesle söylemesine sevindim. "Korkutucu olabileceğini biliyorum, özellikle de endorfinler vücudunuzu terk ettikten sonra. İlk kez bir partnere hükmettiğimde çok fazla duygu yaşadım."

Nathan'ın gözleri benimkilere dikilmişti ve onu meraklandırıldığını söyleyebilirim.

Devam ediyorum. "Benim yaşam tarzımdaki insanların deyimiyle ben bir değişimciyim. Hem baskın hem de itaatkâr eğilimlerim var. Fox'la birlikteyken onun kontrolü ele almasına izin veriyorum ama bazen havamda olduğumda tüm kontrolün bende olmasını istiyorum. Bu, ben izin verene kadar gelişemeyen bir parçamdı. Ve ilk kez bunu yaptığımda, bunu işlemek ve sahiplenmek biraz zaman aldı."

"Yaşam tarzı mı?" Nathan açıkça kafası karışmış bir şekilde soruyor.

Bir an için bu konuyu nasıl ele alacağımı düşünüyorum. "Evet," diyorum, işi karmaşıktırmamaya karar vererek. "Fox ve ben sadece çok eşli değiliz, aynı zamanda baskın ve itaatkâr bir yaşam tarzına aktif olarak katılıyoruz. Genellikle sadece yatak odasında, ama bazen yatak odası dışında da oynamayı seviyoruz."

Nathan'ın kaşları çatılır. "Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok."

"Sorun değil, pek çok insan bilmiyor. Ya da BDSM deyince akıllarına filmlerde ya da pornolarda gördükleri şeyler geliyor. Bence bundan çok daha katmanlı ve incelikli. Ama esasen yatak odasında Fox bana hükmediyor. Sonra, eğer istersek, sahnemiz yatak odasının dışında da devam ediyor. Her zaman seks ya da cinsel eylemler içermiyor, küçük şeyler. Bazen ona kahvesini sevdiği şekilde servis etmek ya da ayaklarının dibinde diz çökmek kadar basit."

Nathan kanepede arkasına yaslanıyor. "Fox'a da mı hükmediyorsun?"

Başımı iki yana sallıyorum. "Yatak odasında değil; bu onun sevdiği bir şey değil." Fox daha önce de yer değiştirdi ve çok nadiren de olsa, ihtiyacım olduğunu hissettiğinde ve bu ihtiyacı karşılayacak başka bir partnerimiz olmadığında bunu benim için yapıyor ama bu şekilde yaşamaya başladığımızdan beri kaç kez yer değiştirdiğini bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar sayabilirim.

Nathan başını sallar. "Peki yatak odasının dışında?"

Sırıtişım daha da büyüyor. "Hayır derdi ama dediğim gibi, yedi gün yirmi dört saat böyle bir yaşam tarzımız yok. Bu ikimize de uymuyor. Kulağa biraz tuhaf geldiğini biliyorum ama biz de diğer çiftler gibiyiz. Birbirimizi seviyor, birbirimize değer veriyor ve birbirimizi kızdırıyoruz. Biz sadece kendimizi ve sevgimizi toplumun beklediğinden farklı bir şekilde ifade etmeyi seçiyoruz."

Nathan çenesini kaşıyor. "Bu yüzden mi ormanda yaşıyorsun?"

Beklenmedik sataşması karşısında dudaklarımdan gırtlaktan bir kahkaha dökülüyor. "Hayır, ama yardımcı oluyor." Nathan kanepede dizlerimiz neredeyse birbirine değecek şekilde hareket ederken gözleri gülümsemeyle parlıyor.

Bir süre sonra mırıldanıyor, "Gülüşünü seviyorum."

"Senden hoşlanıyorum." Aniden yaptığım açıklama havada asılı kalıyor ama bundan utanmıyorum. Gerçek bu. Nathan'ı o kadar iyi tanımıyor olabilirim ama

Tanıştığımızdan bu yana geçen kısa sürede, beni önemseydiği çok açık. Sadece benim iyiliğimi değil, ailesinin nerede olduğunu öğrenmek istemesine verdiği yanıt da bana onun nasıl bir insan olduğunu gösteriyor. Fox gibi, içgüdülerim de bana onun hakkında bir şeyler söylüyor. Bunu kabul etmek biraz korkutucu olsa da.

"Seni gerçekten incitmedim mi?" Sorusu o kadar sessiz ki neredeyse duymuyorum.

Elimi onunkinin üzerine koyuyorum. Kaçmıyor ya da geri çekilmiyor, ben de elini kendi elime sarıp sıkıyorum.

"Birazcık." Yapacağını bildiğim gibi irkiliyor ama gözlerimin içine bakana kadar elini daha sert sıkıyorum. "Ama hoşuma gitti, Nathan. Ve bunu istedim." Beni gerçekten duyacağını bildiğim için duraklıyorum. "Ve daha fazlasını istedim."

Gözleri büyür. "Daha fazla mı?"

"Yatak odamızda Fox ve benim aramda geçenleri unutmaya çalıştığını biliyorum ama bu nazik bir davranış mıydı?"

Yanakları pembeleşiyor ve başını sallıyor. "Tam tersi." "Ve bu uysalcaydı."

Gözlerimiz bir süre kilitli kalıyor ve sonra başını sallıyor.

Buna nasıl yaklaşacağımı düşünürken rahatlamak için nefes veriyorum. Nathan'a her şeyi bir anda anlatırsam, bu çok fazla olabilir. Ama tamamen dürüst olmazsam, daha sonra üzülmeye riskini göze almış olurum ki bunu da istemem.

"Nathan-"

"Morgan-"

İkimiz de aynı anda konuşuyoruz, bu da ikimizin de gülmesine neden oluyor. "Önce sen," diyor.

Sakin bir nefes vermeden önce dudaklarımı birbirine bastırıyorum. "Sen buradayken Fox ve benim seninle daha fazla oynamak istediğimizi söylesem, bu bir seçenek olur mu?"

Nathan'ın kol kasları geriliyor ve çenesi gerginleşiyor. Yüz hatlarını inceliyorum ve orada bulduğum şey midemi bulandırıyor. Hayır diyecek ve ben de bunu kabul etmek zorunda kalacağım - ondan ne kadar hoşlansam ya da onunla işleri ilerletmek istesem de.

Nathan nefesini içine çekiyor ve ben onun cevabını beklerken zaman yavaşlıyor. Sonunda gözleri tekrar benimkilere dönüyor ve biraz yumuşayarak bana biraz umut veriyor. "Cevap vermeden önce birkaç sorum var."

"Herhangi bir şey."

Nefes veriyor. "Neden ben? Sadece burada ve müsait olduğum için mi?"

Nathan hareketi izlerken parmağımdaki alyansla o y n u y o r u m . "Hayır, tabii ki hayır. Etrafta dolaşıp insanlardan

bizimle seks yap."

Nathan'ın kaşları kalkıyor ve ben gülmekten kendimi alamıyorum. "Yemin ederim yapmayız."

"O zaman neden ben?"

"Dediğim gibi, senden hoşlanıyorum. Her ne kadar Fox bazen kelimelerini kullanma konusunda berbat olsa da o da senden hoşlanıyor. Hoşlanmasaydı saunada birlikte oynamamıza izin vermezdi."

Nathan'ın yüzünde şaşkınlık ifadesi beliriyor. "Ama birbirimizi tanımıyoruz bile."

"Fox ve ben-" Nefes alıyorum, kelimelerimi dikkatle seçmeye çalışıyorum. "Uzun zamandır birlikteyiz. Nelerden hoşlandığınızı biliyoruz ve insanlar hakkında hislerimiz var. Fox'un içgüdüleri inanılmaz. Belki onlarla doğdu, belki de onları orduda geliştirdi; bilmiyorum. Ama teklifimize açık olacağınızı, bizimle uyumlu olduğunuzu düşündü. Ben de ona katılıyorum, özellikle de saunada aramızda geçenlerden sonra. İtiraf etmeliyim ki, sana karşı bir çekim hissettim, Nathan."

Nathan bana anlamsız konuşuyormuşum gibi göz kırptıyor ve sanırım çok ileri gidiyorum. Fox ve ben kadere ve içgüdüsel hislere inanıyor olabiliriz ama Nathan inanmıyor olabilir. Yüksek sesle söylediğimde kulağa çok saçma geliyor ve tüm bunların bir hata olduğunu düşünmeye başlıyorum. Normalde bu şekilde bir eş aramaz ya da bulmayız. Burada yepyeni bir oyun oynuyorum.

"Özür dilerim," diyorum dürüstçe. "Bu çok fazlaydı. Bazen çok fazla olabiliyorum. Yiyecek bir şey ister misin?" Ayağa kalkmaya başlayarak sordum.

"Morgan," diyor Nathan, bileğimi tutarak.

Tekrar oturdum. "Sorun yok, Nate. Gerçekten." Güvensizlik duygularımın kabardığını hissediyorum ve Gabe'in aniden gidişini bir kez daha lanetliyorum.

"Morgan," diye tekrarlıyor Nathan. Sesi sakın ve biraz paniklediğimi fark ediyorum. Bir nefes veriyorum ve gözlerim hâlâ bileğimi tutan parmaklarına kayıyor. Nabzımın üzerindeki deriyi nazikçe okşuyor ve ben ürperiyorum. "Çok fazla değilsin, sadece doğru miktardasın."

Tatlı sözleri içime yerleştikçe paniğim azalıyor. "Seni garipleştirmiyor muyum?"

Dudaklarında çocuksu bir gülümseme beliriyor ve ben de uzun zamandır ilk kez utanarak onu yansıtıyorum.

"Yani, biraz tuhafıma gitti ama senin tarafından değil" diyor.

"Neyden o zaman?"

"Dediğim gibi, bunu daha önce hiç yapmadım. Söylediğin her şey. Şu anda hissettiğim her şey. Hepsi yeni, ani. Beynim ne düşüneceğini bilmiyor."

"Senin kazan olabilir," diye cıvıldıyorum, ortamı yumuşatmaya çalışarak. O da kıkırdıyor. "Bunun gerçek olup olmadığını ya da ölüp ölmediğimi sorguluyordum."

"Yüzde yüz hayatta olduğumu garanti edebilirim, Nathan. Çünkü eğer değilsen, ben de ölmüşüm demektir. Ve bir kar kümesinin içinde donduğumu hatırlamıyorum."

Omuzları sessiz bir kahkahayla titriyor ve ben de ona katılıyorum. Bir süre sonra elimi dudaklarına götürüyor ve avucumu açıp öperken gözlerim onun hareketini takip ediyor. Bu hareket beni sersemletiyor ama aynı zamanda kalbimin hızlanmasına neden oluyor.

"Ben de senden hoşlanıyorum Morgan."

Yanaklarım kızarıyor ve çenemi eğiyorum. "Bunu duyduğuma sevindim."

Nathan avucumu tekrar öpüyor, sonra elimi kucağına koyuyor ve ona daha önce gösterdiğim kalp dövmesinin izini sürmek için yukarı çıkmadan önce yaşam çizgilerini takip ediyor.

"Bundan sonra ne olacak?" diye soruyor, gözlerimiz buluşuyor. "Bundan sonra ne olmasını istiyorsun?"

Nathan'ın parmakları hareketsiz ve yutkunuyor. "Buradayken neler olacağını görmek istediğimi söylersem, beklentin nedir? Bu bir Noel kaçamağı mı? İkiniz için de eğlenceli bir oyun muyum?"

Başımı sallıyorum. "Hiçbir beklentimiz yok ve eğer istersen ikimiz de işlerin nereye gideceğini görmekten mutluluk duyarız." Yutkunuyorum. "Ve Nathan, sen bir oyun değilsin. Sana söz veriyorum." Elimini çeviriyorum, böylece şimdi onunkini tutuyorum. "Tuhaf bir başlangıç yaptığımızı anlıyorum. Eğer böyle hissettiysen ya da seni rahatsız ettiyse özür dilerim. Ama temiz bir sayfa açarak başlamak istiyorum. Senin için de uygun mu?"

"Peki ya Fox?"

"Evet."

Nathan ve ben kocamın sert cevabıyla hafifçe sığıyoruz ve ikimiz de döndüğümüzde onu koridor girişinden içeri girerken buluyoruz.

Nathan hâlâ elini tuttuğumu fark ediyor ve geri çekilmeye çalışıyor ama buna izin vermiyorum. Fox'un yakın olmamızın, birbirimize dokunmamızın sorun olmadığını anlamasını istiyorum. Kocam kıskanç bir adam değil, olamayacağı için değil, olmak zorunda olmadığı için.

Nathan birleşmiş ellerimize bakıyor, sonra da şimdi kanepenin yanında duran Fox'a dönüyor. "Oturabilir miyim?" diye soruyor Nathan'a.

Fox onun kararını beklerken bakışları kilitleniyor. Bu çok fazla bir şey gibi görünmese de, bunun belirleyici faktör olduğunu biliyorum. Eğer Fox ve ben olayları yanlış okursak ve Nathan gerçekten de Fox'u kabul etmezse ya da en azından biz oynarken odada olmasından rahatsızlık duyarsa, uçuşa yasak bölgeye girmiş olacağız. Gençliğimizden beri kelimenin tam anlamıyla her şeyim olan adamı kabul etmeyen biriyle birlikte olamam. Sadece bir akşam için bile olsa asla yürümez.

Nathan'ın elini hafifçe kavıyorum ve omuzları yavaşça gevşiyor. "Evet," diyor kararlı ve eşit bir ses tonuyla. "Lütfen oturun."

Tilki

Nathan'a karımdan daha yakın olmak için kanepenin yanındaki sandalyeye otururken yüzümü duygudan uzak tutmaya çalışıyorum. Onları gözetlemek istemediğim için konuşmalarının sadece sonunu duyabildim. Ama Morgan'ın Nathan'dan temiz bir sayfa açarak yeniden başlamasını isteme arzusunu anlıyordum.

Ona saunada söylediklerimin arkasında dursam da, Nathan'a talimat vererek çok ileri gitmediğimi söylesem de, üçüncü bir kişiyi getirdiğimizde normalde uyguladığımız birçok kuralı çiğnediğimizi biliyorum. Nathan, daha iyi bir kelime bulamadığım için söylüyorum, vanilya gibi. Başka türlü olma arzusunu göstermiş olsa da, Morgan ve ben bu arzuları sorgulamanın, neyi sevdiğinden emin olmamanın ve sevmenin doğru olmadığını hissetmenin nasıl bir şey olduğunu biliyoruz.

Morgan ve ben sınırlarımızı keşfetmek, hoşlandığımız ve hoşlanmadığımız şeyleri anlamak için uzun yıllar geçirdik. Nathan bu konuda üniversite birinci sınıf öğrencisi gibi ve ayrıca yabancıların olduğu bir ortamda olduğu için duyguları daha yoğun. Bunu olması gerekenden daha zor hale getirdiğimi kabul ediyorum ve eğer Nathan bu konuda benimle konuşmak isterse, kelimelerimi kullanıp bunu yapacağım.

"Ee," diyor Nathan birkaç sessizlikten sonra utangaç bir şekilde.

Garipliği karşısında yanaklarım seğiriyor. Onu huzursuz ettiğimi biliyorum ve bu benim sadist tarafımı gıdıkla da, onun benimle rahat hissetmesini istiyorum, ofiste sakınleşirken farkına vardığım bir şey.

Başkalarının göremediği şeyleri görmek ve bu bilgiyi kendi yararına kullanmak benim için kolay. Ancak Morgan'ın da görmeme yardımcı olduğu gibi, bu bilgiyi her zaman istediğimi elde etmek için kullanamıyorum, ki Nathan'la yaptığım da buydu.

Tekrar söylüyorum, yaptığım şeyin arkasındayım çünkü yaptım. Ama bundan sonra daha az pislik olmaya çalışacağım.

Anahtar kelime: deneyin.

"Baştan başlamak istiyorum," diyorum.

Gözlerim bir an için Nathan'dan ayrılıp Morgan'inkileri yakalıyor. Bana sıcacık gülümsüyor ve donmuş kalbim buz kesiyor.

"Peki ya baştan başlamak istemezsem?" Nathan soruyor.

Morgan ve ben ona dönüyoruz. Yüzündeki şoku göz ucuyla görebiliyorum ama söylediklerine şaşırmadım. Dediğim gibi, diğer insanların göremediği şeyleri görüyorum.

"Ne istiyorsun, Nathan?" Adının dilimde bıraktığı hissin tadını çıkararak soruyorum. Dilimde hâlâ karımın ağzından aldığı onun tadı var.

"I..." Morgan'inkiyle birleşmiş olan eline bakıyor. Duştan yeni çıkmış, hâlâ nemli saçları alnına dökülüyor ve ben onları toplamak için uzanmaktan kendimi alıkoyuyorum.

İstedğini talep eden ve hiçbir şeyi kabul etmeyen büyük bir adam olabilirim ama bu yumuşak olamayacağım, küçük şeylerden ya da insanlarla ilgilenmekten zevk almayacağım anlamına gelmez. Ben insanlarla ilgilenmek için *yaşıyorum*; sadece karımla değil, çalışanlarımızla ve toprağımızla da. Ve bazen onlara öyle gelmesede ortaklarımıza her zaman özen gösteriyorum.

"Nathan." Ses tonumda bir baskınlık hissi var. Bana tekrar baktığında, ona güven vermek için gözlerimi yumuşatıyorum, sanki elimi uzatıyormuşum gibi. "Ne istiyorsan söyle."

"Yargılama yok," diye ekliyor Morgan.

Nathan nefes alıyor. "Daha fazlasını keşfetmek istiyorum ama bunun neye benzediğini bilmiyorum. Tüm bunların nasıl işlediğini anlamıyorum. Ne söyleyeceğimi ya da ne yapacağımı bilmiyorum. Çok bunaltıcı geliyor."

Morgan elini onun elinin içine sokarak ona yaklaşıyor ve ihtiyacı olan rahatlığı sağlıyor. Aynı şeyi yapmak, uzanıp ona dokunmak için ellerimin kaşındığını hissediyorum. Ama Nathan'ın benden etkilendiğinden emin olsam da, benimle bir şey yapmaya hazır olmadığını açıkça belirtti, bu yüzden ellerimi kendime saklıyorum. İçten içe reddedilmiş gibi hissetsem de - çok daha genç ve aşk ve duygular konusunda naif olduğumdan beri hissetmek zorunda kalmadığım bir duygu.

"Her konuda kendinizi iyi hissetmeniz için net sınırlar belirleyeceğiz. Bunu daha önce yapmalıydık ama her şeye çok çabuk atladık," diyor Morgan.

O haklı. Hemen sorumluluk almamak bize hiç yakışmıyor. Aynı zamanda şu anda bu konuşmayı yapmamızın ve Nathan'a sakso çekerken karıma taşaklarımı sokmamamın ya da bu görüntünün bir varyasyonunun nedeni de bu. Ve bu benim hatam, çünkü böyle davranmamın bir nedeni olduğunu fark ettim ve bunun Gabe ya da geçmişimle hiçbir ilgisi yok, her şey kurtardığımız adamla ilgili.

Şimdi karşımda oturan adamın yanaklarında renk, gözlerinde kararlılık vardı. Hemen kabul etmesem de onu gördüğüm anda farklı olduğunu anlamıştım. İçgüdülerimin ve o saçma kısmet anının düzeni sağlama yeteneğimi gölgelemesine izin verdim. Ve şimdi sorumlu davranıp işleri yoluna koymalıyım ki Nathan'ı daha ona sahip olmadan kaybetmeyelim.

"Sınırlar mı?" diye soruyor.

Morgan, "Neleri keşfetmekte sorun görmediğinizi ve sınırlarınızı gözden geçiriyoruz ve bunun karmaşık olması gerekmiyor" diyor. "Bu konu bir kez karara bağlandıktan sonra her şeyin doğal akışına bırakıyoruz. Bir süreliğine burada sıkışıp kaldık; acele etmemize gerek yok. Tempoyu sen belirleyebilirsin, Nathan."

Morgan'a bakıyorum, daha önce yankıladığı sözler beynimde dönüp duruyor. Dudaklarındaki arsız sırıtış bana bilmem gereken her şeyi söylüyor. Beni kışkırtıyor ama haklı. Nathan'ın kendini kaybetmesini engellemek için onun liderliği ele almasına izin verdim, şimdi de hızını onun belirlemesine izin vermeliyiz.

"Peki ya senin belirlediğin tempoyu beğenirsem?" Nathan soruyor, sesi kararsız.

Şimdi kına yakma sırası bende. Karıma "Sana söylemiştim!" diye bağırarak ve dilimi çıkarmak çok olgunca bir tepki olurdu ama bunu yapmayacağım. Ayrıca, bunu düşündüğümü bildiğinden eminim çünkü çenesi sertleşti ve bahse girerim dilini ısıırıyordu.

Boğazımı temizliyorum ve yüz hatlarımı sabitliyorum. "O zaman liderlik edebiliriz. Ama sınırlara ihtiyacımız var."

Nathan çenesindeki kirli sakalı ovuşturuyor, çekingen görünüyor. "Nereden başlayacağımı bilmiyorum. Ben... şey, ben-"

"Sen misyoner misin?" "Tilki!"

Morgan azarlıyor.

Ellerimi kaldırdım. "Bunda yanlış bir şey yok."

Bakışlarım Nathan'a dönüyor ve onu utanmış bulmak yerine gülümsememeye çalıştığını görüyorum. "Haksız değil."

"Sana söylemiştim" için iki puan.

Verdiği cevaptan tatmin olmuş bir şekilde sandalyemde arkama yaslanıyorum ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Nathan hareketi izliyor, gözleri siyah ve gri mürekkepli kollarımın altındaki kollarımda şişen kasları ve damarları takip ediyor. Bu ilgi beni sadece daha da gururlandırıyor ve kaslarımda daha fazla gerginlik yaratıyorum, böylece onun numarasını aldığımı biliyor.

Gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda, ona neredeyse meydan okurcasına sırtıyıyorum. Dikkat etmediğini ve gördüklerini beğendiğini inkâr etmesi için yalvaran ama onu zor durumda bırakmaya yetmeyen bir gülümseme. Neyse ki yine de yüzünü çevirmiyor ya da daha önce yaptığı gibi utanmıyor. Bu da bana saunanın tereddütlerinin bir kısmını silmeye yardımcı olduğunu düşündürüyor.

Morgan iç çekiyor, etrafındaki erkekler aptalca davrandığında kullandığı türden bir iç çekiş. Başımı ona çeviriyorum, kızgın olmasına rağmen gülümsüyor da. Bunu gördüğümde göğsüm sıkışıyor. Onun için, bizim için zor bir yıl oldu ve onun gülümsediğini görmek beni mutlu ediyor. Bana gülümsemediğinden değil ama bu seferki daha yumuşak. Özlediğim bir gülümseme, rahat olduğunu ve bunun nereye varabileceği konusunda umutlu olduğunu söyleyen bir gülümseme.

"Öncelikle, Fox ve benim yakın zamanda test edildiğimizi bilmenizin önemli olduğunu düşünüyorum."

Nathan gözlerini kırptırır. "Bunu düşünmemiştim bile."

"İyi ki biz varız o zaman," diye güvence veriyor Morgan.

Nathan'ın vücudu yumuşuyor ve ona gülümsüyor. "Geçen ay sağlık kontrolünden geçtim ve test yaptırđım. Rapor edilecek bir şey yok."

Sadece sersemlik olarak tanımlayabileceğim bir duygu mideme hücum etti. Prezervatif kullanmaya tamamen hazırdım ama Nathan'ı nelere maruz bırakabileceğimize dair fikirlerim değışti, tabii eğer buna açıksa. Morgan'ın da böyle düşündüğünü biliyorum çünkü kanepede kıpırdadığını görüyorum. Nathan'ın döllerinin onun daracık göt deliğinden sızarken benimkinin onun amcığından serbest kalışının görüntüsü, onun için -bizim için- gerçekleştirmeyi planladığım güzel bir görüntü.

"Zor sınırlarınız var mı?" Sonra ben soruyorum.

Nathan bana bakıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Hoşlanmadığın şeyler."

Omuz silkiyor. "Dürüst olmak gerekirse

bilmiyorum." "Hangi pornoları

izliyorsun?"

Nathan sifonu çekiyor ama hızı bizim ayarlamamızı istiyor. Onunlayken, lafı dolandırmak yerine sadede gelmenin daha iyi olacağını düşünüyorum.

"Ben, um..."

"Yargılamak yok," diyor Morgan.

Nathan bakışları nihayet benimkilere dönmeden önce koltuğa geri yerleşiyor. "Çok sık porno izlemem ama izlediğimde de ya amatör videolar ya da saunada yaptığımıza benzer şeyler olur." Son kısmı hızlıca ekliyor, sanki tahakkümü merak ettiğini itiraf etmekten utanıyormuş gibi.

Başımı sallıyorum. "Acıyı sever misin?"

"Anlamı?" diye yanıtlıyor, ses tonunda bir merak tonu var.

Koltuğumda öne doğru eğildim. "Yani, Morgan ya da ben seni dizlerimizin üzerine yatırırsak, iyi bir şaplak ister misin, yoksa bu çok mu fazla olur?"

Odadaki hava çekiliyor ve şöminedeki bir kütüğün patlaması Nathan'ın irkilmesine neden oluyor. Morgan onu yakından izliyor ve çok fazla şey istediğimi düşündüğünü biliyorum. Ama onun yüzüne binmesi, onu amıyla boğması fikrine nasıl tepki verdiğini gördüm ve şimdi de soruma nasıl tepki verdiğini görüyorum.

Nathan'ın göğsü hızla inip kalkıyor ve teni daha renkli. Ayrıca gri eşofmanının içindeki etkileyici sikinin dış hatlarını da gözden kaçırmıyorum. Daha nazik olsaydım, bunu cevap olarak kabul ederdim. Ama bunu ondan duymak istiyorum. Gerçekten oynamaya başlamadan önce kelimelerini kullanmayı öğrenmesi önemli.

"Sanırım ilgilenirdim ama emin değilim."

İçimde tatmin duygusu kabardı. Buna ya da kendimi bu senaryoya dahil etmeme karşı çıkmadı. Bu henüz ya da asla yapacağım bir şey değil. Ama sahip olmak için iyi bir bilgi.

"Nathan." Morgan adamın dikkatini ona çeker. "Sana benim bir anahtar olduğum hakkında söylediklerimi hatırlıyor musun?" Başını sallıyor. "Baskın tarafının tadına baktım, ama Fox'un az önce sana sorduğu şeyi göz önüne alırsak, o zaman tersiyle ilgilenir misin?"

Cildi daha da kızarır. "Sanırım öyle. Yani, sanırım geçmişte ortaklarımla böyle olma eğilimindeydim."

"Bir itaatkâr olarak deney yaptın mı?" Ben sordum.

Başını iki yana sallar. "Hayır, öyle değil, sadece yön vermeyi seviyorum. Ortaklarımı iyi hissettirmeyi seviyorum."

Benim için yeni olmayan ama yine de iyi bir doğrulama olan bilgileri özünsüyorum. Nathan saunada benim yönlendirmemi mükemmel bir şekilde takip etti ve Morgan'ı alışık olmadığı bir şekilde kullanmasına verdiği tepkiye rağmen onu kontrol ediyor, iyi olduğundan emin oluyordu. Gitmemiş olsaydı, eminim ki karşılık vermekte ısrar edecek, onun yüzünü kendi zevki için kullanmasına izin verecekti.

"Sana birkaç seçenek sunacağım, Nathan."

Onun ve Morgan'ın gözleri benimkilere kayıyor. Ses tonum şimdi daha güçlü, emredici. Konuşmayı bitirdim ve bir Dom olarak bunu herkes için nasıl rahat hale getireceğimi bilecek kadar bilgi ve deneyime sahibim. Morgan da biliyor.

Nathan'ın bakışları Morgan'ınkilere, sonra tekrar benimkilere kayıyor. Morgan ne planladığımı ya da ne söyleyeceğimi bilmiyor. Ama sanırım bu işi neden ilerlettiğimi anlıyor.

"Ya seçenekleri beğenmezsem?" diye soruyor, sorusunu renklendiren alaycı bir tonla.

Morgan sırtıyor ve ben de onun ukala ağzına bakarak başımı eğiyorum. Bir kez daha, bana zaten bildiğim şeyi gösteriyor - karıma çok benziyor. Baskın tarafına nasıl sahip çıkacağını bilmiyor ama itaatkâr tarafını da keşfetmiş değil. Aradaki boşlukta bocalıyor ve bir ya da iki can simidi arıyor.

"Konuşabilmem için ağzının tekrar açılmasını engelleyebilirsen, sanırım onları seveceksin."

İsteyerek mi yapıyor bilmiyorum ama Nathan'ın vücudu bana karşılık veriyor, dudakları iyi bir çocuk gibi kapanıyor. Bu beni sertleştirmiyorsa ne olayım. Övgüyü yüksek sesle söylemekten kaçınıyorum ve sandalyemde daha dik oturuyorum. "İlk seçeneğiniz konuşmaya devam etmemiz. İstersen bunu bütün gece yapabiliriz-"

"Peki ya ikincisi?" diye soruyor, sabırsızlığıyla sözümü keserek. Sanırım kendini konuşmaktan alıkoyma yeteneği sadece bir yere kadar sürüyor.

Sadistçe sırtıyorum, küstahlığı için ona kaç ceza vermek istediğimin çetelesini tutuyorum. "İkincisi, dizlerinin üzerine çök ve benim açgözlü kuzumun amını yalayarak temizle."

Bölüm 20

fivgSvc

FOX'UN MAVİ GÖZLERİ odanın öbür ucundan bana hükmediyor ve zaten sıcak olan tenimi alevlendiriyor. Bir yanım ciddi olup olmadığını sormak istiyor ama az önce yaptığımız konuşmadan sonra blöf yapmadığını biliyorum.

Ben de cevabımı zaten biliyorum. Saunada sürmekten bahsettiğinden beri yüzümü Morgan'ın kalçalarının arasına sokmayı düşünüyordum ve şimdi onu tatma fırsatım varken bunu boşa harcamayacağım. Hâlâ onlara sormak istediğim pek çok soru var ve Fox'la aramızda ne olmasını istediğimden hâlâ emin değilim ama artık konuşmak istemiyorum. Fox'un bunu bilip bilmediğinden emin değilim ama konuşmamızı kısa kesmesine sevindim.

Plan yapmayı ve neyle karşılaşacağımı bilmeyi severim ama bunu çok fazla düşünmek istemiyorum, yoksa muhtemelen akıl sağlığımı sorgulayacağım. Saunaya girmeme izin vermemin bir nedeni vardı ve Morgan'ın daha önce söyledikleri beni kader fikri hakkında düşünmeye itti.

Kiliseye giderek büyüdüm ve kendimi aşırı dindar biri olarak görmesem de, daha yüksek bir güce inanıyorum, bu yüzden kader benim için tam olarak uzak bir fikir değil. Kaderimin Noel'den üç gün önce bir kar setine düşmek ve çok eşli ağaç kesenler tarafından kurtarılacak olması çılgınca görünse de, işte buradayım.

Burada geçirdiğim dakikalar saatlere dönüşürken, kendimi onlarla birlikte bırakma fikrini özgürleştirici buluyorum. Ve şimdi Morgan'la konuştuğuma, onun iyi olduğunu bildiğime, bunun nereye varabileceğini ve neyi keşfedeceğimi anladığıma göre, kendime izin vermek benim için daha kolay.

"Bekliyorum," diyor Fox.

Fox'un başı yana doğru eğilirken dilimi dişlerimin arkasında gezdiriyorum, gözlerinde bir muziplik pırıltısı parlıyor. Cevabımın ne olacağını biliyor ama yine de bana söyletecek. Bu oyunu iki kişinin oynayabilmesi çok kötü.

Bu adamın baskın olmayı sevdiğini biliyorum ve madalyonun diğer yüzünü de keşfetme arzuma rağmen, benim de bundan hoşlandığımı biliyor. Ya da saunada kendime izin verene kadar gizlice arzuladığımı ya da arzuladığımı bilmediğimi düşündüğüm şey olduğunu söylemeliyim.

Cevap vermek yerine kanepedeki yerimden kalktım.

Fox'un yoğun odağı hareketlerimi ilgiyle izliyor. Şimdi sandalyeye yaslanmış, bacaklarını saunada olduğu gibi iki yana açmış durumda. Kaşları hâlâ meydan okurcasına kalkık, bir şeyler denememi istiyor. Sanki bir şey denememi *istiyormuş* gibi.

Dizlerimin üzerinde, Fox'un eli saçlarımda, başım onun sikinin üzerinde sallanırken parmaklarımın onun kalçalarının dövmeli kaslarını kazdığı bir resim zihnimde o kadar hızlı yanıp sönüyor ki neredeyse dizlerimin üzerine düşüyorum. Boğazımdaki düğümü yutuyorum, sikim o kadar acı verici bir şekilde sertleşiyor ki gözlerim sulanmaya başlıyor.

Yirmi dakika önceki Nathan bu görüntü karşısında odayı terk edebilirdi ama şimdi bunu yapmak istemiyorum. Bu görüntünün benim için ne anlama geldiğini daha sonra düşünecek zamanım olacak. Şu anda Morgan'la ziyafet çekmek istiyorum.

Fox'un bakışlarından uzaklaşıyorum ve onun yumuşak ela bakışlarının beni dikkatle izlediğini görüyorum. Nefes alış veriş kesik kesik ve yanaklarının elmaları kızarmış. Acaba kazağının altında meme uçları sertleşmiş midir, benim sikimin onun için ağladığı gibi onun amcığı da benim için ağlıyor mudur?

Morgan'ın ağız aralanıyor ve pembe dili boğucu dudaklarını yalamak için dışarı fırlıyor. Bu hareket beni etkiliyor ve sanki sihirli bir güç beni aşağı itiyormuş gibi önünde diz çöküyorum. Saunada yaptığımız gibi birbirimize bakıyoruz ama bu sefer pozisyonlarımız tersine dönmüş durumda. Şimdi onun ayaklarının dibinde olan benim. Ve bunu tam olarak anladığımı sanmıyorum ama benim onu kullandığım gibi onun da beni kullanmasını istiyorum.

"Morgan." Fox'un iddialı sesi havayı kesiyor.

Gözleri onunkilere kayıyor ve aralarında sessiz konuşmalarından biri geçiyor. Morgan bana dönüp baktığında bakışları değişmişti. Doğal tavrının bir parçası olduğunu fark ettiğim tatlılık onda hâlâ var, ama şimdi Fox'un gözlerinde gördüğüm yaramazlık onunkilerde de var.

Morgan'ın eli kucağından kalkarken kulaklarıma kan hücum ediyor. Gözlerim hareketi takip ediyor, ama başparmağını Morgan'ın kucağında gezdirirken bedenim hareketsiz kalıyor.

Kirli sakalım.

"İç bacaklarımda sakal yanığı yaratacaksın." Mırıldanıyor. "Tıraş olmamı ister misin?" Düşünmeden soruyorum.

Gülümsüyor, başparmağı hâlâ kaba saçların üzerinde geziniyor. "İyi cevap."

Dudaklarım gülümsemesini yansıtmak için yukarı kalkıyor ve mideme bir sıcaklık doluyor. Ağzımı açmaya başlıyorum ama parmağını dudaklarımın üzerine koyarak beni susturuyor.

"Tıraş olmanı istemiyorum ama benim için buna razı olman hoşuma gitti." Gülümsemem parmağının altında büyüyor ve parmağını çıkardığında, onu geri kapıp ağzıma almak, klitorisini nasıl kızdıracaksam onu da öyle kızdırmak istiyorum. Ama Morgan ellerini süveterinin alt kısmına koyarak dikkatimi dağıtıyor.

Hızlı bir hareketle başının üzerinden çekip yere bırakıyor. Altında bir sütyen olmasını bekliyordum ama onun yerine, tıpkı saunada olduğu gibi dolgun göğüsleri sergileniyordu. Ama bu sefer, gördüğüm halterler artık küçük gümüş halkalar, öne doğru eğilip dişlerimle onları çekiştirmek istiyorum. Asma ve gül dövmesini de bu ışıktaki daha iyi görebiliyorum, her çizgisini ve kıvrımını dilimle takip etmek istiyorum.

Morgan çenemi kaldırdı. "Yetki bende, tamam mı?" Başımın kabul ediyorum. "Ama durman gerekirse, dur demen yeterli, duracağım."

"Tamam," diyorum açıkça, ama bu kelimenin dudaklarımdan çıkmasının mümkün olmadığını biliyorum. En azından bu senaryoda.

"Fox sana da talimatlar verirse sorun olur mu?" Saunaya geri dönüyorum ve aletim zonkluyor, uzunluğum ağırlaşıyor ve eşofmanımın yumuşak kumaşına karşı precum sızdırıyor.

"Evet." Anlaşmam nefes nefese geliyor. "Benim için sorun değil."

Gülümsüyor. "Güzel. Şimdi benim için tişörtünü çıkar. Beni boşaltırken o muhteşem vücudunu görmek istiyorum."

Morgan

NATHAN gömleğini çıkarıyor ve kazağımın yanına, yere koyuyor. Göğsünün pürüzsüz genişliği gözlerimi alıyor ve zaten bir amacım olmasaydı ellerimi kaslarının üzerinde gezdirir ve kalçalarının derin V'sini izlerdim. Berrak teni de onda harika görünecek tüm sanat eserlerini düşünmeme neden oluyor. Çalışmak için çok fazla alan var - yıllar boyunca süslenmesine yardım ettiğim kocamın vücudunun aksine.

Gözlerimi Nathan'ın sırtını inceleyen Fox'a kaldırıyorum. Onu bu kadar iyi tanımasaydım, ilgisiz olduğunu ve sadece gelişigüzel gözlem yaptığını düşünürdüm. Ama o her zaman böyleydi, ne düşündüğünü ya da ne hissettiğini kimse bilmesin diye mimiklerini eğitiyordu. Onu ele veren tek şey, giydiği kot pantolonun altındaki sikinin kabarıklığı. Beni izlediğini hissettiğinde, Nathan sabırla dizlerinin üzerinde talimatımı beklerken bakışlarını benimkilere kaldırıyor.

Fox'un buz mavisi gözleri sadece benim için olduğu gibi ısınıyor ve sonra dudaklarını bir hava öpücüğüyle büzüyor. Bu hareket beni sırtıttırıyor, çünkü Nathan bakıyor olsaydı, Fox bunu yaparken yakalanmazdı.

"Karın durmasını mı bekliyorsun Morgan?" Fox alay ediyor.

"Sabırsız mısın, bebeğim?"

Sıradan hâkimiyetini göstermek için bana yukarıdan aşağıya bakıyor, bu bakış her zaman dizlerimi zayıflatır ve amımı ıslatır. "Nathan'a o güzel amcığını göster kuzum, ben oraya gelip seni onun için açmadan önce."

Tehdidi tüm vücudumu ürpertiyor ve o yapsın diye oyalanmak istiyorum. Ama liderliği ben istedim, o yüzden ben yapacağım. Fox'a

Gerektiğinde talimat verme iznim var ama bu benim şovum ve bundan faydalanmak niyetindeyim.

Kanepede kayıyorum ve Nathan'a bakıyorum. "Taytımı çıkar."

Nathan'ın burun delikleri açılıyor ve dudaklarını yalıyor, sanki şimdiden tadımı alıyormuş gibi. Ama elleri belime ulaşmadan önce durup gözlerimi yakalıyor. "Hoşuna gitmeyen bir şey yaparsam bana söyler misin?"

İlgisi karşısında midem bulanıyor. "Evet. Yetki bende, unuttun mu?" Ona göz kırpiyorum çünkü her ne kadar kontrol bende olsa da tüm güç Nathan'da.

Kahverengi saçlarının bir kısmı alnına düşüyor ve parmağımı saç tellerinden birinin etrafında döndürmek için uzanıyorum. "Şimdi tozluklarımı çıkar, Nathan."

Nathan sırtıyor ve sahte bir selam veriyor. "Evet, hanımefendi."

Fox onun küstahlığına kıkırdıyor ve bu sevimli olsa da, küstahlık ettiği için ona haddini bildirme dürtüsü içimde kabarıyor. Fox'un kendi ukalalığı için şimdiden fikirler ve kullanım alanları bulduğunu biliyorum, ama benimkiler için de fikirleri olduğunu biliyorum. Adamım fikirlerle dolu - bazıları korkutucu ama yine de harika.

Nathan'ın parmakları pantolonuma takılıyor, kahverengi gözleri daha önce hiç görmediğim bir şekilde parlıyor. Sıcak çikolata havuzları ya da taze toprak gibi güzeller. Aşağı çekmeye başladığında ellerimi geniş omuzlarına koyuyorum, böylece kalçalarımı kaldırabiliyorum. Benimle göz temasını bir kez bile kesmiyor, bu da eylemi erotik hale getiriyor, kocam izlerken daha da erotik hale geliyor.

Nathan pantolonumu çekiştiriyor ve dizlerinin üzerinde sürünüyor. İşareti alıp omuzlarını bırakıyorum, böylece taytımın geri kalanını çıkarabiliyor ve beni tamamen çıplak bırakıyor. Sonunda böyle bir pozisyonda olacağımızı umuyordum, o zaman iç çamaşırının ne anlamı vardı?

Sanırım Nathan fark ettiğinde nefes almayı kesiyor ve bana dokunmak için can attığını biliyorum çünkü ellerinin yanlarında büküldüğünü görüyorum. Kanepede geriye doğru hareket ediyorum, böylece yastıklara yaslanıyorum. Nathan ben bacaklarımı açarken izlemeye devam ediyor, bir dizim kanepenin arkasına dayanmış, diğeri ise açık bir şekilde minderine düşmüş.

"Söyle bana Nathan," diyorum işaret parmağımı göğüs kafesimde gezdirerek. Parmağımı göğüslerimin üzerinde gezdirirken, sağ meme ucumdaki piercing ile oynarken, küçük bir nefes vermeme yetecek kadar çekiştirirken dikkatle izliyor. "Şu anda bana dokunmana izin versem, ilk nereye dokunursun?"

"Klitorisin."

"Hmm, açgözlü çocuk." Bakışlarımda bir soruyla Fox'a bakıyorum.

"Evet, kuzum?"

"Kayganlaştırıcıyı ve su geçirmez havluyu getir." Fox hırlamaya benzer bir ses çıkarır.

"Kayganlaştırıcıyı ve havluyu *getirir misin lütfen?*" diye yumuşak bir gülümsemeyle tekrar soruyorum.

Memnun bir homurtu çıkartıyor ve odadan çıkmadan önce sandalyesinden kalkıyor. Dikkatimi şimdi kafası karışmış olan Nathan'a geri veriyorum ve elimi uzatıp başparmağımı yanağının üzerinde gezdiriyorum.

"Senden bana gvenmeni isteyeceğim."

"Tamam." Nefes alıyor. "Ama kayganlaştırıcının ne için olduğunu sorabilir miyim?" Bakışları amıma kayıyor ve ne düşündüğünü tahmin edebiliyorum. İslağım, çok ıslağım.

Nefes nefese bir kıkırdama bırakıyorum. "Daha sonra yapacağım bir şey için. Ama söz veriyorum, zamanı geldiğinde bunu yapmak istediğinden emin olacağım. Dediğim gibi, eğer durmak istersen dururuz."

Başını sallıyor ve ben de parmağımı alt dudağının derisinde gezdiriyorum. "şimdi, kanepemi mahvetmeden önce beni yala."

Nathan sözlerim karşısında gözlerini kırpıştırıyor ve sonra dudaklarında hınzır bir sırıtış beliriyor. "Nasıl istersen."

Göğsüm heyecanla geriliyor ve Nathan kanepede bana katılıp başını bacaklarımın arasına koymadan önce tam olarak uzanacak zamanım olmuyor.

Bölüm 22

fivgSvc

SIVI ISI DİLİMİ KAPLIYOR ve inliyorum, sanki Morgan'ın amının tadına bakmaktan boşalmak üzereymişim gibi sikim pantolonumun içinde zonkluyor. Tadı keskin, baharatlı ve biraz da tatlı. Sıcak şaraptan daha iyi ve onu içmek ya da içinde boğulmak istiyorum, söyleyeceğimi hiç düşünmediğim bir şey.

Şüphesiz, partnerlerime oral seks yapmaktan ve zevk vermekten zevk almışımıdır ama hiç birini bu şekilde canlı canlı yemek, son yemeğimmiş gibi tüketmek istememiştim. Yüzüme binmesi, saunada yapmak istediğini bildiğim gibi beni ıslatması fikri şu anda harika bir fikir gibi görünüyor. Ama emirlerine uyuyorum, bu yüzden pozisyonumda kalıyorum ve şişmiş klitorisini dudaklarımın arasına alıyorum.

"Evet, Nathan," diye inliyor. "Tanrım, bu iyi hissettiriyor."

Yaptığım şeyden hoşlandığını söylemesi beni daha da azdırıyor. Uyluklarının iç kısmına bastırarak onu kendime doğru itiyorum. Ona dokunmam gerekip gerekmediğinden emin değilim ama beni durdurmuyor. Onu memnun etmek için dilimi ve dudaklarımı kullanmak arasında gidip gelirken uyarılmışlığını yalamaya devam ediyorum.

Ellerinden biri koyu renk saçlarımın arasından geçiyor ve sonra yüzümü amına sokuyor, ta ki duyularım ondan başka hiçbir şeyle dolmayana kadar.

"Parmaklarını kullan," diye emrediyor, daha fazla temas aramak için kalçaları koltuktan kalkıyor.

Elimi iç uyluğundan çekip ıslak açıklığını arıyorum. Bir parmağımı içeri daldırıyorum, bunu yaparken dudaklarım klitorisini emiyor. Bu hareket onu

İç duvarları kasılıyor ve bir parmak daha ekliyorum. Tanrım, çok sıkı ve ıslak. Çok ıslak.

Hafifçe geri çekiliyorum ve Morgan bana izin veriyor, böylece bir nefes alıyorum ve uyarılmışlığının bir kısmının parmaklarımın etrafından sızmasını izliyorum. Onu kucaklamak için eğildim, her damlasını yakalamak için dilimi düzleştirdim, böylece hiçbir kanepesine düşmedi.

Dilim sıkı gül goncasıyla amcığı arasındaki hassas deriyi yalarken Morgan kıvranıyor. Dilimi arka girişine bastırduğimde kıvranıyor ve bana ona yapmak istediğim başka şeyler hakkında fikir veriyor. Daha önce hiç bir kadını götten almamıştım, ama belki Morgan'la yapabilirim.

Kanepede sikimi gıcırdatıyorum, kocası bu damlayan amcığı sikerken onun daracık götünün uzunluğumu sağmasının nasıl bir his olacağını hayal ediyorum. Acaba onun içinde hareket ettiğini, dün gece gördüğüm gibi onu sertçe becerdiğini hissedebilir miydim?

Dudaklarımdan küçük bir inilti çıkıyor ve ağzımı tekrar Morgan'ın klitorisinin etrafına kapatıp iki parmağımı içine sokarken bunu bir mırıltıya dönüştürüyorum. Saçlarımdaki eli, saç tellerimi kafa derimi acıtacak kadar sıkıyor ama bu hoşuma gidiyor.

G noktasına ulaşana kadar parmaklarımı daha derine daldırıyorum. Bu hareket yüzümü amına daha sert sokmasına neden oluyor, böylece bu sefer hareket edemiyorum, kalçaları sanki bana binmeye çalışıyormuş gibi dalgalanıyor.

"Daha sert, Nathan."

Dudaklarım emiyor ve sonra sert tomurcuğunu serbest bırakıyorum, parmaklarımı içine sokup çıkarırken dişlerimi hafifçe şişmiş derinin üzerinde gezdiriyorum.

Morgan ağlıyor, bacakları titremeye başlarken ve tırnakları kafatasıma batarken çıkardığı ses sinematik bir skora dönüşüyor.

"Üçüncü bir parmak ekle."

Bu ani emir karşısında neredeyse sıçrayacaktım ama Fox'a bakmak için dönemiyorum çünkü Morgan hâlâ yüzümü seksine doğru tutuyor ve benim onu saunada kullandığım gibi beni kullanıyor.

Hatırladıkça sikim ağrıyor ve şimdi neden hoşuna gittiğini, neden onu bir oyuncak gibi kullanmamı istediğini anlıyorum. Sadece inanılmaz derecede samimi olmakla kalmıyor, aynı zamanda böyle bir eylemin gerektirdiği güven başlı başına bir heyecan. Yaptığım şeyi o kadar çok sevdiğini bilmek beni işe yarar, aranan ve güçlü hissettiriyor.

Üçüncü parmağımı eklerken dilim Morgan'ın klitorisinin üzerinde yuvarlanıyor, uzun parmaklarım onu geriyor. Tanrım, hâlâ çok sıkı. Yine de boşalmaya ne kadar yakın olduğunu hissedebiliyorum ve orgazmını hissetmek istiyorum, hayır, *buna* ihtiyacım var. Ona ihtiyacım var.

parmaklarıma ve dilime geliyor. Serbest kalışını tatmak ve onu ne kadar tatmin ettiğimi söylemesini istiyorum.

"Daha sert," diyor Morgan, aynı anda solumda bir varlık hissediyorum. Fox olduğunu biliyorum ve bir an için neden orada olduğunu merak ediyorum. Ona bakamıyorum ama bir saniye sonra Morgan'ın leğen kemiği kalkıyor ve kalçalarının altına bir havlu yerleştiriliyor. Bu hareket burnumu onun kaygan amına doğru itiyor ve birkaç saniyeliğine gerçekten boğulabileceğimi düşünüyorum.

Doğal olarak geri çekiliyorum ama başımdaki eli beni orada tutuyor. İpucunu alıyorum ve parmaklarımı onun içinde daha derine kıvrırırken dudaklarımı klitorisinin etrafında emiyorum.

"Bir parmak daha ekle, Nathan." Fox'un havlaması o kadar emredici ve hislerim o kadar baskın ki ona hemen itaat ediyorum ve dördüncü bir parmak ekliyorum.

Aman Tanrım. Eğer isteseydim, muhtemelen tüm elimi amının içine sığdırabilirdim. Kalçalarım onun görüntüsüyle, ne kadar kirli olduğuyula sallanıyor ve parmaklarımı yukarı itip tekrar tekrar kendime doğru kıvrıyorum.

Morgan'ın orgazmı onu sert bir şekilde vuruyor ve adımı haykırıyor. İç duvarları etrafımda kasılıyor ve beni zevki için kullanmaya devam ederken spermi aşağıdaki havluya damlayana kadar elimden aşağı akıyor.

"Aman Tanrım," diye inliyor. "Ne kadar iyi bir çocuk."

Kalbim göğsümde duruyor ve kalçalarım daha sert bir şekilde kanepeye doğru hareket ediyor. Daha önce hiç iyi çocuk olarak adlandırılmamıştım, en azından bir yetişkin olarak ya da cinsel bir durumda. Eğer sikim onun amına girmiş olsaydı, çoktan boşalmıştım. Açıkçası eşofmanımın içine boşalmadığıma şaşırdım çünkü hoşuma gitmişti. Hem de çok hoşuma gitti.

Morgan tekrar kükrüyor ve ben nefes almak için kendimi zorlamak üzereyken, kalçaları aşağı iniyor ve ben bir nefes emiyorum, seksinin baş döndürücü kokusu yüzümü kaplıyor ve havaya nüfuz ediyor.

Bacaklarının arasından kapüşonlu gözlerle bakıyorum, orgazmının artçı sarsıntılarıyla titrerken dört parmağım hala içinde. Morgan'ın başı yastıklara yaslanmış, kollarından birini gözlerinin üzerine atmış, göğsü kabarıyor, nefesini tutarken göğüsleri inip kalkıyor.

"İyi misin kuzum?" Fox'un alçak sesi alay ediyor.

Yanağımı Morgan'ın titreyen iç uyluğuna yaslıyorum, eli kafa derime yaslanıp gevşiyor, böylece başımı ona doğru çevirebiliyorum.

Fox hâlâ giyinik bir şekilde sehpanın üzerinde oturuyor. Elini dizinin iç kısmına koymuş, başparmağı oradaki soluk teni okşuyor. Daha yakından baktığımda, sanki ben ziyafet çekerken onu benim için açık tutuyormuş gibi derisi pembe renkte.

"O iyi, bebeğim." Morgan nefes nefese kıkırdıyor. "İnanılmaz."

Eğer tenim onu boşaltmaktan zaten kızarmamış olsaydı, şimdi kızarmış olurdu. Birazcık aşağılanmayla karışık övgü tenimi karıncalandırıyor. Aletim geriliyor ve sanırım terlerim sızan kafamdan sıırıslıklam olmuş. Neden bilmiyorum ama sanki burada değilmişim gibi benden bahsetmeleri beni tahrik ediyor.

Fox bakışlarını bana çeviriyor, eli hâlâ Morgan'ın dizinde. Sauna ve şimdi de bu olay arasında, onun yanında nasıl davranmam gerektiğinden emin değilim. Bu onun karısı - emir vermekten ve onu bana ziyafet çekmem için açık tutmaktan öteye katılması gerekmez mi?

Ona dokunmanın, onun bana dokunmasının nasıl bir şey olacağını birden fazla kez düşündüm. Morgan'la birlikte keşfettikçe ve şu anda nasıl hissettiğimi düşündükçe, bunun benim için sorun olmayacağını düşünmeye başlıyorum. Ama gerçekleştiğinde nasıl hissedeceğimi bilmiyorum.

Fox masanın üzerinde kayarak elini Morgan'ın kalçasında gezdirmeye başlıyor. Küçük bir zevk sesi çıkarıyor ve dövmele parmaklarının hâlâ Morgan'ın içinde olan elime yaklaşmasını izliyorum. Onu çıkarmalıyım ama ne planladığını görmek istiyorum.

Midem beklentiyle kıvrılıyor ve Morgan'ın saçlarındaki parmakları vücudumdaki çok sayıda hissi daha da artırıyor. Tam bileğime ulaşmak üzereyken durdu.

Bakışlarımı onunkilere çeviriyorum, böylece gözlerimiz kilitleniyor ve o konuşmak zorunda kalmadan mavi derinliklerindeki sessiz soruyu görüyorum. *Sana dokunabilir miyim?*

Gözümü kırpmıyorum, hareket etmiyorum, sadece gözlerinin içine bakıyorum. Ne aradığımı bilmiyorum ama bakmaya devam ediyorum. Sonunda başımı sallıyorum.

Eğer gözümü kırpmış olsaydım, Fox'un dudaklarının kenarındaki seğirmeyi kaçırabilirdim. Ama o bunu çabucak sildi, yer değiştirirken gözleri bende kaldı. Parmakları bileğimin derisini sıyırdığında irkilmiyorum ya da geri çekilmeye çalışmıyorum. Sadece vücudumun onun dokunuşuyla içten içe alev almış gibi aydınlanmasına izin veriyorum.

Çekinmediğimde dokunuşu daha da cesaretleniyor, parmakları bileğimi çevreliyor. Merakım artıyor ama uzun süre ne yapmayı planladığını merak etmeme gerek kalmıyor çünkü elimi Morgan'ın amından çekip kurtarıyor.

Altımda ayarlanıyor, boğazından alçak bir inilti kaçıyor, bu da aletimin dokunulmak için yalvardığını bir kez daha fark etmemi sağlıyor. Başımı ona doğru çevirmek istiyorum ama Fox'un diğer eli çenemi kavırıyor.

"Gözler buraya," diye bağıyor.

Ses tonundaki g v t kasların kasılmasına neden oluyor ama elini bırakıp bileğimi çekerek ıslak parmaklarımı ağzına götürdüğü için tutuşundan zevk almam için bana zaman vermiyor. Dudaklarını ayırmasını ve işaret parmağımın dudaklarının arasında kaybolmasını şaşkın bir sessizlik içinde izliyorum.

Parıldayan parmağı farklı bir ıslak sıcaklık sarıyor ve onu emip temizlemekte tereddüt etmiyor. Boğazımdan daha önce hiç duymadığım bir ses fişkırıyor ve daha sert emiyor, sert dili Morgan'ın t baş döndürücü uyarılmışlığını arıyor. Aynı şeyi parmaklarımın her birine yapıyor, ancak her damlasını yaladıktan sonra elimi bırakıyor.

Gözlerim parlayan elime bakarken beynim bir sonraki adımda ne yapacağımı düşünürken oda nefes alış verişlerimiz dışında sessiz.

Morgan'ın parmakları saçlarımı hafifçe çekiştiriyor ve ben de kendime geliyorum. "Nathan," diye mırıldanıyor, "devam etmek ister misin?"

Cevap vermekte tereddüt etmiyorum, kapüşonlu bakışlarım hâlâ benim için yayılan kadınla az önce parmaklarımı emen otoriter adam arasında gidip geliyor. "Evet, lfen."

Morgan evcil hayvanıymışım gibi kafa derimi kaşıyor ve ruhumu ısıtan tembel bir sıcaklıkla bana gülümsüyor. "O zaman kocamla ilgilenelim."

fivgSvc

Morgan doğrulmaya başladığında FOX ayağa kalkıyor ve yanımdan ayrılıyor, ama elimi karnına koyarak onu durduruyorum. Yüzündeki kararsız ifade bana daha ileri gitmek konusunda fikrimi değiştirdiğimi söyleyeceğimi düşündüğünü söylüyor ama yapmak istediğim bu değil.

Dikkatimi bacaklarının arasındaki boşluğa veriyorum ve Fox'un altına yerleştirdiği havlunun köşesinden tutarak uyarılmışlığının bir kısmını nazikçe temizliyorum. Havlu koymaya özen göstermişlerse, onun da yerlere damlatmak istemeyeceğini tahmin ediyorum.

Dikkatimi tekrar ona çevirdiğimde Morgan'ın bakışları yumuşuyor ve dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Teşekkür ederim," diyor kısık bir sesle.

Eğildim ve bacaklarının arasındaki yumuşak tümseğe bir öpücük kondurdum. "Benim için zevkti." Sonra onu bırakıyorum ve oturduğum yerden vücudumu açıp bacaklarımı uzatıyorum.

Başımı kaldırdığımda Fox koltuğuna çekilmişti. Kot pantolonu duruyor ama gömleği yok. Ateş hâlâ çıtırdıyor ama artık sönük ve oda solmakta olan kış ışığıyla kararıyor. Tepedeki loş ışık yumuşak bir parıltı yayarak Fox'u tahtında oturan bir kral gibi gösteriyor -zenginlerin ya da insanların kralı değil, tamamen kendine ait bir şey. Mürekkeple kaplı vücudu ve omuzlarına dökülen saçlarıyla neredeyse ruhani, düşmüş bir Lucifer gibi görünüyor.

Titreyen bacaklarımın üzerinde durup Morgan'ın kalkmasına yardım ediyorum, sonra da ona doğru birkaç adım yan yana yürüyoruz. Zihnimin arkasındaki küçük bir ses hala büyülü bir güç tarafından ona çekildiğimi söylemek istiyor, ama hepsi benim. Ona yakın olmak istiyorum.

Ona. Onunla ilgilenmek istiyorum. Hiçbir anlam ifade etmese bile. Bunun benimle ya da cinselliğimle ilgili ne anlama geldiğinden emin olmasam bile - ya da herhangi bir anlama gelmesi gerekip gerekmediğinden.

Fox göğüs kaslarını esnetiyor ve gözlerim namlulu vücudundan aşağıya, mürekkepli kollarının üzerinden güçlü ellerine doğru kayıyor. Söz konusu ellerden biri Morgan'ın ona aldırıldığı kayganlaştırıcı şişesini kavıyor.

"Nathan."

Dudaklarındaki ismim bedenimi titretiyor. Nefesimi içime çekmeden önce boğazım bir yutkunmayla sarsılıyor. "Fox."

Yanağı, oluşmasına izin verse gülümseme olacağını tahmin ettiğim bir ifadeyle seğiriyor. "Sana yine seçenekler sunacağım."

Gözlerimiz birbirine bağlı kalıyor ve tek kaşını kaldırarak daha önce yaptığım gibi ona karşı akıllı davranmam için bana meydan okuyor. Daha iyisini bilmeseydim, yapacağımı umduğunu düşünürdüm, ama bu sefer, onu ayak parmaklarında tutmak isteyerek teslim oluyorum.

"Pekala," diyorum.

Dudaklarını yalıyor, kabulüm karşısındaki şaşkınlığını gizlemeye çalışıyor.

"Kanepeye geri dön, iyi bir çocuk gibi orada otur ve ben de sana karımla nasıl yüz yüze sevişeceğini göstereyim..."

Sadece sözlerinden değil, ses tonundaki meydan okumadan da ensemde bir sıcaklık hissediyorum. Bu baskın adam saunadaki performansım hakkında yorum yaparak beni tahrik etmeye çalışıyor.

Yemi yutmamaya karar veriyorum ve burnumdan bir nefes çekiyorum. Kurnaz Tilki oynamak istiyor ve itiraf etmeliyim ki, ikinci seçeneğini bu kadar merak etmeseydim, ona meydan okumak için bir şeyler söyledim - ki bu da normalde yapmayı düşünmeyeceğim başka bir şey.

"Yoksa?" Sözleri hâlâ havada asılı dururken soruyorum.

"İyi bir fahişe gibi dizlerinin üzerinde karıma katıl ve sana söyleneni yap." Fox ellerini çırpıyor ve Morgan sözsüz komutla yanımda dizlerinin üzerine çöküyor.

Göğsünden gürleyen bir memnuniyet sesi çıkıyor ve gözlerim Morgan'ın başının üstüne gidiyor. Çenesi yere doğru eğilmiş ve avuç içleri yukarı bakacak şekilde dizlerinin üzerine açılmış. Omurgasına işlenmiş dövmelemleri inceleyemeden Fox boğazını temizliyor.

Bakışlarımı tekrar onun bekleyen bakışlarına çeviriyorum, ılık hava bilinmeyenin tadıyla çatırdarken midem sıkışıyor. Zihnimin arkasındaki belli belirsiz düşünceler beni sorguluyor ama bunlar şu anda aklıma gelmesini beklediğim sorular değil. Bunun yerine, her şeyi düşündükçe yumuşayan sikiim sertleşiyor

Morgan bu pozisyondayken ondan yapmasını isteyebileceğim şeyler. Dizlerimin üzerinde ona katılırsam Fox'un ikimizden de yapmamızı isteyebileceği onca şey var.

Fox sessizce cevabımı beklerken yavaşça bir nefes daha alıyorum. Çenemin bir ucuyla seçimimi bildiriyorum ve diz kapaklarımdaki kaşıntıya boyun eğerek Morgan'a katılıyorum.

Bölüm 24

Tilki

NATHAN karımın yanında diz çöküyor ve bu çok güzel bir manzara. Oraya vardığında ne yapacağına karar vermeye çalışırken bocalıyor, gözleri Morgan'ın diz çöktüğü yere gidip geliyor, sonra tekrar bana dönüp aynı işlemi tekrarlıyor.

Morgan, gençliğimizde bunun ne olduğunu anladığımızdan beri benim itaatkârım oldu. Neyi sevdiğimi, ipuçlarımı, ne yapacağımı ve ne yapmayacağımı biliyor.

-Oyun oynarken koyduğum kurallara her zaman uyduğu söylenemez. Ama itaatsizlik etmese ve bunu sık sık yapmasa benim velet karım olmazdı.

"Nathan." Ses tonum güçlü ama normalde kullandığımdan daha hafif.

Kahverengi gözleri solan ışıktaki daha koyu görünüyor, yine de ateşin titreşimi derinliklerini yakalıyor. Bir an durup onu özömsüyorum, zihnindeki sözcüklerin yüzünde bir film gibi oynadığını okuyorum. Gergin ve onu suçlayamam.

Ergenlik çağına geldiğimde hem erkeklere hem de kadınlara ilgi duyduğumu bilmeme rağmen, ilk deneyimim uzun süre kendimi utandırdığım bir deneyim oldu. Sonra Morgan geldi ve olduğum gibi olmamda yanlış bir şey olmadığını anlamama yardımcı oldu ve benim için her şey değişti. Sonunda kim olduğumun her yönünü yargılamadan öğrenebildim ve kabul edebildim.

O zamandan beri, yaşadığım her yeni samimi deneyim sırasında, o benimle ya da ben onunla birlikte oldum. Bu zamanları birbirimizle paylaşmanın ilişkimiz için en iyisi olduğunu keşfetmekle kalmadık, aynı zamanda Morgan'ın varlığı topraklayıcı ve

Rahatlatıcı, benimkinin aksine. Fırsat verilse vahşi bir hayvanı evcilleştirebileceğini sık sık söylerim.

Onun yanıtı her zaman şu oluyor: *Vahşi Tilki'mi zaten eğitmişken neden bunu yapmam gereksin ki?*

"Evet?" Nathan'ın tatlı sesi beni hafıza şeridindeki yolculuğumdan koparıyor. Morgan'ın başı eğik olmasaydı, gözleriyle beni sorguluyor, neden dalgın olduğumu soruyor olacaktı.

Bir an için bir sonraki hamlemi düşünüyorum. Hareketlerimde kararsız hissetmeyeli uzun zaman olmuştu ve şimdi bunun tek açıklaması Nathan'da kendimden bir parça görmem. Bu deneyimin onun için iyi olmasını istiyorum. Kar temizlendiğinde bu kulübeden çıkıp gitse de, bu daha fazla bir şeye dönüşse de, onu incitmek istemiyorum. En azından onun istemediği bir şekilde.

Elim koltuğun kolunda esniyor ve içgüdülerime teslim oluyorum. Hafifçe öne doğru eğiliyorum, Nathan'ın bakışlarının farkındayım, parmağımı çenesinde gezdirdikten sonra yanağını avuçluyorum. Kirli sakalının pürüzleri iş yorgunu parmaklarıma yabancı geliyor ve içime bir ürperti gönderiyor. Nathan da aynı şekilde tepki veriyor ama bunu saklamıyor; vücudu titriyor, gözleri benimkilere kilitleniyor. Yine de titremesine rağmen geri çekilmiyor. Bunun yerine, yüzünü dokunuşuma yaslayarak beni şaşırtıyor, belli ki daha fazlasını arzuluyor.

Nefes vermesini ve omuzlarının gevşemesini bekleyerek bunu yapmasına izin veriyorum. Sanki aradığım şeyin bu olduğunu biliyormuş gibi, sıcak nefesi bileğimin derisinde, Morgan'inkine benzer bir kalp dövmesinin olduğu yerde geziniyor.

Gözleri dalgalanarak kapanmaya başlıyor. Bu çok tatlı olsa da, başka tarafa bakmasını istemiyorum. Yanağına hafifçe dokunuyorum, sadece onu ürkütecek kadar. "Gözlerini aç."

Gözbebekleri büyüyor ve dizlerini düzeltiyor. Hiçbir şey söylemiyor, ki bu şimdilik iyi, yine de tatlı ağzından bir "Evet, efendim" duymayı tercih ederdim - umarım bu da zamanla gelir.

Nathan dudaklarını yalıyor ve ben parmağımı ıslak deride gezdirmeden önce pembe dilinin dudaklarına girip çıkışını izliyorum. Morgan'inki gibi yumuşak ama onunki kadar dolgun değil. Eğer bu ilk seferimiz olmasaydı, onları çoktan sikime dolamış olurdum ama sabırlı olmaya çalışıyorum çünkü Nathan'ın ihtiyacı olan şey bu. Bu benim güçlü yanımdı olmasa bile.

"Morgan'ı öp."

Nathan göz kırpmıyor ve vücudu donuyor. Neredeyse sırtıyorum çünkü bana beklediğim tepkiyi verdi. Eminim beni öpmesini ya da sikimi çıkarmasını istememi bekliyordu ama o da gelecek.

"Morgan, gözlerini kaldır," diye emrediyorum.

Bakışları benimkilerle kilitleniyor ve aletim onun hızlı kabullenışıyle sertleşiyor. Kahretsin, onu böyle seviyorum. Hiç eskimiyor. Ela gözleri hassas ve beklentiyle parıldıyor ve ben onlarda tamamen bana ait bir teslimiyet görüyorum.

"Öp onu, Nathan. Karıma dilinle kendini tattır."

Parmaklarımı şıklatıyorum ve bu işe yarıyor. Tıklama eğitimi almış bir köpek yavrusu gibi harekete geçiyor, onu içine çekebilmek için vücudunu yeniden konumlandırıyor.

Nathan dilini Morgan'ın bekleyen ağzına sokuyor, elleri sanki idam mahkûmuymuş ve Morgan onun hayattaki son tadıymış gibi Morgan'ın zaten karışık olan saçlarını karıştırıyor.

Morgan bu hisler karşısında inliyor ve göğüslerini adamın göğüs kaslarına bastırıyor, sert meme uçlarını adamın üzerine sürterek onu daha derin öpüyor.

Nathan sikini kızın yuvarlak karnına sürttüğünde, ensesinden tutup onu kızın üzerinden çekiyorum. Yüzünde bir şok ya da belki biraz korku görmeyi bekleyerek dikkatini kendime çekiyorum. Onun yerine dudaklarında kurt gibi bir sırıtış beliriyor.

Harika. Elimde iki velet var.

Ense kökünü sıkıyorum, kör tırnaklarım deriye batarak beni uyarıyor. "Yaramaz çocuk."

Nathan'ın ağzı bir karış açılıyor ama akıllıca davranıp bir şey söylemiyor. Meydan okurcasına başımı ona doğru eğiyorum ama konuşursa sonuçlarına katlanacağı mesajını almış olmalı.

İkisinin arasına bakıyorum ve karımın onların küstahlığı karşısında gülümsememeye çalıştığını görüyorum. "İkinizi de bağlayıp ağzınızı istediğim gibi kullanmak zorunda mıyım?"

Nathan'ın gözleri bu tehdit karşısında kararıyor ve sikiinin eşofmanının içinde nasıl sallandığını görmemem mümkün değil.

"Eğer istediğiniz buysa, efendim," diyor Morgan, sesi tatlı ve sakarin.

Nathan'ın boynundaki tutuşumu bırakıyorum ve sonra koltuğa geri oturuyorum. Her iki oyuncağım da şimdi daha sert nefes alıyor, çıplak göğüsleri yükselip alçalıyor.

"Hayır," diyorum kayıtsızca, kotumun üst düğmesini açarak. Nathan'ın aç bakışları beni izliyor, şişmiş dudakları aralanıyor. "Bunu benim için yapmak ister misin?" diye soruyorum.

Gözleri benimkilere kayıyor ve yanakları pembeleşiyor, ama sonra başını sallıyor. Morgan'ın nefesi kesildi, benimki de kesilmedi desem yalan olur. Nathan ellerini belli etmeden kot pantolonumun fermuarına götürüyor ve parmaklarının metal tırnağı kavradığı basınçla karnımın alt kısmı geriliyor. Yavaşça aşağı doğru kaydırmaya başladığında, açılan dişlerin metalik sesi oturma odasında yankılanıyor. Bunun Nathan için büyük bir an olduğunu anlıyorum ve hafife almıyorum.

Dikkatim onun üzerinde ve hazır olmadığı bir şeyi yapmaya kendini zorlamadığından emin olmak için duruşunu ve yüz ifadelerini her yönüyle inceliyorum, ama buna dair hiçbir işaret görmüyorum. Evet, gergin ama istekli. İstekli.

Fermuarı indirdiğinde, parmakları bir sonraki adımda ne yapacağından emin değilmiş gibi esniyor.

"Devam etmek istiyor musun?" diye sordum. "Evet."

Sesi dengeli. Kendinden emin. Ben de bunu umuyordum. "Evet, ne?"

"Evet *efendim*" demeden önce gözlerini kırıştırtıyor, beyni parçaları birleştiriyor.

Memnuniyetle mırıldanıyorum ve Nathan'ın dudaklarının kendisiyle gurur duyuyormuş gibi köşelere doğru kalkmasını kaçırmıyorum. "O zaman beni bekletme, Nathan. Sikimi çıkar."

"Evet, efendim."

fivgSvc

KELİMELELER DUDAKLARIMDAN TEREDDÜT ETMEDEN ÇIKIYOR ve kot pantolonunun bandını çekiyorum, parmaklarım kaba kumaşın etrafında kıvrılıyor ve lacivert külotun lastiği altında belirgin bir çıkıntıyı saklıyor.

Beynimin sessiz bir kısmı bunun delilik olduğunu, bunu yaptığımı inanmadığımı söylüyor. Bir adam için diz çöküp ona efendim diyorum. Hiç tanımadığım insanlarla daha önce hiç yapmadığım bir şeyi yapmak üzereyim. Ama sonra, daha büyük bir parçam bunu istiyor. Onu istiyor. Morgan'ı istiyor. Bunu onlarla birlikte yaşamak istiyor.

"Bu" her neyse.

Fox ben istemeden kalçalarını kaldırıyor ve içimdeki beklenti kabarıyor. Onu Morgan'ı sikerken görmüş olsam da, sikişinin tamamını tam olarak göremedim. Ama gördüklerimden ve ana hatlarından tahmin edebildiğim kadarıyla, tıpkı geri kalanı gibi devasa olacağını biliyorum.

Aletimin boyutuyla ilgili hiçbir zaman bir sorunum olmamasına ya da bunu gerçekten önemsemememe rağmen, *onun* neye benzediğini bilmek için karnım düğümleniyor. Ve bu bakış açısından, her damarını ve kıvrımını görebileceğim.

Son bir çekişle, boyu serbest kalıyor ve karnına kazınmış cesur ejderha dövmesinin pelüş tenine değdiğinde ağzımdaki tüm nem dağılıyor. Ten tene temasın çıkardığı ses bacaklarımın arasındaki zonklamaya hiçbir şey yapmıyor - kendi sikim onunkini görünce daha da ağırlaşıyor.

Sonra onu gördüm. *Tanrım. Lanet olsun. Tanrım.*

Bu bir penis piercingi mi?

Fox, gördüklerimin gerçek olduğunu doğrulayan sert bir kıkırdama çıkarıyor. Ama sese bakmıyorum, gözlerimi bu adamın muhteşem sikinden alamıyorum - gerçek bir Tanrı vergisi.

Başı koyu pembe ve şişmiş, yarıktan precum sızıyor. Uzun ve kalın ve damarlar o kadar belirgin ki odanın öbür ucundan bile görebiliyordum. Şaftının da dövme olup olmadığını merak etmişim ama hayır. Mürekkep yerine, aslında, frenumdaki başın hemen altında bir piercing var. Küçük bir gümüş çubuk derinin altına giriyor ve her iki ucunda iki küçük gümüş top tarafından yerinde tutuluyor.

Kapağın açılma sesi dikkatimi ondan uzaklaştıran tek şey.

"Morgan," diyor Fox, kayganlaştırıcının bir kısmını aletin başına sürerken, yapışkan sıvı, sıkı, şişkin deriden aşağı inmeden önce precum ile birlikte yarığında birikiyor. "Uslu bir kuzu ol ve biraz gösterip anlat. Nathan'ın bana nasıl dokunulmasından hoşlandığımı bilmesi gerekiyor."

Morgan yanıma kayıyor, sıcak vücudu koluma sürtünürken elini sikinin etrafına sarıyor ve kayganlaştırıcıyı üzerinde gezdirerek kabaca pompalamaya başlıyor.

Fox gırtlığından kısık sesle hırlıyor ve birlikte oluşturdukları görüntü düpedüz günahkâr - tam da dün gece onlara rastladığımda gördükleri gibi. Ama bu sefer ben de ön plandayım, gösterinin bir parçasıyım.

Bu farkındalık beni bedenime geri döndürüyor ve ön kollarımın onun kalçalarında olduğunu ve ellerimin hala onun sıkışık kıyafetlerinin kumaşını kavradığını hatırlıyorum. Morgan'ın kendini nasıl konumlandığı düşünüldüğünde, göğüs ucu halkasının soğuk metali sağ koluma değiyor ve ne yapmam gerektiğini tartışıyorum. Ona dokunmamı mı istiyor? Morgan'a dokunmamı mı?

"Kelimelerini kullan, Karıcığım."

Başını bana çeviriyor ve sırtıyor. "Nazik olma." Bunu söylerken elini büküyor, sonra diğer elini onun sıkı kesesinin dibine götürüyor, Fox'un başı koltuğa yaslanana kadar kavırıyor ve sıkıyor. Nefesinin altında küfrediyor. Ucundan preum fışkırıyor ve bir an için tadının nasıl olduğunu merak ediyorum.

"Sert vuruşlar. Bunu yapmana da bayılıyor." Parmakları nazikçe piercingi çekiştiriyor ve Fox'un kalçaları kıpırdıyor, siki yukarı doğru itiliyor.

"Dikkatli ol," diye uyarıyor. "Sana beni boşaltmanı söylemedim."

Morgan'ın gülümsemesi şimdi şeytani, bu da bunu bilerek yaptığını söylüyor ve içimde daha fazla heyecan oluşuyor. Onun üzerinde çok fazla güç var.

Dizler. Fox yetkili olabilir ama onun merhametine kalmış durumda.

Şimdi onun da benimkinde olmasını istiyorum.

"Deneyebilir miyim?" Kelimeleri tam olarak sindiremeden ağzımdan çıkıveriyor ama garip bir duraksama ya da emin olup olmadığını soran bir soru yok.

Morgan yönünü Fox'a çeviriyor ve benim bakışlarım da onu takip ediyor. Başını koltuğa yaslamış, kapüşonlu gözleri ihtiyaçtan kararmış.

"Kibarca sor," diyor.

Taşaklarım sıkılaşıyor ve omurgam karıncalanıyor, vücudumdaki zaten sauna benzeri sıcaklık onun emriyle fırlıyor. "Lütfen deneyebilir miyim?"

"Neyi deneyeyim?" diye bağılıyor.

Hayal kırıklığı göğsümü sıkıştırıyor ama neden istediğimi söylemem için beni zorladığını anlıyorum. Eğer arzularımı yüksek sesle dile getiremiyorsam, bunu yapmamalıyım. Ama istiyorum. Gerçekten çok istiyorum.

"Lütfen sikine dokunabilir miyim?" Fox daha önce yaptığı gibi bir kaşını kaldırıyor. "Efendim," diye hızlıca ekliyorum, bunu yapmak garip gelse de bu sefer unvanı söylemek daha kolay.

İzin verdiğini söylemiyor. Onun yerine sakallı çenesini eğiyor.

Morgan ellerini benim için hareket ettiriyor ve ellerimi ereksiyonuna doğru kaydırırken Fox'un yoğun bakışları beni hiç terk etmiyor, kot pantolonunun ve teninin hissi avuçlarımda nişastalı.

Kendi sikim dışında kimsenin sikine dokunmadım. Yine de kendime karşı dürüst olursam, özellikle gençken bunu hayal ettiğim zamanlar olduğunu düşünüyorum. Ama "ben böyle biri değilim" diye geçiştirdim.

Parmaklarımın ucu kasık bölgesindeki kaba, kesilmiş sarı buklelerine değiyor ve Fox'un alt karnı kasılıyor. Dokunuşumu beklediğini, dokunmamı istediğini bilmek dudağımın seğirmesine neden oluyor.

Parmaklarım taşaklarına ilk temas ettiğinde sessiz bir nefes çekiyorum. Teninin sıkı sıcaklığı bunu daha çok istememe neden oluyor. İçgüdüsel olarak kayganlaştırıcıdan biraz alıp shaftının dibine doğru çekiyorum, teni o kadar sıcak ki neredeyse beni yakıyor.

Sonunda elimi sikinin etrafına sıkıştırdığımda, parmaklarım sikinin çevresine zar zor dokunuyor, Morgan'ın bana gösterdiği şekilde onu sıkıyorum. Aleti kavrayışımın altında nabız gibi atıyor, baskıdan daha fazla prekum sızdırıyor.

Fox, doğrudan kendi sikime giden alçak bir zevk sesi çıkarıyor, bu yüzden tekrar yapıyorum, elimi yukarı ve aşağı hareket ettiriyorum, avucumu kayganlaştırıcıya ve kendi uyarılmasına kaplıyorum.

"İşte bu," diye övüyor Morgan. "Gittikçe basıncı değiştirin."

Başımı sallıyorum ve dudaklarımı yalıyorum, diğer elim denge için Fox'un kalçasına giriyor ve onu farklı türde vuruşlarla beceriyorum. Önce daha güçlü sonra daha hafif, önce kavrayıcı sonra sert ama asla çok hafif değil. Neredeyse hareketin içinde kayboluyorum, derinin aşağı yukarı hareket edişini izliyorum, altımdaki iri adam gittikçe daha fazla tahrik olurken aleti altımda seğiriyor.

"Piercingiyle oyna," diyor Morgan usulca, "ama çok sert çekme."

Yanağımın içini ısıırıyorum ve tekrar başımı sallıyorum, yabancı nesneyi parmaklarımın arasına alıp hafifçe çekiştiriyorum. Fox gırtlaktan bir inilti çıkarıyor ve bir kez daha bunun ne kadar güçlü bir his olduğunu anlıyorum. Bedenim doğal olarak daha da yaklaşıyor ve Morgan'ın sıcak nefesini yanağımda hissedebiliyorum.

"Ona ne kadar hoşuna gittiğini söyleyebilirsin," diyor kulağıma karşı, "sikin ne kadar güzel olduğunu."

Yutkunuyorum, bunu yüksek sesle söyleyip söyleyemeyeceğimden emin değilim. Seks sırasında hiç bu kadar çok konuşmamıştım ve bu... bu tamamen yeni.

Morgan tereddütümü görüyor ve elini benimkinin üzerine koyuyor, böylece ikimiz de Fox'u birlikte kavırıyoruz. Yumruğu etrafımda kenetleniyor, sikin üzerindeki baskıyı artırıyor, sonra öne eğiliyor ve tıpkı saunada benimle yaptığı gibi tepesine tükürüyor.

Tükürüğü parmaklarımızın arasından kayıyor ve memnun bir şekilde Fox'a bakmadan önce bunu tekrar yapıyor.

"Sikin çok güzel, efendim," diye mırıldanıyor. "Çok büyük. Çok mükemmel. Nathan'ın elinin benimkinin altına sıkışmış halde sana bakışını seviyorum. O kadar büyüksün ki, neredeyse elini etrafına kapatamayacak."

"Siktir," diye inliyor Fox, kalçaları bir kez daha yukarı kalkıyor, bizden daha fazlasını istiyor.

Morgan'ın yardımı olmadan daha sert sıkıyorum ve sonra taşaklarını avuçluyorum. Onları istediğim gibi yuvarladığımda kese kavrayışımın altında sıkılaşıyor. Bütün erkekler için geçerli mi bilmiyorum ama Fox zevkle homurdanıyor.

"Bu hoşuna gidiyor, Nathan. Yapmaya devam et."

Sakalının altındaki deri kızarıırken ve alnından boncuk boncuk ter damlarken Fox'u gözlemleyerek harekete devam ediyorum. Gözleri benimkilerle birleşiyor ve buz mavisi fırtınalı bir renge dönüşüyor. Çok yakın. Çok yakın.

Sikeyim. Bir adamı elimle boşaltacağım.

Kalçalarım kendiliğinden öne doğru hareket ediyor ve ereksiyonumu Fox'un bacağına sürüyorum. Kaşlarım bu his yüzünden çatılıyor ve terlerimin içinde boşalmamak için dudaklarımı birbirine bastırıyorum.

"Gelmek istiyor musun, Nathan?" Fox'un gergin sesi ısıtılmış havayı yarıyor.

Yakalandığım için dudaklarımı birbirine daha çok bastırıyorum. Tabii ki bunu hissetti. Nasıl hissetmesin ki? Ailesinin bodrumunda kız arkadaşıyla kuru kuruya sevişen ergen bir çocuk gibi sikimi ona sürüyordum.

"I-" Kelimelerim dilimin ucuna kadar geliyor. Hayır diyebilirim ama bu açıkça yalan olur. Bu işin içine giriyorum, değil mi? Ben zaten buna eğiliyorum. Zaten öyleydim.

"Evet," diyorum nefes verirken. Ama Fox benimle konuşmuyor; onun yerine dikkatini Morgan'a çeviriyor.

"Kendine dokun kuzum. O boştaki elini iyi kullan."

Morgan'ın benimkinin altında olmayan diğer elinin hareketini takip ediyorum ve parmaklarının vücudundan aşağı kayarak bacaklarının arasında kaybolduğunu görüyorum. Kendine dokunurken yumuşak bir çığlık atıyor, eli bir anda beni sıkıyor.

Fox boğazını temizliyor ve bakışlarımı onunkilere çeviriyor. Onu hiç görmediğim kadar otoriter ama bir şekilde savunmasız görünüyor. "Kendini boşaltmak için bacağıma kullan ama ben boşalana kadar boşalma," diye bağıyor bana. "Aynısı senin için de geçerli, Karıcığım."

"Evet, efendim." Morgan iç geçiriyor, bir eli hâlâ klitorisini çalıştırırken diğeri onu kaldırmama yardım ediyor.

Ondan önce boşalırsam ne olacağını sormak istiyordum ama Morgan dinliyorsa öğrenmek istemediğime karar veriyordum. Kasıklarına bakıyorum ve ön tarafta prekumumdan kaynaklanan ıslak bir leke görüyordum. Yapacağım pislği düşününce tüm vücudum ısınıyor.

Bir kayma oluyor ve sonra Fox'un parmağı bakışlarımı onunkine doğru kaldırıyor. "Ortalığı dağıt, Nathan. Çamaşır makinesi bunun için var."

İğrenç sözleri omuriliğimin tabanında bir şimşek çaktırıyor. Sanki kalçalarımın kendi aklı varmış gibi, ona sürünüyorum ve bir inilti çıkarıyorum, ellerim taşaklarının ve sikinin etrafında onu o kadar sıkı kavırıyor ki vücudunun titrediğini hissediyordum.

"İşte bu," diye övüyor ve sandalyesine geri yerleşiyor. "Benim için böyle iyi küçük fahişeler."

Başım geriye düşüyor ve beynim bana bundan hoşlanmamam gerektiğini söylüyor, ama lanet olsun. Kalçalarımı bacağına doğru itiyordum, daha fazla baskı arıyorum. Kaval kemiği hassas tepeme süründüğünde, neredeyse yüzüstü kucağına düşüyordum ama bir şekilde kendimi dik tutmayı başarıyordum.

"İyi çocuk, Nathan," diye homurdanıyor. "Şişko sikimi daha sıkı çalıştır."

"Aman Tanrım," diye mırıldanıyorum, hissettiğim her şeyin içinde kaybolurken gözlerim kapanıyor. Aletim Fox'un bacağına dayanmış, Morgan'ın yanındaki ateşli vücudu kendi boşalmasını kovalarken miyavlama sesleri çıkarıyor ve elim Fox'un kalın ve ağır ereksiyonunun etrafında.

"Efendim." Morgan nefes verdi, boğuk sesi gergindi. "Daha fazla bekleyemem."

"Sakin gelmeyin, yoksa Nathan'ın aletini o güzel deliklerinize yaklaştırmam."

"*Lütfen* efendim," diye umutsuzca yalvarıyor, bu ses Fox'u daha sıkı kavramama neden oluyor.

Homurdanıyor. "Em beni, kuzum. Ve dölümün bir damlasını bile ziyan etme."

Morgan elimi kavrayışını bırakıyor. Hâlâ klitorisini ovuşturacak şekilde manevra yapıyor ama ağzı Fox'un sikinin başına yaklaşıp kadar öne doğru eğilebiliyor. Sallanmaya başladığında gür saçları yüzünü perdeliyor, yumuşak teller koluma ve Fox'un kasıklarına sürtünüyor.

"Daha sert em," diyor Fox.

Emme ve yalamasının gürültülü sesi sadece uyarılmamı artırıyor. Elim Morgan'ın sallanan kafasıyla bir ritim bulmayı başarıyor, dili ve dudakları ben Fox'u pompalarken parmaklarıma dokunuyor.

"Söyle bana, Nathan. Gördüklerin hoşuna gitti mi?"

Kalçalarımı bacağına daha sert bastırıyorum. "Evet," diyorum benimkine hiç benzemeyen muhtaç bir sesle. "Dudaklarını senin koca sikinin etrafında görmek hoşuma gidiyor."

Fox onaylarcasına titriyor ve söylediğim sözlerle yanaklarım kızarıyor ama sonra parmaklarıyla Morgan'ın yüzündeki saçları çekerek ikimizin de emişini daha iyi görmemizi sağlaması dikkatimi dağıtıyor.

"Karım çok güzel bir fahişe. Kocasının dölüne susamış bir fahişe."

İnliyor ve elim şaftının dibine yaklaştığında Fox hiç uyarmadan başını aşağı itiyor. Şiddetli bir şekilde öğürüyor, ama adam bırakmıyor, yanakları kızarana kadar onu tutuyor. Bu manzara beni dehşete düşürmeliydi ama karın kaslarım kasılıyor ve kalçalarımı Fox'un bacağına doğru yumrukluyorum.

"Oh, kahretsin. Ben-" diye ağlıyorum. "Ben gidiyorum-"

Fox kıkırdıyor, avucu hâlâ Morgan'ı sikinin üzerinde tutuyor, Morgan'ın burnu nefes alabilmek için genişliyor. "Çabuk ol ve beni boşalt o zaman."

Morgan boğazıyla bir şeyler yapıyor olmalı çünkü Fox tıslıyor ve homurdanıyor. Kendinden geçtiği anı kendi avantajıma kullanıyorum ve taşaklarını sıkıca kavramadan önce yuvarlayarak tabanını sıkıyorum.

"Gel," diye homurdanıyor, emri kulaklarımda yankılanıyor.

Morgan, vücudu orgazmdan titrerken Fox'un sikinin etrafında iniltili bir ses çıkarıyor ve Fox'un sikinin zonkladığını hissediyorum, taşakları karısının boğazından aşağı boşalıyor. Zonklayan sıcaklığı ve Fox'un yüksek sesli homurtusu beni de tetikliyor ve ben de onlarla birlikte uçuşumun kenarına düşüyorum.

Kalçalarım bacağına doğru sarsılıyor ve başımın leğen kemiğinin yanına düşmesine engel olamıyorum, şiddetli ve hızlı bir şekilde boşalırken onun misk kokusu burnumu dolduruyor. Vücudumu saran tam ve mutlak nirvanayı atlatırken parmaklarım onun etrafında sıkışıyor.

Saniyeler mi yoksa dakikalar mı geçtiğini bilmiyorum ama başımı çevirmeyi ancak Fox'un sikinin dibini hâlâ kavrayan yumruğumdan ılık, ıslak bir sıvı damladığını hissettiğimde başarabiliyorum. Gözlerim elimden Morgan'ın hâlâ sikini emen dudaklarına kayıyor ve onun şişmiş ağzından sızıp tenime damlamasını izliyorum.

Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim, izlediğim pornolarda bile. Aletim sanki görünmez bir el onu sağıyormuş gibi tekrar zıplıyor ve titrek bir nefes veriyorum. Birkaç dakika sonra Fox, Morgan'ı yavaşça sikinden uzaklaştırıyor.

Başımı kaldırdığımda otomatik olarak ona olan bağlılığımı gevşetiyorum. "Son damlasına kadar," diyor ona, kelimeler bir emir gibi.

Morgan ağzı elimin olduğu yere döndüğünde hiç tereddüt etmiyor. Fox'un salıverilmesini kucaklıyor, hem onun hala sert olan uzunluğunu hem de elimi temizliyor, Fox saçlarını sevgiyle kulağının arkasına sıkıştırırken mırıldanıyor ve inliyor.

Morgan başını çevirip gözlerimle buluştuğunda, hırpalanmış dudaklarına ve kırmızı yanaklarına rağmen gülümsüyordu. Ona yarı gülümsüyorum, az önce yaptığımız şeye tam olarak inanamıyorum.

Birkaç kez daha yaladıktan ve elime kısa bir öpücük kondurduktan sonra Fox çenesini ona doğru çeviriyor. "Aferin kızıma," diye övüyor yanaklarını avuçlayarak.

Birbirlerine odaklandıklarında hareketsiz kalırlar. Kız ona başını sallayana kadar gözünü kırpmıyor, iyi olduğundan emin olmak için sessiz ve şefkatli bir kontrol. Midem bulanıyor ve kafamdan aşağı inmeye devam ederken içimi bir özlem dolduruyor. Bu öyle bir özlem ki, ilk kez böyle bir şeye sahip olmayı, beni birbirlerini sevdikleri kadar seven ve önemseyen birine sahip olmayı dilememe neden oluyor.

Uzaklaşmaya başlıyorum ama daha fazla ilerleyemeden Fox'un eli bileğimi kavıyor. Gözleriyle karşılaştığımda, onları buz gibi bulmayı ya da yüzünde o lanet olası nötr ifadeyi görmeyi bekliyorum ama öyle olmuyor.

Bakışları araştırmacı, yumuşak. Az önce Morgan'a gösterdiği şefkatin bir benzerini şimdi bana gösteriyor. "İyi misin?" diye soruyor.

Sorusu karşısında kalbim göğsümde duracak gibi oluyor. Bu gerçek, samimi bir soru, bir emir ya da huysuz bir havlama değil. Bunun yerine, nazık ve neredeyse emin değil, sanki olmadığımı söyleyeceğimden ve işleri çok ileri götürdüğümüzden korkuyor.

Ama yapmadık, çünkü ben iyiyim. İyiden de öte. Harika hissediyorum. Ya da daha iyisi, uzun zamandır hissetmediğim kadar hafif hissediyorum, sanki bu yapmam gereken bir şeymiş, deneyimlemem gereken bir şeymiş gibi.

"Ben iyiyim." Daha fazlasını söyleyebileceğimi ama buna gerek olmadığını bilerek nefes veriyorum.

Fox bileğimi bırakmadan önce bir süre daha tutuyor. "Güzel, çünkü daha yeni başlıyoruz."

Burun deliklerim alevleniyor ve aletim, eşofmanımın içinde yaptığım dağınıklığa karşı kıpırdanıyor. "Daha fazla mı?"

Fox kıkırdıyor, kollarımdaki tüyleri diken diken eden karanlık bir ses. Ama bu "daha"nın ne olacağını merak ettiğimi de inkâr edemem. "Evet. Ama önce temizlenip yemek yemeliyiz."

Başını Fox'un kalçasına dayamış olan Morgan elimi sıkmak için uzanıyor. "Biftek sever misin?"

Dudaklarım bir çizgi haline geliyor ve kendimi tutmaya çalışıyorum ama kahkahayı patlatıyorum. Bu soru çok saçma, özellikle de onun çıplak hali Fox'un ayaklarının dibindeyken ve benim elim hâlâ onun yarı sertleşmiş sikinin yanındayken.

Morgan katılmadan önce bana bakıyor, boğuk kahkahası içimde bir şeyleri ısıtıyor, birkaç saat önce orada olan boşluğu dolduruyor. Dudaklarından kahkaha çıkmasa da Fox'un vücudunun eğlenceyle titreştiğini bile hissediyorum.

"Biftek severim," diyorum nefes almayı başardığımda.

Morgan sırtıyor. "Mükemmel. Eğer yapmasaydın, seni kar kümesinin içine atmak zorunda kalırdık."

Bir kahkaha daha atıyorum ve elini sıkıyorum, güzel bir akşam yemeği ve daha fazla sefahat vaadi etrafımızda kolayca asılı duruyor.

Bölüm 26

Tilki

Su ısıtıcısındaki suyu bir poşet papatya çayının üzerine boşaltıyorum. Morgan ve Nathan uyuyorlardı, yemekten kısa bir süre sonra yatmışlardı. Bu gece Nathan'ı başka nerelere götürebileceğimize bakmayı planlamıştım ama ikisinin de yorgunluğu hissediliyordu. Ben de çok yorgundum ama gece yarısından kısa bir süre sonra uyandım, dışarıda yağmaya devam eden kar yüzünden ev çok sessizdi.

Tekrar uyumaya çalıştım ama zihnim yarışmaya başladı. Karımla kucaklaşmayı ya da o dinlenirken vücudunu kendi zevkime göre kullanmayı sevsem de, karı en son bu sabah temizlemiştim. Bu yüzden kalkıp sessizce giyindikten sonra kışlık giysilerimi ve farımı takmak için çamurluğa gittim.

Neyse ki kar hafif bir sağanağa dönüşmüştü ve ön kapı ile yürüme yolundan büyük bir kısmını temizleyebildim. İşim bittiğinde vücudum yorgun düşmüştü ama zihnim hala çalışıyordu, bu da beni bir çift flanel pantolon ve uzun kollu pamuklu bir gömlek giydikten sonra mutfığa götürdü.

Mutfak masasına oturuyorum, çay poşetini yeşil bardağa daldırıp çıkararak suyun sarımsı bir renge dönüşmesini izliyorum. Oturma odasında Nathan'la yaşananlar aklımın bir köşesinde. Beklediğimden fazlasını yapmış, hatta o kadar ileri gitmişti ki bacağımın üzerinde kendini tatmin etmişti. Bu bana onun hakkında haklı olduğumu bir kez daha kanıtlamakla kalmadı, aynı zamanda beni etkiledi. Kendini konfor alanının dışına bu kadar çabuk itmeye ve eğlenmeye istekli olması hoşuma gitmişti.

Belki hormonları yatıştıktan sonra olanlardan pişmanlık duyar diye düşündüm. Ama temizlenip yemek yedikten sonra keyfi yerine gelmişti. Yemekte onu daha iyi tanıdık, geçmişini ve neden işten ayrıldığını öğrendik. Sonunda Morgan'la şakalaşmaya bile başladı; karımla birlikte attığı kahkahalar hâlâ kulaklarımda çınlıyor.

Nathan bana soru sormaya bile çalıştı, ancak çoğu fırtınayla ilgiliydi. Şerifin daha önce ne söylediğini ve hava durumuyla ilgili herhangi bir haber olup olmadığını öğrenmek istedi. Yoktu, hâlâ burada sıkışıp kalmıştık ve muhtemelen Noel'i ailesiyle birlikte geçiremeyeceğini tekrarladığımda yaşadığı hayal kırıklığını hissedebiliyordum.

Aklıma daha önce tam olarak düşünmediğim bir düşünce geldi: Nathan bu bayramı bizimle geçirecekti, onun için çok anlamlı görünen bir günü. Elbette Morgan ve ben Noel'i severiz ama bozduğu gelenek, güzel bir yemek ve bolca seks dışında bizim için sıradan bir gün. Nathan için durum farklı görünüyor. Ailesinin geleneklerini, hediye alıp almadıklarını ve hediye vermekten zevk alıp almadığını merak ediyorum.

"Um, hey."

Bakışlarımı Nathan'inkilere çevirdiğimde kalbim göğsümde çarpıyor. Yüzünde özür dileyen bir ifadeyle bana bakıyor.

Nefes alıyorum ve o fark etmeden yönümü yeniden bulmaya çalışıyorum. Yaklaştığını duymamış olmam hoşuma gitmedi. Etrafıma dikkat etmediğim nadirdir ve şu anda karşımda Noel hediyeleri alıp veren kişinin düşünceleriyle dikkatimin dağılmış olması beni rahatsız ediyor.

Ben bir şey söylemeyince öne doğru kararsız bir adım attı. Üstü çıplak ve daha önce giydiği eşofmanlar yıkandığı için benimkilerden bir çift giymiş. Birkaç beden büyükler, bu yüzden düşmemeleri için ince belinin etrafına sardı.

"Seni korkuttuysam özür dilerim;
uyuyamadım." "Uyumadın," diye yalan
söyledim.

Loş ışıktaki bir süre bana baktı. Kimseyi uyandırmak istemediğim için sadece mutfak lavabosunun üzerindeki ışığı açtım, böylece Nathan çoğunlukla karanlıkta kaldı ve sadece önden aydınlatıldı.

"İyi misin?" diye sorar.

Gözlerimi onunkilerden ayırmıyorum, ayağa kalkmadan önce çay poşetini bardağıma bırakıyorum. "Peki."

Nathan hareket etmiyor ama arkamı kolladığını hissedebiliyorum. Dolabın yanına geldiğimde başımı ona doğru çeviriyorum. "Çay sever misin?"

Bana göz kırpmıyor, gözleri artık daha berrak ve akli başında. "Çok fazla içtiğimi söyleyemem. Ama kulağa hoş geliyor."

Onun için kırmızı bir kupa ve ardından bir poşet papatya getiriyorum. Su ısıtıcısında su hâlâ sıcak, bu yüzden mutfak masasına tekrar yaklaşmadan önce torbanın üzerine döküyorum. Nathan'ın oturmuş olması beni şaşırtıyor. Ama beni asıl şaşırtan bu değil; masanın başındaki koltuğu seçmiş olması ve böylece karşımda değil de bana yakın oturuyor olması.

Tepki vermemek için yüz hatlarımı düzeltiyorum ve tekrar yerime geçmeden önce bardağı onun önüne koyuyorum. Birkaç dakika boyunca Nathan ve ben sessizlik içinde çaylarımızı yudumluyoruz. Nefes alışının sesi ve sandalyesinde kayarken çıkardığı tahta gıcirtısı beni daha da geriyor. Bu Nathan'ın suçu da değil. Sanırım zihnim bugün olan her şeyi ve onunla birlikte olmanın getirdiği beklenmedik duyguları yakalamaya çalışıyor - bunların hepsi dikkatimin dağılmasına neden oldu.

Nathan'ın sesi düşüncelerimi yarıp geçiyor. "Çay için teşekkür ederim." Gözlerimi fincanımdan kaldırıp başımı sallayarak cevap veriyorum.

Dudağının kenarı seğiriyor. "Konuşmayı *gerçekten* o kadar sevmiyorsun, değil mi?"

"Daha önce de söylediğim gibi, ihtiyacım olduğunda konuşurum."

Sözlerimin ima ettiği acı Nathan'ın yüzünde parlıyor ve çenemi sıkıyorum. Onu incitmiş olmak hoşuma gitmiyor ama bunu düzeltmek için ne söyleyeceğimi bilemiyorum. Ben böyleyim işte.

Bir başka garip andan sonra Nathan ayağa kalkmak için hamle yapıyor. Dürtüyle elim dışarı fırlıyor ve bileğini sarıyor, parmaklarım hafifçe nabzının attığı noktaya bastırıyor.

"Kal."

Nathan'ın emin olmayan gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben de gözlerinin arasından sessiz bir özür geçirerek teması sürdürüyorum. Seçeneklerini düşünmesini izliyorum, sonunda yerine oturmadan önce gözlerinin toprak tonlarında kırılmanlık birikiyor.

Eğer izin verseydim rahat bir nefes alırdım ama yutkunuyorum. Bileğini nazıkçe bırakıyorum, parmaklarımı elinin üstünde gezdiriyorum. Nazik okşamadan nasıl ürperdiğini ya da tepkisini gizlemek istercesine boğazını nasıl temizlediğini kaçırmıyorum.

"Ordudaydım." Sandalyemde arkama yaslanırken itiraf ağzımdan döküldü. Söylemeyi düşünebildiğim tek şey buydu. Bu aynı zamanda beni biraz daha anlamasına yardımcı olmak için bir tür teklif. Yine de bir parçam neden bunu yapmak zorunda hissettiğimi merak ediyor.

Nathan sözlerimi özümserken durgunlaşıyor. Sonra omuzlarındaki gerginlik biraz olsun dağılıyor ve sandalyesine geri yaslanıyor. "Morgan'ın bunu söylediğini hatırlıyorum. Afganistan mı?"

Doğru ya. Ona daha önce bahsettiğini unutmuşum. "Evet. On sekiz yaşında piyadeydim, sonra Özel Kuvvetlere geçtim."

"İtiraf edeyim, ordu hakkında pek bir şey bilmiyorum. Ama kulağa etkileyici geliyor."

Çay poşetimin ipini parmaklıyorum ama onunla göz temasını kesmiyorum. Etkileyici olduğu düşünülüyor ama benim için bu sadece geçmişimin bir parçası. "Bu bir iş," diye belirtiyorum.

Dudaklarında nazik bir gülümseme beliriyor. "Sessiz ve alçakgönüllü." Ona ters ters bakıyorum ve o da kıkırdıyor. "Emekli mi oldun yani?"

Soru karşısında dizim sızlıyor. "Bir görev sırasında yaralandı." Nathan'ın kaşları endişeyle çatılıyor. "Kötü mü?"

"Dize şarapnel parçası."

Başını sallıyor, bardağının kenarına vuruyor. Daha fazlasını sormak istediğini ama korktuğunu anlayabiliyorum, bu yüzden ona bir kemik atıyorum.

"Sonunda şanslıydım," diyorum ama ona vereceğim tek şey bu. Olan oldu ve bunun hakkında tekrar tekrar konuşmak olanları değiştirmeyecek. Ayrıca Morgan'dan başka insanlarla geçmekten hoşlanmadığım bölgelere girmeye başlıyorum. Gabriel ile geçmişimin çoğunu paylaşmadım bile. -Ayrılma sebeplerinden biri de bu.

"Bu ne kadar önceydi?" "On yıl önce."

Nathan başını yana eğiyor. "Kaç yaşındaydın?" "Yirmi beş."

Nathan tekrar duraksıyor, dudaklarını ayırmadan önce kelimeleri dikkatlice düşünüyor. "Ama şimdi iyisin, değil mi?" Sorusu yumuşak, arkasında daha derin bir soru var. Bana sadece dizimi sormadığını söyleyen bir soru.

"Çoğu gün." Cevabımın dürüstlüğü yüzünde bir sempati parıltısı yaratıyor ve bana neden bazı şeyleri kendime saklama eğiliminde olduğumu hatırlatıyor.

Muhtemelen enerjimdeki değişimi hisseden Nathan yüz ifadesini nazik bir gülümsemeyle aydınlatıyor. "Yine de merak ediyorum. Nasıl oluyor da bir zamanlar

Özel Kuvvetler'de oduncu olmaya mı karar verdin?"

"Oduncu," diye düzeltiyorum, bu geçiş için minnettarım. "Doğru. Oduncu."

"Morgan yapıyor. Bahsettiği gibi, ormancılık diploması var ve bu onun tutkularından biri."

"Beğenmedin mi?"

Karımla yaşadığım hayatı düşünüyorum, bana ailesi olmayan bir ucube dediği için dangalak bir çocuğun taşaklarına vurduğu andan beri sevdiğim ve sevdiğim tek kadın. Bu anı bugün bile kalbimi genişletiyor. "Hoşuma gidiyor. Bu bir iş."

"Bu hiç inandırıcı değildi."

"Yedi yıl boyunca bana ve orduya katlandıktan sonra sevdiği bir şeyi yapmayı hak ediyor."

Nathan bardağının kenarına tekrar vuruyor. "Yani bu işi onun için mi yapıyorsun?"

"Evet. Ama benim için de." Ve bu gerçek. "Ormanı seviyorum. Fiziksel emeği ve gezegen için yaptığımız işleri seviyorum. Onun tutkusu benim tutkum oldu."

Nathan ikna olmuş gibi görünmese de başını sallıyor. İkna olmak zorunda olduğundan değil ve yaptığımız işe olan sevgimi tam olarak satmadığım için nedenini anlıyorum. Ama bu işten zevk alıyorum, sadece fiziksel olarak kayıt tutmak değil, işin sahibi biz olduğumuz için arka planda da çok fazla zihinsel çalışma gerektiriyor.

Eşimle birlikte rakamları yönetiyor, evrak işlerini yapıyor, devlet sözleşmeleri üzerinde çalışıyor ve çalışanları yönetiyorum. Bunu birlikte yapmamızı da seviyorum. Morgan'ın yıllar içinde inşa ettiğimiz şeyle ne kadar gurur duyduğunu görmek beni mutlu ediyor ve o da diplomasını kullanabiliyor. Bana kalırsa, bu işi emekli olmaya karar verdiğimiz güne kadar ya da Morgan bırakmak isteyene kadar yapacağız, ki bunun olacağını hiç sanmıyorum.

"Belki kar durursa Morgan'la bana öğretirsiniz."

Sörf ve sahile olan sevgisi göz önüne alındığında ne öğrenmek istediğini merak ederek kaşlarımı kaldırıyorum.

"Neyi öğreteyim?" diye sordum. "Odun kesmeyi."

Nathan'ı incelerken kaşlarım havada kalıyor. Kumsalı sevdiğini bildiğimi göz ardı edersem, balta sallarkenki görüntüsü hoşuma gidiyor. Çekici bir adam, güçlü biri ve çenesinde büyüyen kirli sakallarıyla benim ve bizimle çalışan diğer pasaklı adamların arasına hemen uyum sağlayabilir.

"İstemiyorsan sorun değil," diyor Nathan.

Sessizliğimi hayır olarak algıladığı için kendimi kötü hissederek başımı sallıyorum. "İstersen sana gösterebiliriz."

Küçük sırtışı geri döndü. "Bu güzel olurdu."

Mutfak tekrar sessizleşiyor ve neredeyse boş olan kupamı itiyorum, kendimi öncekinden daha uyanık hissediyorum. Sessizlikte, bir sonraki adımda ne söyleyeceğimi ya da bir şey söylemem gerekip gerekmediğini tartışıyorum. Ama Nathan bir kez daha, sanki konuşmamak onu endişelendiriyormuş gibi ölü havayı dolduruyor.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Sorusu emin değil ve utangaç bir şekilde çenesini ovuşturmasından soruyu geri almak istediğini anlıyorum. Ama başımla izin veriyorum ve o sormadan önce devam etmesi için elimle bir işaret yapıyorum.

Parmakları bardağının etrafında esniyor. "Sanırım bu gerçekten bir soru değil, ama bu öğleden sonra..." Duraksarken bakışları ellerine düşüyor. "İlk kez... şey, ilk kez başka bir erkeğe böyle dokundum."

Gözlerinin benimkilerle buluşmasını bekliyorum. Bunu zaten biliyordum, ama bu konuda konuşmaya istekli olması içimde hissettiğim gerginliğin bir kısmını yatıştırdı.

"Şimdi nasıl hissediyorsun?" diye sordum.

Nathan sanki böyle bir yanıt vermemi beklemiyormuş gibi sandalyesinde daha dik oturuyor. "İyi, sanırım. Güzel. Ama kafam karıştı."

Anlamak için çenemi eğiyorum. "Böyle hissetmek sorun değil."

Nathan kendi bardağını itiyor. "Senin için nasıl bir his olduğunu söyleyebilir misin?" "İlk kez bir erkekle birlikte olduğumda mı?"

Başını sallıyor.

"Özgürleştirici."

Nathan bana bakıyor, bakışları sanki kafamdaki her düşünceyi ve duyguyu okumaya çalışıyormuş gibi yoğun. "Her zaman biliyor muydun?"

"Erkeklerden ve kadınlardan

hoşlandığımı mı?" Nathan tekrar

başını sallıyor.

"Gençliğimden beri, Morgan bunu yapmamın sorun olmadığını anlamama yardımcı oldu."

Dudaklarını sıcak bir gülümseme okşuyor, sanki bugün Morgan'la geçirdiği zamanı düşünüyormuş gibi. Bu beni düşündüğümden daha çok etkiliyor ve Morgan'ın yanında kendini güvende hissetmesine, Morgan'ın onun üzerinde benim üzerimde bıraktığı etkiyi bırakmasına seviniyorum. Birçok insanda olduğu gibi. Morgan'ı *Morgan* yapan da bu.

"Garip olan ne biliyor musun? Bunu hiç düşünmemiştim ta ki-" Gözlerime bakmadan önce parmak uçlarını masanın üzerinde gezdiriyor. "Ta ki seni görene kadar."

Kalbim göğsümde güm güm atıyor ve sanırım nefesim bir anlığına duruyor. Kabaca nefes veriyor ve başını kendine doğru sallıyor. "Üzgünüm, bu garipti. Sanırım bunu düşünmemeye hiç izin vermediğimi söylemeliyim. Ya da en azından hatırlayabildiğim kadarıyla."

Sertçe yutkunuyorum, boğazımdaki kaslar geriliyor. "Bazen gözümüzün önündekini ya da zaten bildiklerimizi görmezden geliriz çünkü gerçeği görmekten daha kolaydır."

Nathan bana üç kafam varmış gibi bakıyor.

"Ne?" Soruyorum.

Gergin bir kıkırdama çıkarıyor. "Sanırım senden böyle bir şey duyacağımı hiç düşünmemiştim."

"Çok konuşmuyor olmam, anlayışlı olamayacağım anlamına gelmez."

Ellerini kaldırdı. "Kötü anlamda söylemedim; hoşuma gitti." Bir süre sessiz kaldıktan sonra tekrar konuşuyor. "Kendimle ilgili böyle bir şeyi nasıl görmezden gelebildiğimi merak ederek beynimi zorluyorum. Hayatım boyunca bu kadar bastırılmış mıydım?"

"Buna senin için cevap verebileceğimi sanmıyorum, Nathan."

Sinirli bir şekilde çenesini kaşıyor. "Evet, biliyorum. Üzgünüm, bu yüzden uyuyamadım. Belki de bende bir sorun vardır diye düşünüp durdum, anlıyor musun?"

Başımı sallıyorum, çünkü biliyorum. Buna inanarak uzun yıllar geçirdim ve ancak durduğumda beni rahatsız eden karanlık fikir ve düşüncelerden kurtuldum. Sadece nefret dolu ve naif insanlar yüzünden sahip olduğum fikirler ve düşünceler.

Sandalyemi öne çekip Nathan'a daha yakın olmak için eğiliyorum. Beni ilgiyle izliyor ama gerilmiyor ya da uzaklaşmıyor.

"Gözlerini kapat," diyorum.

Gözlerini kırıştırıyor, boğazındaki düğüm sallanıyor. Yakınlığımdan dolayı gergin olduğunu biliyorum ama vücut dilinde uzaklaşmamı istediğini gösteren hiçbir şey yok. Hatta gözleri ağzıma kayıyor, dili sanki bir öpücük bekliyormuş gibi dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlıyor.

Gözleri benimkilerle buluşmak için geri döndüğünde, sonunda başını sallayıp gözlerini kapatıyor. "Nefes al, Nathan."

Hemen içine çekiyor ve ben de onun teslimiyetine nazikçe gülümsüyorum. "Şimdi nefesini dışarı ver."

Onu da yapıyor.

"Şimdi tekrar."

Omuzları düşene ve çenesi ağzını hafifçe ayıracak kadar gevşeyene kadar döngüyü birkaç kez daha tamamlamasını istiyorum.

"Şimdi benim için gözlerini aç."

Gözleri faltaşı gibi açıldı. Şimdi daha yumuşaklar, korkusu yerini meraka bıraktı, beni ve Morgan'ı birlikte izlediğinde ve yine ayaklarımın dibindeyken gördüğüm merakın aynısını. Elimi onun elinin üzerine koyuyorum ve nazikçe sıkıyorum, emredici bir tonda konuşmadan önce gözlerinin bana odaklandığından emin oluyorum.

"Senin hiçbir sorunun yok, Nathan." Elini daha sıkı sıkıyorum. "Hiçbir şey yok."

Bir nefes daha çekiyor ve bir an için çok ileri gittiğimden korkuyorum. Evet, daha önce de yakınlaştık ama bu şekilde değil. Bu daha büyük, daha derin bir şey. Üçümüz arasındaki bu şey devam etse de etmese de, hayatının geri kalanında yanında taşıyacağı bir an.

Elimi çekmeye çalışıyorum ama o elimi tutup hareketini durduruyor.

Nathan'ın gözlerini incelediğimde gözleri açık ve berrak, derinliklerinde ne olduğunu anlayamadığım bir duygu parlıyor. "Fox." Duraksıyor ve başparmağını bileğimdeki kalp dövmesinin üzerinde gezdiriyor. Bunu yaptığının farkında mı bilmiyorum ama bu hareket şefkatli ve tatlı. "Beni öpecek misin?"

Damarlarımda kan dolaşüyor ve vücudum sanki canlı bir kabloya dönüşmüş gibi hissediyorum. Bir anlığına, neredeyse isteğini yerine getiriyorum, onu tatma arzusu neredeyse galip geliyor. Ama bu kadar kolay pes etmek benim doğamda yok.

"Hayır, Nathan." Yüzü düşüyor ve tahmin ettiğim gibi arkasına yaslanıyor, ama şimdi onu durduran benim. "Ama beni öpebilirsin."

Gözleri fal taşı gibi açılıyor ama tepkisi kısa sürüyor. Ben onun hareketini tam olarak algılayamadan Nathan'ın dudakları dudaklarıma yapışıyor ve taze kokusu etrafımı sarıyor.

Buna ihtiyacı olduğunu bilerek olmasına izin verdim. Şu anda liderliği ele geçirmesi ve ona açıldığımı hissetmesi gerekiyor. Dili dudaklarımın kenarını zorluyor, içeri girmek için yalvarıyor, ben de izin veriyorum. Dudakları baskın, sert ve tadı naneli, bu da bana buraya gelmeden önce dişlerini fırçaladığını söylüyor, belki de bunun olmasını umduğunun bir işareti.

Bunun bilgisi içimde bir düğmeyi çeviriyor. Önceki tüm düşüncelerim zihnimden çıkıyor ve onun yerine en başta bizim için iyi bir ortak olabileceğini hissetmemin nedenleriyle doluyor. Şu anda ondan ve içimdeki o duygudan başka bir şey düşünmeme gerek yok.

Elim boynunun arkasına kenetleniyor ve parmaklarım oradaki kaslara gömülürken Nathan inliyor. Kavrayışımı sıkılaştırıyorum, tüm kontrolü elime alıyorum.

Öpücük. İçgüdüsel olarak anlıyor, liderliği teslim ediyor. Ağzı açılıyor ve o daha da yaklaşırken dilini kendime çekiyorum.

Dürtüyle hareket ederek, neredeyse kucağıma gelene kadar onu kendime doğru çekiyorum. Tereddüt etmiyor, aksine eli yanağıma kavlıyor, parmakları sakalımın arasından geçerek bizi daha da yakınlaştırıyor, ta ki vücutlarımız mükemmel yapboz parçaları gibi birbirine oturana kadar.

Göğsüm sıkışıyor ve onu itiyorum, daha sert öpüyorum, onu içime çekiyorum ve sonunda kendimi geri çekilmeye zorlamadan önce bu anı hafızama kazıyorum. Bunun daha ileri gitmesini istiyorum ama aynı zamanda durmasına da ihtiyacım var. Ben istediğim için ya da Nathan'ın istemediğini düşündüğüm için değil, Morgan'ın burada bizimle olması gerektiği için. İlk öpücüğümüzü kaçırdığı için zaten üzgün olacak ve ben asla karım olmadan oynamam. Birlikte çalışma şeklimiz bu.

Nefes almak için bir an duruyoruz, Nathan'ın eli hâlâ sakalımın kıllarını kavlıyor ve parmaklarını hâlâ boynunun arkasını tutuyor. Gözlerimiz buluşuyor, ikimizin de ağzı şişmiş ve göğsü hala kabarıyor.

Nathan'ın ağzı bir şey söylemek için açılıyor ama kısa bir öpücükle onu susturuyorum. "Bu sana da yanlış geldi mi?"

Nathan başını sallar. "Hayır." Elini omzuma atıyor ve dudaklarında bir gülümseme belirliyor. "Doğru hissettirdi."

Cevabı göğsümü doldururken geri çekilip ayağa kalkıyorum. Bir an kafası karışıyor ama sonra beni takip etmesi için elimle işaret ediyorum.

"Nereye gidiyoruz?"

"Yatağa." Nathan'ın yüzü incinmiş ve şaşkın bir ifadeye bürünüyor ve düşünceleri çılgına dönmeden çenesini tutuyorum. "Karım muhtemelen biz olmadan üşüyordur, sence de öyle değil mi?"

Hüznü, baharda tomurcuklanan bir yaprak gibi yaramazlığa dönüşüyor. "Evet, muhtemelen haklısın."

Gözlerimin kenarları kırışıyor ve yanağına dokunuyorum. "Ben her zaman haklıyım, Nathan."

fivgSvc

LANET OLSUN, HARIKA HISSEDIYORUM. Sadece hayatımın en iyi öpüşmelerinden birini yaşadığım için değil, hala dudaklarımda karıncalanıyor ve dilimde kalıyor, ama sonunda kendime izin verdiğim için... *kendim* olduğum için.

Gülmek, ağlamak ya da belki her ikisini de yapmak istiyorum. Çünkü kendimi tanıdığımı sanıyordum. Kim olduğumu anladığımı ve bunu sorun etmediğimi sanıyordum. Ta ki şimdiye kadar.

Şimdi... şimdi tamamen farklı ama yine de aynı hissediyorum. Ben Nathan Two Point'im. Hepsi Fox ve Morgan sayesinde.

Kapalı yatak odasının kapısına ulaştığımızda Fox sessizce, "Nathan," diyor.

Arkasında durduğumda adımları söyleme şekli tüylerimi diken diken ediyor. Koridorda ışık yanmıyor, bu yüzden onu iyi göremiyorum.

-En çok da uzun boyunun hatlarını. Ama onun baskın doğası beni ürpertiyor ve boynumdaki parmaklarının hayali dokunuşu sanki derim bana tekrar böyle dokunması için yalvarıyormuş gibi kaşınıyor.

"Evet?" Ben soruyorum.

Fox öne doğru küçük bir adım atıyor, böylece dudakları kulağımın kabuğuna değiyor. Onun yakınlığı karşısında nefesim boğazımda düğümleniyor ve uyarılma hissi bedenimi ısıtıyor. Burnunu hassas tenimde gezdiriyor, bunu yaparken sakalı beni gıcıklıyor. "Bunu ne kadar ileri götürmek istiyorsun?"

Ellerim yanlarımda esniyor, uzanıp ona dokunmak, tenini tenimin altında daha fazla hissetmek istiyorum. Dövmelerinin izini sürmek ve onun güçlü ama yumuşak hatlarını öğrenmek için.

Yutkunuyorum. "Bunu ne kadar ileri götürmek istiyorsun?"

Alçak ve sessiz bir kıkırdama kulağımı okşuyor ve şeytani sestem, pek çok kirli şey vaat eden sestem sikim seğiriyor. "Bunu mümkün olduğunu düşündüğünden daha ileri götüreceğim, Nathan." Kulağımı ısırıyor ve vücudum titriyor.

Dün gördüğüm mekanizmayı düşünüyorum ve beni ona bağlayıp bağlamayacağını merak ediyorum. Bu şekilde bağlanmak benim için bir başka ilk olacaktı ve kendime neler yapmama izin vereceğimi, onun için, Morgan için nereye kadar gidebileceğimi düşünmek güzel ama korkutucu bir düşünce. Ama artık bunların hiçbirinin yanlış olduğunu düşünecek gücü kendimde bulamıyorum.

Fox şakacı bir şekilde kulağımı ısırıyor ama bu sefer ısırığı daha sert. Nefesim kesiliyor ve otomatik olarak kalçalarımı öne doğru itiyorum, kasıklarım onunkilerle birleşiyor. O sert, çok sert ve şimdi tek hayal edebildiğim bu koridorda dizlerimin üzerine çökmek, dövme eli elinin saçlarını kavraması ve fiziksel olarak daha fazla dayanamayana kadar ona dayanmamı sağlaması.

"Bunu istiyor musun, Nathan?"

Kulaklarıma kan hücum ediyor ve konuşurken aynı anda başımı sallıyorum. "Anlıyorum."

Göğsünden alçak bir homurtu yükseliyor, cevap veren bir memnuniyet mırıltısı. "Birlikte karımın kendini iyi hissetmesini sağlayacağız. Anladın mı?"

Düşüncelerim dizlerimin üstündeki benden dört ayak üstündeki Morgan'a kayıyor, dolgun kıcı havada, sikim o güzel amcığa girip çıkıyor. Aletim çeliğe dönüşüyor ve dudaklarımı yalıyorum. "Anlıyorum."

Geri çekiliyor, yapmayı sevdiğini keşfettiğim gibi parmaklarıyla çenemi tutuyor. Gözlerim karanlığa o konuşurken dudaklarını görebileceğim kadar alıştı. "Kurdunun ortaya çıkışını görmek istiyorum, Nathan. Karım senin için yalvarsın."

Çenemi kavradığı yerden kaldırıp omuzlarımı geriye atıyorum. "Benim kurdum mu?" Merakla soruyorum.

Başını öne eğiyor ve dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor. Bedenim onunkinin içinde erimek, mutfakta yaptığım gibi onu tekrar tatmak istiyor ama bunu yapamadan geri çekiliyor.

Fox hevesime kıkırdıyor ama parmaklarını çenemden çekmiyor. "Bırak baskın içgüdülerin seni yönlendirsin. Güven bana, kuzum bunu kaldırabilir."

Geri çekiliyor ve kapıyı iterek açıyor, böylece içerideki ateşin ışığı onu parlatıyor. Gözleri sessizce bana son soruyu sorarken dudaklarındaki küçük sinsi sırıtiş artık görülebiliyor: *Bunu istiyor musun?*

Kapıyı iterek açıyorum, bakışlarım Morgan'ın yatakta uyuyan ve tamamen çıplak halini buluyor.

Evet, bunu istiyorum.

Bölüm 28

Morgan

Kumsalın çok güzel bir yanı var. Uzun zamandır gitmemiştim, en azından bir okyanus plajına. Starlight Haven'daki göl plajı güzel ama özel bir plaja gitmediğimiz ya da sandalye kullanmadığımız sürece güneşlenmek için fazla kayalık.

Ama burada, Nathan'ın bizi götürdüğü yerde, kum sıcak ve bedenim de öyle. Çok sıcak.

"Yaz gibi kokuyorsun," diyor Nathan'ın nefesli sesi kulağımda, dudakları boynumun hassas derisini emmeden önce. Koyu renk saçları burnumu gıdıklıyor ve temiz kokusunu içime çekiyorum, bacağıma kalçasına dolayarak amımı ereksiyonuna sürtebiliyorum. İnliyor ve ben de tekrar yapıyorum, bana karşı büyüdüğünü hissediyorum.

Aleti güzelmiş. Kocamınki kadar kalın değil ama uzun ve ucu hafif kavisli. Bu mükemmel.

Nathan boynumu emiyor, kesinlikle bir iz bırakıyor ve daha fazla sürtünme arayışıyla ona doğru eğiliyorum. Kulağıma gelen derin bir kıkırdama beni gülümsetiyor.

"Çok muhtaçsın kuzum."

Fox'un sıcak vücudu arkamdan bana yaslanıyor, kalın ereksiyonu kıcımlı dürttüğünde kum altımızda hareket ediyor.

"Fox," diye inliyorum, kalçalarım önce Nathan'a, sonra da kocama doğru sallanıyor. İkisi de çok sıcak ve çok sert, uysal ve istekli bedenime karşı erimiş çelik gibiler.

İkisinin de sikini içimde istiyorum. Ne kadar farklı olduklarını hissetmek ve beni birlikte geri dönüşü olmayan bir noktaya getirmelerini istiyorum. Umurumda değil.

Sahilde olduğumuzu ya da insanların bizi görebileceğini düşünürsek, onlara ihtiyacım var ve şimdi ihtiyacım var.

"Gözlerini aç Morgan," diye emrediyor Fox kulağıma karşı.

Gözlerim kapalı mı? Kumsalı, dalgaları, kumu görüyorum.

"Morgan," diyor Fox tekrar, eli kığımın kıvrımından aşağı kayıyor, artık çıplak hale gelen kığımın. Mayo giydiğimi sanıyordum.

Fox parmağıyla arka giriş halkamın etrafında dönüyor ve ben inliyorum. Başparmağının ucu içeri girdiğinde, kalçalarımı şaşkınlıkla Nathan'a doğru fırlatıyorum.

"Gözlerini aç, yoksa gösteri boyunca uyuyacaksın," diye mırıldanıyor Fox. "Sana ne yaptığımızı hatırlamanı tercih ederim."

Uyuyor musun? Rüya mı görüyorum?

Fox parmağını çekip kığımın yuvarlak küresine vuruyor. Sıcıyorum, gözlerim yatak odamızın loş ışığıyla buluşmak için açılıyor.

"Yaşayanlar diyarına hoş geldiniz," diyor Nathan.

Gözlerimi birkaç kez kırıştırıyorum, beynim uyanıyor ve gözlerim çevreme alışıyor. Kumsalda olmayabilirim ama yatak odamda, pelüş bir kral yatakta olmanın daha iyi olduğunu iddia edebilirim. Kum yok, seyirci yok ve tüm dikkatlerini bana veren çok tahrik olmuş iki adamın arasına sıkışmış durumdayım.

"Bu iyi mi?" Nathan boğazımı yalayıp emerken çıplak göğüslerime doğru ilerliyor.

Meme ucuma ulaşp halkayı dişleriyle hafifçe çekerken evet diye inliyorum. Fox'un göğsü sırtıma çarpıyor, başımı çevirip dudaklarını dudaklarıma bastırdığımda eli hâlâ kığımın okşuyor. Açık biraz garip, ama onun için ayrılıyorum ve dili, ben tamamen uyanık ve planladıkları her şeye hazır olana kadar tembelce benimkini okşuyor.

Fox yanağımı okşuyor ve ben de gözlerimi açıp onunla buluşuyorum. Bakışlarında farklı bir şey var - uzun zamandır olmadığı kadar yumuşak, hafif. "Nathan ve ben bir anlaşmaya vardık," diyor.

"Oh?" Ben soruyorum. "Ne hakkında?"

Fox kendini benden kurtarıyor ve Nathan'ı göğsümden çekebilmek için yataktaki pozisyonunu değiştiriyor. Adam sıkıntıyla inliyor ama daha fazla itiraz edemedi Fox dudaklarını Nathan'ın kollarının üzerine yapıştırıyor. Sırt üstü uzanıp iki adamın öpüşmesini izlerken kalbim göğsümden çarpıyor. Görünüşe göre uyku, bir anlaşmadan daha fazlasını kaçırmama neden olmuştu.

Fox, Nathan'ın nasıl sevdiğini çok iyi biliyormuşçasına onun ağzını alıp domine ederken midem sıkışıyor ve aklımdan tahrik akıyor.

ve öpülmeye ihtiyacı var. Ayrıca Nathan'ın bir kar yığınının içinde bulunduğumuz adam olmadığını düşünmeden edemiyorum. Çünkü bu adam hareketlerinde kendinden emin ve kendinden emin, Fox'un ihtiyaç duyduğu şekilde kontrol sahibi olmasına izin veriyor.

Ellerimden birini göğsüme götürürken dudaklarımı ıslatıyorum, diğer elim bacaklarımın arasında gezinirken sert meme ucumu parmaklarımın arasında yuvarlıyorum.

Eğer izin verselerdi, güneş doğana kadar öpüşmelerini izleyebilirdim. Birlikte çok güzeller. Fox'un uzun sarı saçları, diğer adamın yanağındaki güçlü dövme eli, Nathan'inkine karşı sakallı dudakları. Ve Nathan'ın kendisi, birçok yönden Fox'un tam tersi. Ama aynı zamanda kendi başına güçlü ve erkeksi, yine de tatlılığı daha nazik hareketlerinde ve Fox'un inatçı vuruşlarına ve dokunuşlarına boyun eğme biçiminde ortaya çıkıyor.

Parmaklarım klitorisimin üstündeki hassas deriyi okşuyor, ama sıkı sinir demetine dokunamadan bir el bileğimi sararak beni durduruyor. Gözlerim kapalı olsaydı, en azından elin yumuşaklığını hissedene kadar bunun Fox olduğunu düşünebilirdim.

Gözlerim Nathan'inkilerle buluşuyor, dudakları Fox'un acımasız öpücüğüyle şişmiş ve ıslanmış. "Kendine dokunabileceğini söylemiş miydik?" diye soruyor.

Kaşları havaya kalkıyor ama Nathan tereddüt etmiyor, kahverengi gözleri öncekinden daha koyu. "Hayır, yapmadın."

"O zaman sen neden buradasın?"

Fox, Nathan'ın sorusu karşısında tatmin olmuş gibi bir ses çıkarıyor ve midemde kelebekler uçuşuyor. "Özür dilerim."

Nathan başını yana eğiyor. "Öyle mi?"

Bir sonraki hamlemi düşünüyorum. Öyle olduğumu söyleyebilirim ama Fox bunu anlayacaktır. Nathan anlamayabilir ama dürüst olursam şansım daha yüksek. Ayrıca böylesi daha eğlenceli. "Hayır." Sırıttıyorum.

Fox kıkırdıyor ve ağzını Nathan'ın kulağına yaklaştırıyor. "Bence küçük fahişemiz bunun için cezalandırılmayı hak ediyor, sence de öyle değil mi?"

Fox'un sözleri içimi ısıtıp beni kıvrandırırken amımdan daha fazla uyarılma sızıyor. İçten içe neşeleniyorum çünkü sırada ne olduğunu biliyorum: İkisi de beni *birlikte* kullanacaklar. Ve şimdi birbirlerine alışmaya başladılar, bu da saunadan çok daha farklı olacağı anlamına geliyor. Çok farklı.

Odağım Nathan'da kalırken meme uçlarım acıyla geriliyor. Bu durumun beni ne kadar tahrik ettiğini gördüğünde dudakları yukarı kalkıyor ve ona başımı sallayarak aradığını düşündüğüm son izni veriyorum, bunu istediğimi bilmesini sağlıyorum. Onu ve Fox'u bu şekilde birlikte istiyorum.

Ne kadar olduğu hakkında hiçbir fikri yok. Daha önce oturma odasında geçirdiğimiz zaman ve ardından akşam yemeğindeki rahat ve hafif konuşmalarımız bunu benim için doğruladı. Kollarında uykuya dalmadan önce Fox'a da söylemiştim, bu yüzden ben hâlâ rüya görürken Nathan'ın bana dokunmasına izin verdiğini biliyorum.

"Evet." Nathan'ın sırtışı genişliyor. "Bence cezalandırılması gerekiyor."

Fox, Nathan'a bir şeyler fısıldıyor ve geri çekildiğinde, dudaklarının köşelerini çekiştiren küçük karanlık sırtışı ya da Nathan ona hayatının en güzel Noel hediyesini vermiş gibi yataktan kalkışını kaçırmıyorum.

"Morgan, güvenli kelimenedir?" Nathan dizlerinin üzerinde geriye yaslanırken soruyor, göğsündeki kaslar gerildikçe geriliyor.

Kalbim sıkışıyor ve düşük karnımda sıcaklık çiçek açıyor. Acaba Fox ona bunu sormasını söyledi mi? Güvenli kelimem olsa da, Fox sınırlarımı biliyor ve hiç kullanmak zorunda kalmadım. Neyse ki geçmişteki partnerlerimizden hiçbirine karşı da kullanmak zorunda kalmadım. Ama bunun Nathan'ı keşfederken daha güvende hissettireceğini biliyorum.

"Tek boynuzlu at," diyorum.

Nathan kıkırdar. "Bunu unutmayacağım."

Dudaklarım küçük bir gülümsemeyle birbirine yapışıyor ve sonra Nathan vücudu benimkiyle aynı hizaya gelene kadar üzerimde sürünüyor. Beni öpecekmiş gibi eğiliyor ama onun yerine bir tutam saçını kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Bunu daha önce hiç yapmadım Morgan. Durmamı istersen lütfen söyle."

Başımı sallayarak onaylıyorum, onun ilgisi bir kez daha göğsümü dolduruyor ve Fox'un bizim için olabileceğini düşündüğü her şeyi doğruluyor. Bu aynı zamanda daha önce hissettiğim tereddütü de pencereden dışarı gönderiyor. Nathan'ı çok az tanıyoruz ama yine de ona şimdiden aşık olduğumu kalbimin derinliklerinde hissediyorum, hem de kocam dışında kimseye aşık olmadığımı kadar hızlı. Ve Fox'u onunla izlerken, nasıl öpüştüklerini. Sanırım o da öyle.

"Bana en kötüsünü ver." Gülümsüyorum.

Dudaklarını yalıyor ve gözlerini kapatıyor. Tekrar açtığında, bunu söylediğime pişman olup olmayacağını merak ediyorum.

Morgan

FOX yatağa doğru hızlı adımlarla yürürken "ONU KÖR ET" diyor. Tişörtünü çıkarmış ama eşofmanlarını çıkarmamış ve ateşin onu aydınlatmasıyla, dövmeli teni ve güçlü kasları boyunca dans eden turuncu parıltıyla tıpkı adaşı gibi görünüyor.

İri bir adam olabilir ama her hareketi kolay görünür. Ayaklarının üzerinde her zaman bir hafiflik vardı, Özel Kuvvetler'de geçirdiği zamandan sonra daha da fazla - ve bu onu olduğu gibi büyük bir avcı yapıyor. Benim avcım. Benim kurnaz, sapık, şefkatli ve güzel avcım.

Vücudum şehvetle ağırlaşıyor ve Nathan bedenimden kayarken dudaklarımdan bir inilti süzülüyor. Pantolonunun içinden çıkan sikinin sıcaklığının hassas tenimde gezindiğini hissediyorum, ta ki o çekilip kalçalarının üzerine oturana kadar. İki adam sesimi duymazdan geliyor ve Fox, Nathan'a siyah ipek bir göz bağı uzatıyor. Parmaklarının birbirine değmesini ve gözlerinin buluşmasını, dünyanın duyamayacağı kelimelerin aralarında tekrar geçmesini özlemiyorum.

Bu bir görüntü.

Onlar beni istedikleri gibi kullanırken ben gözlerim bağlı oynamaya devam edeceğim.

Nathan tekrar üzerime tırmanıyor ve onun sormasına gerek kalmadan başımı kaldırıyorum. Gülümsüyor, gözleri şimdi daha sert ve soğuk ama yine de minimal teklifimden memnun. Göz bağını gözlerimin etrafına bağlıyor ve sonra göremediğimden emin olmak için test ediyor. İşi bittiğinde bedenimi terk ediyor ama şikâyet edecek vaktim yok. İki el beni ayak bileklerimden tutup yatağın kenarına doğru çekiyor.

Ani hareket karşısında ciyaklıyorum ve Nathan kıkırdıyor. "Bu sesi seviyorum," diyor.

"Bunu çok duyacaksın," diye cevap veriyor Fox huysuzca.

"Sadece iyi bir şeyse." İki adam da bu sözüm karşısında sessizleşiyor ve ben de ağırbaşlı bir şekilde gülümsüyorum. Havadaki enerji yoğunlaşıyor ve bu yorumun yanıma kâr kalmayacağını biliyorum. Ama bunu yapmamın sebebi buydu. Kurallara uyabilir ve onlar için iyi bir kuzu olabilirdim, ama bu yönümü sevsem de

şımarık olmayı da sever. Fox da yaramazlık terbiyecisi olmayı sever. "Bizi test mi ediyorsun, Morgan?" Fox tersliyor.

Göğsümde bir hava dalgası hissediyorum ve odanın içinde bir şaplak yankılanıyor. Ani acıyla haykırdım, göğsüm nasırlı bir avucun -Fox'un avucunun- kuvvetiyle yerinden oynadı. Kendime gelemeden diğer göğsüme, piercingimin tam üstüne vuruyor. Meme ucum o kadar sertleşiyor ki, duyumdan gözlerim sulanıyor ama ağlamamak için dilimi ısıırıyorum. Art arda gelen darbelerden sonra saldırı duruyor ve ben nefesimi tutarken göğsüm kabarıyor.

Fox, "Bence Morgan'ın ağzının ne işe yaradığına dair küçük bir hatırlatmaya ihtiyacı var," diyor.

"Aklında ne var?" Nathan kolayca cevap verir.

Fox sözlü olarak cevap vermiyor. Onun yerine bir hareket duyuyorum ve sanırım içlerinden biri odamızın bir köşesinde duran oyuncak sandığına doğru yürüyor. Beynim ne alacaklarını tahmin etmek için çalışmaya başlıyor ve aklıma birkaç şey geliyor.

Yumuşak ama sert parmaklar yanaklarıma bastırıp ağzımı O şeklinde açmaya zorladığında, ne olduğunu öğrenmek için hevesle açıyorum.

Nathan silikon tıkacı ağzıma sokmaya başlarken Fox kulağımın dibinde, "Veletler sikimizi alamaz," diyor. O olduğunu biliyorum çünkü hareketleri nazik ve elleri yumuşak.

Hangi tıkacı olduğunu anladığımda inliyorum. Sadece birkaç kez kullandığımız, çok yaramazlık yaptığım ya da Fox'un öğürme refleksimi test etmek istediği zamanlar için ayrılmış bir tıkacı.

Küçük bir top ya da kocamın tercih ettiği O-ring tıkacı yerine bana bir "derin boğaz tıkacı" verdiler. Karşı ucunda bir top bulunan penis şeklindeki küçük yapay penis beni sadece gerçek olmayan bir siki emmeye zorlamakla kalmayacak, aynı zamanda dudaklarım topun etrafında geniş kalacak. Rahatsız edici ve pis bir iş ama beni heyecanlandırıldığını inkâr edemem. Cezalandırılmayı seviyorum ve daha da fazlası, Fox'u ve şimdi de Nathan'ı memnun etmeyi seviyorum.

Sağlamlaştığında, Fox'un güçlü parmaklarının Nathan'ın doğru bağladığından emin olmak için kontrol ettiğini hissediyorum. Bu müdahaleden dolayı ağzım sulanmaya başlıyor.

ve garip bir tat, silikonu yutmaya çalışırken vücut ısıım yükseliyor. Bir an sonra elime küçük bir tıkırtı yerleştiriliyor.

Fox, "Eğer çok fazlaysa, ne yapacağınızı biliyorsunuz," diyor.

Başımı sallıyorum, kelimelerimi kullanamıyorum. Fox, Nathan'a bunu neden yaptığını anlatmaya devam ediyor. Gözlerim kapalı olduğu ve ağzım da meşgul olduğu için, durmalarını istersem diye tıkırtı benim için burada.

"Karnının üzerine yuvarlan," dedi Fox. "Bizi bekletme."

Tıklayıcıma vurmamaya dikkat ederek istediğı gibi yapıyorum. Yeni pozisyonda sahte sakin etrafında biriken tükürük dudaklarımdan çeneme doğru sızıyor. Yutkunuyorum, küçük horoz sinir bozucu olsa da yapması gereken işi yapıyor: bana iyi bir kız olsaydım ağzımın serbest ve nefesimin daha kolay olacağını hatırlatıyor.

Bir el başımdan aşağı iniyor, yine daha yumuşak ve nazik bir dokunuş, böylece onun Nathan olduğunu anlıyorum. "Aferin kızıma. Çok güzel görünüyorsun..." Sözleri kesiliyor ama sonra sessizce "...seksi" dediğini duyuyorum.

Onun övgüsü beni kocamınkinden farklı etkiliyor. Fox'un ki gerçek ve emin, kemiklerimin derinliklerine yerleşen ve beni topraklayan türden bir övgü iken, Nathan'ın ki tatlı ve masum, sanki bana hayranlık duyuyormuş gibi. İkisini de seviyorum ve Nathan'ın odadan kaçmaya çalışmamasını seviyorum. İçinde bulunduğum pozisyon çok da uysal değil. Ben ve Fox için öyle olabilir ama onun için değil.

Ama kalıyor.

Nathan'ın eli başımdan sırtıma doğru iniyor, parmakları kıcıma ulaşana kadar omurgamı takip ediyor. Ne yaptığını görmek için sabırsızlıkla bekliyorum, amım parmaklarını içeri daldırması için çığlık atıyor, ama o kık yanaklarımı kavırıyor ve onları iyice açıyor. Bir saniye sonra tükürüğü sıkı kas halkamın üzerine damlıyor. Ağzımın etrafında inliyorum, kendi tükürüğümde daha fazlası dudaklarımdan yorgana düşüyor.

Bir klik sesi ve ardından bir vızıltı geliyor ve ardından soğuk kayganlaştırıcı arka girişime sürölüyor. Nathan kıcımın yanaklarını açık tutarken ve Fox'un parmağı dar deliğimle oynarken ellerim yorganı sıkıyor ve fallik tıkacın etrafında yutkunuyorum. Kayganlaştırıcıyı içeri daldırarak kasla dalga geçiyor ama pi kurusu bana ucundan fazlasını vermiyor.

Fox bana işkence etmeye devam ederken Nathan kıcımın memelerini daha sert sıkıyor, ikisi de beni bir keman gibi oynatıyor ama asla istediğimden fazlasını vermiyorlar. Bir dakika daha alay ettikten sonra, bir popo tıkacının titreşen ucu arka girişime bastırılıyor.

Daha fazla kayganlaştırıcı uygulanır ve ardından Fox silikon ampulü esneyen kasın yarısına kadar içeri sokarken oldukça fazla basınç uygulanır.

"Siktir!" diye bağıyorum ama ağzımdan çıkan ses kelimeye hiç benzemiyor. Titreşimli tıkaç kabzasına kadar oturduğunda benimle oynayan adamlar kıkırdıyor ve ben bu his yüzünden yatakta kıvranıyorum.

"İşte böyle kuzum," diye övüyor Fox fişin tabanına baskı uygularken. "Bizim için çok iyi bir orospusun, hak ettiğini alıyorsun."

Hissettiğim dolgunluktan gözlerim yaşıyor. Aletleri içimde bile değil, ama tıkaç, tıkaç ve üzerimdeki elleri arasında, vücudum aşırı duyuşal yüklenme içinde. Özellikle de gözlerim bağılyken.

"Nathan," diyor Fox, parmaklarını tıkaçtan ıslak amıma doğru hareket ettirerek. "Bak bizim için nasıl da damlıyor. Senin için." Demek istediğini anlatmak için başparmağıyla dış dudaklarımı aralıyor ve iç duvarlarımı ona gösteriyor.

"Lanet olsun, Morgan. O daracık amcığını sıkıldığını görebiliyorum." Nathan inliyor. "Siklerimizi istiyorsun, değil mi?"

Başımı sallıyorum, ağzımdaki tıkaçla inliyorum. Nathan kıcıımı sıkıyor, parmakları hala beni açık tuttıkları yerde Fox'unkilere doğru ilerliyor.

"Dokunabilir miyim?" diye soruyor, ancak sorunun bana yönelik olmadığını biliyorum. "O bizim oyuncağımız, Nathan. Onunla nasıl istersen öyle oyna."

Tanrım, kocam. Tam olarak ne duymak istediğimi biliyor. Klitorisim zonklıyor ve kalçalarım kendiliğinden yatağa doğru hareket ediyor. Ama herhangi bir rahatlama yaşayamadan, Fox'un göğüslerime yaptığı gibi, bir el kıcıma dört hızlı vuruşla iniyor. "Çok yaramazsın."

Omurgam karıncalanıyor çünkü sözler ve şaplaklar bu sefer Fox'tan değil, Nathan'dan geliyor. İşi bittiğinde, sırtüstü çevrilmeden önce hareketi fark edecek zamanım bile olmuyor. Tıkaç hâlâ titreşiyor ve ani pozisyon değışikliği onu kıcıımın içine daha da yerleştiriyor. Başım yatağa doğru düşüyor ve ağzımdaki tıkaçın etrafında çılgınca inliyorum, dudaklarımdan yüzüme ve boynuma daha fazla tükürük sızarken kendimi berbat ediyorum.

"Bu bir ayırma çubuğu," diyor Fox Nathan'a, bileklerime ve ayak bileklerime dolgulu kelepçeler takmaya başlarken. "Bu onun kaçmasını engelleyecek."

Dolambaçlı ses tonu ve bu cihazla hapsedilmişken bana yapabilecekleri tüm kirli şeylerin vaadiyle daha fazla uyarılma amımı sular altında bırakıyor. İki adam vücuduma manevra yaptırmaya çalışırken ağzımdaki lokmayı yutuyorum.

Bacaklarım bükülmüş ve açılmış, ayaklarım havada ve ellerim bileklerime yakın bir yerde bara asılı, beni neredeyse müstehcen bir sıkışma halinde bırakıyor.

"Çok güzel," diye fısıldıyor Nathan.

Yatak başımın yanında kayıyor ve sonra nefes yüzümün yan tarafına doğru yayılıyor. "İyi misin kuzum?" Fox soruyor.

Cevap olarak başımı

sallıyorum. "Rahat mısın?"

Başımı iki yana sallıyorum ve o da kulak mememi dişlerinin arasına alıp ısırmadan önce yanağıma bir öpücük konduruyor.

"Güzel."

Bölüm 30

fivgSvc

Sanki hayatımın ilk yirmi sekiz yılı boyunca gözlerim kapalıymış da şimdi ardına kadar açılmış gibi hissediyorum. Yaptığımız şey hakkında garip hissetmem gerektiğini ya da en azından bundan hoşlandığım için suçlu hissetmem gerektiğini düşünüp duruyorum, ama hissetmiyorum. Morgan'ın bundan hoşlandığı, bunu istediği çok açık. Ve ben de bunu ona vermek istiyorum.

Fox Morgan'dan uzaklaşıyor ve yanıma geliyor. Bir an daha onun dolgun vücuduna hayranlıkla bakıyoruz. Kalçalarının ayırıcı çubuğa bağlanma şeklinden dolayı nasıl titremeye başladığını, amının tıpkı ağzındaki tükürük gibi yatağa nasıl damladığını. O, mümkün olan her şekilde almak, kullanmak için bizimdir.

"Biliyor musun," diyor Fox, "onu bu şekilde bırakabilir, saatlerce zevk ve acının sınırında sallanmasına izin verebiliriz. Ondan sıcak şarap içebilir ve kendi kişisel masamız gibi sırtından yiyebilirdik. O da bunu bizim için yapardı. Değil mi, Karıcığım?"

Morgan inliyor ama yataktan başını sallıyor ve görüntü tuhaf olsa da, bu düşünceyle sikime daha fazla kan akıyor. Ama bunu ona yapmak istemiyorum, bunu ona yapmama gerek yok.

Fox yüzümden ne düşündüğümü anlamış olmalı çünkü bir elini omzuma koyuyor, yanağı gerçekte gülümseme olmayan bir gülümsemeyle seğiriyor - bu onun tanıdığım bir özelliği.

"Kullan onu, Nathan. Ya da istersen seni bağlayabilirim ve sen de ona katılabilirsin."

Tehdidi neredeyse neşeyle dile getirmesi vücut ısını on derece yükseltiyor ve ilgimi çektiğini inkâr edemiyorum. Kendimi çoktan onun merhametine kalmış olarak hayal ettim. Kahretsin, onun merhametine kaldım ve bu yüzden pantolonuma boşaldım. Kullanılmanın getirdiği aşağılanmayı biraz tattım ve hoşuma gitti, bu yüzden Morgan'ın neden hoşlandığını sorgulamamalıyım.

Ama şu anda bağlanmak istemiyorum, Fox ve Morgan'ın teklifini kabul etmek istiyorum.

Yatağın kenarına doğru birkaç adım atıyorum ve Morgan'ın açık bacaklarının ağzında duruyorum. Baş kilitlendiği pozisyondan kısmen yukarı kalkmış durumda ve bu zorlanmayı kolaylaştırmak için bir yastık almaktan kendimi alıkoyuyorum. Fox'un onu bu şekilde bağlamasının bir nedeni vardı ve tıklayıcısını kullanmadı, bu yüzden onun yerine onu yakından inceliyorum.

Vücudu kızarmış ve sarf ettiği efor nedeniyle cildinde hafif bir ter tabakası birikmiş. Tükürük ağzından ve çenesinden aşağı damlıyor ve boğazı tıkacın etrafında çalışırken yanakları gözyaşlarından ıslanıyor.

Bakışlarım sıkı piercingli meme uçlarından karnının yumuşak kıvrımlarına, oradan da amının pelüş tümseğine kayıyor. Açılmış haliyle, Fox'un bana vajinal kaslarının nasıl kasıldığını ya da ne kadar tahrik olduğunu göstermesine ihtiyacım yok çünkü uyarılmışlığı kalçalarından aşağı damlıyor, ateş parıldamasına neden oluyor.

Ayrıca dar arka deliğini kapatan popo tıkacının mücevherini de görebiliyorum. Kırmızı bir kalp şeklinde ve hâlâ içinde vızıldıyor, onu orgazmın eşiğinde tutuyor. Kabul etmesi zor ama beni tahrik ettiğini inkâr edemem.

Kıçıma inen bir şaplakla irkiliyorum ve Fox'u arkamda bulmak için dönüyorum. Yanağım yine seğiriyor ve ben de onun vuruşunun geride bıraktığı acıyı ne kadar sevdiğimi görmezden gelerek ipucunu alıyorum. Gözlerim hâlâ onunkilerdeyken ellerimi eşofmanımın kemerine sokup aşağı doğru çekiyorum.

İçlerinden çıktığımda sikim ılık havada sallanıyor ve Fox beni izlerken yumruğumu sikimin etrafına sarıyorum. Bir, iki kez pompalıyorum. Yumruğumun verdiği his Morgan'ın sıcak ağzına hiç benzemiyor ama bir saniyeliğine gerginliği alıyor ve Fox'un dikkatini istediğim gibi üzerimde tutuyor.

Aklımdaki adam dudaklarını yalıyor ve gözlerim onun alt yarısına kayıyor. Eşofmanının içinde siki sertleşiyor ve ikimizin de Morgan'a hükmettiğimizi bilsem de - ve hâlâ kontrolün onda olduğunu anlasam da - kurdum hakkında söylediklerini hatırlıyorum. Başını söz konusu tarafa eğiyor ve ben de hissettiklerime sahip çıkmam gerektiğine karar veriyorum. Beni açıkça isteyen iki insanla birlikte keşfetmek için güvenli bir yerdeyim. Kendimi tutmayı bırakmalıyım.

"Sen onun ağzını al, ben de amını alayım," diyorum nazlı bir sırıtışla.

Fox bana doğru bir adım atarken Morgan inliyor. "İyi yap," diye alay ediyor şakacı bir şekilde. "Karımın ağzı sikimle doluyken senin adını haykırmasını istiyorum."

Fox pantolonunu yere bırakıyor ve başka bir şey söylemeden yatağa doğru ilerliyor. Morgan'ı koltuk altlarından tutup yana doğru sürüklüyor, böylece yatağa çıkıp onu becermeye hazırlanmam için bana yeterli alan sağlıyor. Bu aynı zamanda Fox'un ağzını kullanabilmesi için kafasını kenardan aşağı sarkıtıyor.

Siktir, bu gerçekten oluyor. Tıpkı az önceki imgelemim gibi, ama ben amını sikerken Fox'un onun gırtlığını almasını izleyebiliyorum.

Yumruğumu tekrar sikimde yukarı aşağı sallıyorum, sıcak, ipeksi amcığı beni sağarken ve kıcının içindeki tıkaç shaftıma karşı titreşirken nasıl hissedeceğimi şimdiden hayal ediyorum. Tenim ihtiyaçla geriliyor ve yatağa sürünüyorum, Morgan'ın başını kucaklarken odağım Fox'a dönüyor.

Tıkacın tokalarını dikkatlice açarak dildoyu ağzından çıkarıyor. Morgan bir nefes emiyor, hava alırken yüzünü daha fazla tükürük kaplıyor.

"İşte böyle kuzum," diye yatıştırır Fox. "Nefes alabiliyorken nefes al." Ses tonunun yumuşaklığı söylediklerine tuhaf bir şekilde uyuyor ama Morgan itaat ederek bir nefes daha alıyor.

"Küçük kurdumuz seni becerecek, duydu mu?" "Evet, efendim."

Yeni lakabımla nabzım hızlanıyor ve etkileşimlerini şimdi daha büyük bir ilgiyle izliyorum. Midemde yeni duygular dönüyor.

Fox mırıldanıyor, göz bağının altından çıkan bir damla yaşı yalıyor. "Bunu hak ettiğini düşünüyor musun?"

"Hayır, efendim."

Hareketlerim hâlâ aynı. Bunu söylemesini beklemiyordum.

"Bunu hak etmeni sağlayacak şey nedir?" Fox sorarken bana bakıyor, başparmağı şiş dudaklarının dış hatlarında geziniyor.

"Sadece ikinizi de memnun edersem."

Tekrar mırıldanıyor, zengin bir ses. "İsteyerek beni memnun ediyorsun kuzum." Eli kızın ağzından ayrılıyor ve göğüs ucuna ulaştığında transa geçiyorum. Piercingi parmaklıyor ve sonra çekiştiriyor, aynısını diğerine de yapıyor, ancak kızardıklarında ve Morgan'ın nefesi kesildiğinde duruyor.

Sikim avucumun içinde seğiriyor ve kuru ağzımı ıslatarak yutkunuyorum.

"Peki ya sen kurt? Karım seni memnun etti mi?"

Omurgamın dibinde kıvılcımlar akıyor ve sikimi onun girişine yerleştirip ucunu içeri sokuyorum. Başını geriye atıyor.

"Bu soruna cevap oldu mu Morgan?" "Evet, Nate." İnliyor.

Sikimi küçük bir daire çizerek hareket ettiriyorum, şişmiş tepemin etrafında çırpınarak açılıyor. Bir laneti tutmayı başarıyorum ve ellerimi bacaklarını açık tutan ayırıcı çubuğun üzerine koyarak kalçalarını sabitliyorum.

"Morgan," diyorum, ses tonum şimdi daha sert. "Ben sana izin verene kadar gelme, tamam mı?" Kelimeler dilime yabancı geliyor ama yine de hoşuma gidiyor.

"Evet, Nate."

Omuzlarımı geriye atıyorum ve sikimi bir santim daha içine sokuyorum, bunu yaparken gözlerim başımın arkasında dönüyor. Fox kıkırdıyor ve dik dururken bakışlarım ona kayıyor.

Kararan mavi gözlerine sorularıyla bakıyorum ve o da bana nazikçe gülümsüyor. Hala tam bir gülümseme değil, ama daha önce bana vermediğı bir gülümseme.

"Ne oldu?" Ben soruyorum.

"Kurdumuzun dişlerini gösterdiğini gördüğüme sevindim."

Ona dişlerimi gösteren şakacı bir gülümseme gösterdikten sonra Morgan'ı bu yatak odasında gördüğümden beri hayal ettiğim şeyi nihayet gerçekleştiriyorum.

Bölüm 31

Tilki

Karımın amına girerken Nathan'ın yüzündeki ekstaziyi izlemek, keşke fotoğrafını çekseydim dediğim bir an. Aleti karımın kaygan amcığının içinde kaybolurken elleri ayırıcı çubuğu sıkıca kavıyor, başı sanki sunakta dua ediyormuş gibi geriye düşüyor.

Bu duyguyu biliyorum ve bu yüzden insanların neden aynı kişiyle seks yapmanın eskiyebileceğini söylediklerini hiç anlamadım. Morgan'la seks yapmak, sikimi onun sıcaklığına batırmak, her seferinde ilk sefermiş gibi hissettirmeyecek.

Ve şimdi Nathan'ı izlerken, ona karımın içinde olmanın ne büyük bir ayrıcalık olduğunu söylemek istiyorum. Morgan ona güveniyor ve özellikle Gabe'le olanlardan sonra bu sadece onun için değil, benim için de çok şey ifade ediyor. Ayrıca bize onun ayrıcalığını verdiğinin de farkındayım. Savunmasız ve açık davranıyor ve kendini çoğu insanın isteyebileceğinden daha fazla zorluyor. Bu takdire şayan ve artık ona büyük saygı duyuyorum. Bu saygı, o kendini bıraktıkça artmaya devam ediyor.

Onun kitabından bir sayfa almam gerekip gerekmediğini merak ediyorum. Gabe'in gidişinden bu yana geçen bir yıl içinde daha da gerginleştiğimi biliyorum, eğer bu mümkünse. Morgan bunu görmeme, rahatlamama ve biraz olsun gevşememe yardımcı olmaya çalıştı ama başaramadım.

Ama sonra Nathan geldi, lanet olası bir kar yığınının içinde ölüme giderken bulduğumuz bir adam ve sanki içimde bir şeyleri değiştiriyormuş gibi hissettim. Daha önce onun kadar açık ve istekli biriyle tanışmamıştım, ki hayatımda gördüklerim ve yaptıklarım göz önüne alındığında bu çok şey ifade ediyor. O kadar tatlı ve kabullenici ki

Yine de bir havlaması ve ısırtığı var. Bana, hayatıma doğmamış olsaydım olabileceğim birini hatırlatıyor.

Nathan inliyor ve ben yüzünü inceliyorum. Kaşları çatılmış ve göğüs kasları biraz terle parlıyor. Kalçalarını öne doğru iterken saçları alnına dökülüyor ve sonra tekrar yapmadan önce geri çekiyor. O çok güzel ve bir yanımda bunun farkında bile olmadığını düşünüyor.

"Aman Tanrım," diye bağıyor Morgan.

Dikkatimi ona çeviriyorum ve kendimi tekrar o ana bırakıyorum. "Bana nasıl hissettiğini söyle bebeğim," diye rica ediyorum sert uzunluğumu yumruklarken.

"O çok büyük." Adam tekrar iterken ağlıyor ve bu sefer, büyük göğüsleri neredeyse çenesine çarpacak kadar acımasız. "Uzun." Nathan tekrar itiyor, şimdi daha da güçlü. "Onu her yerde hissedebiliyorum."

Nathan kalçalarını kaldırıyor ve Morgan'ın vücudu da onunla birlikte yukarı, yatağın dışına doğru kayıyor.

"Siktir!" diye ağlıyor.

"İçini yeniden düzenliyor, küçük kuzu. İçini dışını sikiyor." "Tanrım," diyor Nathan nefesinin altında. "Çok pissin."

"Bu bir şey değil," diye karşılık veriyorum. Nathan'ın gözleri benimkilere kayıyor, muhtemelen flörtüm karşısında şaşırılmış. Ama o kendini bırakmaya çalışıyorsa, ben de bırakacağım.

"O zaman göster bana," diye meydan okuyor.

Dilimi dişlerimin üstünde gezdiriyorum, bunu düşünüyorum. Morgan'la birlikte yaptıklarımızı parça parça görmüştü. Yapay penis tıkaçı nasıl tepki vereceğini görmek için bir testti ve iyi davrandı. Hatta umduğumdan daha fazla tahrik oldu.

"Ona ne kadar kirli olabileceğimizi gösterelim mi küçük kuzum?" Ben soruyu sorarken Nathan ona sertçe sokuluyor.

"Siktir!" Sert bir nefes veriyor. "Bu bir cevap değil," diye karşılık veriyorum.

"Evet, efendim. *Lütfen*. Beni kullanın," diye tekrar tekrar bağıyor.

Aşağı uzanıp yanaklarını kavırıyorum ve biraz kuvvetle sıkıyorum. "İyi bir fahişe olacaksın ve kurdumuza iki siki ne kadar iyi kaldırabileceğini göstereceksin. Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim."

"Nefes al, Morgan."

Yanaklarını serbest bırakıyorum ve o da dediğimi yapıyor. Göz bağını çözüyorum, böylece gözlerini görebiliyorum, bu da tıklayıcısını bırakmasını sağlıyor. Sulu ela gözleriyle bana bakarken loş ışığa uyum sağlayarak gözlerini kırıştırıyor.

"Aç o güzel ağzını."

Dudaklarını aralıyor ve ben de onu

övüyorum. "Şimdi dilini çıkar."

Yaptığında, üzerine tükürdüm.

"Vay anasını." Nathan nefes

veriyor.

Onu görmezden geliyorum, Morgan'a odaklanıyorum. Başını avuçlarımın arasında tutup geriye yatırıyorum, böylece içeri girebilmem için doğru açıda duruyor. Çenesi içgüdüsel olarak daha da açılıyor ve bir elimi sikimin etrafına sararak başını dilinin üzerine koyuyorum.

İleri geri kaydırıyorum, ne zaman sonuna kadar sokacağımı bilmesin diye onunla alay ediyorum. Bakışlarım tekrar kalçalarını çeviren Nathan'a kayıyor, dikkati yapmak üzere olduğum şeye odaklanmış durumda. Sikimi daha da daldırıyorum, başı Morgan'ın boğazının arkasına değiyor. Yutkunuyor, kasları etrafımda kapanıyor.

"İşte böyle," diyorum, çekip tekrar içeri itiyorum. "Bu ıslak deliğini benim için güzel ve açık tut, bebeğim."

Morgan sızlanıyor ama sonra gözle görülür bir şekilde rahatlıyor.

Tekrar içeri kayıyorum, delicim ağzının çatısında geziniyor, aynı anda başını yukarı kaldırmaya zorlamadan önce aşağı itiyorum. Morgan'ın vücudu içinde bulunduğu durumdan dolayı gerilirken, onu tıka basa dolduran ve havasını kesen aletin etrafında nefes almaya çalışıyor.

"Vay anasını." Nathan homurdanıyor. "Amcığıyla sikimi boğuyor resmen."

"Ne kadar iyi bir küçük fahişe," diye övüyorum, "bizi memnun etmek için hem ağzını hem de amını kullanıyor."

Nathan tekrar küfrediyor ve benimle aynı anda Morgan'ın içinden neredeyse sonuna kadar çıkıyor. Gözlerimiz temas ediyor ve ona başımı sallıyorum. Kalçalarımızı aynı anda ileri doğru itiyoruz, Nathan amının derinliklerinde ve benim aletim boğazında çalışıyor.

Morgan boğulurcasına bir inilti çıkarıyor ve iyi olduğundan emin olmak için onu yakından izliyorum. Tıka basa doluydu ama çok şey kaldırabilirdi. Bundan daha fazlasını kaldırdığını ve piyango kazanmış birine rakip olabilecek bir gülümsemeyle uzaklaştığını gördüm.

Ellerimi başından çekiyorum ve tıklayıcıyı tekrar eline yerleştiriyorum. Sonra göğüslerini avuçlarımın arasına alıp sertçe sıkıyorum, kalçalarım aşağıya doğru iniyor ve tıpkı amını kullandığım gibi boğazını da kullanıyorum.

Nathan, ben ona girerken yüzünde bir tür huşu ile izliyor. Morgan onu eğittiğim gibi her şeyi kabul ediyor, öğürme sesleri sadece Nathan'ın sikinin damlayan amına girip çıkarken çıkardığı ıslak seslere ekleniyor.

"Siktir." Nathan homurdanıyor, ayırıcı çubuğun üzerindeki elleri Morgan'ı sikinden daha da aşağı çekiyor, böylece her itişinde bir bez bebek gibi zıplıyor. Onunla aynı anda sikimi tekrar tekrar boğazından aşağı itiyorum, sikinin onun amından çıkışını izliyorum, onun uyarılmışlığıyla kaplı.

Göğsünü itiyorum ve memelerini tokatlıyorum, uzunluğumu dudaklarından kaydırıyorum.

Morgan nefes nefese kalmış, yüzü tükürükle dolmuştu.

"Klitorisini ovala, Nathan."

"Evet, efendim."

Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz sırtıyıyorum. Kendini o kadar kaptırmış ki bana ne dediğinin farkında değil. Belki de bunun için onu daha sonra ödüllendirmem gerekecek.

"Oh Tanrım!" Morgan boğuk bir fısıltıyla sesleniyor, gırtlığı acımasızca sikilmemden dolayı çiğ.

"Sana dokunması hoşuna gidiyor mu

kuzum?" "Evet, efendim."

"Gelmek istiyor musun?"

"Evet, efendim," diye

inliyor.

"Gelebilecek mi, Nathan?"

Klitorisini çimdiklerken sertçe içine doğru itiyor. "Henüz değil."

Dudaklarımı Morgan'ın kulağına yaklaştırarak karanlık bir kıkırdama çıkarıyorum, böylece sadece o duyabiliyor. "Sana kuzu postuna bürünmüş bir kurt olduğumu söylemiştim."

Gözleri gülümsüyor ama bu sefer akıllıca davranıp hiçbir şey söylemiyor. Tekrar tam olarak ayağa kalkıyorum ve sikimi yanağına vuruyorum. Bana doğru açılıyor ve ben de onun kullanılmış boğazından aşağı kayıyorum, kalın sikimin derisini kabartmasını ve boynundaki asma dövmesinin sanki canlıymış ve büyüymüş gibi hareket etmesini izliyorum.

"Siktir, bu çok ateşli," diyor Nathan. "Lütfen bunu yapmaya devam edin, efendim." Dudağım seğiriyor. "Çünkü lütfen dediniz."

Nathan sırtıyıyor ve sikimi karımın gırtlığına kadar sokuyorum, taşaklarım burnunu tıkıyor ve nefesini keserken ayak parmaklarının kıvrılmasına neden oluyor. Bir süre orada tutuyorum, çırpınışını ve boğazının uzunluğumun etrafında daralmasını izliyorum.

"Beni yine sıkıyor." Nathan inliyor. "Yakında boşalacağım."

Geri çekiliyorum, dağınık ereksiyonum Morgan'ın dudaklarından düşüyor, o da yutkunarak bir nefes daha alıyor. Başını yukarı kaldırıyor ve yumuşak karnı kasılıyor.

Klitorisini yavaşça çeviren Nathan'a bakıyor. "Lütfen, Nathan, *lütfe*n, boşalabilir miyim?"

Bana baktı, ben de omuz silktim. "Sana kalmış." "Neredeyse vardın mı?" diye soruyor.

"Olabilirim."

Bana şaşkın bir bakış atıyor ve ben de sikimi ellerimin arasına alarak bir gösteri yapıyorum. Kendimi pompalamak için Morgan'ın tükürüğünü kullanıyorum, avucumu piercingimin üzerinde gezdiriyorum ve onunla oynuyorum. Omurgamın tabanı karıncalanmaya başlıyor ve kendimi daha çok çalıştırıyorum. İstese daha uzun süre devam edebilirdim ama Nathan yaklaştı ve benim güzel kuzum çözülmek üzere.

"Sık beni Morgan," diye emrediyor sonra. "O küçük dar amcığını kullan ve beni boşalt."

Morgan'ın başı geriye düşüyor ve sonra Nathan'ın homurtularını duyuyorum. Morgan'ın içine daha sert giriyor, vücudu cezalandırıcı hızının katıksız gücüyle geriye doğru zorlanırken göğüsleri zıplıyor.

Etkilenmiş bir şekilde ellerimi Morgan'ın başına koyuyorum, böylece gidecek hiçbir yeri kalmıyor. "Göğüslerini yukarı kaldır," diye emrediyorum.

Nathan emirlerimi yerine getirirken onu yakından izliyor, sonra ağzından tükürük alıyorum ve göğüslerinin arasına tükürmeden önce sikimi onunla kaplıyorum. Uzunluğumu onların vadisinde kaydırıyorum, ileri geri itmeden önce yumuşak deriyi etrafımda itiyorum, onları beceriyorum.

"Vay canına," diyor Nathan neredeyse komik bir şekilde. "I-" Vücudu kıpırdamıyor. "Siktir, bebeğim, boşalacağım."

Morgan'a "bebeğim" diye hitap etmesi beni biraz daha sert itmeye teşvik ediyor, taşaklarım yukarı kalkana kadar göğüslerini etrafımda daha sıkı şekillendiriyor. "Göğüslerine bayılıyorum, karıcığım. Çok büyük ve yumuşak." Homurdanıyorum. "Benimkiler de öyle."

Hem Nathan hem de ben onun vücudunu kullanmaya devam ederken yüksek sesle inliyor, Nathan'ın eli klitorisinin üzerinde daha hızlı dönüyor ve zevk sesleri havayı dolduruyor.

"Lütfen, Nathan, lütfe

"Gel Morgan," diye kükrüyor ve karım paramparça oluyor.

Nathan'ın kasları çatılır ve vücudundaki tüm kaslar gerilir, öne doğru düşer, hamleleri sığlaştıkça bara yaslanır ve döllerini kızın içine boşaltır.

Onları görmek, Morgan'ın çılgınlıkları ve Nathan'ın coşkusuyla birlikte beni de onlarla birlikte uçuşumun kenarına yolluyor. Homurdanarak ayağa kalkıyorum, Morgan'ın göğsünü ve yumuşak karnını beyaz iplerle boyarken yumruğum sikimi pompalıyor.

Her şey söylendiğinde ve yapıldığında, oda sessizleşir. Sadece ağır pantolonlarımız ve sönmekte olan ateşin sesi arka plan gürültüsü olarak hizmet ediyor.

Nathan sikini Morgan'dan çıkarıyor ve manzarayı seyretmek için kalçalarının üzerine oturuyor. Bakışları benim döllerimin Morgan'ın gövdesini boyamasından sonra aşağı doğru iniyor ve hâlâ nabızı atan amcığını izliyor. Ve bu açıdan göremesem de, onun kullanılmış amcığından dökülen salınımının görüntüsüyle büyülendiğini biliyorum.

Gözleri nihayet benimkilerle buluştuğunda, onlarda sadece kendimde gördüğüm bir saygı görüyorum. Bu bakış bana Morgan'la ne kadar gurur duyduğunu, onun yapmasına izin verdiği şeyin bir güven gösterisi olduğunu nasıl anladığını anlatıyor.

Bir nefes daha alıyor, sonra yataktan atlayıp şiltenin kenarında duruyor. Morgan'a doğru eğilmeden önce yavaş bir gülümsemeyle bana bakıyor. Yüzünü ellerinin arasına alıyor ve şişmiş dudaklarını nazikçe öpmeden önce yanaklarındaki ıslaklığı siliyor. "Sen iyi misin?"

Bir an için ona göz kırpıyor ve benim yerime onu kontrol edenin o olduğunu fark ediyor. Ona sıcak bir şekilde gülümsüyor, gözleri minnettarlıkla parlıyor. "Ben mükemmelim," diye fısıldıyor.

Ayağa kalkıp yanıma gelmeden önce dudaklarını ve ardından alnını bir kez daha öpüyor. Bir an için ne söyleyeceğini merak ediyorum ama konuşmak yerine dudaklarını dudaklarıma bastırıp kısa bir öpücük konduruyor.

"Teşekkür ederim," diyor.

"Ne için?"

"Bana bunun yanlış olmadığını gösterdiğin için."

fivgSvc

BELİMDE AĞIR BİR ŞEY VAR ve kendimi tost makinesinde kızarıyormuş gibi hissediyorum. Yer değiştirmeye çalışıyorum, ama sanki tuğlalarla ağırlaştırılıyorum.

Gözlerimi aralıyorum, yumuşak bir horlama kulaklarıma ulaşıyor. Burası hâlâ karanlık, ama karartma perdelerinin köşelerinden sızan ışıktan sabah olduğunu anlıyorum - kuşluk vakti değilse bile.

Gözlerim sıcaklığın ve horultunun kaynağını arıyor. Ağır dövmeleli bir kol belime dolanmış, Morgan da benimle Fox'un arasına sıkışmış. Adamın göğsüne kıvrılmış, bir koala ayısı gibi ona yapışmış. Böylece Fox'un yüzü benimkinden sadece birkaç santim uzakta kalıyor.

Dudaklarından yumuşak bir horlama daha çıkıyor ve ben biraz gülümsüyorum. Fox uykudayken, uyanırken görüldüğünün yarısı kadar bile tehditkâr görünmüyor. Yüz hatları rahatlamış, otuzlu yaşlarında sıradan bir adam olduğunu görebiliyorum. Yüzünde dövme ya da piercing yok, sadece iyi kesilmiş sakalı ve zor bir hayat yaşamış olmanın getirdiği ufak tefek yaşlılık çizgileri var - mutfakta konuşurken bir anlığına görebilmişim.

Bana anlattıklarını düşündükçe gözlerim doluyor. Benimle bu kadarcık bir şeyi bile paylaştığı için onur duydum ama yarısı hakkında daha fazlasını öğrenmek istemezsem yalan söylemiş olurum. Arkasında bir hikaye olduğunu hissettim ve acaba onu mutfakta bulmama neden olan şey bu muydu, geçmişi onu geceleri uyutmuyor muydu?

Bu çiftin geçmişi benim için gizemli olan bir başka şey. Fox'un on sekiz yaşında orduya katıldığını, Morgan'la ergenliklerinden beri birlikte olduklarını ve işlerini birlikte kurduklarını biliyorum ama hepsi bu kadar. Bir de çok eşli ve sapık olduklarını.

Uykuya dalmadan önce birlikte yaptıklarımız aklıma geliyor. Vücudum tüm bu efordan dolayı biraz ağrıyor ama güzel bir şekilde, fırsat verilirse her gün memnuniyetle yaşayabileceğim bir şekilde.

Bu fikir beni hayrete düşürüyor ve Morgan ve Fox'un yanımda uyuduğu odanın karanlığında, böyle bir hayatın nasıl olabileceği hayaline dalıyorum.

İşleri hakkında pek bir şey bilmiyorum ama fiziksel çalışmaya ya da bedenimi kullanmaya karşı değilim. Sörf yapmayı ve egzersiz yapmayı sevmemin nedenlerinden biri de bu. Ama sanırım pazarlama ya da sosyal medya konusunda yardıma ihtiyaçları varsa, bu konuda yardımcı olabilirim. Ayrıca matematikte ve Kathy ismine sahip olmayan insanlarla çalışmakta da iyiyimdir.

Starlight Haven'da yaşasaydım, uyanabilir, Fox ve Morgan'la kahvaltı edebilir, çalışabilir ve sonra ailemle akşam yemeği için şehre gidebilirdim. Bir de onlarla yaşayabileceğim seks ve yakınlık var, beni halihazırda yaşadıklarımın ötesine taşıyacaklarını bildiğim şeyler.

Uzanıp Fox'un bir tutam saçını usulca yüzünden çekiyorum ve bu hareketin onu uyandırmadığından emin oluyorum. Hayatımda hiç bir zaman bir erkeğin yanında uyanacağımı düşünmemiştim, hele hele bir erkek ve bir kadınla evli olacağımı. Ama bundan nefret ettiğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Benimle birlikte olma şekilleri ve onların yanındayken hissettiklerim, belki de eksik olduğunu düşündüğüm şeyin aslında hiç olmadığını, sadece bu yönümü henüz keşfetmediğimi fark etmemi sağlıyor.

Ve şimdi bunu yaptığımı göre, bir daha geri dönebilir miyim bilmiyorum. Buradan uzaklaşmak ve bu hafta sonu hiç yaşanmamış gibi davranmak fikri bana fiziksel olarak acı veriyor. Fox ve Morgan'ın birlikte geçireceğimiz karlı zamanın ötesinde bizim için ne düşündüklerini bilmesem de, hayatımda olsalar da olmasalar da eski halime dönemeyeceğimi biliyorum.

Artık eli kolu bağlı oturup kibar davranan bir adam olamam. İşe gidip akşam eve tek başına gelen ya da başkası için harika olacağını bildiğim bir kadınla yatağa giren adam. Kendi ailemin hayallerini gerçekleştirmek için evlenip bir aile kurmak yerine vicdan azabıyla o kadınla yetinmeyi seçen adam. Özellikle de bundan sonra.

"Bu kadar yüksek sesle düşünmeyi bırak," diye homurdanıyor Fox.

Gözlerim odaklanıyor ve Fox'un bana baktığını görüyorum. Kolunu belimden çekip gözlerini ovuşturuyor ve esniyor.

"Özür dilerim," diyorum sessizce.

"Fısıldamana gerek yok," diye ekliyor Morgan, sesi uykudan ve Fox'la d n onun ağzını ne kadar çok kullandığımızdan dolayı her zamankinden daha kısık.

Artık kolunun ağırlığından kurtulmuş olarak, komodinin üzerindeki su bardağına uzanıyorum. Fox dün gece onu temizledikten ve bakımını yaptıktan sonra getirmişti.

"İ  şunu" dedim.

Gözlerini açıyor ama beni görmezden gelerek kendini Fox'un g  s ne gömüyor.

"Sabahları inatçıdır," diyor Fox. "Sadece sabahları mı?" Ben de karşılık veriyorum.

Bu onun kıkırdamasına neden oluyor ve Morgan bana ölümcül bir bakış ve orta parmak atabilmek için ters dönüyor. Eğer bu kadar uykulu ve sevimli olmasaydı, onu ters çevirir ve arsız k  ına  aplak atardım. Ama kaçınıyorum. Sadece dün gece onu çok kullandığımız için değil, aynı zamanda d   ncelerimin gittiği yerin ona  aplak atmak olduğu gerçeğine hala alı maya çalıştım için. Bacaklarımın arasındaki sabah odununu nasıl sertle tirdi ini.

Bu sefer nasıl yargılamayaca ımı.

Ho nutsuz bir sesle suyu kapıp içiyor ve boş bardağı bana geri uzatıyor. "Mutlu musun?" diye soruyor.

" ok."

Barda ı yere bıraktıktan sonra arkamı döndüğümde Morgan'ın yine Fox'a sarıldı ını, sanki yeterince yakla amıyormuş gibi onun üzerine kapandığını görüyorum. Sevimli ve biraz da tuhaf ama Morgan'a tam uyuyor. Yerle tiklerinde bakı larımı Fox'unkilerle bulu turuyorum. Her zamanki soğuk mavileri sıcak ve tahmin etmem gerekirse, sadece bir bardak su olduğu için aptalca görünse de, Morgan'a g sterdi im ilgiden dolayı gözlerinde onay olduğunu söyleyebilirim.

Yine de bir şekilde anlıyorum. İlişkileri ve yaşam tarzları normların dışında olabilir, ancak birbirlerine kendileri için en uygun şekilde bakıyorlar.

"Nate," diyor Morgan.

" yle mi?"

"Neden bu kadar sesli düşünüyorsun ve köpek yavrusu yığınızı tamamlamıyorsun?"

Kıkırdıyorum ve Fox'un yana ı battaniyeyi kaldırırken se iriyor, böylece daha yakına kayabiliyorum, ondan katılma izni alıyorum. Beynimin arkasındaki küçük bir ses tereddüt etmem gerektiğini söylüyor ama etmiyorum.

G  s m  Morgan'ın sırtına yapı tırıyorum ve kolumu her ikisinin vücuduna doluyorum. Morgan bacaklarını benimkilere doluyor ve ba ım onların arasındaki bo lu a yerle iyor.

Fox'un omzuyla boynu arasına. Morgan aletimin sertleşmesiyle ilgili komik bir yorum yapmıyor ve Fox sessiz kalıyor, kolu yorganı üzerimize katlıyor ve bizi sıcak bir kozanın içine hapsediyor.

Onun güçlü kolları etrafımızı sardığında, memnun bir iç çekiyorum ve uyku beni kolayca ele geçiriyor.

Bölüm 33

Morgan

"HANGİ RENK?" Yeşil ve beyaz oje şişelerini Nathan'a uzatarak soruyorum. Kanepenin diğer ucunda oturmuş, ayaklarını sehpanın üzerine uzatmış, dün giydiği yeni yıkanmış kıyafetleriyle ona verdiğim aşk romanını okuyor.

Kitaptan başını kaldırıp onları inceliyor. "Yeşil."

"Mükemmel. Benim istediğim de buydu."

Kıkırdıyor. "Neden bana sordun o zaman?"

"Çünkü senin fikrini almak istedim."

Sırttım.

Nathan kucağına koyduğum ayaklardan birini sıkıyor ve sonra dikkatini tekrar kitaba veriyor. İki erkek kurt şekil değiştiren ve eşleri hakkında müstehcen bir kitaptan hoşlanacağını söylediğimde benimle dalga geçmişti ama burada sıkışıp kalmışken yapacak başka bir şeyimiz yok gibi, özellikle de ağzım ve amım gece yarısı eğlencemin etkisinden kurtulmaya çalışırken. Tekrar gidemeyeceğimden ya da gitmek istemediğimden değil, ama sadece oturup dinlenmek güzeldi.

Fox ve ben işle o kadar meşguldük ki, günlerdir istediğimiz her şeyi yapmaya neredeyse hiç vaktimiz olmadı ve zaten kocam da rahatlama konusunda pek iyi değildir. Bu yüzden uyandıktan, duş aldıktan ve Noel arifesinde krep ve pastırmadan oluşan bir brunch yedikten sonra Fox ofise gitti. O zamandan beri oradaydı ve şehirle telsiz bağlantısı kurup elektriğin geri gelmesi ve yolların açılması için bir zaman çizelgeleri olup olmadığını öğrenmesi gerektiğini iddia etti. Ama bu bu kadar uzun sürmemeliydi, bu da bana bir şeylerin peşinde olduğunu düşündürüyor. Sadece ne olduğunu bilmiyorum.

Nathan birkaç kez onu kontrol etmemiz gerekip gerekmediğini sordu, bu da kalbimin göğsümde çarpmasına neden oldu, ancak ona Fox'un böyle olduğu konusunda güvence verdim. Yapması gerekeni yapmasına izin vermek en iyisi ve istediği zaman bize katılacaktır. Ayrıca, Nathan'la vakit geçirmek güzeldi, sadece ateşin başında oturup sıcak çikolata içsek ve o gülüp okuduğu kitap hakkındaki düşüncelerini paylaşırsa bile.

Ojenin kapağını açıyorum ve tırnaklarımı boyamaya başlıyorum. Sol elimin tırnaklarını bitirdiğimde, Nathan açık kitabı ayak bileklerimin üzerine koyuyor. "İlkel nedir?" diye soruyor.

Gülümsememek için dudağımı ısırıyorum. "Sadece okumaya devam et; öğreneceksin."

Gözleri benimkilerle buluşuyor. "Hâlâ şu üreme sapkınlığını anlamaya çalışıyorum. Bu sadece insan doğası değil mi?"

Homurdanıyorum. Tanrım, çok tatlı. "Tam olarak aynı şey değil ama bunun nasıl kafa karıştırıcı olabileceğini anlayabiliyorum. Üreme sapkınlığının kendisi daha çok hamilelikle sonuçlanabilecek prezervatifsiz seks yapma fikrinden tahrik olmakla ilgili. Düşündüğünüzden daha incelikli ve katmanlı."

Nathan bana bakıyor ve ağzı bir karışık açık kalıyor. Birkaç denemeden sonra tekrar ayağımı sıkıyor, gözleri ciddi. "Prezervatif kullanmadım."

"Yapmadık." Kalçalarım refleks olarak birbirine yapışıyor, sanki hâlâ onun döllerinin içimden aktığını hissedebiliyorum. "Ama doğum kontrol hapı kullanıyorum, bu yüzden etrafta dolaşan küçük mini versiyonlarımız hakkında endişelenmenize gerek yok."

Başını sallıyor ama zihninin milyonlarca farklı yöne koşturduğunu görebiliyorum. Bacaklarımı kucağından çekip kanepeye oturuyorum ve ojeyi ona uzatıyorum. Kafası karışmış bir şekilde bakıyor.

"Sağ elimi benim için boyar mısın?"

"Tırnaklarını boyamamı ister misin?"

"Neden olmasın?"

"Daha önce hiç tırnak boyamamıştım."

"Sanırım ilkiniz ben olacağım," diyorum şakacı bir şekilde.

Nathan bir kahkaha atıyor, cılayı benden alırken yüz hatları biraz aydınlanıyor. "Eğer bu çirkinse, şikayet edemezsin."

"Sana güveniyorum."

Derin anlamlar içeren sözlerim karşısında bakışları ısınıyor.

Biraz ayarlama yaptıktan sonra, elim çapraz dizimin üzerinde duruyor. Nathan işine odaklanabilmek için aynalı bir pozisyonda oturuyor. İşaret parmağımı avucunun içine alıyor ve Sistine Şapeli'ni boyayan bir adam gibi eğilip

işe koyuluyor. Tırnağımın ortasına narin bir çizgi çekerken dudakları büzülüyor ve kaşları çatılıyor.

Küçük sevimli bir nefes veriyor. Hata yapmadığına karar verdikten sonra bir çizgi daha atıyor. İşi bittiğinde, tırnak mükemmel bir şekilde tamamlanmıştı. Cildime hiç bulaşmadı bile.

"Doğuştan yetenekli," diye övüyorum.

Sırıttıyor. "Bir şeylerde iyi olmayı severim." "Söylemiyorsun."

Nathan bana bakıyor ve orta parmağımı tutuyor. "Dün gece benim ne kadar iyi olduğumdan şikâyet ettiğini duymadım."

Bir kahkaha attım. "Tamam, Bay Güven, resim yapmaya devam edin."

Nathan, bu sabah erkenden beynimi sıkışmış gururlu bir adamın bakışıyla boyamaya devam ediyor. Tırnak bittikten sonra, "Çocuk istiyor musun?" diye soruyor. Bunu söylerken başını kaldırıp bana bakmıyor, dikkati tırnaklarımda.

"Bu yüklü bir soru."

Anlıyormuş gibi çenesini eğiyor ve eminim anlıyordur. İnsanlar en verimli çağlarındayken, bekar *ya da* evli ve çocuksuzken, toplum ideallerini onlara dayatma eğilimindedir.

"İstemiyorsan cevap vermek zorunda değilsin."

"Fox ve ben bu konuyu konuşmuştuk. Şu anda ikimiz de otuz beş yaşındayız ama bunu birkaç yıl önce konuşmuştuk. Belki bir gün, işlerimiz yavaşlarsa ve bizim için doğru olduğunu hissedersen, ama başka bir faktör daha var..."

Nathan başını kaldırıyor, bakışları yoğun bir merakla parlıyor ama bir soru sormuyor. Yüzünü inceliyorum, söylemek üzere olduğum şeyin onun için çok ileri gitmemesini umuyorum, yine de birlikte yaptığımız onca şeyden sonra, sanırım bu konuda konuşmamız gerekiyor.

"Eğer başka bir ortağımız olursa, o da bunu istemeli ve çocuklarını üç ebeveynle büyütmeyi kabul etmeli." Sözler, bir şarkının son notasının yumuşak bir yankısı gibi havada asılı kalıyor.

Nathan daha dik oturuyor ve cilanın kapağını kapatıyor. İşte o zaman beş parmağımı da bitirdiğini görüyorum. Hepsi mükemmel, benim alıştırmaya yaptığım elimden bile daha iyi.

"Çocuk istiyor musun?" Sessizce sordum.

Nathan elimi kaldırıyor, cilaya hafifçe üflerken gözleri hâlâ benimkilere kilitlenmiş. Ona bunun çabuk kuruyan bir cila olduğunu söylemeliyim, ama onun hareketinden çok etkileniyorum.

Sıcak nefesi parmak eklemlerimin üzerinde geziniyor ve kollarımda tüylerim diken diken oluyor. Bitirdiğinde, birleştirdiği ellerimizi dizine koyarak tutmaya devam ediyor. "Bilmiyorum. Bildiğimi sanıyordum ama... Bana planın bir parçası olduğu söylendiği için sahip olmam gerektiğini düşündüğüm başka bir şey olup olmadığını merak etmeye başladım."

"Bunu anlayabiliyorum."

Nathan'ın kaşları kalkıyor ama cevap vermeden önce cilayı ondan alıyorum.

"Bana elini ver."

Beni şüpheyle inceliyor, ama tek yaptığım gülümsemek ve elimi ona doğru uzatmak. Kıkırdıyor, sonunda yumuşuyor ve sıcak elini benimkine koyuyor. Tırnaklarından birini boyamayı bitirdikten sonra diğerine geçiyorum.

"Fox ve ben buradan birkaç saat uzaklıktaki küçük bir kasabada büyüdük. Ama onun aksine, benim çok tipik bir ailem ve yetiştirilme tarzım vardı. İster inanın ister inanmayın, ben tatlı ve masum bir komşu kızı tipiydim."

Nathan'a bakıyorum ve sırttığını görüyorum. "Biliyor musun, bunu görebiliyorum."

Bir kakhaha attım. "Buna rağmen içimde hep asi bir yan vardı. Ailem beni evde ilk kez yalnız bıraktığında dikiş iğnesiyle kulaklarımı delmiştim."

"Bu beni de şaşırtmadı. Seni çok uzun zamandır tanımıyorum ama maceraperestsin."

"Öyle de denebilir." Kıs kıs gülüyorum. "Her neyse, annem tatlı bir çocukla evlenmemi, çocuk sahibi olmamı ve kendisi gibi evde oturan bir anne olmamı istiyordu. Ve beni yanlış anlamayın, bunda yanlış bir şey yok. Benim için yaptıklarına ve ergenlik yıllarımla başa çıkmasına çok saygı duyuyorum."

Nathan'ın bitmiş sağ elini inceliyorum ve üfleme için havaya kaldırıyorum. Beni dikkatle izliyor, hava şimdi farklı bir enerjiyle doluyor. "Ne oldu?"

"Ben oldum."

İkimiz de başımızı kaldırıp Fox'un elinde paketlenmiş birkaç paketle koridordan geldiğini görüyoruz. Nathan'la ikimiz de ona gülümsüyoruz ve onu görünce içime bir elektrik çarpıyor. Üzerinde koyu renk bir eşofman ve vücudundaki siyah ve gri dövmeleleri daha canlı gösteren beyaz bir tişört var ve saçları çok sevdiğim gibi topuz yapılmış. Aşkın ne olduğunu bile anlamadan önce onunla birlikte olmama rağmen, ona karşı hissettiklerim hiç a z a l m ı y o r ; sadece daha da güçleniyor. Çünkü kim ya da ne olursa olsun

hayatımıza girdiğinde, o hep oradadır. Benim sarsılmaz gücüm ve desteğim.

Fox şömineye doğru yürüyor, Nathan ve ben de onun küçük paketleri şöminenin üzerine koymasını izliyoruz. Sanırım bunlar hediye, bu da bana henüz ağacımızın olmadığını ve süslemelerin hâlâ kutularda durduğunu hatırlatıyor - Nathan isterse bu gece düzeltmeyi umduğum bir şey.

Fox dönüp bize bakıyor, ne yaptığımızı görünce dudağı seğiriyor. "Sana yakışıyor," diyor Nathan'a.

Nathan önce yeşil boyalı tırnaklarına, sonra da Fox'a bakar, yanakları kızarır ve kulaklarının ucu sanki okulun popüler çocuğu ona sevimli olduğunu söylemiş gibi pembeleşir. Fox ateşle ilgilenmeye giderken sessizce "Teşekkürler," diyor.

Nathan ve ben ikimiz de onun bunu yapmasını, sırtındaki kasların lezzetli bir şekilde esnemesini izliyoruz. Bu küçük bir an, birileri önemsiz olduğunu düşünebilir ama benim için öyle değil. Bu, dünkü saunadan sonra gerçekleşeceğini bilmediğim bir an, ama şimdi bunun ne kadar doğru hissettirdiğini düşünmeden edemiyorum. Nathan, her şeyde yeni olmasına rağmen bize uyuyor. Fox ve benim paylaştığımız yoğunluğa uyum sağlayan yatıştırıcı bir merhem ve ışık gibi.

Nathan'ın elini sıkıyorum ve o da bana dönüyor, yanaklarındaki kızarıklık daha da derinleşiyor.

"Diğer el," diyorum.

Fox koltuğa oturmak için hareket ederken Nathan isteyerek veriyor. "Bizimle oturmalsın."

Fox çömelmenin ortasında duruyor, gözleri benimkilere kaymadan önce bakışları Nathan'ın üzerinde. Bu gelişme karşısında dudaklarımda nazik bir gülümseme beliriyor ve Fox'un biz onu tanımadan önce onun hakkında hissettiklerinin ve benim bu kadar kısa sürede Nathan için hissetmeye başladığım her şeyin doğru olduğunu bir kez daha kanıtlıyor.

Fox dik duruyor, kanepeye doğru birkaç adım atarken tek kelime etmiyor. Fox'un arkama oturabilmesi için ayarlama yapamadan, Nathan onun yerine oturuyor. Şaşırdığımı söylemeliyim ama Nathan'ın peşinde olduğu şeyin bu olduğunu bilmeliydim. Ruhu Fox ve benim için fazla tatlı görünüyor. Kocamı zaten önemsiyor ve onun için her şeyin yeni olmasına rağmen kendisini dahil hissetmesini istediği çok açık.

Fox teşekkür etmek için çenesini eğiyor, sonra Nathan'ın arkasındaki kanepeye yerleşiyor, bacaklarını iki yana açıyor ve bir kolunu kanepenin arkasına, diğerini de kolun altına atıyor. Yerleştikten sonra Nathan arkasına yaslanıyor.

Fox'un kalçasına yaslanıyor ve sonra sanki sadece bizim için değil, kendisi için de çok önemli bir şey yapmamış gibi bana bakıyor.

"Peki sonra ne oldu?"

Boğazımda düğümlenen duyguyu yutuyorum ve neredeyse benim kadar şaşırılmış görünen kocama hızlıca bakıyorum. "Fox ikinci sınıfın sonunda bizim liseye geldi ve dünyamı sarstı," diyorum, ses tonumda şakacı bir hafiflik var ve Fox'u aptalca bir sırıtışla izliyorum.

Nathan omzunun üzerinden bakıyor. "Kötü bir çocuk muydun?" Fox'un gözleri kararır. "Karım sana bunu söyleyebilir."

Gülüyorum. "Aslında değildi." Fox homurdanıyor ve ben de gözlerimi devirmemek için kendimi zor tutuyorum. "Tamam, biraz öyleydi." Fox yine homurdanıyor ve ben başımı sallıyorum, az önce bitirdiğim elimi tutuyorum ve mecbur olmadığım halde cilaya üflüyorum.

"İçimden bir ses birazdan fazla olduğunu söylüyor," diyor Nathan.

Elini bırakıyorum ve kapalı ojeyi sehpanın üzerine koyuyorum. "Kötü bir çocuk değildi, yanlış anlaşılmıştı," diyorum tekrar Fox'a odaklanarak. Başımı sallayarak hikâyeye devam etmem için bana izin veriyor. "Koruyucu aile sistemindeydi ve yaramazlık yapıyordu. Tanıştığımızda, kendimi ve vücudumda dolaşan tüm hormonları anlamaya çalışan on dört yaşında bir kızdım. Sonra bu çocuk geldi ve herkes bana ondan uzak durmamı söyledi. Ama bu benim ona daha da yakınlaşmama neden oldu."

"Ailesi olmadığı için benimle dalga geçen bir çocuğun taşaklarına vurduğu kısmı atlıyor."

Nathan'ın buna şaşırmasını bekliyorum ama onun yerine mutlu bir şekilde sırıtıyor. "Güzel."

Kıkırdıyorum. "Bunu hak etmişti. Uzun lafın kısası, çıkmaya başladık, aşık olduk ve ailem skandala uğradı. Fox ve ben on sekiz yaşına basar basmaz evlendik ve o da altı ay sonra askere gitti. Söylemeye gerek yok, beklenene karşı gelmenin ya da en başta insanların beklediği gibi olmamanın nasıl bir şey olduğunu anlıyoruz."

Nathan uzanıp elimi sıktı. "Çok şey atlattın."

"Evet, ama iyi olduk. İyiden de öte. Bu hayata sahip olmak için çok çalıştık ve insanların normal olduğunu düşündükleri şeylere uymaktansa kendimiz olmakta özgür olmayı tercih ederiz. İnsanlar bizi sevmiyorsa, bu *onların* sorunu."

Nathan hem beni hem de Fox'u görebilmek için koltuğa geri kaymadan önce beni inceliyor. "İkinize de hayranım. Hiç bu kadar cesur olmamıştım."

"Farklı düşünmek için yalvarıyorum." Nathan bana bakıyor, ben de devam ediyorum. "İşini bıraktığını söyledin. Bir değişiklik yaptın. Bize karşı açık davrandığını, gerekmediği halde konfor alanının dışına çıktığını hatırlatmama gerek var mı? Cesursun, Nathan. Büyük olanlar."

Bu onu güldürüyor, ki amacım da buydu. "Teşekkür ederim, Morgan."

Göğsüm hafıflıyor ve Nathan'ın gülümsediğini gördüğüme seviniyorum. Bu konuşma çok ağırlaştı - Tanrı aşkına, Noel arifesindeyiz.

Ayağa kalkıp önce Nathan'a sonra da Fox'a elimi uzatıyorum, onlar da soru sorarcasına açık avuçlarıma bakıyorlar. "Hadi çocuklar. Bu kulübeyi Noel'de kusulmuş gibi gösterelim."

Bölüm 34

fivgSvc

Hoparlörlerden Noel müziği yükselirken MORGAN'ı içime çekiyorum. Kalçalarımı onunkilere sürttüğümde tatlı bir kıkırdama çıkarıyor. Fox mutfakta daha fazla çivili eggnog alıyor, ama hepimiz iyi hissediyoruz ve son birkaç saattir oturma odasını dekore ettikten sonra biraz kafamız güzel.

"Benimle kirli dans etmeye mi çalışıyorsun, Wolfie?" Yine kıkırdıyor.

Lakaba kıkırdıyorum ama hoşuma gittiğini de inkar etmeyeceğim. Dün gece bana "kurt" dediklerinde de hoşuma gitmişti, şimdi de hoşuma gidiyor. Kendimi güçlü hissettiriyor. Ve ben daha kendimi göremeden onların benim bu yanıma görmesi hoşuma gidiyor.

"Kollarını boynuma dola," diyorum, ses tonum emir verir gibi. "Evet Wolfie," diye mırıldanıyor.

Güçlü kollarını etrafımda dolaştırırken başımı sallıyorum. Neredeyse aynı boyda olduğumuz için vücutlarımız birbirine mükemmel bir şekilde kaynaşıyor ve yarı sert sikim bacaklarının arasındaki sıcaklığa daha sert bastırıyor.

"Hmm, birileri heyecanlı." "Ve birinin dudakları gevşek."

Şakacı bir şekilde alay ediyor, ama cevap vermeden önce onu aşağı indiriyorum ve tekrar yukarı kaldırmadan önce vücudunu yarım daire şeklinde hareket ettiriyorum. Göğüsleri göğsüme bastırıyor ve tekrar gülüyor. "Nasıl dans edileceğini biliyor musun?"

Omuz silkiyorum. "Pek sayılmaz. Sadece *Dirty Dancing*'i hep sevmişimdir ve bunu yapmak istedim."

"Şaşırdım."

Kalçalarımı onunkilere doluyorum ve Fox geri dönüp aç gözlerle bizi izlerken bizi müziğin ritmine göre hareket ettiriyorum. Oturmak için hamle yaptı ama ben Morgan'ın onun yanında olması için bizi döndürdüm.

"Bizimle dans et, bebeğim," diyor.

Fox dans edecek biri gibi görünmese de, Morgan'ı hiçbir şeyden mahrum edemeyeceğini çabucak öğrendim. Ona hükmedebilir ama sonunda ona istediğini verecektir.

Fox içecekleri sehpanın üzerine koyduktan sonra Morgan'ın arkasında duruyor. Garip davranmasını bekliyorum ama onun yerine yaklaşıyor, kollarını Morgan'a doluyor. Önce ellerini Morgan'ın kalçalarına koyacağını sanıyorum ama elleri benimkilerin üzerine düşüyor. Bizi kendine doğru çekiyor ve bunun sahiplenici doğası karşısında sikim sertleşmiyorsa ne olayım.

Morgan nabzımı yalamadan önce, "Hmm, tilki ve kurt sandviçi eşittir mutlu bir kuzu," diye cıvıldıyor.

Fox'un parmakları kalçalarımın gömülürken ben titriyorum, sikim ona doğru sarsılıyor. "Saçmalıyorsun," diye homurdanıyor Fox ama sonra gülümsüyor. Sadece bir yanak ya da dudak seğirmesi de değil, gerçek bir gülümseme.

Gördüğümde ağzım kuruyor ama tadını çıkaracak vaktim yok çünkü bizi hareket ettirmeye başlıyor ve kayboluyor. Elleri kalçalarımın üzerinde kayıyor, sonra tekrar aşağı inmeden önce belime geliyor, Morgan amını artık sertleşmiş olan ereksiyonuma ve kıcını Fox'a sürttükçe beni inanılmaz derecede yaklaşıyor.

Nefes verirken, dans ettiğimiz saçma tatil müziğinde ve hem Fox'un hem de Morgan'ın bana dokunma hissinde kaybolmama izin veriyorum. Şarkı bitip bir diğeri başladığında, Fox'un dudakları Morgan'ın boynunda geziniyor, kalçalarını Morgan'a doğru kaydırırken ısıyor ve emiyor ve parmakları kıcıma giriyor.

Kahretsin, bu çok ateşli ve tek düşünebildiğim keşke bunu yaparken çıplak olsaydık. Zihnim şimdiden nasıl görüneceğimizi hayal ediyor, dans ediyor ve tenimizdeki çok renkli Noel ışıklarının parıltısıyla birbirimize sürtünüyoruz.

Bu da bana bir fikir veriyor.

Morgan başını arkaya eğiyor ve Fox boynunu emmeye devam ederken kapüşonlu gözlerle bana bakıyor. "Ne oldu?" diye soruyor, kafatasımın dibindeki tüyleri çekiştirerek.

"Noel ağacı almak için geleneğinizi bozduğumu söylemişsiniz."

Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırıyor ve Fox hâlâ Morgan'ın boynunu öptüğü yerden bana bakıyor.

"Katılmamın bir sakıncası yoksa, gidip bir tane alalım," diyorum. Dansımız duruyor ama yine de birbirimize yapışıp kalıyoruz.

Morgan'ın gözleri muziplikle parlıyor ve eli saçlarımda sıkılaşıyor. "Emin misin?"

Ayaklarımın üzerinde kayıyorum. "Soğuk ve ıslak olacağını biliyorum ama fırtına durdu artık." Aslında bugün hava da ısındı, bu yüzden kar beklenenden daha fazla eridi, ama bu sizin için Kaliforniya havası. Fox ayrıca daha önce şerif karakolunun yolları ertesi gün olmasa bile yarın açabileceklerini söylediğini de belirtti. Noel günü ailemi göreceğim için heyecanlıyım ama yalan söylemeyeceğim ve bir an için bu kulübenin dışında gerçekliğin var olduğunu, onların erkek arkadaşı ya da ortağı olmadığını unuttuğumu söylemeyeceğim. Ben sadece onlarla birlikte karda kalan bir adamım.

Kafamdaki düşünceleri temizliyorum ve yüzüme bir gülümseme yerleştiriyorum. "Noel ağacını almalısın," diye devam ediyorum. "Ve eğer benim katılmamı istemiyorsan, döndüğünde süslemene yardım edebilirim."

Morgan ağzını benimkine bastırıyor ve dudaklarının sıcaklığı bedenimi ısıtıyor. "Saçmalama Nathan; bize katılmanı istiyoruz," diyor.

Bakışlarım Fox'a kayıyor. "O zaman neden tereddüt seziyorum? Ağacı istemiyor musun?"

"Bizim için ağaçtan çok oyun önemli." Morgan sırtıyor. "Oyun mu?"

"Okuduğun şu kitap - ilkel hakkında sormuştun hatırlıyor musun?"

Alnımı çimdikledim. Morgan'ın bana verdiği kitabı okumaya başlamıştım ama sahnenin tamamını henüz okumamıştım. "Bunun Noel ağacınızla bir ilgisi var mı?"

"Her yıl Tilki beni ormanda avlar. Ben kaçarım ve o beni kaçınılmaz olarak yakaladığında, ödülü olarak beni alır. Bize en yakın ağacı kesip süslüyoruz, gecenin küçük bir hatırlatıcısı olarak."

"Bir ödül," diyor Fox karanlık bir sesle.

Bu bilgi karşısında şok olmam gerektiğini biliyorum, ama dün gecedен sonra bu bana çok hafif geliyor. "Bu çok sapıkça," diyorum yine de. "İsa skandala uğradı."

Fox sinsice sırtıyor ve Morgan kıkırdıyor.

"Ben de kovalıyor olabilir miyim?" Tüm bunların nasıl işlediğini merak ederek soruyorum. Morgan'ın elleri enseme de esniyor.

"Hayır."

Fox'un bakışlarıyla buluşmak için başımı kaldırdığımda tenim karıncalanıyor. Dudaklarında hâlâ sinsi bir sırıtış var ve sanki beni almayı, kendine ait kılmayı hayal ediyormuş gibi aç görünüyor.

Sikeyim. Bunu düşündükçe sikimin acı verici bir şekilde sertleştiğini inkar edemem.

Adrenalini seviyorum ve Fox'un beni kovalaması, soğuk zemine sabitlemesi ve beni alması fikri içimde hem korku hem de arzu dolu bir ürperti yaratıyor. Daha önce hiç böyle bir erkekle birlikte olmamış olsam da, bunu istediğimi biliyorum. -Bu kulübeden ayrılmadan önce bunu deneyimlemem gerek. Ve Fox'un ilkim olmasını istiyorum. Fox ve Morgan'ın bana sunduğu her şeye tamamen teslim olmak istiyorum.

Ellerimi Morgan'ın vücudunda gezdirip Fox'unkilerin üzerine koyarken gözlerim Fox'ta kalıyor. "Beni de say."

Tilki meydan okurcasına bir kaşını kaldırır. "Emin misin, küçük kurt?"

Bu lakabın dudaklarından ne kadar güzel çıktığını görünce bir inilti tutuyorum ama aynı zamanda meydan okuyan ve neredeyse alaycı bir tonda söylediği için kanımın ısındığını da hissediyorum. Beni kızdırmak, fikrimi değiştirip hayır diyip demeyeceğini görmek istiyor.

"Bakalım önce sen beni yakalayabilecek misin, *Foxie*?"

Morgan kıkırdıyor, Fox'un tırnakları neredeyse acı verici bir şekilde kalçalarımın saplanırken nefesinin altından bir "oh fuck" fısıldıyor. "Git hazırlan Morgan," diye bağırıyor. "Ve Nathan'ı benim için hazırla, anladın mı?"

"Evet, efendim."

Fox bana son bir kez karanlık bir bakış fırlattığında tüylerim diken diken oluyor, işin içinde olduğumu söyleyen bir bakış. Sonra da beni sırtıtan Morgan'la baş başa bırakarak çamurluğa doğru uzaklaşıyor.

Bölüm 35

Tilki

Garajın açık ağzında durmuş, karanlığa bakıyorum. Saat akşamın altısını biraz geçiyor ama kış gecesi siyah ve soğuk, hafif erimiş kar yapmak üzere olduğumuz şey için mükemmel.

Morgan ve Nathan garaja girerken, hayatta kalma amaçlı cep testeremin yastıklı kesesini su geçirmez pantolonumun içine sokup montumu çıkarıyorum ve üzerimde uzun kollu bir tişört kalıyor. Gök mavisi berem kafasında ve yanakları şimdiden kızarmış durumda, bunun sebebinin de şu anda kışına oturmuş olan fiş olduğunu biliyorum. Morgan'a onu hazırlamasını söylediğimde ne demek istediğimi anlatmama gerek yoktu.

Ona kuralları ve küçük oyunumuzun tam olarak neleri içerdiğini anlatmasının ötesinde, benim için hazır olması gerekiyor. Çünkü ben partnerlerime kendi rızalarıyla acı çektirmeyi sevsem de, onun da özellikle ilk seferinde sikimi almak için hazırlanması ve gerilmesi gerekiyor.

"On dakika önde başlıyorsun." İleri yürüyorum ve Nathan'ın cebine bir işaret fişegi sıkıştırıyorum. "Eğer seni bulamazsak ve oyunun durmasını istiyorsan, işaret fişegini gönder."

"Biz mi?"

Ben sırtıyorum ve Morgan yanıma geliyor. "Sürpriz, Wolfie," diye cıvıldıyor ukala bir kadın gibi.

Nathan'ın çenesi gevşiyor ve ben tehlikeli bir şekilde ona yaklaşıp çenesini yukarı iterek ağzını kapatıyorum. "Sadece bir Noel ağacına ihtiyacımız var, Nathan."

Sertçe yutkunuyor, daha önce sahip olduğu bir parça şımarıklık bedenini terk ediyor.

Kıkırdıyorum, karnımın altından gelen bir ses. "Bakalım bu güçlü vücudun bizden daha hızlı koşabilecek mi?"

Gözlerini kırıştırıyor, şaşkınlığımızın şoku gözlerinden siliniyor. Meydan okurcasına gülümsemeye cüret ediyor ve bundan hoşlanmadığımı söyleyemem. Avımın içinde biraz mücadele olmasını severim.

Elimi bırakıyorum ve Morgan'la aynı hizaya gelene kadar ondan uzaklaşıyorum. "Ne bekliyorsun, Nathan? *Koş.*"

Bölüm 36

fivgSvc

VÜCUDUM sanki benden başka bir şey tarafından ele geçirilmiş gibi hissediyor. Kış rüzgârları yanaklarıma çarpıp donduruyor ve gözlerimi sulandırıyor. Ormanda görmek zor ve nereye gittiğime dair hiçbir fikrim yok, ama bu sadece avlanmaktan duyduğum heyecanı artırıyor. Sadece Fox tarafından değil, Morgan tarafından da.

Küçük fingerdek. İkimizin de avlanacağını düşündürdüğüne inanamadığımı söylemeliyim, ama ona uyuyor.

Koşmaya devam ederken kendi kendime gülümsüyorum. Yere attığım her adımda, sadece kışıma oturan tıkaçın dolgunluğunu hissetmekle kalmıyorum, aynı zamanda ayaklarım kara batıyor ve çok hızlı koşmamı zorlaştırıyor. Ama bu beni bir ayağımı diğerinin önüne koymaktan alıkoymuyor.

On dakika kadar sonra, patika olduğunu tahmin ettiğim bir yol ayrımına geliyorum. Yavaşlayarak duruyorum ve sağa sola bakıyorum. İki yön de aynı görünüyor ama ani bir kararla sağa gidiyorum. Ağaçlardan ve dallardan kaçınmaya çalışırken kollarım pompalanıyor ve yüzümün kenarından ter damlıyor.

Çok fazla kar var ve bir kısmı eridiği için biraz buzlu. İşin en can sıkıcı kısmı ise ayaklarımın altındaki tüylerin çıtırtısını ve zorlukla aldığım nefesin sesini maskeleyen hiçbir yolu yok. Tek tesellim Fox ve Morgan'ın geldiğini duyabilecek olmam.

Birkaç dakika daha koşuktan sonra tekrar duruyorum. Gökyüzü karanlık ve ay dışarıda olsa da bulutlar çoğunu örtüyor. Ama az ışıpta bile yerde çamla kaplı büyük bir ağaç dalı görüyorum. Onu elime alıyorum, aklımda bir fikir kıvılcımlanıyor.

Karda ayak izlerimi silerek tekrar yürümeye başlıyorum. Tamamen mükemmel olmasa da, adımlarımı bildiğim gibi takip ediyorlarsa, bu onları bir saniyeliğine yanıltabilir ve bana bir sonraki adımda nereye gideceğimi bulmam için daha fazla zaman verebilir.

Sildiklerimden yeterince tatmin olduğumda dalı atıp tekrar koşmaya başlıyorum. Birkaç dakika geçiyor ve kafamı kaldırıp baktığımda, küçük bir av kulübesine benzeyen şeyin ana hatlarını gördüğümde yüzümde bir gülümseme beliriyor. Orada saklanmak bariz olabilir, ama belki bu benim işime yarar. Oraya gidecek kadar aptal olmadığımı düşünebilirler.

Kararımı verdim, ona doğru koşuyorum, giderken ciğerlerimi yakan soğuk havayı içime çekiyorum. Kapıya ulaştığımda duraklıyorum, ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

Arkamı dönüp karanlığı araştırıyorum. Benimkinden başka iz yok ve ürkütücü bir sessizlik var, kar Doğa Ana'nın sesini azaltıyor, böylece tek duyduğum pantolonum oluyor. Bir dakika daha bunun akıllıca olup olmadığını düşündüm ama kararlıydım. Üst dudağımdaki teri siliyorum, arkamı dönüyorum ve kapı kolunu tutmak için uzanıyorum. Elim soğuk metalin üzerinde dolanıyor ve sonra geri çekilerek tozlu karın içine düşüyorum.

Kim olduğunu görmek için bakmıyorum, çünkü *biliyorum*. Çırpınıyorum, ayaklarımı tekmeleyerek kardan kalkmaya çalışıyorum. Ama tam dizlerimin üzerine çöktüğümde, bir el bileğimi sarıyor ve beni aşağı çekiyor. Düşüyorum, sırtımda bir çizme hissederken karnım karın üzerinde. "Nereye gittiğini sanıyorsun?"

Morgan'ın şakacı sesi kulaklarıma ulaşıyor ve ayağının baskısına karşı kıvrınıyorum, yanağım soğuk kara basıyor.

Cevap vermiyorum, onun yerine hızlıca manevra yapıyorum. Takla atıp bileğini kavriyorum, dengesini kaybedip yumuşak karın içine kış üstü düşmesine yetecek kadar sert çekiyorum.

Müzikal kahkahası etrafımda yankılanıyor. "Dişleri var, bebeğim."

Tekrar çırpınıyorum, sürünerek uzaklaşıyorum, bundan ne kadar tahrik olduğumu hissederek aletimin bacaklarımin arasında ağırlaştığını hissediyorum. Fox'un botu kürek kemiklerimin arasına girmeden önce sadece bir adım atabiliyorum, iri vücudunun ağırlığı beni tekrar kış toprağına gömüyor. "Çekil," diye homurdanıyorum, hâlâ mücadele ediyorum.

Fox bir kahkaha atar. "Tamamen niyetliyim."

Karın çıtırtısı Morgan'ın yaklaştığını gösteriyor ve ben Fox'un botunun ağırlığına karşı mücadele etmeye devam ediyorum.

"Şu ağaç," diyor. Öpüşme seslerini duyuyorum ve sonra Fox'un botu göğüs kafesime inip nefesimi çalmadan önce güçlü eller tarafından ters çevriliyorum. Ellerim ayak bileğine gidiyor, ama sonra Morgan

orada, kollarımı başımın üstünde tutuyor. Bana bakıyor, yanakları pembe ve gülümsemesi geniş. "Yakaladım seni." Göz kırpmıyor.

Kalçalarımı sallayarak tekrar kaçmaya çalışıyorum. "Bırakın beni!" İkisi de gülüyor ve zaten kırmızı olan yanaklarım kızarıyor.

"Utanma, Nate," diye cilveleniyor Morgan. "Belki bir dahaki sefere bariz olanı yapmazsın."

Bir dahaki sefere.

Fox botunu göğsümden çıkarıyor ve yere düşerken düşüncelerime son veriyor. Bir anda elleri pantolonumu ve külotumu indiriyor, çıplak kığım soğuk kara çarpıyor. Islak dudakları aletimin başını sarıp emmeden önce acı veren ısırtığı fark edecek zamanım bile olmuyor.

"Lanet olsun!" Ağlıyorum. Kalçalarım yukarı fırlıyor ve gözlerim aşağı düşüyor. Fox'un kabarık dudakları sikimin etrafında, sakallı yanakları yarımı içine alırken emiyor. Bu oyunu oynamıyor olsaydık ve kar bir faktör olmasaydı, bunu yapmaya devam etmesini isterdim, böylece ilk kez bir erkeğin dudaklarını üzerime koyduğu anı özümseyebilirdim.

Ve lanet olsun ki Fox olduğu için memnun değilim, sadece ona güvenmeye başladığım için değil, aynı zamanda o kadar güzel ki acıtıyor.

Eli taşaklarımı okşarken ve dilini şişmiş tepemin etrafında döndürürken bir kez daha haykırıyorum.

"Eğer bileklerini bırakırsam, iyi bir kurtçuk olup olduğun yerde kalacak mısın?" Morgan bana sordu.

Ona bakmayı ve başımı sallamayı başarıyorum. Hareket etmek istesem bile yapabileceğimi sanmıyorum. Fox'un ağzı çok iyi. Sakalının penisimin hassas derisini gıdıklama şekli, bu-

"Evet, lanet olsun evet!" Beni daha da aşağı çekip emerken homurdanıyorum. Pelvisim yukarı doğru itiliyor ve gözlerim tekrar aşağı bakarken ağzını benden kaydırıyor. Gece havası tükürüğünü dondururken inliyorum, ama sonra kığımdeki tıkaçla oynuyor ve soğğun acısını unutuyorum.

Oyuncağa dokunuyor, sonra da ben karda kıvrana kadar üzerine abanıyor. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Dolu, ezici ve onun sikini nasıl alacağıma dair hiçbir fikrim yok.

Fox, "Paltonu onun altına koy," diyor.

Morgan üzerindeki paltoyu çıkardı ve kalçalarımı kaldırmamı istedi. Kığımdeki soğuktan kurtulmak hoş bir şeydi ama o kadar tahrik olmuşum ki, bunun gerçekten bir önemi yoktu. Vücudum kavruluyor ve dokunulmaya ihtiyacım var. Boşalmam lazım.

Morgan şakacı bir tavırla, "Kurdumuz ne kadar da küçük bir sürtük," diye alay ediyor. "Böyle olduğunu bilseydim, geleneğimizi daha önce nerirdim."

Fox, neredeyse sonuna kadar çıkarıp tekrar sokmadan önce tıkacı tekrar itiyor. Prostatım olduğunu düşündüğüm Şeye çarptığında aletim nabız gibi atıyor ve neredeyse tam orada boşalıyorum.

"Acele etsen iyi olur bebeğim. Uzun süre dayanamayacak," diye gözlemliyor Morgan.

Fox'un eli Şaftımı sertçe kavırıyor ve rahatsızlığın sarsıntısından dişlerimi sıkarken başım yukarı fırlıyor. "Sana söylediğimde boşalacaksın," diye bağırıyor.

"Evet, efendim."

Tatmin olan Fox yumruğunu gevşetirken aynı zamanda fişi de çekiyor. Boş hissiyle inliyorum ama bu uzun sürmüyor. Kalın parmakları içime giriyor, yokluyor ve geriyor. "Ne kadar dar bir gt deliği," diye hayranlıkla bakıyor Fox. "Seni çok iyi gereceğim, küçük kurt."

Yanağımı ısıırıyorum ve boşalmamama yardımcı olacak herhangi bir Şey düşünmeye çalışıyorum. "Ona dokun, ama henüz boşalmasını sağlama," diye emrediyor Morgan.

Morgan'ın eli sikimin etrafını sarıyor ve sert uzunluğumu pompalıyor, teninin serinliği bana patlayacakmışım gibi hissetmekten kısa bir erteleme veriyor. Bir an sonra sıcak bir Şey hissediyorum ve bunun içlerinden birinin taşıdığı kayganlaştırıcı olduğunu anlıyorum. Beni alıştırırken Őaftımdan aşağı damlıyor, başparmağını yarığa srtmeden önce parmakları hassas tepenin üzerinde geziniyor.

"Bu iyi hissettiriyor mu,
Nathan?" Başımı salladım. "Evet.
Tanrım, evet."

"Kocamın siki için hazır mısın?"

Tüm bu olanların çok tuhaf olduğunu umursamadan hararetle başımı sallıyorum. Kendimi tuhaf bir kış harikalar diyarında yükseklerde uuyormuş gibi hissediyorum ama oradan ayrılmak istiyorsam ne olayım.

Fox'un parmakları girişime geri dönüyor, parmakları kaygan. Kayganlaştırıcı ısıtıcı türden olmalı, çünkü dokunduğu her yerde hoş bir his bırakıyor ve hiç şmyorum.

Bira vuruştan sonra Fox duruyor ve ben kapüşonlu gözlerle pantolonunun fermuarını açıp sikini ıkartışını izliyorum. Serin ay ışığı piercing'inin üzerinde parıldııyor ve bunu tamamen unuttuğumu fark ediyorum. Kahretsin, beni ikiye bölecek.

"Durmak istiyor musun?" diye soruyor, sözlerine muziplik karışıyor. "Hayır." Fox bir kaşını kaldırıyor. "Hayır, efendim," diye düzeltiyorum kendimi.

"Aferin oğlum." Eğer övgü sikimi sertleştirmediyse, Fox'un bacaklarımın arasında diz çökmüş kendini okşadığını görmek sertleştirirdi. Morgan'ın eli şimdi ereksiyonumun etrafını sarıyor ve Fox dizlerimin altından tutarken beni yavaşça okşuyor. Bacaklarımı iki yana açtı, beni yukarı kaldırırken kığım hâlâ ceketin üzerindeydi.

"Alabilir miyim?" Morgan soruyor, bakışları Fox'un üzerinde. Ne sorduğunu bilmiyorum ama Fox başını sallıyor.

Morgan boştaki eliyle uzanıp Fox'un sikini eline alıyor. Ucundan precum sızana kadar onu birkaç kez okşuyor. Diğer elini benden çekip Fox'tan bir şey almadan önce bir zevk sesi çıkarıyor. Bir çıtırtı duyuyorum ve sonra bir prezervatifi onun uzunluğunun üzerine kaydırıyor. İşi bittiğinde, ısıtıcı kayganlaştırıcıyı kılıflı sikinin üzerinde gezdiriyor ve başını sıkı kas halkama yerleştirerek sadece ucunu içime sokuyor.

Küfrediyorum, bu davetsiz giriş karşısında başım geriye düşüyor.

"Nefes al," diye emrediyor Fox, avuç içleri dizlerimi okşuyor. Dediğini yapıyorum, sonra da nefes verme emrini yerine getiriyorum. Ben gevşer gevşemez Morgan onu daha fazla içeri sokuyor. Yanma ve gerilme dudaklarımdan bir zevk iniltisi çıkarıyor ama ben acının sızısını seviyorum. Bedenimi ısıtıyor ve yaşadığımı hissediyorum.

"İşte böyle, benim için tekrar nefes al. Yolu yarılacak."

"Sik beni," diye inliyorum ve Fox kıkırdıyor ama dizlerimi ve kalçalarımı okşamaya devam ediyor, cildimin dolaşım ve sıcaklığa sahip olduğundan emin oluyor.

Bir kez daha nefes veriyorum ve Morgan'ın eli ona alan açmak için uzaklaşırken, o da beni kavrayışını kullanarak tekrar uzunluğuma sarılıyor. Sertçe yutkunuyorum ve sanki Fox kendini içimde santim santim damgalıyormuş gibi, sikinin alt tarafındaki deliğin içimde gittikçe daha derine kaydığını hissederken nefes almaya devam etmeye çalışıyorum. Leğen kemiği nihayet benimkiyle aynı hizaya geldiğinde ve taşakları hassas tenime çarptığında rahatlayarak ağlıyorum. Ama aynı zamanda daha fazlasını istiyorum.

"Siktir, iyi hissediyorsun," diye homurdanıyor Fox.

"Senin de var. İkiniz de," diyorum Fox'tan Morgan'a bakarak.

Gülümsüyor ve eli sikimi sıkıyor, Fox kalçalarını yavaşça döndürürken beni farklı basınçlarda yukarı ve aşağı çekiyor. Vücudumdaki çoğu yeni olan her hissin tamamen farkına vardığımda göz kapaklarımın arkasında yıldızlar oluşmaya başlıyor.

"Şimdi gidiyorum," diyor Fox.

"Lütfen," diye inliyorum.

Fox çekiliyor ve ben karlı zemini pençeliyorum. Yavaşça geri gireceğini düşünüyorum, ama sonra boğazımda hissettiğime yemin edebileceğim kadar sert bir şekilde itiyor.

Yere eğildim ve Morgan sikimi bir mengene gibi kavradı, alt karnım sıkıştı ve taşaklarım sıkıca yukarı çekildi. Kendime gelmek için zamanım yok, çünkü Fox tekrar hareket ediyor, bu sefer hızı daha yüksek.

"İkiniz birlikte harika görünüyorsunuz," diye mırıldanıyor Morgan, sikimi pompalarken dudakları kulağıma yaklaşıyor. Başımı onunkine doğru çeviriyorum ve ne istediğimi bildiğinden bana teslim oluyor, dilimi ağzına almadan önce dudaklarımız buluşuyor. Birlikte inliyoruz ve Fox hızını artırıyor, dizlerimi kavlıyor ve ağaçların arasında yankılanana kadar bedenimi onunkine vuruyor.

Uzunluğu içime derinlemesine kayıyor, varlığından bile haberdar olmadığım boşlukları dolduruyor, ama ben buna teslim oluyorum, itişlerini kabul ediyorum ve bana verdiği her şeyin tadını çıkarıyorum. "İşte bu, küçük kurt. Sikimi al."

Sözleri göğsüme saplanıyor, kalbimi sarıyor. Kahretsin, bundan asla geri dönemeyeceğim. Daha iyi olabilecek tek şey, aletimin aynı anda Morgan'ın içine gömülmüş olması.

Morgan'ın dudaklarından ayrılıyorum, görüntü neredeyse çok fazla. "Siktir, boşalacağım."

Fox hızlanıyor, delinmiş şaftı prostatıma tekrar tekrar vururken taşakları tenime çarpıyor. "Onu daha sert pompala Morgan, elinin her tarafına boşalmasını görmek istiyorum."

Morgan zevkten bir ses çıkarıyor, elini sikimde bir aşağı bir yukarı gezdiriyor.

"Fox," diye haykırıyorum nefes nefese. "Lütfen."

Homurdanıyor, vücudunu öne doğru kaydırıyor ve açığı değiştiriyor, şimdi daha da derine iniyor - ki bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim.

"Oh, lanet olsun. Lütfen, tutamıyorum."

Fox, *üzerinde benim yazan dövmenin olduğu* elini dizimden indiriyor ve öne doğru eğilerek boğazımın kolonunu kavlıyor. Sıkıca sıkıyor, mavi gözleri doğrudan benimkilere bakıyor, Morgan beni okşamaya devam ederken vahşi bir tilki gibi beni karda beceriyor. "Gel," diye hırılıyor.

Gecenin içinde çılgınca inlerken gözlerimin arkasında havai fişekler patlıyor, sesler Fox'un boğazımı kavramasıyla boğuluyor. O da boşalıyor, kendi zevk çılgınlıkları gecenin soğukunda benimkilere karışırken itiş kakışları dalgalı bir hal alıyor.

Sonunda kendime geldiğimde gözlerimi açtığımda Fox'un göğsü kabarmış ve kolları titreyen tok bakışlarıyla karşılaşıyorum. Sert bir nefes alıyorum, ne söyleyeceğimden emin değilim ya da

yap. Bu şimdiye kadar yaşadığım en yoğun şeydi, ama söylemek istediğim ve söylemem gereken bir şey gibi görünse bile teşekkür etmem gerekmiyor.

Fox nefes veriyor ve boğazımı sıkmaktan vazgeçiyor. Titrek bir elimle uzanıp sakalının telleriyle oynarken hâlâ bana bakıyor. Konuşmadığında başımı kaldırıyorum, çenesini nazikçe öperken karın kaslarım kasılıyor, erkeksi kokusu burnuma doluyor. Geri çektiğimde gözleri yumuşak ve yüzünde tam olarak tanımlayamadığım bir ifade var. Ama kaçıramayacağım tek şey dudaklarında beliren küçük gülümseme.

Sonra geri çekiliyor. "Hadi," diyor sessizce. "İkinizi de ısıtmamız gerek."

"Peki ya ağaç?" En yakın ağaca bakmak için başımı çevirerek soruyorum. Büyük ve çok karla kaplı.

Morgan usulca kıkırdıyor, ben de ona bakıyorum, pembe dili parmaklarındaki pisliğimi temizlemek için dışarı fırlıyor. "Merak etme; ağacı alacağız."

Tilki

MORGAN YILDIZI Coulter Çamının üzerine yerleştiriyor ve tam oturana kadar ayarlıyor. Bu çam türü süslemek için en iyisi değil ve fırtına nedeniyle birçok iğnesi eksik ama iş görüyor.

Onu tekrar ayağa kaldırdığımda, bir kolunu ortama doluyor ve sıkıyor, yıllar önce bir bit pazarından aldığımız rengarenk ışıklar ve yeşil ve kırmızı süslerle süslenmiş ağacın tüm görüntüsünü alıyor.

"Mükemmel," diyor Morgan. "İyi seçim, Nate."

Nathan'ın yüzü kızarıyor, ben de kahkahamı bastırıyorum. "Benim seçtiğimi söyleyebilir misin bilmiyorum."

Kıkırdayarak onu kendine çekiyor, böylece bizimle birlikte ayakta duruyor, kolu da şimdi onun belinde. Üçümüz de el emeğimize bakıyor, bir an için tadını çıkarıyoruz.

"Şimdi Noel'deymişiz gibi hissediyorum," diye cıvıldıyor Morgan.

Haklı, öyle. Kulübemiz yılın çoğu günü olduğu gibi görünmekten, Noel Baba'nın ağaç ve daha önce astığımız tüm ışıklar ve süslerle kustuğu gibi görünmeye başladı. Bunların çoğunu Morgan ve ben satın aldığımızdan beri görmedik, çoğu yıl sadece bir ağaç ve çorap tercih ettik. Gabe buradayken bile pek bir şey yapmadık. Yapmak istediğimiz bir şey değildi. Ama bu Nathan'ı mutlu ediyor ve Morgan'ın gözlerinin nasıl parladığını ve cildinin neredeyse ışıldadığını düşünürsek, onu da mutlu ediyor. Gerçi bunun çoğunun Nathan'ın kendisiyle ilgili olduğunu biliyorum.

O ağaca bakarken profilini inceliyorum, teni artık kirli olan yüzündeki gökkuşağı ışıklarını yansıtıyor. Banyoda ona bir tıraş bıçağı bırakmıştım ama itiraf etmeliyim ki kullanmadığı için memnunum. Yakışıklı yüzündeki sakal gölgesi ona çok yakışıyor. Dönüşümünü bizzat görmemiş olsaydım, bunun iki gece önce tanıştığımız adam olduğuna bile inanmazdım. Omuzları rahatlamış, gözleri daha parlak ve sanki burada olmak omuzlarından büyük bir yükü almış gibi ruhu daha hafif. Bu düşünce içimde bir şeyleri harekete geçiriyor, bir gurur ve mutluluk hissi, çünkü sanırım Morgan ve ben bundan kısmen sorumluyuz.

Yüzü dönüyor ve gözlerimiz buluşuyor. Gömleğinin yakasından boynuna doğru renk akıyor ve dudakları bir gülümsemeye dönüşüyor. Her zamanki gülümsemesiz halimi terk ediyorum ve yanaklarımın sıkıştığını hissedene kadar ağzımın köşelerini kaldırıyorum.

Nathan'ın gözleri biraz açılıyor, ama sonra gülümsüyor, düz beyaz dişleri ortaya çıkıyor. "Gülümsediğinde çok güzel oluyorsun," diyor.

Morgan dönüp bana bakıyor ve kalbim göğsümde duruyor. Yüz hatlarımı normal tarafsızlığıma döndürmeden önce gülümsediğimi görüyor. Belimi sıkıca kavıyor ve beni tekrar öyle gülümsemeye teşvik etmeye çalıştığını biliyorum ama yapmayacağım.

Askerde geçirdiğim kazadan sonra, arkadaşımı ve kardeşim olarak gördüğüm adamı kaybettiğim gün, artık mutluluğumu, gülümsememi Morgan'dan başkasına vermeme izin vermiyordum. Aptalca görünebilir ama benim için öyle değil.

Morgan'ın duygularımı onun ve Nathan'ın yapabildiği gibi ifade etmeme izin vermemi dilediğini biliyorum. Ama o zamanlar, hayatın bana korkunç ters köşeler yaşatmayı bıraktığına inanacak kadar saf ve ukala olduğum zamanlarda, gülümsemenin, kendimi derinden hissetmeme izin vermenin sonucu değiştirmedini, sadece beni savunmasız hale getirdiğini öğrendim.

Gabriell'in benimle yaşadığı sorunlardan biri de buydu, sonunda aniden gitmesinin nedeni de buydu. Neden kendimi ona, duygularıma teslim edemediğimi sormuştu. Neden Morgan gibi kendimi ona veremediğimi bilmek istiyordu.

Ama benim karım farklı. Morgan uzun zaman önce kendini kalbimin, varlığımın o kadar derinlerine gömdü ki, istesem bile onu bırakamazdım, biri onu içimden söküp çıkarmaya çalışsa bile bırakamazdım. Sadece tenimde değil, ruhumda da izi var.

Bu da bu anı kafa karıştırıcı hale getiriyor çünkü Nathan için gülümsedim. Onun bizim için bir ortak olduğuna dair içimden gelen his doğrudu ve ona karşı hissettiklerimin Gabe'in olabileceğinden çok daha derin olduğunu biliyorum. Hissediyorum.

Bu şekilde hissetmenin benim ve duygularım için ne anlama gelebileceğini düşünmediğim için aptal gibi hissediyorum - özellikle de yeni tanıştığımız biriyle.

"Özür dilerim," diyor Nathan sessizce. "Seni utandırmak istememiştim."

Boğazımdaki düğümleri yutuyorum ve Morgan sanki aklımdan geçen her düşünceyi biliyormuş ve şimdi gözlerimde titreşen korkuyu görebiliyormuş gibi belimi neredeyse boğucu bir şekilde sıkıyor. Nathan'a bir şans vermesi için onu teşvik edenin ben olduğumu düşünürsek, bu korkuyu hissetmeye hakkım yok. Ama şimdi, gerçeklik yaklaştıkça, doğru seçimi yapıp yapmadığımı sorguluyorum. Nathan'ı Morgan'ı önemsedığım kadar derinden önemsememe izin vermiş olsam bile, başa çıkmam gereken çok şey var - sadece ruh halim de değil, bir insan olarak ben de.

Morgan'ın beni idare edebileceğini biliyorum ama Nathan edebilir mi? Fiziksel olarak benimle başa çıkabileceğini gösterdi ama ya en kötü zamanlarımda? TSSB'm alevlendiğinde ve tek yaptığım emir vermek ve insanları uzaklaştırmak olduğunda, bununla da başa çıkabilir mi?

Sadece Morgan'ın yapabildiğini yapıp beni yatak odasının dışında idare edebilir mi?

Morgan yüzüne parlak bir gülümseme yerleştirmeye zorlayarak, "Yapmadın," diyor. "Ona güzel denmesine alışık değil. Daha çok sert, yakışıklı ve korkutucu," diye takılıyor ve koluyla beni güven verici bir şekilde sıkıyor.

Nathan hafifçe gülüyor ama bunu yuttuğundan emin değilim. Yine de yorum amacına hizmet ediyor ve odadaki gerginlik sona eriyor. Yumuşak bir nefes alıp rahatlamak için kendimi zorlarken Morgan'a teşekkür ederek sarılıyorum. Bu sadece bir gülümsemeydi, lanet olası bir *gülümseme* ve kendimi toparlamam ve sarmalamam gerekiyor. Kendimi kontrol etmem gerekiyor, ben de öyle yapıyorum, bir nefes daha alıyorum ve omuzlarımda gevşemesini istiyorum. Şimdi bunları düşünmenin zamanı değil, özellikle de Nathan'ın yarın gibi kısa bir süre içinde gidebileceği bir zamanda - kabul etmek istemesem de bu düşünce bana acı veriyor.

"Özür dilerim, sen çok yakışıklı ve korkutucu bir oduncusun," diye düzeltiyor. "Lütfen beni affeder misin?"

"Logger," diye düzeltiyor Morgan.

"Üzgünüm, çok yakışıklı ve korkutucu bir oduncu. *Şimdi* beni affedecek misin?" Nathan alay ediyor. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve hâlâ emin olmasalar da yeniden parlıyorlar.

Kaslarım biraz daha gevşiyor. "Bunu düşüneceğim."

"Sadece düşünmek mi?" Nathan'ın başı eğik, dudakları şakacı bir sırıtişla yukarı çekilmiş.

Küstahlığı beni kendime getiriyor ve özenle ördüğüm duygusal duvarların kendilerini güçlendirdiğini ve barajın yıkılmasını engellediğini hissediyorum. Tüm dikkatimi Nathan'ın artık alaycı olan bakışlarına veriyorum ve en iyi yaptığım şeyi yapıyorum: kontrol edebileceğim şeylere yönelmek.

"Seni affetmeye ikna olabilirim," diyorum, ses tonum odadaki enerjiyi değiştireceğini bildiğim kolay hakimiyetiyle süslenmiş.

"Ah?" Nathan'ın bakışları önce dudaklarıma, sonra tekrar gözlerime yöneliyor.

"Dikkatli ol Wolfie," diye dalga geçiyor Morgan yeni lakabıyla. "Benim kocam

kolay kolay ikna olmaz."

"İkna yöntemine göre değişir." Nathan'a meydan okuyan bir bakış atıyorum, bana en iyi teklifini sunması için cesaretlendiriyorum.

Bakışları bir kez daha dudaklarıma düşüyor ve ormandaki karşılaşmamızı düşündüğünü biliyorum çünkü ayağı kayıyor ve gözlerimle tekrar buluşmadan önce teni kızarıyor. "Tilki," diyor bir süre sonra.

"Evet?" Sinsice söyledim.

"Geçen gece odanızda bulunan şu düzenek var ya, Morgan onun üzerine yüzüstü yatabilir mi?"

Morgan yanımda donup kalıyor ve ben artık birkaç dakika önceki düşüncelerimin hiçbirini üzerine kafa yormuyorum. Görev tamamlandı. "Evet, neden?" diye sordum.

"Denemek istediğim bir şey var ama yardımınıza ihtiyacım var."

Gözlerimdeki ateşle Nathan'a bakıyorum. "Bunun benim affımı sana nasıl kazandıracağını merak ediyorum."

"Çünkü karını boşaltmama yardım edeceksin" derken gülümsemesi nazlı.

Küstahça yaptığı açıklamaya kıkırdıyorum. İki gece önce tanıştığımız adam bu sözleri asla yüksek sesle söylemezdi ama hoşuma gitmediğini söyleyemem.

"Ayrıca, küçük maceramızdan sonra kendini dışlanmış hissetmesini istemiyorum."

Dikkatimi çoktan tahrik olmuş olan Morgan'a kaydırduğımda karnımın alt kısmında ısı kıvrılıyor. İnce kazağının altında meme uçlarının nasıl çakıllaştığını ve kolunun belimi nasıl daha sıkı kavradığını anlayabiliyorum.

"Bu gece kendini dışlanmış mı hissettin

kuzum?" Başını sallıyor. "Hayır."

Kendimi yeniden her zamanki gibi hissederek önüne geçiyorum ve elimi göğüs kafesinden aşağıya, sonra da taytının altındaki sıcak amını avuçlayana kadar karnının yumuşak kıvrımlarına doğru sürüklüyorum. "Bu boşalmak istemediğin anlamına mı geliyor?"

"Eğer teklif ediyorsan." Sırıttıyor.

Kıkırdıyorum, avucumun topuğunu onun seksine doğru sallıyorum, böylece kumaş klitorisini ovuyor ve onu inlemeye zorluyor. "Senin Wolfie teklif ediyor. Seninle ilgilenmesini ister misin?"

Nathan'a bakıyor, şımarık sırtışı hâlâ dudaklarında. "Eğer teklif ediyorsan."

Nathan öne çıkıyor ve kızın çenesini parmaklarının arasına alıyor. Onları dikkatle izliyorum, kızın ona nasıl hayranlıkla ve biraz da huşu içinde baktığını, Nathan'ın gözlerinin nasıl şehvet ve aşkla dolup taşıtığını.

Nathan gülümsüyor. "Teklif ediyorum." "O zaman evet."

Bölüm 38

Morgan

Bu gece biraz aksiyon yaşamayı *BEKLIYORDUM* - ne de olsa Noel Arifesi - Fox'un benim için sipariş ettiği özel kundağa bağlanmayı ve Noel ağacının önünde Neşeli Yaşlı Aziz Nick için kurbanlık bir kuzu gibi yatırılmayı beklemiyordum. Ama işte buradayız ve şikayet etmiyorum.

Nathan açılmış ve bağlanmış bacaklarımın arasında diz çökmüş, ellerini kalçalarımın aşağı yukarı gezdirirken vücuduma hayranlıkla bakıyor. Bana ne yapacağını görebilmem için başım yüzümdeki beşikle yukarı kaldırılmış durumda ve kollarım başımın üzerindeki kundaklara bağlı. Bir kez daha tamamen iki doyumsuz adamın insafına kalmış durumdayım ve amım onlar için neredeyse utanç verici bir şekilde damlıyor.

Fox giyinik bir şekilde yaklaşıyor, gözlerinde meraklı bir bakış var. Nathan'ın gülümsemesine güzel demesine vereceği tepki konusunda endişeliydim ve doğrusu hâlâ endişeliyim. Ama o bana sevgiyle bakarken, bu düşünceleri bir kenara itiyorum. Şimdi derin bir konuşma yapmanın zamanı değil ve kocamın ben bu durumdayken samimi bir konuşmadan hoşlanacağından şüpheliyim.

Ya da belki yapardı, ama sonra konuşacağımızı bildiğimden ve aklında ne varsa çözeceğini umduğumdan kendimi tutuyorum. Çünkü ne düşünürse düşünsün, o mutluluğu hak ediyor. Hepimiz hak ediyoruz.

Fox parmaklarını yanağımda gezdiriyor. "Her şey yolunda mı kuzum?"

"Evet, efendim."

Başını sallıyor, başparmağının ucuyla dudaklarımda geziniyor. "Bu gece resmi olmana gerek yok. Ne de olsa Noel'deyiz."

Ona göz kırpyorum, göğsüm ısınıyor. "Saat gece yarısı mı?"

"Hemen sonra."

"Bana da mutlu Noeller o zaman."

Fox kıkırdıyor ve başparmağının ucunu dudaklarımın arasına sokuyor. Onu emiyorum ve o da parmağını daha da içeri kaydırarak dilimin üzerine bastırıyor. Tam geri çekilirken ağzım sulanmaya başlıyor ve dudaklarını kulağıma dayayıp "Sonra" diye fısıldıyor.

İç duvarlarım onun sözüyle sıkılıyor ve Nathan inliyor.

Birlikte ona bakıyoruz, bizi izlerken elleri hâlâ kalçalarımı okşuyor. Gömleğini çıkarmış, ateş tenini parlatıyor ve kollarındaki gergin kasları daha da belirginleştiriyor.

"Bir gün, ikinizi birlikte izlemeyi çok isterim."

"Yine mi?" Alay ediyorum.

Nathan'ın eli hafif bir tokatla klitorisime iniyor ve ben şaşkınlıkla sırıyorum. "Elin kolun bağılyken benimle alay etmek ne kadar cesurca."

Başım, gülmemek için yanağını ısırmış gibi görünen Fox'a dönüyor. İçinde bulunduğum çıkmaza ve gülmemeye çalışmasına rağmen, onun için zor olduğunu bilsem de kocamın kendini biraz olsun bırakmasına seviniyorum. Özellikle de yaşadığı onca şeyden, benim ve işimiz için yaptığı onca şeyden sonra.

"Tekrar yap, sana meydan okuyorum." Nathan'a arsızca gülümsüyorum.

Sırıtır ve elini kaldırıp klitorisime tekrar vuruyor - bir ya da iki kez değil, üç kez.

"Bir canavar yarattık," diye mırıldanıyor Fox kulağıma karşı. "Bence bu senin hatan," diye inliyorum.

Fox'un dudağı ayağa kalkmadan önce seğiriyor ve Nathan'ın diz çöktüğü yere doğru ilerliyor. Arkasındaki masadan bir şey alıyor ve tahta sandalyeyi çekerek amımı ve Nathan'ı doğrudan görebiliyor. Beynim ancak o zaman Nathan'ın söylediklerini kaydediyor: *Bir gün ikinizi birlikte izlemeyi çok isterim.*

Göğsüm ağırlaşıyor ve bu ihtimali düşününce midemde kelebekler uçuşuyor.

Bize o kadar iyi uyum sağlıyor ki, neredeyse fazla mükemmel. Ama o bizim için mükemmel.

Nathan bana gülümsüyor ve yeşil boyalı başparmağıyla klitorisime hiç dokunmadan etrafında geniş daireler çiziyor.

Dudaklarımı yaladım. "Ne yapacaksın?"

Bakımına devam ediyor. "Fox bana dün yapmayı hayal ettiğim bir şeyi nasıl yapacağımı öğretecek."

İlgimi çekti. "Öyle mi?"

Başını sallıyor, başparmağı hala klitorisimin etrafında bir daire çiziyor, her kaydırışta amımdan ıslaklık topluyor.

"Hoşuna gidecek bebeğim," diyor, içimdeyken dudaklarından aynı sevecenliğin döküldüğünü hatırlatarak. Ondan duymak kulağa hoş geliyor ve itiraf etmeliyim ki buna alışabilirim. Bu biraz korkutucu. Ama aynı zamanda Gabe'le ya da başka bir partnerle yaşadıklarımızın asla yürümeyeceğini de fark ettim. Fox'un kim olduğunu ve aramızdaki dinamiği gerçekten anlayamayacaklarını düşündüğüm için değil, gerçi bu büyük ölçüde doğrudu, ama Nathan olmadıkları için.

Klitorisime küçük bir tokat daha atınca gözlerim yeniden kalçalarımın arasındaki adama odaklanıyor. Nathan acıyan seksimin etrafını okşarken başımı yastıklı beşiğe geri bastırıyorum.

Fox ukalaca, "Hoşuna gidecek," diye garanti veriyor.

Elindeki şeyi alıp Nathan'a verirken gözlerim kocamınkilere kayıyor. Bir şişe kayganlaştırıcı.

Fox ona, "Gelmesini sağla; onu güzelce rahatlat," der.

"Emredersiniz efendim."

Fox'un verdiği cevap karşısında dudağının seğirmesini ve ormanda birlikte çektiydikleri görüntüyü kaçırmıyorum. Bunu izledikten sonra kendime gelip gelemeyeceğimi hala bilmiyorum.

Nathan kayganlaştırıcının kapağını açıyor ve kalın sıvıyı am dudaklarımın üzerine damlatıyor. Parmaklarıyla yakalıyor ve klitorisime sürerken şişeyi Fox'a geri veriyor. Gözlerim hafifçe geri dönüyor ve bağlarıma karşı kıpırdanıyorum.

"Çok muhtaçsın," diyor Nathan. "Sanırım seni saatlerce kızdırabilirim."

"Lütfen yapma," diye inliyorum ve iki adamın da kıkırdamasına neden oluyorum.

Fox, "Her zaman küçük bir fahişe gibisin, Karıcığım," diyor.

Başımı sallıyorum, vücudum daha fazla dokunmak için kaşınıyor. Daha çok hissetmek. Daha fazla şey. Nathan'ın bana yaptığı küçük dokunuşlardan daha fazlasına ihtiyacım var.

"Çok iyi davranıyor. Ona iki parmak ver; germeye başla."

Bakışlarım tekrar bacaklarımın arasına sabitleniyor ve Nathan'ın başparmağının hâlâ klitorisimi çalıştığını, diğer elinin ise açıklığıma doğru ilerlediğini görüyorum. İki parmağını içeri daldırdığında, kalçalarım havaya kalkıyor ve daha fazlasını istiyorum.

"İşte bu," diyor Fox. "Ağzını kullan; onu boşalt."

Nathan tereddüt etmiyor. Öne doğru eğiliyor, dudakları hassas sinir yumağını emiyor. Adını haykırıyorum, kalçalarım yerinden fırlıyor.

Masa. Fox avuçlarını karnımın üzerine koyabilmek için kayıyor ve içimde olup biten her şeyi artıran bir baskı uyguluyor.

"Evet!" Nathan'ın parmakları dönüp kancalanıyor, dilini klitorisimin üzerinde gezdirirken G noktama sürtünüyor.

"Çok yaklaştı bile," diyor Fox. "Üçüncü bir parmak ekle. Daha sert sik onu."

Nathan'ın üçüncü parmağı içime giriyor ve gözlerimi ondan alamıyorum. Bana bakıyor, beni yalayıp emerken gözlerinde bir gülümseme var, beni sert ve hızlı bir şekilde sikerken kolundaki damarlar çıkıntı yapıyor.

Fox karnıma daha fazla baskı uyguluyor ve ben ne yapmaya çalıştığımı anlıyorum. "Bırak olsun kuzum. Ortalığı karıştır."

Nathan parmaklarını daha sert ve daha hızlı hareket ettirip G noktama tekrar tekrar vururken ellerimi yumruklayarak başımı kundağın beşiğine bastırıyorum. Sikilen amımın sesi, ıslaklığımın gürültüsü sapkın ve vahşi ve bununla ilgili her şeyi seviyorum.

"Bırak Morgan. Nathan o tatlı dölün tadına bakmak istiyor."

Karnıma bir kez daha bastırıldığında salıverilmemin bedenimi ele geçirdiğini hissediyorum. Parmaklarının etrafında fişkırp nabız atarken, sert ve hızlı bir şekilde düşerken, ıslaklık kalçalarımı ve Nathan'ın elini kaplıyor.

"Nathan!" Ağlıyorum. Vazgeçmiyor; onun yerine dördüncü bir parmak daha ekliyor. Bunu yapmasını Fox mu söyledi bilmiyorum ama kafam bulanık ve görüşüm lekeli.

"Vay anasını, bu harikaydı." Nathan inliyor. "Tadın çok güzel, bebeğim." Dili titreyen kalçalarımındaki ıslaklığın üzerinde geziniyor ve parmakları içimde hareket etmeye devam ediyor, orgazmım boyunca bana biniyor ve onu uzatıyor.

Isınmış amımdan aşağı daha fazla kayganlaştırıcı damladığını hissettiğimde, gözlerimi açıyorum ve üzerimde tam ve mutlak bir kontrole sahip iki sapığa bakıyorum.

Fox göbeğimin üzerinde daireler çiziyor ve sonra elini kalçamda gezdiriyor. "Bu bir taneydi kuzum."

Göğsüm kabarıyor ve alnımdan aşağı bir boncuk ter damlarken kısa bir nefes alıyorum. "Daha fazla mı?"

Nathan'ın parmakları içeride bir daire çiziyor ve tüm bedenim seğiriyor. "Hâlâ görevimi tamamlamadım," diyor.

Başımı tekrar aşağı indiriyorum ve dört parmağı içimde esnedikçe tekrar haykırıyorum. Parmaklarını daha derine sokarak klitorisimi bir kez daha ovmaya başladığında, tıkırdıyor. "Nathan," diye sızlanıyorum.

"Evet, Morgan?"

"İyi olsun."

fivgSvc

"Ağzını tıkamamı ister misin?" Fox benim tarafımdan soruyor.

Morgan'ı inceliyorum, bağlanmış ve merhametimizle tekrar bağlanmış. Hiç bıkmayacağım bir manzara. "Hayır, onun çığlıklarını duymak hoşuma gidiyor."

"Hmm, çığlık attığında çok güzel oluyor."

Fox'a bakıyorum. Daha önce bana gülümsediği gibi gülümsemiyor ama yine de çok güzel.

Çok güzel. O çok güzel.

Hâlâ biraz şok edici olsa da bu düşünce artık neredeyse doğal bir düşünce. Ama ormanda paylaştıklarımızdan sonra, onu çekici bulduğumu ve ondan hoşlandığımı itiraf *edemem*. Ve eğer şans verilirse, tekrar gülümsemesi için elimden gelen her şeyi yapacağım.

"Nasıl hissediyor?" Fox soruyor, dikkati neredeyse tamamen karısının içinde olan elimde.

"Cennet gibi."

Dudakları seğirmeye başladı. "Bunu biliyorum. Demek istediğim, tüm elini tutmaya hazır mı?"

Yanaklarım kızardı. Yaptığımız her şey kirliydi ama bu günah gibi geliyor. Özellikle de ağacın yanında, Noel süsleriyle çevrili bu masum ortamda. Söz konusu ağaç önceki etkinliğimizi hatırlatsa bile -ki o da pek masum değildi.

Parmaklarımı daha derine batırdığımda Morgan kıvranıyor, iç duvarları gerilene ve etrafımda çırpınana kadar onları açıyor ve hareket ettiriyorum. Kahretsin, çok ıslak. Dün kanepeyi kirletmiş olabilir-ve ben onu becerdiğimde-

ama daha önce hiç böyle fişkırان bir kadın görmemiştim. Eğer her boşaldığında bunu yapmasını sağlayabilseydim, yapardım. Umarım bu geceden sonra daha fazla fırsatım olur.

"Klitorisini ovmaya devam edin ve başparmağınızı eklediğinizde elinizi böyle küçültün." Elini kaldırarak ördek gagasına benzeyecek şekilde nasıl daraltıldığını gösteriyor.

"Anladım," diyorum. Gözlerim Morgan'ınkilerle buluşuyor. Vücudu rahatlamış, ama meme uçlarının gerginliğinden ve kalçalarının kıpırdanışından beklentiyi görebiliyorum. "Hazır mısınız, bebeğim?"

"Lütfen, Nathan. Sana ihtiyacım var."

Elimi neredeyse sonuna kadar çekerken sikim pantolonumun içinde seğiriyor, tırnaklarımdaki yeşil cilayı gördüğümde dudaklarımda küçük bir gülümseme belirliyor.

Bir an elimi içeri ve dışarı kaydırarak kendimi şımartıyorum, boyalı tırnaklarım ıslak amının içinde kayboluyor ve sonra tekrar ortaya çıkıyor. Tırnaklarımın boyalı olacağını hiç düşünmemiştim ama hoşuma gitti. Belki de Morgan'a her tatil için onları boyatırım.

"Eğleniyor musun?" Fox alay ediyor. "Son derece."

Morgan yer değiştiriyor ama vücudu bağlı olduğu için fazla uzaklaşmıyor. "Sabırsız mısınız?" Ona soruyorum.

"Lütfen, Nate," diye yalvarıyor. "Becer beni."

"Seninle ilgileneceğim bebeğim," diyorum, Fox'un bana gösterdiği şeyi yaparken klitorisini parmaklıyorum. Parmaklarım ilk boğumu kolayca geçtiğinde devam ediyorum, başparmağımın ucu kayboluyor. "Kahretsin, çok harikasın Morgan."

Elimi içeri sokarken inliyor, Fox ve ben daha derine indikçe onu övüyoruz. Başparmağım neredeyse sonuna kadar girdi.

"İşte bu kadar," diyor Fox. "Güzel ve kolay."

Elimi yavaşça daha derine soktuğumda, Morgan'ın vücudu benim için bir çiçek gibi açılıyor ve elimi daha da içeri sokmak için büküyorum.

Elimin tamamı içeri kayarken Morgan'ın kalçaları da yukarı kalkıyor. "Nathan!" diye çılgınca haykırıyor.

"Lanet olsun bebeğim," diyorum huşu içinde. "Lanet olası elim içinde."

Morgan tekrar inliyor ve ben onu biraz daha derine götürüyorum, amı elimin ve bileğimin etrafında kenetlenirken onun sıcaklığı tarif edilemez. Lanet olsun.

"İyi misin?" diye sordum.

"Evet, siktir, aman Tanrım." Fox kalçasını okşarken başı geriye düşüyor.

"Çok iyi gidiyorsun kuzum. Elini içinde görebiliyor musun?"

Morgan'ın çenesi düşüyor ve gözleri açılıyor, elimin içinde hareket ettiğini açıkça gösteren yuvarlak karnına bakıyor. Bakışları üzerimdeyken elimi nazikçe aşağı yukarı itiyorum ve iç kasları titreyerek inliyor.

"Daha uzun vuruşlar, Nathan," diye emrediyor Fox. "Parmaklarını yavaşça yumruk haline getir ve onu becermeye başla."

Onun sözleriyle sikim zıplıyor ve bana tüm bu olanlardan ne kadar tahrik olduğumu hatırlatıyor. Elime bakıyorum ve hâlâ bunu yaptığımı inanamıyorum. Daha önce onu parmaklarken aklımdan geçmişti ama bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim -ama Fox bana mümkün olduğunu söyledi.

Parmaklarımı yavaşça aşağı indiriyorum, elim tam bir yumruğa dönüşüyor. Vajinası kasılıyor ve vücudu benim büyüklüğüm karşısında geriliyor.

"Rahatla bebeğim," diye yatıştırıyorum. "Çok iyi gidiyorsun." "Nathan," diye inliyor. "Lütfen."

"Yap şunu, Nathan," diye bağılıyor Fox. "Bunu kaldırabilir."

Elim hâlâ yumruk halindeyken hareket etmeye başlıyorum, Morgan'ın kalçaları kalkıyor ve kıvranıyor. Klitorisini daha sert parmaklıyorum, sevdiğini anladığım şekilde daireler çiziyorum. Vücudu gevşediğinde, daha derine inip daire çiziyorum, sevdiği bir hız bulana kadar hareketlerle ve parmaklarımın konumuyla oynuyorum.

"Tekrar boşalacağım." Morgan inliyor. "Lütfen, daha fazla." "Sana söylemiştim," diye fısıldıyor Fox kulağıma. "Becer onu, *Wolfie*."

Onu yumruğumla daha sert sikerken ve klitorisine baskı yaparken bu beni kıkırdatıyor.

"Nate." Sırtını kamburlaştırdı. "Aman Tanrım!"

"İşte bu, güzel kız. Çok güzelsin."

Morgan tekrar haykırıyor ve Fox'un eli tekrar karnına gidiyor. Elinin baskısını benim bile hissedebileceğim şekilde aşağı doğru itiyor ve Morgan küfrediyor. Sanırım ona piç diyor, bu da Fox'un biraz sırtıtmasına neden oluyor.

Elimi çevirip onu daha derinden beceriyorum, içindeki her bir noktaya vurarak onu kısıtlamalarına karşı çekiyorum. "Yapacağım... Yapacağım..." Nefesi kesiliyor.

Morgan kelimeleri tam olarak çıkaramıyor ve bu bana kendimi dünyanın kralı gibi hissettiriyor. "Gel, Morgan. Elim ıslat."

Fox karnına baskı uyguluyor ve ben de yumruğumu aşağı çekerken aynı anda klitorisini çimdikliyorum. Morgan çığlık atıyor, titrerken ve sarsılırken gözleri kapanıyor. Fox onu güvende tutmak için yerinde tutuyor, onu övüyor ve yoğunluğundan dolayı onu yatıştırıyor.

Elim istediğim gibi sırlıslam oldu, orgazmı içimdeki hayatı sıkıştırırken salgısı yere damlıyor.

"Elimi içine çekiyor," diye nefes veriyorum.

Morgan inliyor ve bağlarına karşı geriliyor, zevkten deliriyor. Onunla birlikte sürüyorum, ihtiyacı olanı almasına izin veriyorum. Aşağı inmesi biraz zaman alıyor ve ben her anı bu deneyimi hafızama kazımak için kullanıyorum - bir ilk daha.

Ama Tanrım, umarım bu son olmaz.

Bölüm 40

Morgan

GÖZLERİM AÇILIYOR ve midem bulanıyor. Gözlerimdeki uykuyu kırıştırırken yatak odası karanlık, ateş saatler önce sönmüş. Vücudum aktivitelerimizin yorgunluğuyla ağırlaşıyor ve bacaklarımın arasında donuk bir ağrı zonkluyor.

Gözlerimi ağır ağır kırıştırarak uyanırken, neden bir şeylerin ters gittiğini hissederek uyandığımı anlamaya çalışıyorum. Nathan'ın sıcak nefesi alnıma çarpıyor ve eli belimde duruyor ama beynimdeki sis dağılırken neyin eksik olduğunu anlıyorum: Fox.

Nathan'ın elini yavaşça çekiyorum, yatağın soğumuş boşluğuna doğru geriye doğru kayıyorum - bu Fox'un bir süredir uyanık olduğunun işareti. Serbest kaldığımda bornozumu kapıyorum ve sessizce onu bulacağımı bildiğim yere doğru ilerliyorum.

Yaklaştığımı duyuyor, başını çay bardağından kaldırıp gözlerimle buluşuyor. Mutfağın ışığı tepesinde parlıyor ve omuzları sanki dünyanın ağırlığını taşıyor gibi görünüyor. Kocamı tanıyorum - ne kadar uzun zamandır birlikte olduğumuzu ve ne kadar çok şey yaşadığımızı bildikten sonra nasıl tanımayayım - ve düşündüğü şeyin iyi olmadığını biliyorum.

Masaya doğru usulca ilerliyorum, başındaki sandalyeyi çekiyorum ve oturduktan sonra elimi omzuna koyabileceğim kadar yaklaştıkça hareket ettiriyorum. Dokunuşumla kasları bir anlığına gevşiyor ve bakışları yumuşak ışıktaki benimkilerle buluşuyor.

"Selam bebeğim," diyorum sessizce. "Kabus mu gördün?"

Başını sallıyor. "Uykuya dalmadım."

Burnumdan bir nefes çekiyorum ve elimi sırtında hafifçe gezdiriyorum. "Ne zamandır buradasın?"

Fox omuz silkiyor. "Bu benim ikinci fincanım." "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"O değil." derken göz temasını kesmiyor. Nathan."

Midem bulanıyor ve elimi bırakıp kucağıma koyuyorum. Şimdi anlıyorum; yatağımızda değil de dışarıda olması daha önce aklından geçen her neyse onunla ilgili. Ama bir konuda haklıydım: Her ne düşünüyorsa iyi değil.

"Fox." Adı belli belirsiz bir yalvarışla çıktı. "Bana ne demek istediğini söyle."

Çenesi düşüyor ve çay bardağına bakıyor. "Gerçekçi olmamız gerekiyor."

"Nasıl gerçekçi?" Ses tonumda, gözlerindeki parıltıya bakılırsa ikimizi de şaşırtan bir keskinlik var.

"Bizim için doğru kişi mi bilmiyorum Morgan."

"Saçmalık."

"Morgan-"

"Hayır, korktuğun için daha büyümeye vakit bulamadan sabote ediyorsun."

"Mesele bu değil," diye savunuyor. "Ben bizi korumaya çalışıyorum."

"Hayır," diye tükürdüm, sesim amaçladığımdan daha yüksek çıkmıştı. "Bu saçmalık, Fox."

"Daha dün tereddüt eden sen değil miydin?"

Ellerimi yumruk yaptım. "Hayır, bunu bana çeviremezsin, özellikle de ona bir şans vermem için beni ikna eden sendin, hatırladın mı?"

Fox sessiz kalıyor, ben de devam ediyorum.

"Haklı olduğunu kabul etmekten ne kadar nefret etsem de, haklı olduğun için mutluyum. Çünkü Nathan inanılmaz biri. Bunu sen de görüyor ve hissediyorsun. Bu yüzden bu konuşmayı yapıyoruz. Ama onu içeri alma korkunun bize bunu yapmasına izin vermeyeceğim Fox. Bu sefer olmaz."

Parmakları kupasının etrafında bükülüyor. "Ne diyorsun sen?"

"Gabe'in neden aniden gittiğini söylememe gerek yok; bize anlattı."

"Yani hepsi benim suçum mu?"

Başımı sertçe sallıyorum. "Bunu konuşmuştuk. Ayrılmak için kendine göre nedenleri vardı ama günün sonunda ikimiz de hatalıyız. Sen ona tam olarak izin veremedin ve ben de seni bu konuda zorlamadım."

"Denedim, Morgan."

Yumuşak bir nefes veriyorum. "Yaptığını biliyorum ve seni suçlamıyorum. Sonunda yürümedi çünkü yürümemesi gerekiyordu. Ondan önce de kıskançlıkla ilgili sorunlar vardı, bu yüzden asla yürümeyecekti. Ayrıca, o Nathan değil."

Elimi Fox'un ön koluna koyuyorum. Kaslar dokunuşumla esniyor ve bana tekrar bakmasını bekliyorum. Baktığında, kocamın gözlerinde gördüğüm korkuyla kalbim sıkışıyor. Böyle tepki vermek ya da Nathan'ı uzaklaştırmak istemiyor. Onunla nasıl ilgilendiğini gördüm ve Nathan'la birçok insanın farkına bile varmayacağı şekillerde ilgilendiğini biliyorum. Kıyafetlerini dışarıda bırakıyor, düzenli yemek yediğinden ve yeterince su içtiğinden emin oluyor. Hatta Fox'u uyumadan önce yorganı üzerine çekerken yakaladım. Nathan'ı şimdiden önemsiyor.

Ne olursa olsun, daha dikkatli olmalıydım, Fox'un benim güvenceme ve yardımına ihtiyacı olduğunu fark etmeliydim. Ama Nathan'a doğru ilerlerken çok emin görünüyordu. Sanırım onunla bir şeyler başlatmaktan, kalbimi tekrar açmaktan ve reddedilmekten korktuğum için Fox'un gerçekten ne kadar sert ve hızlı düştüğünü göremedim, en azından az önceki gülümsemesine kadar. Bir gülümseme çok küçük bir şey gibi görünebilir ama kocamın gülümsemesinin bir anlamı var. Birçok şey ifade ediyor.

"Neden korkuyorsun bebeğim?" Sessizliği bozarak soruyorum. "Acele bir karar vermek yerine bunu konuşalım."

Fox'un çenesi geriliyor ve uzun zamandır ilk kez gözlerinde duyguyu görüyorum. Kısa sürüyor ama orada. "Senin incinmeni istemiyorum Morgan," diyor ama ben ne demediğini duyabiliyorum. İkimizin *de incinmesini istemiyorum*.

"Seni seviyorum Fox, ama ne kadar uğraşırsan uğraş kalbimi -ya da dürüst olmak gerekirse seninkini- her zaman koruyamazsın. Bu şekilde yaşamayı biz seçtik; bu şekilde yaşamak istiyoruz. Bu da savunmasız olmamız ve iletişim kurmamız gerektiği anlamına geliyor. Bu bizim kusurumuzdu ve Nathan'la daha ileri gitmek istiyorsak bunu konuşmalıyız ve bunu onunla konuşmalıyız. Başta ona bunun istediğimiz gibi olabileceğini söyledik. Şimdi kafasının nerede olduğunu ve bizimle daha ileri gitmek isteyip istemediğini görmeliyiz."

"Ya yaparsa?"

"Bana bunu istemediğini söyle," diyorum. "Onun aradığın kişi olabileceğini, bizim olabileceğini hissettiğini söylemiştin. Ona karşı gerçek hisler beslemeye başladığın için mi şimdi farklı hissediyorsun?"

"O buraya ait değil, Morgan." "Fox-"

Yer gıcırıyor ve ikimiz de başımızı kaldırıp yarı uykulu Nathan'ın hem üzgün hem de şaşkın bakışlarını görüyoruz. Oturduğum yerden kalkarken midem bulanıyor.

"Nathan, yukarıda ne yapıyorsun?" Kelimeler ağzımdan çıkarken çok aptalca geliyor ama ne kadarını duyduğundan ya da ne söyleyeceğimden emin değilim.

Bakışları benden Fox'a kayıyor, elleri iki yanında esniyor. "Uyuyamadım."

"Neden oturmuyorsun? Sana çay yapayım."

Başını iki yana sallar. "Sorun değil, ben misafir odasına döneğim." *Misafir odası*. Yatağıımıza geri dönmeyecek.

"Lütfen otur," diye yalvarıyorum, odasına dönerse büyük olasılıkla bu işin biteceğini biliyorum.

"Sorun değil. Sabah görüşürüz."

"Nate." İleri doğru bir adım atıyorum ama o geri çekiliyor, kalbim parçalanıyor. "Lütfen kal."

"Sabah görüşürüz."

Ayak sesleri kayboluyor ve boş odanın kapısının kapanma sesini duyduğumda Fox'a dönüyorum. Elleri kupasının etrafında o kadar sıkı kenetlenmiş ki, kırılmadığına şaşıyorum.

"Gerçekten öyle demek istemedin," diyorum Fox'a.

"Yapmasaydım bile böylesi daha iyi Morgan," diyor sessizce.

Gözlerim yaşlarla parlıyor ve Fox'a sıcak ve soğuk davrandığı için, savunmasız olmaktan ve kendini benden başka birine tamamen vermekten korktuğu için iyi bir şeyi bir kenara atmaya çalıştığı için kızgın olmama rağmen derin bir nefes alıyorum. Bu şekilde olmak istemediğini ve bunun onun için zor olduğunu biliyorum.

Ona doğru yürüyorum, eğilip alnına nazik bir öpücük konduruyorum. Nefes verdiğini hissediyorum ama vücudu gerginliğini koruyor.

"Seni seviyorum bebeğim. Seni çok seviyorum ve senin için her şeyi yapacağımı biliyorsun. Ama lütfen Nathan'ın onu burada istemediğini düşünerek bu kulübeden çıkıp gitmesine izin verme." Gözlerimin içine bakana kadar Fox'un yüzünü çeviriyorum. "Çünkü istediğini biliyorum."

Bir süre sonra ellerinden birini yüzümü kavramak için kaldırıyor. "Onu gerçekten nasıl içeri alacağımı bilmiyorum. Yapabileceğimi düşündüm, ama sonra... Ya bu çok fazlaysa, Morgan? Ya biz çok fazlaysak?"

Onun itirafı karşısında göğsüm ağırlaşıyor. Gençliğimize geri döndüm. O zamanlar çok farklıydı; asi, öfkeli ve sadece onu sevecek, ona istendiğini söyleyecek birini arıyordu. Pek çok açıdan şimdi farklı ama aynı zamanda, tanıştığım o ergen çocuk hâlâ içinde. Sadece şimdi, beni koruma kisvesi altında insanları kendinden uzak tutuyor. Ama biliyorum ki o sadece kendi kalbini korumaya çalışıyor. Ve kendi yöntemiyle, Nathan'inkini de korumaya çalışıyor.

Sandalyeme geri oturuyorum ve Fox'un elini kendi elime alıyorum, parmaklarımızı birbirine geçiriyorum, böylece *senin ve benim* dövmelerimiz iç içe geçiyor.

"Amigo kız Jessica'nın tüm son sınıfın önünde bana 'çok fazla' olduğumu söylediği zamanı hatırlıyor musun?"

Ciddi konuşmamıza rağmen Fox'un dudağı seğiriyor. "Nasıl unutabilirim ki?"

Sırıtiyorum. "O zaman bana ne söylediğini hatırlıyor musun?"

Fox iç içe geçmiş parmaklarımıza bakıp dövmelerimizi inceledikten sonra tekrar yukarı bakıyor. "O Jessica gidip kendini becerebilir."

Dudaklarımdan bir kahkaha pufu çıkıyor. "Evet, o. Ama başka ne var?"

"Birinin çok fazla olması, bir başkasının doğru olmasıdır. "Ben *senin* doğru olanım."

Ellerimizi dudaklarıma götürüp bileğindeki kalp dövmesini öpüyorum.

"Biz birbirimize çok yakınız Fox. Peki ya Nathan da öyleyse?"

Fox iç çeker. "Ama ya-"

Onu kısa bir öpücükle durduruyorum. "Buna karar verecek kişi o olmalı. Biz değil.

Başkaları adına karar verme." Fox kıkırdıyor, ben de sırıtiyorum.

"Hoşuna gittiğini biliyorum ama bu onun *hayatı* Fox. Bu bizim hayatımız. Korktuğun için gerçekten harika olabilecek bir şeyi çöpe atmak mı istiyorsun? Benim tanıdığım ve sevdiğim Fox bu değil."

"Bana çok fazla kredi veriyorsun."

Başımı sallıyorum. "Nathan'la ilgili içgüdüsel bir hissin vardı, bunu dinle. Nathan bir şans hak ediyor. Biz de hak ediyoruz."

Fox öne doğru eğiliyor, alnını alnıma dayarken ellerimiz hâlâ birbirine bağlı. "Seni seviyorum, Morgan."

"Ben de seni seviyorum bebeğim." Dudaklarını nazikçe öptüm. "Şimdi git onunla konuş."

fivgSvc

O BURAYA AİT DEĞİL, Morgan.

Fox'un sözleri kulaklarımda tekrar tekrar çınıyor. Şimdi son iki gündür hissettiklerimin ve yaşadıklarımın gerçek olup olmadığını ya da Fox ve Morgan'ın beni kullanıp kullanmadığını sorguluyorum.

Böyle düşünmek yanlış geliyor çünkü bunun doğru olmadığını biliyorum. Daha yeni tanışmış olabiliriz ama paylaştıklarımızla onlar hakkında bu kadar kötü düşünemem. İncinmiş olsam bile.

Bu odada hiç uyuyamayacağımı bilerek yatakta doğruluyorum. Ateş yakılmadığı ve yatak kullanılmadığı için burası da soğuk, bu da aniden hissettiğim yalnızlığı daha da kötüleştiriyor. Bedenim Fox ve Morgan'ın sıcaklığını arzuluyor, uyurken ikisinin de yanımda olmasının nasıl bir his olduğunu hatırlıyor. Fox'un büyük kolu belimde ve Morgan'ın yumuşak bacakları benimkilerin arasına dolanmış. Bu alışabileceğim, alışmak istediğim bir duyguydu. Sanırım onlar aynı şeyi hissetmiyorlardı.

Yan masanın lambasını açıyorum, gözlerim ışığa alışıyor. Duvardaki saat sabahın dördünü geçtiğini söylüyor. Keşke bir uyku hapım olsaydı, çünkü belki geç saatlere kadar uyuyabilirdim. O zaman, eğer şerif haklıysa, onlarla bir daha muhatap olmak zorunda kalmadan buradan ayrılabilirdim. Arabamı nasıl geri alacağımı ve ondan sonra gelecek her şeyi çözmeden önce ailemle Noel yemeği yiyebilirdim.

Burayı, Starlight Haven'ı terk edip dağdan aşağı, gerçek hayatıma geri dönme fikri, gerçekten hiç düşünmediğim bir şey

Fox ve Morgan'la bu işe başladığımdan beri. Bu küçük balonun içindeydik ve gerçeklik yokmuş gibi davranmak kolaydı.

Gözlerim, yıllar önce ilk uyandığımda gördüğüm şöminenin üzerindeki sanat eserine odaklanıyor. Her şeyden sonra, tilki ve kuzu motifi mantıklı geliyor. Tilki sinsi, kurnaz ve yırtıcıdır. Hatta oyuncu olduğunu bile iddia edebilirim. Morgan onun kuzusu. Tatlı ve uysal ama aynı zamanda sosyal, zeki ve duygusal.

Nehir manzarasına daha yakından baktığımda, daha önce seçemediğim başka bir şey gördüğümü hatırlıyorum. Onu daha yakından inceliyorum, gözlerim nehrin yukarısına ve ormana doğru çekiliyor. Onu gördüğümde boğazım düğümleniyor ve açıkçası ne düşüneceğimi bilemiyorum.

Uydurmadığımdan emin olmak için gözlerimi kırıştıyorum ama tam bana bakıyor: ağaçların arasında sinsice dolaşan bir kurdun iki sarı gözü. Orada bekliyor, izliyor, bir sonraki hamlesini düşünüyor.

Ellerimi tıraş olması gereken çeneme sürüyorum. Tanrım, kafam çok karışık. Buraya düşmemi planlamamışlardı ve ben de garip bir peri masalı yaşamıyorum. Belki de Morgan beni buraya kaderin getirdiği konusunda haklıdır. Çünkü beni istemeseler bile, buradan değişmiş bir adam olarak ayrılıyorum. Artık nefret ettiğim bir işe geri dönüp başka bir Kathy için çalışmam. Dişlerim keskinleşti ve onun gibi birini canlı canlı yerim.

Tak, tak!

Kapımdaki yumuşak tıkırtıyı duyduğumda sırtım geriliyor. Kim olduğunu anlamak için açmama gerek yoktu. Morgan olamayacak kadar keskin bir vuruştı. Ve şu ana kadar onun hakkında öğrendiklerime göre, Fox'u benimle konuşması için buraya gönderirdi. Çoğu zaman Morgan'a hükmediyor olabilir ama dövmeli parmağında oynattığı çok açık. O da koyun postuna bürünmüş bir kurt, daha doğrusu bir kuzu.

İki yumuşak vuruş daha ve kapıyı açmasına izin vermem gerektiğini biliyorum. Işığım yanıyor ve onunla konuşmak ya da beni kastetmediği sözlerle teselli etmesini istemesem de, onun önünde sinmek de istemiyorum. "İçeri gel."

Kapı açılıyor ve Fox'un kaslı formu kapı aralığını dolduruyor. Keskin mavi gözleri bana bakıyor ama öne doğru bir adım atmıyor.

"Bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordum. Ses tonumun kırılmış çıkmasını istemiştım ama onun yerine sesim yorgun çıktı.

"Seninle konuşabilir miyim?" diye soruyor ama bu bir soru değil.

Ona hissettiklerimi hissettirmek için şımarık bir şey söylemek istiyorum ama olgun bir yol izliyorum. "Ne oldu?"

Fox kapıyı açık bırakarak odaya girdi. İki adımda tepemde beliriyor, sarı saçları muhtemelen sinirden parmaklarını geçirdiği için dağınık. Ve şimdi daha yakın olduğu için kaşlarının çatıldığını ve gözlerinde emin olmayan bir bakış olduğunu görüyorum. Onu böyle görmek tuhaf, her zaman sergilediği huysuz, otoriter tarafıyla tam bir tezat oluşturuyor. "Oturabilir miyim?" diye soruyor.

Çenemi yatakta önümdeki boşluğa doğru eğiyorum ve o da hiç duraksamadan oturuyor.

Gergin bir nefes alıp başını benimkine çevirene kadar bir dakika kadar zaman geçti. "Bunu duymanı istememiştim."

Kaşlarımı çattım. "Bunu anlamıştım Fox. Bana söylemeye geldiğin şey gerçekten bu mu?"

Eğer öyleyse, lütfen gidin."

Göğsünden küçük bir hırıltıya benzer bir ses çıkıyor ve bir elini yüzüne sürüyor. "I-" Duraksıyor. "Böyle şeylerde iyi değilimdir, Nathan."

"Ne, konuşmak mı? Evet, biliyorum."

Fox'un gözleri bana dik dik bakıyor ve onu kızdırdığımı biliyorum. Sorumluluk sahibi olmayı seviyor ve geri adım atmaktan hoşlanmıyor ama şu anda bu onun için çok kötü. Sözlerinin canımı yaktığını biliyordum ama karşıma oturana kadar ne kadar acıdığını fark ettiğimi sanmıyorum.

"Evet. Bu konuda iyi değilim. Özellikle de duygular ve özürler konusunda."

Nefes alışım yavaşlıyor. "Eğer sadece bir özürse, buna ihtiyacım yok. Biz birlikte kapana kısılmış ve seks yapan yabancılarız. Bundan daha fazlası olmasına gerek yok."

Fox'un çenesi titrer. "Senin için hepsi bu kadar mı?"

Ona göz kırpmıyorum. "Hatırlatmam gerekirse, buraya ait olmadığımı söyleyen sendin."

"Beni zayıf bir anımda yakaladın."

"Kelimeler anlamlıdır, Fox. Bunu sen söyledin."

"Sadece bu kadarını verebilirim, Nathan" demeden önce bir dakika sessiz kaldı.

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum."

"Bu, bizimle bir ilişki içinde olursan, kendimi her zaman Morgan gibi ifade edemeyeceğimi anlamana ihtiyacım olduğu anlamına geliyor. Seni kızdıracağım ve muhtemelen sen de beni kızdıracaksın. Bana zaman vermene ihtiyacım var."

ve biraz da zarafet. Gemişim zordu ve her zaman doğru şeyi söylemiyorum... ya da hiçbir şeyi. Bunun bir mazeret olmadığını biliyorum ama ben buyum."

Fox'a göz kırpıyorum, beynim az önce söylediği tüm kelimeleri kaydetmeye çalışıyor - bana bir kerede söylediği en fazla şey. İlişki mi dedi?

Zihnim allak bullak oluyor ve sanki kamçı yemiş gibi hissediyorum. "Hala ne dediğini anlamıyorum."

Fox bir nefes alıyor ve yatakta kayıyor. Sonra elime uzanıp onu avucunun içine alıyor. Nasırlı parmakları tenime sertçe değiyor ve sönmüş olan ateş yeniden alevleniyor. Başparmağını parmak eklemlerime sürtüyor, gözleri hareketi izliyor. "Morgan'la bundan önce bir ilişkimiz vardı, birkaç nedenden ötürü yürümedi ama en önemlisi, onun ihtiyaç duyduğu şey olmama izin veremememdi. Gemişimden gelen bir sürü takıntım var ve tekrar ediyorum, bu bir mazeret değil, özellikle de bir pislik olduğum için. Ama senin bize ait olmadığını söyledim, seni burada istemediğim için değil, kalırsan ihtiyaın olan şey olamayacağımı anladığında gideceğinden endişelendiğim için. Tıpkı son ortağımızın ve ondan öncekilerin yaptığı gibi."

Göğsüm onun savunmasızlığı yüzünden sızlıyor ve kendimi onun elini sıkarken buluyorum. "Peki neye ihtiyaım olduğunu düşünüyorsun?"

Gözleri yukarı bakıyor, gözlerinde derin bir acı ve hüzün görülüyor. "İstikrarlı bir ortak, seni terk etmek istemeyecek biri."

Boğazımdaki büyük yumruyu yutuyorum ve diğer elimi birleşen ellerimizin üzerine koyuyorum. "Tüm geçmişini bilmiyorum Fox. Paylaştıklarından yaşadıklarının çoğunu anlayabiliyorum ve senden şu anda bana anlatmanı istemiyorum. Ama lütfen, ihtiyaım olduğunu düşündüğün şeyi varsayma."

Fox'un bakışları benimkilerden ayrılmıyor. "Neye ihtiyaın var?" "İstenmek, saygı duyulmak istiyorum."

"Seni istiyoruz, Nathan. Sana saygı duyuyoruz. Ve sana aksini hissettirdiysem özür dilerim. Söylediklerimi söylememeliydim ve kulak misafiri olduğun için özür dilerim. Bu benim hatam ve söylediğim için pişmanım."

Onun elindeki elime bakarken sözlerini düşünüyorum. Dövmeli teninde çok daha küçük ve narin görünüyor, kendi elim hakkında böyle bir şey söyleyeceğimi hiç düşünmezdim. "O zaman buraya ait olduğumu mu söylüyorsun?"

Gözlerim tekrar onunkilere kayıyor ve yutkunuyor, çenesi geriliyor. "yleyim."

Doğru söylediğini anlayabiliyorum ama yine de kalbim paramparça olmuş gibi hissediyorum. Daha yeni tanışmış olabiliriz ama burada yaşadıklarım beni değiştirdi ve sözleri beni derinden yaraladı. "Sanırım zamana ihtiyaım var."

Fox gözlerimin içine bakıyor, bakışları araştırıyor. "Ne için zaman?" Sert sorusuna neredeyse gülecektim. Bu çok... *Fox*.

"Bunun benim için doğru olup olmadığını anlamak için." Gerçek bu, çünkü Fox'u duymamış olsaydım bile onlarla geleceğimiz ve bir geleceğimiz olup olmadığı hakkında konuşmak zorunda kalacaktım. Bunun uzun vadede makul olup olmadığını ve bunun hayatım için ne anlama geldiğini öğrenmek için zamana ihtiyacım olacaktı.

Uzun bir süre sonra başını salladı, ancak cevabım karşısında yüz ifadesi üzgün görünüyordu. "Bunu anlayabiliyorum."

"Sen ve Morgan için sorun olur mu?"

"Elbette var," diyor Morgan.

Fox ve ben kapı aralığına bakıyoruz ve bakışlarım onun ciddi bakışlarıyla buluşuyor. Üzerinde sadece ince kırmızı bornozuyla odaya girerken hafifçe gülümsüyor. Yatakta diğer yanıma oturuyor, dövme eli Fox'un elinin üzerine koyarken yatak onun ağırlığıyla çöküyor.

"İstediğin kadar zamanın var. Seni istiyoruz Nathan ve seni bekleyeceğiz."

Sözlerinin ciddiyeti ve içine yerleştirdiği gerçek karşısında midem bulanıyor. "İstediğinin bu olduğunu nasıl bu kadar çabuk anlayabiliyorsun?"

Dudaklarının kenarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Belki kader, belki içgüdüsel bir his, belki de senin yumruğun." Sırıttıyor ve ben kızarıyorum. Gerginliği bozmayı Morgan'a bırakıyorum. "Ama senden hoşlanıyorum Nathan, Fox da öyle."

Gözlerim onun soğuk mavi gözleriyle birleşiyor ve o da başını sallıyor. "Anlıyorum."

Bu sözler omurgamda bir ürperti yaratıyor ve Morgan kulağımın arkasındaki bir tutam saçını okşuyor. "Aranıyorsun, Nathan."

İkisi arasında bakışıp duruyorum; paylaştığımız şeyleri paylaşmak bir yana, arkadaş olmayı bile hayal edemeyeceğim iki insan. Yine de şimdi onlarsız bir hayat düşünemiyorum. Onları geri istediğimi söylemek geliyor içimden ama istediğim zamanı ayırıp iyice düşünmem gerektiğini biliyorum. Fox ve Morgan hakkında öğrendiğim her şey göz önüne alındığında, acele etmek ve Fox'a kendi kendini gerçekleştiren bir kehanetin tatminini vermek istemiyorum, her ne kadar bunu gerçekleştirmeye niyetli görünse de - ya da en azından yaptı.

"Gerçekten çok üzgünüm," diyor Fox, gözleri benimkilerden hiç ayrılmadan. İkisinin de ellerini sıkıyorum. "Sorun değil, Fox. Seni affediyorum."

Bölüm 42

Tilki

KONUŞMAMIZ, Nathan'ın burada kaldığı süre boyunca seksi masadan uzak tutmaya karar vermemizle sona erdi. Böylece hepimiz Noel ağacının ışığında oturmak üzere oturma odasına geçtik. Kimse konuşmadı ve sonunda Nathan, Morgan'ın başı kucağındayken uyuyakaldı. Onun gözleri kapandığında ben de benimkilerin bir süreliğine kapanmasına izin verdim. Şimdi güneşle birlikte tamamen uyanığım ve tek yapabildiğim kanepedeki iki kişiye bakmak.

"Bu kadar sesli düşünmeyi bırak," diyor Nathan'ın uyku sersemi sesi, dün sabah ona söylediklerimi yankılayarak.

Bakışlarımız buluşuyor ve dudakları yumuşak bir gülümsemeye dönüşüyor.

"Saat kaç?" diye soruyor sessizce, Morgan'ın kucağında uyuduğunu gördükten sonra. "Sekizi biraz geçiyor," diye fısıldıyorum.

"Mutlu Noeller."

"Mutlu Noeller," diye yankıladım.

Nathan'ın gözleri ağaca kayıyor ve sabah ışığının yanaklarındaki kızarıklığı nasıl vurguladığını kaçırmıyorum.

"Nasıl hissediyorsun?" Çekinerek sordum. "Çok fazla olduğunu biliyorum." "Biraz donmuş."

Nathan'ın göğsünün sessiz bir kahkahayla titrediğini görene kadar kaşlarım endişeyle çatılıyor. "Ben iyiyim Fox. Hoşuma gitti."

"Biliyorum."

Nathan başını bana doğru sallıyor ama o cevap veremeden Morgan inliyor. "Çok erken," diye sızlanıyor ve yüzünü Nathan'ın kasıklarına gömüyor. Başı kanepeye düşüyor ve gözleri sımsıkı kapanıyor.

"Kuzu," dedim. "Bir yastığın üzerinde değilsin."

Hiçbir şey söylemiyor. Bunun yerine, yanağını sihirli bir lambaymış gibi Nathan'ın büyüyen ağacına sürtüyor.

"Morgan," diyor boğuk bir sesle. "Beni kışkırtma."

Suratını astığını görüyorum ama sonra kucağından kayıyor. Gözleri şöminenin üzerindeki paketlere takılınca parlıyor, aniden uyanıyor ve Noel sabahındaki bir çocuk gibi neşeleniyor.

"Bence hediyeleri açmalıyız." Morgan ayağa kalktı ve şömine rafından paketleri aldı, birini kendine ayırdı, birini de Nathan'ın kucağına bıraktı. Açacak bir hediyem olmasını beklemiyordum, en azından geleneksel olarak. Morgan, pratik ya da seks içerikli olmadıkça hediyeye almaktan hoşlanmadığımı bilir. Karımı tanıyorsam, daha sonra bu iki şeyden biriyle beni şaşırtacaktır.

Nathan rahatsız bir şekilde kıpırdanıyor ve ikimizin arasına bakıyor, kaşları sevimli bir şekilde kırışmış. "Neden benim bir hediyem var?"

"Noel Baba'dan." Morgan gülümsüyor ve onu kendime çekiyorum. Kucağıma yerleşirken kıcını kasıklarımında oynatıyor. "Değil mi, Noel Baba?"

Onun maskaralıkları karşısında başımı sallıyorum ama Nathan'a dönüp bakıyorum. "Aç şunu."

"Önce sen Morgan" demeden önce uzun bir süre pakete bakıyor.

"Bana iki kez söylemene gerek yok," diye cıvıldıyor. Morgan ve ben bu bayramı bazıları kadar kutlamasak da, karım hediyeleri sever, ben de ona hediyeye vermeyi severim ve bunu seveceğini biliyorum.

Nathan yüzünde geniş bir gülümsemeyle Morgan'ı izliyor, göğsümü ısırarak ve son birkaç saat içinde olan her şeyi silebilmeyi dilememe neden olan bir gülümseme. Kâğıdı geri çekip küçük kutuyu açtığı anda Nathan da en az onun kadar heyecanlı görünüyor. Her tatilin böyle geçtiğine dair görüntüler belirliyor zihnimde ve itiraf etmeliyim ki bu biraz korkutucu olsa da güzel. Birlikte böyle olacaktık. Bir aile. Acaba Nathan'ın ailesi de bize katılacak mı?

Morgan kutuyu yırtarak açıyor ve ikiye katlanmış küçük bir kağıt parçası çıkarıyor. Çevirerek açtı ve sanırım çenesi yere çarptı. "Ciddi misin sen?" diye sordu bana.

"Öyle olmasaydım bunu sana vermezdim."

Kâğıdı göğsüne doğru tutuyor ve yüzünde şeytani bir gülümseme belirliyor.

"Nedir bu?" Nathan merakla sorar.

"Ona gösterebilir miyim?"

Başımı sallıyorum ve Morgan daha da geniş gülümseyerek kâğıdı Nathan'a uzatıyor. İkimiz de onun okumasını izliyoruz, burun delikleri açılıyor ve Morgan'a geri verirken boğazı düğümleniyor.

"Bunu yapacağını bilmiyordum," diyor.

"Nadiren. Geçen gece hayatımıza yeni biri girdi diyelim ve kendimi buna mecbur hissettim," diyorum.

Üçümüz birbirimize bakarken zaman duruyor. O kadar çok şey söyleniyor, o kadar çok şey söylenmeden kalıyor ki.

Sonunda boğazımı temizleyip Nathan'ın elindeki pakete bakıyorum. "Aç şunu."

"Tamam," diyor sessizce. "Ama sana verecek bir şeyim yok."

Düşünceli tavrı karşısında dudağım seğiriyor. "Senden bunu beklemezdim. Sadece aç."

Küçük bir nefes alıp kahverengi kâğıdı yırtıyor ve küçük kutuyu çıkarıp kapağını açıyor. İçine baktığında, hediyesini çıkarmasını beklerken kalbim hızla çarpıyor.

Yutkunuyor. "Bunu sen mi yaptın?" Küçük ahşap kurt figürünü elinde tutuyor. Onun için oyduğum kurdu.

"Ben yaptım."

"Geçen gün ofiste bu yüzden mi bu kadar uzun kaldın?" Morgan soruyor.

"İkinizin de Noel'de açacak bir şeyiniz olsun istedim," diyorum.

Basitçe.

Nathan boğazını temizliyor, parmaklarını saygıyla oymanın çizgileri üzerinde gezdirirken gözleri hızla dalgalanıyor. "Teşekkür ederim. Bu çok güzel."

Cevap vermek için ağzımı açmıştım ki, kulübenin dışında büyük bir gürültü dikkatimizi çekti. Sanki bir bomba patlamış gibi donup kalıyoruz. Kar küreme aracının farlarının araba yolunun bir kısmını temizlediğini gördüğümüzde artık kar altında olmadığımız gerçeği içimize yerleşiyor. Bir an sonra, bir arabanın kapısının çarpması Nathan ve Morgan'ın irkilmesine neden oluyor.

"Sanırım bu benim aracım," diyor sessizce.

Elim Morgan'ın beline dolanıyor, ekstra rahatlığa ihtiyacı olduğunu biliyorum.

Bunun olacağını bildiğimiz ve Nathan zaman istediği halde, sanırım bir parçası gitmeden önce onun fikrini değiştirebileceğimizi umuyordu. Aptalca sözlerimi tamamen silebileceğimizi ve her şeyi değiştirmeden önceki haline geri dönebileceğimizi. Ama artık zamanımız doldu ve gitmesine izin vermek zorundayız.

Bir süre sonra kapı zili çalıyor ve Nathan ayağı kalkıyor, kurt elinde sıkıca kavırıyor.

"Eşyalarımı almalıyım."

Morgan ve ben de onunla birlikte duruyoruz ve ne diyeceğimizi bilemez bir halde birbirimize bakıyoruz. Sonunda Morgan öne çıktı ve kollarını ona doladı, sıkıca sarıldı ve yanağından öptü. "Sana kıyafetlerini getireyim." Sonra da Nathan'la beni yalnız bırakarak amurluğı yöneliyor.

"O iyi olacak mı?" diye soruyor kısa ve ağır bir duraksamadan sonra. "Karım güçlü bir kadındır."

"Öyle," diyor hüzünle.

Kapı bir kez daha alınır ve Nathan omzunun üzerinden bakar. "Ben bakarım. Sen git hazırlan," diyorum.

Etrafindan dolanmak için hareket ettiğimde, Nathan kolumu tutuyor. Ben tepki vermeye vakit bulamadan beni öpüyor. Bu nazik bir öpücük değil, sert bir öpücük, yakıcı, iddialı bir öpücük. Beni hazırlıksız yakalayan ve sersemleten, kontrolü ele almama izin vermeyen bir öpücük.

"Bende yanlış bir şey olmadığını görmeme yardım ettiğın için teşekkür ederim." Daha önce söylediğı sözleri tekrarlıyor, sesi o kadar kasvetli ki kalbim sızlıyor. Daha fazlasını söylemek, onu kollarıma alıp kalmasını, ihtiyacı olan zamanı bizimle geçirebileceğini söylemek istiyorum ama istediğı şeyin bu olmadığını biliyorum. Bu hafta sonunu atlatmaya ihtiyacı var, belki Morgan ve benim de öyle.

Nathan bir adım uzaklaşıyor ama bu sefer onu tutan ben oluyorum. "Seni bekleyeceğiz, Nathan," diyorum inançla. "Senin zamanındayız."

Çenesini sıkıyor ve gözlerinde gördüğüm yaşları geri kırıyor. Pazusunu son bir kez sıkıyorum ve elimi isteksizce bırakıyorum.

Uzaklaşırken, "Umarım" diye fısıldadığını duydum. Ama bunu hayal etmiş olabilirim.

fivgSvc

Oturma odasına girerken Lindsey'e "KAS BAYILDI," diyorum. Ağacı küçük alana beyaz ışıklar saçıyor ve onunki Fox ve Morgan'ınkine hiç benzemese de, kalbim hala ağrıyor çünkü bana onları düşündürüyor.

"Annem de öyle." Sırıttıyor.

"Dokuza kadar dayanmasına şaşırdım."

"Dürüst olmak gerekirse, nasıl uyanık olduğumu bilmiyorum. Geçen yılbaşında Kas'la birlikte sekizde yatmıştık. Annem benim yattığım saatten sonra da uyanık kaldı."

Kıkırdıyorum, bana bir kadeh şampanya uzatırken kanepede ona katılıyorum.

"Ee..." diyor. "Sana ne olduğunu bana anlatacak mısın?"

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

"Saçmalamayış kes, küçük kardeşim. Sen farklısın." "İşimi bıraktım."

Şampanyasından bir yudum alır. "Evet, nedeni bu değil."

"Düşüncelerini paylaşmak ister misin?" Lindsey bana kızgın bir abla bakışı atıyor, "*Gerçekten bana bunu söyletecek misin?*" der gibi.

S e h p a n ı n üzerine koymadan önce şampanyanın yarısını içiyorum.

"Kulübede bir şey oldu."

Kaşlarını çatarken kahverengi gözleri parlıyor. "Ben de öyle düşünmüştüm ama biraz daha detaylandırmanı istiyorum."

"I-" Nasıl ifade edeceğimi düşünmeye çalışıyorum. "Bunu bilmek istediğine emin misin?"

Kaşlarını çatıyor. "Oh, o tür bir şey mi?"

Yüzüm kızardı ve başımı salladım.

Gözleri kısıldı. "Bir dakika. Onların Starlight Lumber & Logging'in sahibi olan evli çift olduğunu söylememiş miydin?"

Sanırım domates rengine döndüm. "Evet, bunlar onlar."

"Bekle, bekle, bekle. Onun karısıyla yattığını mı söylüyorsun?" Yüzünde şok ve dehşet ifadesi belirdi. Eski sevgilisi onu aldatmıştı ve birinin eşiyle yatarsam beni evlatlıktan reddederdi.

"Evet ve hayır."

Yüzü öfkeden şoka, sonra şaşkınlığa ve tekrar şoka dönüyor. "Nathan, sen...?" *Gay, queer, biseksüel?* Sormak istiyor.

"Bi, sanırım." Gerçi son birkaç gündür bu konuda çok düşünmeme rağmen hiçbir şeyin uymadığını söylemiyorum. Sadece Fox ve Morgan'ı istediğimi biliyorum. Başka kimseyi istemiyorum. Biraz porno izlemeyi bile denedim, ama hepsi yanlış geldi. Boşalabildiğim tek an duştayken, birlikte geçirdiğimiz onca zamanı ve onlarla yatakta sarmaş dolaş olmanın nasıl bir şey olduğunu düşünmekti.

Hay sikeyim. Sadece altı gün oldu ve onları özlüyorum.

"Um, wow. Bunu beklemiyordum. Yani, ojenin tuhaf olduğunu düşünmüştüm ama kabinde sıkıldığını söylemiştin."

Homurdanıyorum. "Bir erkeğin oje sürmesi onun ibne olduğu anlamına gelmez."

Yüzünü buruşturuyor. "Özür dilerim, haklısın. Bunu söylemem yanlıştı, sadece şoktayım. Hiç düşünmemiştim...hiç..." Kelimeleri bulmakta zorlanıyor.

"Biliyorum. Keşfetmek için kendime hiç izin

vermedim." "Ama şimdi keşfettin?"

"Yaptım."

Lindsey devam etmeden önce içkisinden bir yudum daha alıyor. "İtiraf edeyim, ne olduğunu gerçekten anlamıyorum ve anlamak istediğimden de emin değilim. Sonuçta sen benim kardeşimsin, ama onlar çok eşli mi yoksa...?"

"Onlar Fox ve Morgan," diyorum, sanki ne demek istediğimi anlayacakmış gibi. Tıpkı kendime bir etiket koymakta zorlandığım gibi, onlara da herhangi bir etiketin uyacağını sanmıyorum. Onlar sadece onlar.

"Nathan," diyor sessizce, "seni sevdiğimi biliyorsun. Orada her ne olduysa, bu senin özel hayatın. Ben sadece senin mutlu olmanı istiyorum."

"Evli bir çiftle olsa bile mi?"

Garip bir şekilde gülüyor. "Tekrar söylüyorum, bunu anlayabilecek miyim bilmiyorum. Ama aşkı anlıyorum. Ve tıpkı Kaş'a öğrettiğim gibi, sevgi farklı şekillerde ortaya çıkar. Bir anne ya da babaya sahip olmak zorunda değilsin.

sevdim. Bir dedeniz ya da büyükanneniz olmak zorunda değil. Ya da bir kardeşiniz. Tek bir kişiyi ya da farklı cinsiyetten birini sevmek zorunda değilsiniz. Sevgi sevgidir."

Sözleri karşısında göğsüm sıkışıyor. "Bunun aşk olduğunu söyleyemem. Daha yeni tanıştık.

-Ve bu karmaşık bir durum."

"Karmaşık olmak zorunda mı?"

Fox'un ben ayrılmadan önce benimle yaptığı konuşmayı düşünüyorum. İşi zorlaştırmak istiyordu çünkü Morgan olmayan birine karşı savunmasız ve açık hissetmek onun için zor olmasının yanı sıra, onun kalbini de korumak istiyordu - ve tabii ki kendisinininkini de.

Ama sonuçta karmaşık olmak zorunda mı? Çünkü başlangıçta bazı hız tümseklerimiz olsa da, çoğu sörf yapmak gibi kolay geldi. Dalgayı yakalamak zordur, ancak bir kez yakaladığınızda, dengenizi bulursanız genellikle pürüzsüz ve güzel bir sürüş olur.

"Peki ya annem?" "O ne olacak?"

"Ormanda yaşayan evli bir çiftle çıkmamdan rahatsız olmayacağını mı sanıyorsun?"

Lindsey kıkırdıyor. "İlk başta şok olacak ve muhtemelen buna alışması biraz zaman alacak. Belki biraz ağlayacak ama bunu atlatacaktır. Bence sandığınızdan daha kabullenici."

"Aynı anneden mi bahsediyoruz? Neredeyse her gün bana ne zaman evleneceğimi ve torun sahibi olacağımı soran aynı kişiden mi? Bu konuda beni bu kadar rahatsız ettiğin için daha çok üzüleceğini düşünmüştüm."

Lindsey dudaklarını büzer. "Özür dilerim, Nathan. Bunun seni üzdüğünü bilmiyordum.

Sadece yalnız kalmanı istemiyoruz. Mutlu olmanı istiyoruz." "Peki ya babam?"

İç çekiyor. "Babamı seviyorum ama artık burada değil. Bundan hoşlanırmıydı? Muhtemelen hoşlanmazdı. Ama bu önemli değil. O hâlâ seninle gurur duyuyor; hepimiz duyuyoruz. Çok şey yaptın ve başardın. O boktan işte kaldığını biliyorum çünkü bunun herkesi gururlandırdığını düşündün. Belki de başkalarını mutlu etmeye çalışmak yerine kalbinin senden yapmanı istediği şeyi yapmanın zamanı gelmiştir."

Gözlerimi kocaman açarak kız kardeşime bakıyorum, onun bu kadar anlayışlı olması ve tüm bunları bildiğini fark etmemem beni biraz şaşırtıyor.

"Dikkatimi veriyorum, Nathan. Ne de olsa ben senin ablanım. Ve benim tarafımdan baskı altında hissettiğin için gerçekten üzgünüm. Seni seviyorum ve senin için en iyisini istiyorum.

Hepsi bu kadar."

"İşsiz ve kafam karışık olsa bile mi?"

Başını iki yana sallar. "O zaman bile. Ama senin kafanı karıştıran ne?"

"Hayatım iki haftadan kısa bir sürede tepetaklak oldu. Sanırım biseksüelim ve on dört yaşından beri birlikte olan bir çiftten hoşlanıyorum."

"On dört mü?"

"Evet."

"Vay canına."

"Biliyorum."

Lindsey kalçamı okşadı. "Sanırım bu biraz karmaşık bir durum."

Göğsüm kahkahalarla gümbürdüyor. "Onlardan bana zaman vermelerini istedim." "Ne için?"

"Teklif ettikleri şeyi isteyip istemediğimi anlamak için. Ama düşündükçe, uzun vadede ne teklif ettiklerini gerçekten bilmiyorum. Fox bir ilişkiden bahsetti ama bunun nasıl yürüyeceğini bilmiyorum."

"Onlarla konuştun mu?"

"Yeni telefonumu aldığımda Morgan'a bir mesaj gönderdim ve geri çektiler, ama hepsi bu. Sanırım bana biraz zaman tanıyor."

"Ama yer istemiyorsun?"

Başımı kanepeye yaslıyorum ve uzun bir nefes veriyorum. "Ne yapacağımı bilmiyorum, Lindsey. İşimden ayrıldım. Bir dairem, bir evim var; sahili, sörf yapmayı seviyorum. Yaşadığım yerde arkadaşlarım var. Ne yapmam gerekiyor, beni kabul ederlerse buraya mı taşınayım ve onlara beleşçi olup olamayacağımı mı sorayım?"

Dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Bence çok fazla düşünüyorsun, Nathan. İnsanlar her zaman uzun mesafeli ilişkiler yaşarlar. İş de bulacaksın ama bu arada birikimin var, değil mi?"

"Evet."

"Ve sen onları seviyorsun?"

"Seviyorum." Morgan'ın gülümsemesini ve Fox'un dudak seğirmesini düşünüyorum, sanki hayatta aradığım "daha fazlasını" bulmuşum gibi hissettirmişlerdi.

"O zaman neden burada benimle oturuyorsun?"

Karnım dönüyor ve biraz daha dik oturuyorum. "Sana söyledim; zamana ihtiyacım vardı."

"Zamanın vardı ve seni hiç az önceki gibi görmemiştim. Onları mı düşünüyordun?" Başımı salladım. "Peki gittiğinden beri onları düşünmeyi bıraktın mı?" Başımı sallıyorum. "O zaman onlara git. Yeni yılı onlarla geçirmelisin."

"Ciddi misin?"

Gülüyor ve omzumu itiyor. "Seni seviyorum, Nathan. Ama kutsal olan her şey aşkına, git ve kalbinin sana yapmanı söylediği şeyi yap."

Kanepeye doğru eğildim ve Lindsey'i kollarıma çektim. Kararımı vermiş olarak geri çekilmeden önce birkaç dakika sarıldık. "Arabayı ödünç alabilir miyim?"

Sırıttırıyor. "Evet. Sadece bir kar setine çarpmayın. İki arabanın devre dışı kalmasına gerek yok."

"Ha ha."

Bölüm 44

Morgan

"SEDİR GİBİ KOKUYORSUN," diye mırıldanıyorum Fox'un boynuna, beni salonda dolaştırırken, hoparlörlerden Etta James'in "At Last" şarkısı çalıyor.

"Yılbaşı gecesi saunada bana yaptığın oral seks çok uzun sürdüğü için."

"Peki bu kimin suçu?"

Fox kulağımı ısırtıyor. "Bana sürekli şımarıklık yapan sensin. Seni bir şekilde susturmam gerekiyordu."

Ondan uzaklaşıyorum, kollarımı hâlâ beline dolamış, ona ters ters bakıyorum. "Noel hediyemi nakde çevirmem gerekiyor mu?"

Fox inliyor. "Bunu daha çok düşünmeliydim, belki de bir zaman sınırı koymalıydım."

"Altı gün oldu." Kelimeler ağızımdan çıkar çıkmaz pişman oluyorum. Bana küçük hediyemi vermesinin üzerinden altı gün geçti ama daha da önemlisi, Nathan'ın kulübemizden çıkmasının üzerinden altı gün geçti.

Fox bir saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Ne düşünüyorsun?" "Onu özlediğimi."

"Ben de istiyorum." Fox beni kendine doğru çekerek çenesini başımın üstüne yerleştiriyor.

Ben gözlerimi yakan yaşlarla savaşmaya çalışırken bir sonraki yavaş şarkıda sallanıyoruz. Nathan zaman istedi, biz de ona zaman veriyoruz. Buna neden ihtiyaç duyduğunu anlıyordum, özellikle de Fox'la konuşmamın bir kısmına kulak misafiri olduktan sonra. Ama keşke kalabilseydi. Kapı aralığında durduğunda

kurumsal kıyafetler, çok yanlış hissettim. Ama ona veda öpücüğü verdim ve gitti.

İyi olduğundan emin olmak için mesaj attım ama hepsi bu kadar. Ve her geçen gün, kapıdan çıkıp gitmesine izin vermekle büyük bir hata yaptığımızı düşünmekten kendimi alamıyorum. Çünkü bırakma zamanının geldiğini bildiğimiz son ilişkimizin aksine, Nathan farklı. Onunla tanıştığımız andan itibaren farklıydı.

Bizim kurdumuz.

Fox eliyle saçımı okşuyor. "Özür dilerim Morgan."

Dans etmeyi bırakıp geri çekiliyorum ve kalbini yeni birine tamamen vermekten korkan güzel kocamın mavi gözlerine bakıyorum. "Ne için bebeğim?"

"En başta seni dinlemiş olsaydım, bunların hiçbirisi olmazdı. Canın yanmazdı."

Onun da acı çektiğini söylemek istiyorum ama bunun hiçbir işe yaramayacağını biliyorum. "En başta beni dinlemiş olsaydın, Nathan'la geçirdiğimiz hafta sonunu yaşamayacaktık. İçgüdülerini takip etmekte haklıydın, Fox. Ve sen de beni dinledin; tempoyu onun belirlemesine izin verdin. Yaptığımız her şeyi hepimiz istediğimiz için yaptık. Çünkü doğru hissettiriyordu."

"Ama her şeyi berbat etmeseydim-"

"Fox," diye sözünü kestim. "Kendini hırpalamana izin vermeyeceğim. Ona neden öyle söylediğini anlattın ve o da zaman istedi."

"Peki ya bu süre zarfında bizi istemediğini anlarsa?" "O zaman birbirimize sahip oluruz."

Ellerim pazularını kavrarken o eğilip alnını benimkine dayıyor. Önce burnumu, sonra dudaklarımı öpüyor, hiç de öyle görünmeyen bir adama göre çok nazik.

Geri çekildiğinde, gözlerindeki endişeyi ve Nathan buradayken ikimizin de sahip olduğu kıvılcımı nasıl özlediklerini görüyorum. Evet, birbirimize sahibiz ve evet, bu yeterli olurdu ama Nathan'a sahip olmak? O bizi tamamlıyor. Bizi bir bütün yapıyor. Ya da en azından ben öyle umuyorum.

Fox aniden, "Ona gitmeliyiz," dedi. "Ne?"

Elimi çamurluğa doğru çekiyor ve ben de kahkahayı basıyorum.

"Belki bizi geri çevirecek ama ona istediğimizin bu olduğunu göstermeliyiz. Buraya ait olduğunu."

Kendi ceketini almadan önce benim ceketimi giydirirken Fox'un sözlerine şaşkınlıkla bakıyorum. Kendimi bir rüyadaymışım gibi hissediyorum, çünkü daha önce hiç uzaklaşan birinin peşinden gitmek istememişti. Ve şimdi görüyorum ki ben de hiç istememişim. Ama Nathan için?

"Emin misin?" diye sordum.

"Sana olan aşkımdan emin olduğum kadar eminim."

Kalbim Grinch gibi üç beden genişliyor ve dudaklarını öpmek için parmak uçlarımda yükseliyorum. Tam ayrıldığımız sırada kapı çalıyor ve tekrar birbirimize bakmaya başlıyoruz.

"Sence...?" diye sordum.

Fox gülümsüyor, Nathan'ın güzel dediği gülümsemenin aynısı. Dudaklarım yukarı kalkıyor ve Fox elimi tutuyor, kapıya doğru aceleyle ilerlerken paltom hâlâ üzerimde. Kapıyı açtığında nefesimi içime çekiyorum, diğer tarafta istediğimiz kişinin olmamasından korkuyorum.

Ama gözlerim toprak rengi kahverengi gözlerle buluştuğunda midem kelebeklerle doluyor.

Nathan bana bir aşağı bir yukarı baktı. "Gidiyor muydun?"

Mutlu bir kahkaha attım. "Biz de seni almaya geliyorduk!"

"Öyle miydin?" Sarkık saçlarının bir kısmını alnına doğru itiyor, çocuksu gülümsemesi daha da genişliyor.

Gittiğinden beri tıraş olmuş, çenesinin açıları daha belirgin, üzerinde biriktirdiği sürtünme yok. Onu biraz özlesem de, bunu da seviyorum. Nathan'ı kar setinde ilk bulduğumuzda iş kıyafetleri yoktu. Onun yerine kot pantolon, mont ve bir çift bot giyiyor.

"Onu içeri al, Morgan."

Nathan'ın gözleri Fox'un emriyle birleşiyor ve bakışları sabitleniyor. Birbirlerinden çok farklı olan ama birbirlerinde bir benzerlik bulan bu iki adamın kendi anlarını yaşamalarına izin veriyorum. Bu hiçbir zaman tam olarak anlayabileceğimi sanmadığım bir şey ama benim için sorun değil. Tıpkı birinin Fox'la paylaştığımız tarihi asla tam olarak anlayamayacağı gibi.

"Lütfen, içeri gelin," dedim.

Nathan'ın bakışları tekrar benimkilere düşüyor ve sonra soğuk akşamdan içeri giriyor. Kapı kapandığında Fox bir adım öne çıkıyor ve Nathan ona bakıyor. Emin olmayan bir ifadeyle bakmasını ya da Fox'a ne yaptığını sormasını beklerken, hiçbir şey söylemiyor.

"Alabilir miyim?" Fox ellerini Nathan'ın ceketinin fermuarına doğru kaldırırken soruyor.

Odadaki hava bir ip gibi geriliyor ve Nathan başını sallamadan önce dudaklarını yalıyor. Fox'un mürekkepli elleri fermuarı yavaşça indirirken orada duruyorum. Dişlerin aşağı doğru tıktısının ardından malzemenin inişinin çıkardığı ses boşluğu dolduruyor. Çantayı Nathan'ın elinden alıp yere koyuyorum, böylece Fox montunu tamamen çıkarıp yanıımızdaki kancaya takabiliyor. Sonra aynısını benim için yapıyor; dikkatini tekrar Nathan'a vermeden önce benim paltomu çıkarıyor.

"Merhaba," diyor Nathan. Sesi boğuk ve kısık, sanki Fox'un nazik hareketi onu duygulandırmış gibi.

Fox karşılık olarak gülümser, Nathan'ın görmesi gereken gülümsemedir bu.

Nathan'ın gözleri genişlerken etrafımızdaki zaman donuyor ve yavaşça, kocamın dudaklarına eşdeğer bir gülümseme beliriyor. Sonra çekingen bir el kaldırıyor ve parmaklarını Fox'un sakalında nazikçe gezdiriyor.

"Gülümsediğiniz zaman çok güzelsiniz," diyor.

Fox onun dokunuşuna eğiliyor ve gözleri kapanıyor. Onları izlerken gözlerim doluyor, sonsuza dek hatırlayacağımı bildiğim bir an. Kocam, evim, bir an için bile olsa bana yaptığı gibi biriyle teselli bulmasına izin veriyor. İlişkimizin zaman alacağını biliyorum. Bu yeni bir şey, aksaklıklar yaşayacağız ve Nathan'ın bundan ne istediğini hâlâ bilmiyoruz.

"Morgan."

Nathan'ın boşdaki eli benimkine uzanırken yaşlı gözlerimi kırıştıyorum. Avucunu kavriyorum, elleri hala kış akşamından kalma serinlikte.

"İyi misin?" diye sorar.

Tek söyleyebildiğim

"Buradasın". "Buradayım,

bebeğim."

Bu sevgi gösterisi karşısında midem bulanıyor ve sonra avucunu kocamın yanağından çekip elini tutarak Fox'u şaşırtıyor. Fox'un en son ne zaman benden başka birinin elini tuttuğunu hatırlamıyorum. Ama bir süre sonra Fox rahatlıyor, bakışları benimle Nathan arasında gidip geliyor ve biz orada birbirimize bağlı bir şekilde duruyoruz.

Nathan parmak eklemlerimi dudaklarına götürüyor ve nazikçe öpüyor. "İkiniz de gelip beni alacaktınız," diyor sırtarak. "Bana zaman tanımaya ne oldu?"

"Zaman dolmuştu," diye takılıyor Fox, artık gözleri açık ve omuzları geniş. Nathan ve ben birbirimize gülümsüyoruz ve o da elimi sıkıyor.

"Fox'un demek istediği, seni özlediğimizi bilmeni istediğimiz. Sensiz bir şeylerin eksik olduğunu. Sen gittiğinden beri bu kulübe bize doğru gelmiyor."

Nathan nefesini içine çeker. "Bunu mu demek istiyorsun?" "Ciddiyiz," diyor Fox.

"Kesinlikle var," diye yineliyorum.

Nathan'ın gözleri ikimizin arasında gidip geliyor ve ellerimizi tutuyor. "Bildiğim iyi oldu."

Arsızca bir kakhaha attıktan sonra kollarımı ona doluyorum. Bu Nathan'ı hazırlıksız yakalıyor ve neredeyse tökezleyerek geri çekiliyor ama Fox onu sabit tutuyor, Nathan'ın eli hâlâ onunkinde.

"Bu, bunu bizimle denemek istediğin anlamına mı geliyor?" Kulağına karşı soruyorum. Sırtımı okşuyor, vücudu benimkine doğru gevşiyor.

"Eğer bana sahip olursan." "Cevabın evet olduğunu biliyorsun."

"Konuşmamız gereken çok şey var ve tüm bunların nasıl işleyeceğini çözmemiz gerekiyor. Ben burada yaşıyorum bile-"

Sabit ve emin bir öpücükle sözünü kesiyorum. "Bir yolunu bulacağız. Günden güne ilerleyelim."

Nathan bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve başını sallıyor. "Tamam." Fox'a bakabilmemiz için biraz geri çekiliyor. "Fox, ben-"

Fox öne çıkıyor ve dudaklarıyla onun önünü kesiyor. Öpücük talepkâr, yiyip bitirici, dizlerimi zayıflatan bir öpücük. Omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor ve öpülen ben bile değilim. Ama o öpücüğü ve Fox için ne anlama geldiğini biliyorum. Eğer kabul ederse Nathan'a her şeyini verecek.

Sonunda geri çekildiğinde ikisi de nefes nefese kalmış ve Nathan elimi o kadar sıkı sıkıyor ki kan dolaşımasının kesildiğini düşünüyorum.

"Sen buraya aitsin Nathan," diyor Fox, tartışmaya yer bırakmadan.

"Sen-"

"Bana emin olup olmadığımı sorma, küçük kurt. Cevabı zaten biliyorsun."

Nathan'ın omurgası dikleşiyor ve yanaklarına renk geliyor ama gözlerinde hâlâ biraz tereddüt var. Nedenini anlıyorum ama ona bize güvenebileceğini göstermek istiyorum. Fox'a güvenebilir ve ben bunu onunla denemek istiyorum.

Aklıma bir fikir geliyor ve Fox'un elini çekiştiriyorum. Dikkati benim üzerimdeyken, ayak parmaklarımın üzerine kalkıp dudaklarımı kulağına götürüyorum ve istediğimi, hepimizin ihtiyacı olduğunu düşündüğüm şeyi fısıldıyorum.

Omuzları sertleşiyor, ama uzun bir nefesin ardından rahatlıyor, mavi bakışlarında kırılganlık ama anlaşma ile geri çekiliyor. "Ben seninim," diyor. Sonra kocam dizlerinin üzerine çöktü. "Ve seninki, Nathan."

fivgSvc

"NE YAPIYORSUN?" Dizlerinin üzerindeki Fox'a bakarken fısıldıyorum.

Morgan, "Noel hediyemi nakde çeviriyorum," diyor.

Gözlerim onunla önümüzde diz çökmüş adam arasında gidip geliyor, başı o öğleden sonra oturma odasında Morgan'ınki gibi eğik. Görülmeye değer bir manzara ve onu bu şekilde görmek neredeyse yanlış gelse de hoşuma gitmediğini söylersem yalan söylemiş olurum.

"Bir teslimiyet eylemi," diyorum sessizce, hediye kutusunun içinden bana gösterdiği kâğıdı hatırlayarak. "Bunu benimle paylaşmak ister misin?"

Morgan yanıma geliyor ve dudaklarımı kendi dudaklarına çekerek beni usulca öpüyor. "Hepimiz varız, Nate; sana gösterelim."

Kalbim bu anın anlamlılığıyla çarpıyor. Savunmasız olmaktan nefret eden adam ayaklarımızın dibinde, kendini ikimize de sunuyor. Ve yanımdaki kadın hediyesini benimle paylaşmak, kendini benimle paylaşmak istiyor.

"Tamam," dedim. "Seni takip edeceğim."

Yüzünde hınzır bir sırıtma belirliyor ve başını sallıyor. "Birlikte yöneteceğiz." Parmaklarını şıklatmadan önce dudaklarımı tekrar okşuyor. "Gel, evcil hayvan," diye emrediyor.

Fox'la konuştuğunu anlamam bir saniye sürüyor, ama sonra elleri ve dizleri üzerine çökerek Morgan'ı oturma odasına kadar takip ediyor.

Lanet olsun. Fox sürünüyor. Gerçekten sürünüyor.

Morgan omzunun üzerinden ağırbaşlı bir sırıtışla bakıyor, belli ki kendi halinde biri. "Sen de katılacak mısın?"

Ben de ona sırtıyorum. Gülümsemesi bulaşıcı, bu yüzden başımı salladım, botlarımı hızla çıkardım ve Noel ağacının yanında ona katıldım. Fox'un beni önünde becerdikten sonra kestiği ağacın. Tüm vücudum ısınıyor ve sikim kotumun yırtmacının arkasında büyüyor. Ona bunu tekrar yapmasını emretmeyi çok isterdim ama aklımda başka bir şey var.

"Onu nasıl kullanmalıyız Wolfie?"

Fox'un sarışın başının tepesine bakarken bana taktığı lakaba sırtıyorum. Saçları omuzlarının etrafında gevşekçe sallanıyor. "Bana bak, Fox."

Fox'un gözleri benimkilerle buluşmak için açıldı. Sert olmalarını, direnç göstermelerini bekliyordum ama tek gördüğüm kabullenışı, memnun etme arzusu. Bu beni hayrete düşürdü ve yemin ederim kalbim göğsümde durdu.

"Sikimi çıkar," diyorum.

Morgan kıkırdıyor ve kulağımı ısıyor. "Fox bu işte doğuştan yetenekli olduğunu biliyordu. Şimdi tadına baktığı için mutluyum."

Alnından öpüyorum ve Fox'un kot pantolonunun düğmesini açıp fermuarını indirmesini izliyorum, bunu yaparken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor.

"Aferin oğlum." Dudağının seğirdiğini ve yanağımın içini ısırdığını gördüğümde sırtıyorum. Altında saklanan Tilki'nin bir parıltısıydı, bana bunun onun yapmadığı bir şey olduğunu hatırlatıyordu, bu da kendini bize bu şekilde verdiği için beni daha da minnettar kılıyordu.

Fox sikimi külotumun ön kapağından çekip çıkarırken Morgan, "Hmm, bunu sevdim," diyor.

Kıkırdıyorum ve Fox'un başını okşuyorum. "Sik beni. Mürekkepli ellerini sikimin etrafında görmek istiyorum."

Fox hiç tereddüt etmeden yumruklarından birini boyumun etrafına sarıyor. Temas sırasında tıslıyorum, sonra sert eli yavaş ama eşit basınçlı vuruşlarla dolan şaftımda yukarı ve aşağı hareket ederken büyüleniyorum.

"Utanma bebeğim. Güzel ve ıslak olsun," diye emrediyor Morgan.

Fox tükürüyor, parmakları ıslaklığı topluyor ve ısınmış tenimde gezdiriyor. Morgan boynumu ısıtırken zevkle başımı arkaya yaslıyorum.

"Kahretsin, bu iyi hissettiriyor," diye inliyorum.

"Onun ağzını üzerinde mi istiyorsun, Nate?" Morgan mırıldanıyor. "Peki ya sen?"

"Merak etme, benimkini alacağım." "O zaman evet."

"Onu duydun, tatlım."

Fox'un yumuşak dudakları sikimin başını kavradığı anda neredeyse ağlayacaktım. Ormanda bunu yaparken beni ısırın soğuk kar ve rüzgârın anıları aklıma geliyor. Dudakları daha da aşağı iniyor ve bir eliyle kesemi kavradıktan sonra yanaklarını çukurlaştırıp emiyor.

"Lanet olsun." İnliyorum. "Sakso çekmekte iyisin."

"Bunu yaparken de çok iyi görünüyor." Morgan elini önce göğsümde, sonra da Fox'un saçlarında gezdiriyor ve saç tellerini parmaklarının arasında örüyor. "Bakalım boğulurken ne kadar iyi görünecek."

Morgan, Fox'un başını öne doğru itiyor ve beni ıslak ağzına tamamen alırken dili düzleşiyor. Onunla olduğu gibi, ona da kolay davranmıyor -Fox'un burnu şimdi açık kotumun kumaşına dayanmış durumda. Boğuluyor ama Morgan bırakmıyor.

"Burnundan nefes al, bebeğim."

Boğazının arkası sikimin etrafında kapanırken gözleri yaşıyor. "Ne kadar iyi bir çocuk," diye övüyorum.

Morgan onu saçlarından tutup yukarı çekiyor, sonra tekrar aşağı itiyor. "İşte bu, evcil hayvan. Ne kadar güzel bir deliksin sen. Belki de daha sık dizlerinin üzerine çökmelisin."

Fox'un gözleri içinde bulunduğu zor duruma rağmen kısılıyor ve Morgan kıkırdayarak Fox'un başını tikanana kadar ileri itiyor.

Morgan, "Beni alttan üste çıkarmaya çalışma; bu benim yeteneğimin bir parçası değil," diye azarlar.

Fox beni daha sert emiyor ve bunun benimle oynama şekli olduğunu da biliyorum.

Homurdanıyorum ve elimi kafatasının arkasına götürerek onu çekiyorum. Ben köklerini çekiştirirken nefes nefese kalıyor ve Morgan elini bırakıyor.

"Yaramaz," diyorum. "Beni boşaltmaya çalışıyordun, değil mi?"

Fox'un şişmiş dudağı seğiriyor. "İstediyiniz bu değil miydi efendim?"

Fuuuck. Dudaklarından çıkan bu ses hoşuma gitti. Diğer elimle yüzünü kavriyorum, ıslak sikim yanağının yanında sallanıyor. "Ne kadar arsız bir ağzın var. Belki Morgan bunu iyi bir şekilde kullanabilir."

Yanımda, Morgan beyaz kazağını vücudundan çekerek çok sevdiğim iri göğüslerini ortaya çıkarıyor, halterler sertleşmiş meme uçlarına doğru ilerliyor.

Nefesimin altında "Çok güzel," diyorum ve onu gülümsetiyorum.

Morgan yanıma gelmeden önce soyunmaya devam ediyor. Başımla izin veriyorum ve o da benim giysilerimi çıkarıyor, böylece giyinik olan tek kişi Fox kalıyor.

Morgan, "Sırt üstü yat, başın kanepeye yakın olsun," diye bağırır.

Fox onun emirlerine uyuyor, sikinin sert hatları artık pantolonunun altından tamamen görünüyor. "Yüzüne oturacağım, evcil hayvan. Benim için hazır mısın?"

Dudaklarını yalıyor. "Evet, hanımefendi."

Ben de olsaydım aynı şekilde davranacağımı bildiğimden, onun bu hevesine kıkırdıyorum. Morgan hiç vakit kaybetmeden onun üzerine çömeliyor ve kanepenin minderini kaldıraç olarak kullanıyor.

"Nefes al," diye emrediyor. Morgan kendinden emin bir şekilde kocasının yüzünün üzerine oturmadan önce belli belirsiz bir nefes duyuyorum, ta ki sakalından başka bir şey göremeyene kadar.

"Tanrım, evet!" Elleri kanepelyi kavırıyor ve lezzetli kıcı esniyor.

Çifti izlerken sikimi yumrukluyorum. "Kıcını tut." Fox'un ayağını hafifçe dürtüyorum. "Kendini onun tatlı amcığında boğ."

"Tanrım, Nate," diye nefes veriyor Morgan, kalçaları çalışıyor, Fox'un elleri kıcının yuvarlak kürelerine girerken amcığı yüzünün üzerinde kayıyor.

"Çok ateşli." Bir adım daha yaklaşıyorum ve Morgan ellerinden birini ereksiyonuma doğru uzatmadan önce başını çeviriyor.

"Alabilir miyim?"

Başımı sallıyorum, o da suratını asıyor. "Benim daha iyi bir fikrim var."

Kaşlarını kaldırıyor ve odadan çıkıyorum, geri dönmeden önce yatak odalarındaki oyuncak sandığından ihtiyacım olanı hızlıca alıyorum. Bir an durup gösteriyi izliyorum, Morgan'ın Fox'un yüzünü sikişini, ellerinin Fox'un kıcını morartacak kadar sert kavrayışını izliyorum. Tamamen giyinik vücudu karısını memnun ederken onun altında kıvranıyor. Bunu görmekten bıkaçağımı ya da kıskanacağımı hiç sanmıyorum. Birlikte çok mükemmeller.

"Oh, kahretsin, geliyorum. Tam oraya." Morgan elini aşağı uzatıp Fox'un başının arkasını kavırıyor, onu klitorisine tutuyor ve adını haykırmadan önce pervasızca yüzüne biniyor, orgazmı vücudunu parçalıyor.

"Ne kadar iyi bir Tilki," diye mırıldanıyor Morgan. "Bana boyun eğdiğinde çok iyi oluyorsun."

Bir süre daha onları izliyorum, Morgan aşağı inerken gösterinin tadını çıkarıyorum. Sonunda başını bırakıyor ve göğsüne oturana kadar manevra yapıyor, büyük olasılıkla uzun kollu gömleğini ıslatıyor. "İyi misin, tatlım?"

"Evet, hanımefendi."

Ona taparcasına sırtıyor ve sonra boğazımı temizliyorum. Fox'un şişmiş gözbebekleri bana dönüyor, elimdekini görünce sakalı Morgan'ın dölüyle parlıyor.

"Çifte penetrasyon hakkında ne düşünüyorsun, bebeğim?" Bakışlarımı Morgan'a kaldırarak soruyorum.

Gözleri benimkilerle birleştğinde sırtışı vahşileşiyor. "Bu konuda harika hissediyorum." "O zaman kocanın aletinin üzerine çık ve bana o güzel kıcını sun." Morgan yanakları kızarıırken dudağını ısıyor. "Evet, efendim."

Aletim seçiyor ve Morgan Fox'un vücudundan kayarken kendimi okşuyorum. Pantolonunu indirirken birbirleriyle göz teması kuruyorlar. Gururlu piercingli siki dik ve hazır duruyor ve ona tişörtünü üzerinde tutmasını emrediyorum. Dövmeli göğsünü görmeyi çok isterdim ama gerçekten de gömleğinde Morgan'ın amcığının ıslak bir lekesi var. Karısını, küçük kuzumuzu, unutulana kadar sikerken bunu bir onur nişanı gibi takacak olması hoşuma gidiyor.

"Ne kadar güzel bir alet," diyor Morgan. Elini sikinin uzunluğuna doluyor ve sonra piercingini çekestiriyor. Fox inliyor ve ben de kendi sikimi daha sert pompalıyorum. "Bir gün Wolfie'nin yirmi dört saatini ona taparak geçirmesini sağlayacağız. Bu hoşuna gider mi?" Morgan ona soruyor.

"Evet." Fox inliyor ve Morgan onun şaftını o kadar sert sıkıyor ki Fox'un nefesi kesiliyor. "Sikeyim! Evet, hanımefendi."

Morgan sikini bırakmadan önce memnuniyetini kıkırdatıyor. Fox bir nefes veriyor ama sonra Morgan üzerine çıkıp ıslak kıvrımlarını onun uzunluğunun üzerinde kaydırırken tekrar inliyor. Çifte ve Morgan'a yaklaşıyorum ve yere düşerken göz teması kuruyorum. Ellerini Fox'un göğsüne bastırıp kaldırmadan önce bana nazlı nazlı sırtıyor. "İyi bir kurtçuk ol ve kocamın sikini içime sok."

"Benim için zevk," diye mırıldanıyorum.

Morgan kalçalarını kaldırıyor ve elim Fox'un ıslak şaftının etrafını sarıyor. İyi bir önlem için tabanını sıkıyorum ve geniş tepesinin başını Morgan'ın ıslak açıklığına yerleştirdiğimde yüksek sesle inliyor.

Yavaşça aşağı kayıyor ve piercing'in amının içinde kaybolmasını, vücudunun onun etrafında kenetlenmesini izliyorum. İnliyor ve bir santim daha aşağı iniyor, sonra bir tane daha, ta ki ben elimi çekmeye zorlanana kadar, böylece kendini tamamen sikinin üzerine oturabiliyor.

Fox'un elleri iki yanında kenetlenmiş, Morgan küçük hareketlerle ileri geri kayarken, içindeki alete uyum sağlarken ve küçük zevk miyavlamaları çıkarırken homurdanıyor.

"Kahretsin, bu çok seksiydi," diyorum, kayganlaştırıcıyı alıp açıyorum.

"Çabuk ol Nathan," diyor Morgan nefes nefese. "İkinize de içimde ihtiyacım var." Sertçe yutkunuyorum ve dizlerimin üzerine çöküp kayganlaştırıcıyı sikimin üzerine fışkırtıyorum.

"Kalçalarını tut, Fox," diye bağıyorum. Parmakları Morgan'ın etine gömülürken Fox'un rahatlayarak inlediğine yemin edebilirim. Morgan kendi zevk iç çekişini çıkarıyor ve sonra kendini Fox'un göğsüne yaslayarak kıcını bana bir hediye gibi sunuyor.

Morgan kocasını öpüyor ve ben daha da yaklaşıyorum, gözlerim Fox'un Morgan'ın içindeki uzun boyuna kayıyor, taşakları sıkıca çekilmiş ve kalın kalçaları esniyor. Onları daha önce birlikte görmenin ateşli olduğunu düşünmüştüm, ama bu şekilde, bu kadar yakından, lanet olsun.

"Nathan," diye yalvarıyor Morgan. "Lütfen."

Dudaklarımı yalıyorum ve dikişlerinin arasına kayganlaştırıcı damlatıyorum, şişeyi bırakıp parmaklarımı kasların sıkı halkasında gezdiriyorum. "İkimizi de alabileceğinden emin misin?"

İki nefesli kıkırdama kulaklarıma ulaşıyor.

"Bunu kaldıracabilirim, Nathan. Şimdi lütfen, sik beni."

Fox sormadan kalçalarını açıyor ve ben de kendimi bacaklarının arasına ve Morgan'ın arkasına yerleştirip sikimin kaygan başını deliğine sürüyorum. Geri itiyor ve ben de şakacı bir şekilde kıcına şaplak atıyorum. "Ne açgözlü bir kuzu."

"Oh, lanet olsun." Morgan inliyor. "Bana yine öyle de."

Etrafımdaki sıkı kas halkasının nabzını hissedene kadar sikimin ucunu biraz içeri bastırıyorum. "Bu kıcı seviyorum, küçük kuzu." Uzunluğumu daha da içeri bastırıyorum ve kık yanaklarından birini tokatlıyorum, bir kez daha cildinde kırmızı bir iz belirmesini ve etin sallanmasını izliyorum.

"Evet!" Fox'un sikinin üzerinde geri kayıyor, böylece o inliyor ve benim sikim daha da içeri giriyor. "Yap şunu, Nathan. Siktir, ikinizi de hissetmeliyim."

Kendimi daha da içeri sokuyorum, sikim kayboluyor. "Kahretsin," diye nefes veriyorum, gözlerim bu hissin etkisiyle dalgalanarak kapanıyor.

Fox inliyor ve Morgan inliyor, ellerinden biri kalçamı kavramak için geriye uzanıyor. Sanırım bana durmamı söylüyor, ama sonra başını sallıyor. "Becer beni, Nathan."

Emrini yerine getirip kalçalarımı sonuna kadar içeri sokuyorum, leğen kemiğim kıcına çarpıyor. Beynim hissettiğim her şeye yetismeye çalışıyor ama çok fazla. Morgan'ın kıcı sikimi kavırıyor, eli kalçamda ve- "Vay anasını! Sikini içinde hissedebiliyorum."

Morgan nefes nefese, "Ellerini omuzlarıma koy, Nathan," diyor.

Öne doğru eğiliyorum, yeni pozisyon beni inanılmaz derecede daha derine batırıyor. Hepimiz inliyoruz ve Morgan kalçalarını oynatarak her iki sikimizin üzerinde kendini beceriyor. Bakışlarım Fox'a kayarken parmaklarım esniyor. Mavi gözleri zevkten patlıyor ve kaşları sanki boşalmamak için kendini zor tutuyormuş gibi gergin.

"İkiniz de çok büyüksünüz. Buna bayılıyorum." Morgan kıvranıyor. "Göğüslerimi tut, evcil hayvan."

Fox onun emrini yerine getirir ve mürekkepli elleriyle eti kavrar. Ter alınımı kaplarken benim de kaşlarım çatılıyor.

"Çekil, Nathan."

Parmaklarım omuzlarında esniyor ve önce çekip sonra tekrar sokuyorum. Bu hareket karşısında üçümüz birden çığlık atıyoruz ve sonra bir şeylerin tıkladığını hissediyorum. Morgan Fox'un sikiyle kendini becerirken ben de kalçalarımı itmeye başlıyorum. Her hareketi hissediyorum ve yemin ederim her itişimde Fox'un Morgan'ın içinden delip geçtiğini hissedebiliyorum.

"Evet! Daha sert, Nathan."

Homurdanıyorum ve kendimi bırakıyorum, kalçalarımı neredeyse çılgınca itiyorum. "Aynen böyle," diyor Morgan.

Zaman yavaşlıyor ve Morgan başını çeviriyor. Fox'u öpebilmek için öpüşmeyi kesene kadar onu özensizce öpüyorum.

Bu bir dakika daha devam ediyor, ama sonra kendimi daha fazla tutamayacağımı hissediyorum. "Boşalacağım," diye ilan ediyorum.

"Ben de." Morgan iç kaslarını etrafımızda sıkıştırmadan önce inliyor ve Fox ve ben ikimiz de yemin ediyoruz. "Ver onu bana, tatlım," diye yalvarıyor. Fox kalçalarını yerden yukarı kaldırıyor ve Morgan kenetlenirken sikime doğru yaptığı sert hareket beni uçurumun kenarından döndürüyor. Hepimiz kendimizi hisler ve uzuvlar içinde kaybediyoruz, gözlerimin arkasında yıldızlar parlarken hareketlerimiz yavaş ve dalgalı hale geliyor. Morgan'ın üstüne düşmemek için kendimi zor tutuyorum.

Vücudu altımda zevkten titriyor ve hepimiz bunun içinden geçiyoruz, o zevk alırken her kası aşağı iniyor ve titriyor. Fox da kendi zevkini alıyor, gözleri kapalı ve elleri Morgan'ın belini kavlıyor.

Sonunda nefesimi tuttuğumda, kendimi onun sıcaklığından çekiyorum, döllerim onun kıkından sızıyor. Hala karısının içinde olan Fox'un şaftına damlıyor, kendi dölleri dışarı sızıyor. İnliyorum ve zihinsel bir resim çekiyorum, bunu tekrar yapmak istiyorum ama pozisyonlarımız tersine çevrilmiş olarak: ben ortada, Fox arkamda, ben onun mükemmel pembe amına batarken.

Yere düşüyorum, göğsüm kabarıyor. Bir saniye sonra Morgan bana katılıyor, terli ve doygun bedenini Fox'la benim arama sıkıştırıyor. Hepimiz bir süre tavana bakıyoruz, ateş çıtırdarken nefeslerimiz kesiliyor.

Sonunda Morgan elini kalbimin üzerine koyarak yer değiştiriyor. "İyi misin?"

Onun ela bakışlarıyla buluşmak için başımı çeviriyorum, sonra da arkasındaki Fox'a bakıyorum. Gözleri sert ya da korumacı değil; onun yerine yumuşak ve sevgi dolu diyebilir miyim?

Göğsüm sıkışıyor ve yutkunuyorum. "Bunu size sormam gerekmiyor mu?"

"Ben harikayım." Morgan doygun bir sırtıyla iç geçiriyor.

Fox gülümsüyor, izin verirse her gün görmek istediğimi bildiğim o güzel gülümseme. Sonra Morgan'ın vahşi saçlarıyla oynarken başını sallıyor. "Ben iyiyim."

Kısa bir süre için sanki daha fazla şey söylemem gerekiyormuş gibi hissettim. Aramızda konuşulmamış çok şey var, konuşmamız gereken şeyler ve çözülmesi gereken duygular var, ama bundan sonra, Fox'un savunmasız olduğunu gördükten ve Morgan'ı paylaşma şeklimiz göz önüne alındığında... Bunu açıklayamam, ama her şeyin yoluna gireceğini biliyorum.

Çifte gülümsüyorum, artık yüzümde aptalca bir sırtma var. "O zaman ikinci tura çıkmaya ne dersin?"

Morgan gülererek Fox'a dönüp bakar. "Duydun mu bebeğim? Sanırım bir canavar yarattık."

"Hayır," diyor Fox sinsice, gözleri doğrudan benimkilere bakıyor. "Bir kurt."

Epilogue

FOX

"SQUIRMING'İ KES, YOKSA seni bağlayacağız," diye bağıyorum.

"Bu beni kıvranmaktan alıkoymayacak." Nathan gözbağının arkasından kaşlarını sallıyor. Şu anda Morgan'ın masaj masasında, karım Noel hediyesi üzerinde çalışırken onun koluna eğilmiş durumda.

"Yalan söylemiyor," diye kıkırdıyor Morgan. "Ama cidden, kıvranmayı kes, yoksa her şeyi mahvederim."

"İyi," diyor Nathan sıkılmış çenesinin arasından. Neredeyse bir yıldır kara kıllarla kaplı olan çenesi onu gerçek bir orman adamı gibi gösteriyor. Ya da Morgan'ın ona taktığı isimle "odun çuvalı".

Bu terim çok saçma ve bana asla söylemeye cesaret edemeyeceği bir şey, ama Nathan ona bu şekilde seslendiğinde yüzü aydınlanıyor, bu yüzden bu sevgi ifadesi kalıcı oldu. Özellikle de geçtiğimiz yaz ağaçlandırma çalışmalarımıza yardım etmek ve ailesine daha yakın olmak için buraya taşındığından beri - Morgan ve beni kendi aileleri gibi kabul etmeye başlayan bir aile.

Bir bakıma komik. Bir zamanlar karaya bağlı olmaktan, soğuktan ve bir dağ kasabasıyla ilgili her şeyden nefret ettiğini iddia eden Nathan, "olması gerektiğini bilmediğini" iddia ettiği açık hava adamına dönüştü.

Ayrıca pazarlama işine geri dönmemeye karar verdi. Bunun yerine, bize sadece işimizin fiziksel yönüyle değil, işin ticari yönüyle de yardımcı oldu. Geçtiğimiz yıl gelirimizi neredeyse iki katına çıkardık ve Morgan'ın her zaman yapmayı hayal ettiği bir şey olan eyaletin güneyindeki ağaçlandırma çalışmalarına yardımcı olduk.

"Bu kadar sesli düşünmeyi bırak," diyor Nathan masadan, tuttuğu elimi sıkarak.

"Ben değilim. Ve beni göremiyorsun bile. Gözlerin bağlı."

"Düşündüğünü bilmek için seni görmeme gerek yok-ah!" Nathan homurdanıyor.

Sözleri karşısında göğsüm sıkışıyor ama kıkırdıyorum. "Elimi kıkırda hissedebiliyorsun ama küçük bir iğneyi hissedemiyor musun?"

Nathan yine bağılıyor. "Olması gerekenden daha fazla zorluyor."

Morgan sırtıyor. "İtmiyorum. Sen sadece bir bebeksin."

"İkiniz de berbatınız."

Uyarı olarak tırnaklarımı Nathan'ın boştaki eline geçiriyorum. "Dikkatli ol küçük kurt, yoksa sikim o şirin kıcının o kadar derinlerine gömülüyken sana bütün bir sırt parçası vermesini sağlarım, boğazında hissedersin."

"Bu bir tehdit değil."

Morgan kıkırdar. "Bunu sen istedin, Nate. Seni yemlemesine izin verme. Son seferinde buna kandığında ne olduğunu biliyorsun."

Bakışlarım Morgan'ın kılere kayıyor ve gözlerim kısılıyor. "Yaramaz kuzular cezalandırılır."

Gözleri parlıyor ve sandalyesinde kayıyor. O geceyi düşününce amının su topladığını biliyorum. "Haftalarca kabuk yanması yaşadım," diye inliyor.

Sikim pantolonumun içinde seğiriyor. "İstersen tekrarlayabiliriz. Ama bu sefer ağaca bağlı olan sen değil, Nathan olacak."

"Hey! Dışarısı buz gibi."

Geçen yılki Noel geleneğimizi düşünerek, "Karda becerilmeyi seviyorsun," diye karşılık verdim. Bu Noel'de henüz tamamlayamadık ama bu gece yapmayı planlıyoruz.

"Kısa süreler için," diye karşılık veriyor. "Tercihen kanımı ısıtmak için koştuktan sonra. Adımı hatırlayamayana kadar bağlanıp biriyle düzüşmeyi tercih etmem. Yine de, eğer orada yapmak istersen yatakta olmaya karşı değilim."

Morgan ve ben ikimiz de başımızı sallıyoruz. Bazen bunun geçen yıl Morgan'la seviştiğimizi gördükten sonra kulübeden kaçmaya çalışan adamla aynı kişi olduğuna inanmak zor oluyor. Sadece kurda dönüşmekle kalmamış, aynı zamanda obur da olmuş. Morgan ona ayak uydurabilmem için Viagra stoku satın almamız gerekeceğini söyleyerek dalga geçti, bu yorum ona iyi bir kenar seansı kazandırdı. Şikayet ettiğinden değil.

Nathan'ın elini tutuyorum ve burnumu kulağının kabuğunda gezdirmek için eğiliyorum. "Kötü kurtların yatağı olmaz. Köpek kulübesinde uyurlar."

Nathan titriyor ve ben de pantolonunun altından sikinin sertleşmesini zevkle izliyorum.

"Oooh, birisi bu fikri sevdi." Morgan sırtıyor. "Belki de ona bir kafes almalıyız."

"Belki bir doğum günü hediyesi," diye mırıldanıyorum kulağına karşı. "Eminim bir tasma ve kayışla iyi görünürsün." Nathan dudaklarını yalıyor ve kıvranıyor.

"Hiç yardımcı olmuyorsun, bebeğim," diye azarlıyor Morgan. "Onu hareketsiz tut." İki elimle kollarını sıkıca kavriyorum, dudaklarım onunkilerin üzerinde geziniyor.

"Bunu kabul ediyorum," diyor Nathan bir süre sonra boğuk bir sesle. "Ama bunu senin üzerinde de kullanmama izin verirsen."

Karanlık bir şekilde kıkırdıyorum. "Asla."

Nathan sırtıyor ve gözlerinin bağlı olduğu halde onun da gülümsediğini biliyorum. "Asla asla deme, Foxie. Geçen yılbaşında benim için diz çökmeye bayılmıştın."

Pazılarını daha sıkı kavrayarak homurdanıyorum.

"Kim diyor?" "Senin sikin."

Morgan bunu söylediğine inanamıyormuş gibi gülüyor. Ama ikimiz de Nathan'ın böyle biri olduğunu biliyoruz. Zorlamayı seviyor. Oynamayı seviyor. O hem bir kurt hem de bir köpek yavrusu. Ve biz onu bunun için seviyoruz. Beni çoğu zaman kızdırsa bile.

"Dünyadaki onca insan varken iki şımarık veletle baş başa kaldığıma inanamıyorum," diye söyleniyorum.

Nathan'ın dudaklarında tam bir gülümseme beliriyor. "Bizi sevdiğini biliyorsun."

Parmaklarım pazılarında esniyor ve yüz hatlarım yumuşuyor. Öne doğru eğilip dudaklarına kısa bir öpücük konduruyorum. Sakalının kaba tüyleri dudaklarıma sürtünüyor ve daha fazla temas istediğinde neredeyse ona teslim oluyorum, ama daha ileri gidemeden geri çekiliyorum. "Needy," diye fısıldıyorum.

"Sen ve Morgan için" -içine çekiyor- "her zaman."

"Tamam, bitti!" Morgan cıvıltıyor. Dövme tabancasını yere bırakır ve sandalyesini geri çeker. "Onu yavaşça oturtun."

Geri çekiliyorum ve Nathan'ın ayakları yere basana kadar oturmasına yardım ediyorum. Yerine oturduğunda Morgan yanımda duruyor ve bana heyecanla ama aynı zamanda gerginlikle bakıyor. Elini tutuyorum ve güven vermek için alnına hafifçe bir öpücük konduruyorum.

"Artık göz bağımlı çıkarabilir miyim?" Nathan sorar.

"Evet," diyor Morgan, eli benimkini daha sıkı kavriyor.

Nathan sağ kolunu tutuyor -dövmeye olmayan kolunu- ve siyah ipeği çıkarıyor. Sol eline bakmadan önce gözlerini birkaç kez kırıştırıyor, gözleri odanın ışığına alışıyor. Arka planda ateş çıtırıyor ve müzik hafifçe çalıyor, sadece Nathan'ın karımın çalışmasına gözlerini dikmiş bakarkenki sessizliğini yankılıyor.

Morgan ayak parmaklarının ucunda sallanıyor, adam konuşmadıkça daha da gerginleşiyor. Sonunda kahverengi gözleri bize bakıyor, cam gibi ve ışıktaki parıldıyor. "Siz-ikiniz de-istediğiniz...?"

Bakışlarını Morgan'ın kollarıyla buluşuyor, ikimiz de dizlerimizin üzerine çöküp Nathan'ın önünde diz çökerken gözleri yaşıyor. Yeni dövme elini elime aldığım da gözleri fal taşı gibi açılıyor. Morgan sadece dört parmağının üzerine BİZİM kelimesini kazımakla kalmamış, aynı zamanda bileğini ve ön kolunun hemen yukarısını çevreleyen bir orman manzarası da yaratmış. Misafir odasındaki tabloya çok benzeyen bu sahneye bir tilki, bir kurt ve bir kuzu eklemiş.

Ama bahsettiği şey bunların hiçbirisi değil. Yüzük parmağının etrafında ince bir çizgi var; bu çizgi, Nathan ailesini ziyarete geldiğinde Morgan'ın benim parmağıma yeni sürdüğü ve benim de hemen ardından Morgan'a sürdüğüm çizgiyle eşleşiyor.

"Eğer bizi kabul edersen," diyorum açıkça. "Seni seviyoruz ve ailemizin bir parçası olmanı istiyoruz. Resmi olarak."

Birbirimizin gözlerinin içine bakarken ağız açık kalıyor. Aramızda sözsüz bir konuşma geçiyor; neşe, kabullenme, sevgi dolu bir hayat vaat eden bir konuşma ve belki bir gün üçümüz de gitmek istediğimiz yolun bu olduğuna karar verirsek bir bebek bile olabilir.

Morgan onun sağ elini tutuyor ve ona odaklanıyor, gözlerinden aynı sessiz konuşma geçiyor. Birbirlerine duydukları sevgi ve bağlılık o kadar hissediliyor ki, göğsüm sıkışıyor ve tenim ısınıyor. "Evlen bizimle Wolfie," diyor inançla.

Nathan'ın dudağı bu lakap karşısında seğiriyor, sonra yüzük parmağını oynatmadan önce ellerimizdeki dövme yüzüklere bakıyor.

"Biraz küstahça, sence de öyle değil mi?" Kaşlarını çatıyor.

"İstersen başka bir şeyle değiştirebilirim." Morgan sırtıyor, ayağa fırlıyor ve dövme tabancasına geri dönecekmiş gibi hareket ediyor.

"Sakın buna cüret etme." Nathan ona doğru uzanır, onu kendine doğru çeker. "Evet, ikinizle de evleneceğim." Hâlâ dizlerimin üzerinde duran bana bakıyor ve dudaklarında utangaç bir sırıtış beliriyor. "Sana benim için diz çökmeyi sevdiğini söylemiştim."

"Bu kadar yeter." Omuzlarımı genişletip bakışlarımı koyulaştırarak onlarla birlikte ayağa kalkıyorum. "Dövmesini sar Morgan."

Karım irkilerek bana döndü. Ama sonra yüzümdeki ifadeyi görüp kıkırdıyor ve yeni sanat eserini hızla paketliyor. İşini bitirirken "Umarım kardiyo yapıyorsundur Wolfie," diyor.

Nathan gözlerime bakıyor ve sırtıyor. "Günde bir saat."

Morgan'ın elini kendi elime alıp arkasından öpüyorum. "Sence müstakbel kocamızın şansı var mı?"

Düşünceli bir şekilde çenesine vuruyor, gözleri mutlu ve gülümsüyor. "Hayır."

"Hey!" Nathan bağırıyor. "Senin destekleyici bir eş falan olman gerekmiyor mu?"

Omuz silkiyor. "Henüz evli değilim, sadece nişanlıyım."

Başını ona doğru sallıyor ve ben de ensesinden tutarak dikkatini bana çeviriyorum. "On dakikan var, küçük kurt." Gülümsüyorum.

Gözleri büyüyor ve burun delikleri açılıyor. "Uygun kıyafetler giymiyorum."

"O zaman acele etmenizi öneririm."

Nathan'ın gözleri aramızda geziniyor ve sonra masadan kalkıp çamurluğa doğru koşuyor. Morgan onu izlerken kıkırdıyor, ben de boynunu tutuyorum.

Gözleri açılıyor ve dudaklarım kulağına değene kadar eğiliyorum. "Sen de karıcığım."

"Ne?"

"Bu gece yakalamam gereken iki

kişi var." "Ama-"

"Koş, küçük kuzu. Koşabildiğin kadar hızlı koş."

Daha Fazla Nathan & Lumbersnacks İster misiniz?
Bonus Bölümlerini [Buradan](#) Alın!

Kayla Grosse Yazarına Ait Diğer Kitaplar

[WHIRLWIND](#)

(⁶ Şubat 2025'te geliyor)

Büyük beden bir kadın başrol ve onun ateşli yasak profesörü ile baharatlı bir yaş farkı, fırtına kovalayıcıları romanı

[GÜMÜŞ KÖPÜKLÜ](#)

Bir babanın en iyi arkadaşı, büyük beden bir kadın başrol ve onun seksi gümüş tilkisi ile baharatlı yaş farkı romanı

[TRICK SHOT \(BROTHER PUCKERS KİTAP #1\)](#)

Büyük beden kadın başrol ve erkek başrol ile baharatlı bir MMF romanı... ve onların ateşli hokey oyuncusu

[PUCK SHY \(KARDEŞ PUCKERS KİTAP #2\)](#)

Büyük beden bir kadın başrol ve onun golden retriever hokey oyuncusu ile baharatlı bir roman

[DİZGİNLE BENİ \(NIGHT HAWK KOVBOYLARI #1\)](#)

rahmetli kardeşinin en iyi arkadaşı, küçük bir kasaba, büyük beden bir kovboy kızıyla kovboy romantizmi

[BENİ İPE BAĞLA \(NIGHT HAWK KOVBOYLARI #2\)](#)

Büyük beden bir kadın başrol ile küçük bir kasabada, taşralı bir oğlan şehirli bir kızla tanışıyor

[SENİ BÖYLE SEVİYORUM](#)

büyük beden bir kadın başrolle ikinci bir şans, rock yıldızı romantizmi

MANNY'YE AŞIK OLMAK

Yazar ikilisi Kayla Nicole'den bekar bir anne, çağdaş romantizm

Özel Bonus Hikayeler, Sanat Eserleri ve Daha Fazlası İçin Ziyaret Edin:

www.patreon.com/kaylagrosse

Kayla'yı bul:

Web sitesi: <http://www.kaylagrosse.com/>

Instagram: [@kaylawriteslife](https://www.instagram.com/kaylawriteslife)

Facebook: [Kaylaholics Facebook Grubu](https://www.facebook.com/Kaylaholics) _

TikTok: [@kaylagrossewriter](https://www.tiktok.com/@kaylagrossewriter)

Twitter: [@kaylagrosse](https://twitter.com/kaylagrosse)

Acknowledgments

Biraz hızlı ve kirli teşekkür edeceğiz... tam da sevdiğim gibi!

Her zaman olduğu gibi, okuyuculara teşekkür etmeliyim. Siz olmasaydınız, hayatımı kazanmak için büyük beden bebeklerle müstehcen kitaplar yazamazdım. Kitaplarımı okuduğunuz, sevdiğiniz ve paylaştığınız için teşekkür ederim. Sizi seviyorum!

Ayrıca, her yeni kitap yazdığımda beni ayakta tutan ve tüm sesli notlarımı, atıp tutmalarımı ve genel çıldırmalarımı dinleyen arkadaşlarıma da teşekkür etmek istiyorum. Nicole Reeves, M.A. Wardell, Victoria Connolly, Bailey Hannah ve Elliott Rose, sizi kelimelerin anlatamayacağı kadar çok seviyorum. Sesli notlarda gevezelik ederken beni dinlediğiniz ve iki karakterin bakışmaktan dokunmaya ve sevişmeye geçmesi için uygun zamanı belirlememe yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim.

Kristie'ye (IG/TT: @read_between.the_wines) kitap taslağı oluşturma seansımızdaki yardımları için teşekkür ederiz. Fox ve Morgan arasındaki ilkel Noel ağacı geleneğini ortaya atan kişi olduğu için destek alıyor. Bu yüzden lütfen bu parlak fikir için ona teşekkür etmeyi unutmayın. Seninle çalışmayı çok sevdim Kristie ve yardımın için minnettarım!

Tabii ki, alfa, beta ve duyarlılık okuyucularıma da bol bol sarılmalı ve öpmeliyim: Matt, Sophie, Brianna B, Alex, Melissa W, Melissa B, Miya, Julie, Erika, Shakeeta, Aimee, Brianna P ve Cassie. Morgan, Fox ve Nathan'ın kendilerinin en iyi versiyonları olmalarını sağlamama yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim. Bu kitabı gerçekten çok seviyorum ve hepimize yardımlarınız için minnettarım.

daha da iyi hale getirmemi ve Nathan'ın uyanışını sevgi ve özenle ele almamı sağladı.

Ayrıca kapak sanatçım Brenna Jones'a, formatçım Nic'e ve editörüm Melissa Frey'e de kocaman bir teşekkür borçluyum. Siz olmasaydınız bunu başaramazdım!

Son olarak, bazı süper önemli insanları unutamam. Smut Obsessed ve Smut VIP Patronlarıma, Miranda F, Kaytee J, Hollyn A, Necia M, Cheryl H, Meagan R, Brandy H, Jessica M, Jackie B, Brianna P, Jee K, Jennifer M, Lindsey M, Sarah S, Kasandra R ve Carlee R'ye çok teşekkür etmek istiyorum. Hepiniz harikasınız!

Axes & O's'u okuduğunuz için teşekkür ederiz. Bir dahaki sefere kadar... Xoxo,
Kayla

About the Author

Kayla Grosse, uluslararası best-seller Trick Shot'ın yazarı: A Spicy Christmas Novella ve tatlı ve baharatlı büyük beden aşk romanları koleksiyonunun yazarı Kayla Grosse, Madison, Wisconsin'in bir banliyösünde büyüdü. Büyük bir üniversite şehrinin yakınında yaşamasına rağmen, arka bahçesi bir mısır tarlasıydı ve en sevdiği hobisi atına binmek ve sırtında bir pelerin ve elinde bir kılıçla tarlalarda uçtuğunu hayal etmektir. Aşırı aktif hayal gücü, çok sayıda FanFiction, senaryo yazmasına ve birkaç kitap yayınlamasına yol açtı. Kayla, yazmadığı zamanlarda genellikle ata binerken ya da süslü espresso içerken bulunabilir. Los Angeles, Kaliforniya'da papağanı Fiyero ve Quarter Atı Atlas ile birlikte yaşıyor.





İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.